વધે છે, પાપવૃત્તિ ઘટે છે, હૃદયમાં પવિત્રતા પ્રગટે છે, બુદ્ધિ નિર્મળ બને છે, અંતઃકરણમાં ધર્મબીજનું વાવેતર થાય છે

ટુંકાણમાં કહેવું હોય તો એનાથી શુભ ભાવનાની દિન-પ્રતિદિન વૃદ્ધિ થાય છે અને એ શુભ ભાવનાની વૃદ્ધિ ક્રમ-સર ઉપર-ઉપરના ગુણસ્થાનકોને પ્રાપ્ત કરાવી છેવટે તેને પરાકાષ્ઠાએ પહોંચાડી જીવને સર્વકર્મથી રહિત બનાવી મોક્ષનું અનંત સુખ પ્રાપ્ત કરાવવા પણ સમર્થ બને છે. આ રીતે પ્રભુભક્તિ એ કલ્યાણ અને મંગળની પરંપરા પ્રાપ્ત કરવાનું એક અમોઘ સાધન છે.

સર્વકર્મના ક્ષયરૂપ તથા અનંત સુખના ભંડાર સ્વરૂપ મોક્ષપ્રાપ્તિ માટે શકય પુરુષાર્થ કર્યા કરવો એ જ આ દુર્લભ મનુષ્ય જન્મમાં કરવા લાયક ઉત્તમોત્તમ કાર્ય છે.

પ્રાથમિક કક્ષાના બાળજીવોને ઉપયોગી વિષયો આ પુસ્તકમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા છે.

આ પુસ્તક તૈયાર કરવામાં અનેક પ્રાચીન-અર્વાચીન કવિઓની કૃતિઓનો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે, તેથી તે તમામ મહાનુભાવો પ્રત્યે કૃતજ્ઞતાભાવ દર્શાવીએ છીએ.

સૌ કોઈ આ પુસ્તકમાં રજુ થયેલ ભાવવાહી કાવ્યોને વાંચી-વિચારી, હૃદયમાં ઉતારી, પોતે આત્મકલ્યાણ સાધે અને પોતાના સગાં, સંબંધીઓ, સ્નેહીઓ અને મિત્રોને પણ આ પુસ્તક ભેટ આપી તેમનામાં પણ પ્રભુભક્તિનો ભાવ પ્રકટાવવામાં નિમિત્તભૂત બની સ્વ-પર કલ્યાણના ભાગી બની દુર્લભ માનવભવ સફળ કરે, એ જ શુભેચ્છા...

મુનિ કુંદકુંદવિજય

પ્રકાશકનુ નિવેદન

પરમ પૂ પન્યાસજી મ શ્રીભદ્રંકરવિજયજી ગણિવરશ્રીના આશીર્વાદથી અને તેઓ કૃપાળુની શુભ છત્રછાયામા તેઓ શ્રીના શિષ્ય પૂ મુનિરાજશ્રી કુંદકુંદવિજયજી મહારાજશ્રીએ જુદી જુદી કક્ષાના આત્માઓને ઉપયોગી બની શકે તેવુ આચાર, વિચાર, યોગ, અધ્યાત્મ, ભક્તિ અને મહામંત્ર શ્રી વકાર વિષયક વિવિધ સાહિત્ય તૈયાર કરી આપ્યુ છે, ઓશ્રીએ તૈયાર કરેલુ સાહિત્ય ઓછુ ભણેલા ભાઈ- કેનોને પણ ઉપયોગી બની શકે તેવી સરળ અને સાદી ષામાં રજુ થયેલુ છે અને તેથી અનેક વાચકો તેને પૂર્વક વાચે છે

પૂ મહારાજશ્રીએ આજ પૂર્વે ભક્તિકાવ્યો સબધી રભાવના, ભક્તિપરાગ આદિ પુસ્તકોનુ સપાદન છે, ભક્તિમાગમા નવિન જોડાવા જીવોને આરાધ ઉપયોગી બને તે રીતે "મગળ પ્રકાશ" નામના :વકની પણ તેઓશ્રીએ સરલ સકલના કરી આપી છે નેપ્રિય બાળજીવોને જરૂરી એવી ઘણી સામગ્રી મળી રહેશે એવી આશા છે

શ્રી નમસ્કાર આરાધના કેન્દ્ર
વ્યવસ્થાપક કાંતિલાલ સોમચદ ગાધી
પો. બોક્ષ ન ૧૫. પાલિતાણા (સૌરાષ્ટ્ર)

…ય	પૃષ્ઠ

શ્રી સિદ્ધાચલ મહાતીર્થ યાત્રા વિધિ

(ચૈત્યવંદન પહેલું)

શ્રી સિદ્ધાચલજીનાં સ્તવનો

વિષય

શોભા શી કહું રે શેત્રુંજા
જાગ તૂં જાગ તૂં આતમા
વંદના વંદના વંદના રે
સુખના હો સિંધુ રે
અમે નાહ્યા રે અમે નાહ્યા
મોરા આતમ રામ કુણ
એ ગિરિઓ ગિરિરાજીઓ.
તમે ચાલો સજ્જન આજ
સહુ ચાલો સિદ્ધગિરિ જઈએ
મનમોહન તું સાહિબો
પાલીતાણા મન ભાવ્યું પ્રભુજી
એ શેત્રુંજે સાંભરે
સોના રૂપાના શેત્રુંજા ડુંગરા
સિદ્ધગિરિએ નાચે મારા
મોરલાં નાચે છે સિદ્ધગિરિ
સિદ્ધગિરિ તીરથ જાવાના
સિદ્ધગિરિ દર્શનના જાગ્યા
ઐસી દશા હો ભગવન્

. શત્રુંજય ગિરિરાજની ચૈત્યો

શ્રી શત્રુંજય તીરથ સાર
શ્રી શત્રુંજય મંડણ
સવિ મલિ કરી આવો

વિષય

વિષય

વિષય પૃષ્ઠ

ભાવવાહી સ્તવનો

શ્રી આદિનાથ પ્રભુના સ્તવનો

શ્રી અજિતનાથ પ્રભુના સ્તવનો

સંભવનાથ પ્રભુના સ્તવનો

વિષય

પ્યારો પ્યારો રે હો વાલા
રાતાં જેવા ફુલડાંને
નિત્ય સમરૂં સાહિબ
સમય સમય સો વાર
અબ મોહે ઐસી આય
પરમાતમ પરમેસરુ
મોહન મુજરો લેજો રાજ
જય જય જય જય પાસ
મેરે સાહિબ તુમહિ
પ્રભુ જગજીવન જગબંધુ
તાર મુજ તાર મુજ
પાસજી તોરારે પાય
અખીયન હરખન લગી
બીજું મને કોઈ ના ગમે
તારી મૂરતિનું નહી મૂલ
કોયલ ટહુંકી રહી મધુવનમેં
આશપુરે સદા પાર્શ્વ
શામળો સુખદાયી
સેવો ભવિયણ જિન
ભેટે ભેટે સલુને
અહો અહો પાસજી
ચિત્ત સમરી શારદા
ચિદાનંદ ઘન પરમનિરંજન

વિષય

શ્રી દિવાળીનું સ્તવન

શ્રી તપપદનો મહિમા

શ્રી પર્યુષણા આદિ પર્વનાં સ્તવનો

છ અઠ્ઠાઇનું નવઢાળનું

શ્રી મહાવીરસ્વામીના સત્તાવીશ ભવનું પાંચ ઢાળનું સ્તવન

શ્રી મહાવીરસ્વામીના પંચકલ્યાણકનું દશ ઢાળનું સ્તવન

શ્રીવીર ભગવાનનું હાલરડું (પારણું)

બીજ તિથિનું મોટું સ્તવન (ત્રણ ઢાળનું

શ્રી પાંચમનું સ્તવન (છ ઢાળનું)

વિષય	પૃષ્ઠ

વિષય

શ્રાવક તું ઉઠે પરભાત
પ્રણમું તુમારા પાય
ધારિણી મનાવે રે
જનકસુતા હું નામ ધરાવું
શમ-દમ-ગુણનાં આગરૂ
રાજગૃહી નગરી વસે
સરસ્વતીસામિની વિનવું
વિચરંતા ગામોગામ
બોલો બોલો રે, શાલિભદ્ર
રાજ તણા રે અતિ લોભીયા
કાઉસ્સગ્ગધ્યાને મુનિ રહનેમિ
ઢંઢણ ઋષિજીને વંદણા
મરૂદેવી માતારે એમ ભણે
મુનિવર સેજે વિચરતા
સુખદુઃખ સરજ્યાં પામીયે રે
પવયણ દેવી ચિત્ત ધરીજી
કાતરીયા રે કાઢી નાખો
આતમધ્યાનથી રે સંતો
નિંદા ન કરશો કોઇની

હાર્દિક પ્રાર્થના

ન સ્વર્ગાપ્સરસા સ્પૃહા સમુદયે નો નારકોચ્છેદને. નો સંસારપરિક્ષિતૌ ન ચ પુનર્નિર્વાણનિત્યસ્થિતૌ; ત્વત્પાદહિતં નમામિ ભગવન્, કિંત્વેકં પ્રાર્થયે, ત્વદ્‌ભક્તિ-ર્મમ માનસે ભવભવે, ભૂયાદ્ વિભો નિશ્ચલા ॥ ૧ ॥

અર્થ—હે પ્રભુ ! મને સ્વર્ગની સુંદર અપ્સરાઓના સમુદાય મળે તેવી સ્પૃહા નથી, મારાં નરકનાં દુઃખો નષ્ટ થાય તેવી પણ અભિલાષા નથી; મારા સંસારના પરિભ્રમણનો સર્વથા ક્ષય થાય તે માટે પણ મને ઇચ્છા નથી, મારો મુક્તિપુરીમાં સદાય વાસ થાય તેની પણ મને ચાહના નથી. પરંતુ હે દેવાધિદેવ ! હું તને એક જ પ્રાર્થના કરું છું કે તારી ભક્તિ મારા અંતરમાં ભવોભવ અવિચલ રહે ! ! !

ૐ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથાય નમ

પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિઓ.

દર્શન દેવદેવસ્ય, દર્શન પાપનાશનમ્,
દર્શન સ્વર્ગસોપાન, દર્શન મોક્ષસાધનમ્ 1

પ્રભુ દરિશન સુખ સંપદા, પ્રભુ દરિશન નવનિધ,
પ્રભુ દરિશનથી પામીએ, સકલ પદારથ સિદ્ધ. ૨

ભાવે જિનવર પૂજીએ, ભાવે દીજે દાન,
ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે કેવળજ્ઞાન ૩

જીવડા જિનવર પૂજીએ, પૂજાનાં ફળ હોય,
રાજા નમે પ્રજા નમે, આણ ન લોપે કોય. ૪

ફૂલડાં કેરા બાગમાં, બેઠા શ્રી જિનરાજ,
જેમ તારામાં ચંદ્રમા, તેમ શોભે મહારાજ ૫

વાડી ચંપા મોરિયો, સોવન પાંખડીએ,
પાર્શ્વ જિનેશ્વર પૂજીએ, પાંચે આંગળીએ ૬

ત્રિભુવનનાયક તું ધણી, મહા મોટો મહારાજ,
ોટે પુણ્યે પામીઓ, તુમ દરિશન હું આજ ૭

ાજ મનોરથ સવિ ફળ્યાં, પ્રગટ્યાં પુણ્ય કલ્લોલ;
પ કરમ દૂરે ટળ્યાં, નાઠા દુઃખ દંદોલ. ૮

ઈમ નવપદ ધ્યાવે, પરમ આનંદ પાવે;
નવમે ભવ શિવ જાવે, દેવ નરભવ પાવે,
જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગાવે, સિદ્ધચક્ર પ્રભાવે;
સવિ દુરિત શમાવે, વિશ્વ જયકાર પાવે. ૨૬

ઉત્સવ રંગ વધામણા, પ્રભુ પાર્શ્વને નામે;
કલ્યાણક મહોત્સવ કીયો, ચડતે પરિણામે,
શતવર્ષાયુ જીવીને, અક્ષય સુખ સ્વામી;
તુમ પદ સેવા ભક્તિમાં, નવી રાખું ખામી,
સાચી ભક્તિ સાહિબા, રીઝો એક વેળા;
શ્રી શુભવીર હુવે સદા, મનવાંછિત મેળા. ૨૭

ભવોભવ તુમ ચરણોની સેવા, હું તો માંગુ છું દેવાધિદેવા,
સામું જુઓને સેવક જાણી, એવી ઉદયરતનની વાણી. ૨૮

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની લાવણી.

તું અકલંકી રૂપ સરૂપી, પરમાનંદ પદ તું દાયી;
તું શંકર બ્રહ્મા જગદીશ્વર, વીતરાગ તું નિરમાયી. ૨૯
અનુપમ રૂપ દેખી તુજ રીઝે, સુરનર નારી કે વૃંદા;
નમો નિરંજન ફણીપતિસેવિત, પાસગોડીચા સુખકંદા. ૩૦
કાને કુંડલ શિર છત્ર બિરાજે, ચક્ષુ ટીકા નિરધારી;
અષ્ટ બિજોરુ હાથ સોહિએ, તુમ વંદે સહુ નરનારી. ૩૧
અગ્નિ કાષ્ટસે સર્પ નિકાલ્યા, મંત્ર સુણાવ્યા બહુ ભારી;
પૂર્વ જન્મકા વૈર ખોલાયા, જળ વરસાવ્યા શિરધારી. ૩૨

જળ આવી પ્રભુ નાકે અડીયા, આસન કમ્પા નિરધારી,
નાગ નાગણી છત્ર ધરે છે, પૂર્વ જન્મકા ઉપગારી ૩૩
રૂપવિજય કહે સુણો મેરી લાવણી, એસી શોભા બહુસારી,
માત પિતા બંધવ સહુ સાથે સંજમ લીધા નિરધારી ૩૪

આવ્યો શરણે તમારા, જિનવર કરજો, આશ પુરી અમારી,
નાવ્યો ભવપાર મારો, તુમ વિણ જગમા, સાર કોણ લે મારી,
ગાયો જિનરાજ આજે, હરખ અધિકથી, પરમ આનંદકારી,
પાયો તુમ દર્શનાસે ભવભવભ્રમણા, નાથ સર્વે અમારી ૩૫

મુક્તિ કેરા વિમળ ઘરમા, આપ દૂરે વસો છો,
તો યે વ્હાલા મુજ મન સદા, પ્રેમરૂપે રહો છો,
જો કે દૂરે રવિ કમલથી, તો ય આનંદ આપે,
તેવી રીતે મુજ મન વને, તેજ તારુ પ્રકાશે ૩૬
જેની આંખો પ્રશમ ઝરતી, સૌમ્ય આનંદ આપે,
જેની વાણી અમૃત ઝરતી દઇ સંતાપ કાપે,
જેની કાયા પ્રશમ ઝરતી, શાંતિનો બોધ આપે,
એવુ મીઠુ સ્મરણ પીરતું, પંથનો થાક કાપે ૩૭
જે દૃષ્ટિ પ્રભુ દર્શન કરે, તે દૃષ્ટિને પણ ધન્ય છે,
જે જીભ જિનવરને સ્તવે, તે જીભને પણ ધન્ય છ,
પીએ મુદા વાણી સુધા, તે કર્ણયુગને ધન્ય છ,
તુજ નામ મંત્ર વિશદ ધરે તે હૃદયને પણ ધન્ય છે ૩૮
જેની મૂર્તિ અમૃત ઝરતી, ધર્મનો બોધ આપે
આપે મીઠુ વચન વદતી, શોક સંતાપ કાપે,

જેની સેવા પુણ્યશાળી, સર્વ દેવો કરે છે,
તે નિર્મોહી જિનચરણમાં, ચિત્ત મારું ઠરે છે. ૩૯

મુજ નેત્રરૂપ ચકોરને, તું ચન્દ્રરૂપે સાંપડ્યો,
તેથી જિનેશ્વર આજ હું, આનંદ-ઉદધિમાં પડ્યો;
જે ભાગ્યશાળી હાથમાં, ચિન્તામણિ આવી ચઢે,
કઇ વસ્તુ એવી વિશ્વમાં, જે તેહને નવ સાંપડે? ૪૦

આત્મા તણા આનંદમાં, મશગુલ રહેવા ઇચ્છતો,
સંસારના દુઃખ-દર્દથી, ઝટ છુટવાને ઇચ્છતો;
આપો અનુપમ આશરો, પ્રભુ દીનબંધુ દાસને,
શરણે હું આવ્યો આપના, તારો પ્રભુ તારો મને. ૪૧

હે નાથ! નેત્રો મીંચીને, ચળચિત્તની સ્થિરતા કરી,
એકાન્તમાં બેસી કરીને, ધ્યાનમુદ્રાને ધરી;
મુજ સર્વ કર્મ વિનાશ કારણ, ચિંતવું જે જે સમે,
તે તે સમે તુજ મૂર્તિ મનહર, માહરે ચિત્તે રમે. ૪૨

ભવજલધિમાંથી હે પ્રભો! કરુણા કરીને તારજો,
ને નિર્ગુણીને શિવપુરીના, શુભ સદનમાં ધારજો;
આ ગુણી આ નિર્ગુણી, એમ ભેદ મોટા નવ કરે,
શશિ સૂર્ય મેઘ પરે દયાળુ, સર્વનાં દુઃખો હરે ૪૩

હે નાથ! નિર્મળ થઇ વસ્યા છો, આપ દૂરે મુક્તિમાં,
તોયે રહ્યા ગુણ ઓપતા, મુજ ચિત્ત રૂપી શુક્તિમાં;
અતિ દૂર એવો સૂર્ય પણ શું, આરસીના સંગથી;
પ્રતિબિંબ રચે આવી અહીં, ઉદ્યોતને કરતો નથી? ૪૪

સુરૂપ 'હશે પૂજ્યા હશે નિરખ્યા હશે પણ કો સમે,
હે જગતબંધુ ! ચિત્તમાં ધાર્યા નહિ ભક્તિપણે,
જન્મ્યો પ્રભુ તે કારણે દુ:ખપાત્ર હું સંસારમાં,
હા ! ભક્તિ તે ફળતી નથી જે ભાવ શૂન્યાચારમાં ૪

નમીએ શ્રી જિનરાજ આજ તમને, દેવો તણા દેવ એ
વિનવીએ તુમ આગળે કરગરી, આપો પ્રભુ સેવને,
તુમ દર્શન વિણ મેં સહ્યા દુ:ખ બહુ ચારે ગતિને વિષે
પૂરણ ભાગ્ય ઉદય થકી પ્રભુ મળ્યા, ધ્યાવું તને અહર્નિશે ૪૬

જે પ્રભુના અવતારથી અવનીમાં, શાન્તિ બધે વ્યાપતી,
જે પ્રભુની સુપ્રસન્ન ને અમી ભરી, દૃષ્ટિ દુ:ખો કાપતી,
જે પ્રભુએ ભરયૌવને વ્રત ગ્રહી, ત્યાગી બધી અંગના,
તારક તે જિનદેવના ચરણમાં, હોજો સદા વંદના ૪૭

બારે પર્ષદ મધ્યમાં પ્રભુ તમે, જ્યારે દીધી દેશના,
ત્યારે હું નિભાગી દૂર વસીયો, તે મેં સુણી લેશ ના;
પંચમ કાળ કરાળમાં પણ પ્રભુ, મૂરતિ રૂપે છો મળ્યા,
મારે તો મન આંગણે સુરતરુ સાક્ષાત આજે ફળ્યા ૪૮

પાપો મેં બહુ આચર્યા નરભવે, રામા રમા કારણે,
રાખી નહિ દીલમાં દયા અનુમતિ, દીધી જીવો મારણે,
ચોરી ને પરદાર લંપટ બની સાચું ન બોલ્યો જરા,
દુ:ખી હું જિનરાજ તાજ શિરના સાચું જુઓ તો ખરા ૪૯

...િ તારી ભૂલી જઈ અરર હું ! હારી ગયો જીવ...
...ાણી આગમની સુણી નહિ...

યાત્રાઓ તીરથે જઇ પગવડે, કીધી નહિ આ ભવે ?
તપથી દેહ દમ્યો નહિ પરભવે, મારૂં થશે શું હવે. ૫૦

ગાયા નહિ જિનરાજ ગુણ જીભથી, નિંદા કીધી મેં ઘણી,
ધ્યાયા નહિ અરિહંતને હૃદયમાં, ધર્મે નહિ લાગણી;
પૂજ્યા નહિ પ્રભુ આપને પ્રણયથી, શુદ્ધિ ધરિ ચિત્તની,
આપી દાન સુપાત્રમાં સફળતા, કીધી નહિ વિત્તની. ૫૧

આડંબર ધરીને બધા અવગુણો, ઢાંક્યા ધીઠાઈ કરી,
ગુણનો લેશ નહિ છતાં નિજમુખે, કીધી બડાઈ ફરી
ધારી મેં બકવૃત્તિને કપટથી, ધોળો થઈને ફર્યો;
અંતર અંજન સારિખી મલીનતા, ઇર્ષા થકી હું ભર્યો. ૫૨

પાળ્યા નહિ વ્રત પ્રેમથી સુગુરુની, વાણી નહિ સાંભળી,
વાંધા નહિ શિર નામી દેવગુરુને, જોડી દશે આંગળી,
ધન લોભે નીતિ ન્યાયને ભૂલી જઈ, પાપો કરી રાચીયો;
હાંસી સજ્જનની કરી વિષયમાં, અંધો બની માચીયો. ૫

આવે છે વિકરાળ કાળ મુજને, જાશે ઉપાડી ખરે,
જાણું તો પણ ધર્મને જીવનમાં, સ્થાપ્યો નહિ મેં અરે;
ભાતા વિણ પરલોકમાં દુઃખતણી, સીમા ન રહેશે મને,
રાખો શરણે આપના હૃદયમાં, લાવી દયા દાસને.

ભારે કર્મ થકી બનેલ મુજને, આવે ન સદ્‌ભાવના,
મૂકી લબ્ધિ નિધાન જિન સમીપે, એ ટુંક પ્રસ્તાવના;
રાખો જો તુમ પાય-પદ્મ-શરણે, નાશે બધી આપદા,
સ્વીકારો સુરપૂજ્ય દેવ શિવની. દેજો રૂડી સંપદા.

બહુ કાળ આ સંસાર સાગરમાં પ્રભુ ! હું સંચર્યો
થઈ પુણ્યરાશિ એકઠી ત્યારે જિનેશ્વર તું મળ્યો,
પણ પાપકર્મ ભરેલ મેં સેવા સરસ નવ આદરી,
શુભ યોગને પામ્યા છતાં મેં મૂર્ખતા બહુએ કરી ૫૬

પ્રભુ આજ તારા બિંબને જોતાં નયન સફળાં થયાં,
પાપો બધાં દૂરે ગયાં ને ભાવ નિર્મળ નીપજ્યાં,
સંસારરૂપ સમુદ્ર ભાસે ચુલ્લક સરખો નિશ્ચયે,
આનંદ રંગ તરંગ ઉછળે પદ કમલને આશ્રયે ૫૭

અરિહંત હે ભગવંત ! તુજ પદ-પદ્મ-સેવા મુજ હજો,
ભવ ભવ વિષે અનિમેષ નયને આપનું દર્શન થજો,
હે દયાસિન્ધુ દીનબન્ધુ ! દિવ્યદૃષ્ટિ આપજો,
ારી આપ સમ સેવક તણાં સંસાર-બંધન કાપજો ૫૮

ભવ્ય જીવો આપને, ભાવે નમી સ્તોત્રે સ્તવે
પુષ્પની માળા લઈને, પ્રેમથી કંઠે ઠવે,
ધન્ય છે કૃતપુણ્ય છે, ચિંતામણિ તેણે કરે,
યો પ્રભુ નિજ આંગણે, સુરવૃક્ષને એણે ગ્રહે ૫૯

નાથ ! આ સંસાર-સાગર, ડૂબતા એવા મને,
મુક્તિપુરીમાં લઈ જવાને જહાજરૂપે છો તમે,
શિવરમણીના શુભ સંગથી, અભિરામ એવા હે પ્રભો,
મુજ સર્વ સુખનું મુખ્ય કારણ છો તમે નિત્યે વિભુ ૬૦

દાદા તારી મુખમુદ્રાને, અમિય નજર નિહાળી રહ્યો,
તારા નયનોમાંથી ઝરતું, દિવ્ય તેજ હું ઝીલી રહ્યો,

ક્ષણવાર આ સંસારની માયા, તારી ભક્તિમાં ભૂલી ગયો,
તુજ મૂર્તિમાં મસ્ત બનીને, આત્મિક આનંદ માણી રહ્યો. ૬૧

અંતરના એક કોડિયામાં, દીપ બળે છે ઝાંખો,
જીવનના જ્યોતિર્ધર, એને નિશદિન જલતો રાખો;
ઉંચે ઉંચે ઉડવા કાજે, પ્રાણ ચાહે છે પાંખો,
તમને ઓળખું નાથ નિરંજન, એવી આપો આંખો. ૬૨

વીતરાગ આપ જ એક મારા, દેવ છો સાચા વિભુ,
તારો પ્રરૂપ્યો ધર્મ તેહિ જ, ધર્મ છે સાચો પ્રભુ;
એવું સ્વરૂપ વિચારીને, કિંકર થયો હું આપનો,
મારી ઉપેક્ષા નવ કરો, ને ક્ષય કરો મુજ પાપનો. ૬

શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે જોતાં, હૈયું મારૂં હર્ષ ધરે,
મહિમા મોટો એ ગિરિવરનો, સુણતાં તનડું નૃત્ય કરે;
કાંકરે કાંકરે અનંત સિધ્યા, પાવન એ ગિરિ દુઃખડા હરે,
એ તીરથનું શરણું હોજો, ભવ ભવ બંધન દૂર કરે.

હે પ્રભો! આનંદદાતા જ્ઞાન હમકો દીજીએ,
શીઘ્ર સારે અવગુણો કો દૂર હમસે કીજીએ;
લીજીએ હમકો શરણમેં હમ સદાચારી બનેં,
બ્રહ્મચારી ધર્મરક્ષક વીર વ્રતધારી બનેં.

તથાપિ બાલ તારો છું.

પ્રભુ જેવો ગણો તેવો, તથાપિ બાલ તારો છું,
તને મારા જેવા લાખો, પરંતુ એક મારે તું;
નથી શક્તિ નીરખવાની, નથી શક્તિ પરખવાની,
નથ – જ ધ્યાનની લગની, તથાપિ બાળ તારો છું.

બધી શક્તિ વિરામી છે, તું તિ આશ્રે ભ્રમણ કરતાં; ૭૫
પ્રભુતાના કટોરાથી ભીતરની આશ દીપવજે.

ઘવાયા મોહની સાથે નયનથી આંસૂડા સારો,
રૂઝાયા ઘા કલેજાના મધુરી વાસના ભરજે. ૭૬

પૂરાયો હંસ પિંજરમાં ઉડીને ક્યાં હવે જાશે?, ૭૭
ભલે સારો અગર બૂરો નિભાવે તેમ નિભાવજે.

કરૂં પોકાર હું બાલક જપું છું રાતદિન પ્યારા,
વિનંતિ ધ્યાનમાં લઇને દુઃખી આ બાલ રીઝવજે. ૭૮

ઝુલાવી ભક્તિના ઝુલે ભવોના બંધનો ટાળો,
કહે કિંકર પ્રભુ! યોગી અમર કરજે અમર કરજે !. ૭૯

ક્યારે પ્રભો નિજ દેહમાં, પણ આપ બુદ્ધિને તજી,
શ્રદ્ધાજળે શુદ્ધિ કરેલ, વિવેકને ચિત્તે સજી;
સમ શત્રુ મિત્ર વિષે બની, ન્યારો થઇ પરભાવથી,
રમીશ સુખકર સંયમે, ક્યારે પ્રભો આનન્દથી. ૮૦

ક્યારે પ્રભો સંસાર કારણ, સર્વ મમતા છોડીને,
આજ્ઞા પ્રમાણે આપની, મન તત્વજ્ઞાને જોડીને;
રમીશ આત્મ વિષે વિભો, નિરપેક્ષવૃત્તિ થઈ સદા,
તજીશ ઈચ્છા મુક્તિની, પણ સન્ત થઇને હું કદા ? ૮૧

સંસાર ઘોર અપાર છે, તેમાં ડૂબેલા ભવ્યને,
હે તારનારા નાથ! શું, ભૂલી ગયા નિજ ભક્તને;
મારે શરણ છે આપનું, નવિ ચાહતો હું અન્યને;
[illegible] પ્રભુ મુજ તારવાને, ઢીલ છે શા કારણે ?

બધી શક્તિ વિરામી છે, તું હિ આશે આગળ કરતાં;
પ્રભુતાના કટોરાથી ભીતરની આશ છીપવજે. ૭૫

ઘવાયા મોહની સાથે નયનથી આંસૂડા સારો,
રૂઝાયા ઘા કલેજાના મધુરી વાસના ભરજે. ૭૬

પૂરાયો હંસ પિંજરમાં ઉડીને ક્યાં હવે જાશે?,
ભલે સારો અગર બૂરો નિભાવે તેમ નિભાવજે. ૭૭

કરૂં પોકાર હું બાલક જપું છું રાતદિન પ્યારા,
વિનંતિ ધ્યાનમાં લઇને દુઃખી આ બાલ રીઝવજે. ૭૮

ઝુલાવી ભક્તિના ઝુલે ભવોના બંધનો ટાળો,
કહે કિંકર પ્રભુ! યોગી અમર કરજે અમર કરજે! ૭૯

ક્યારે પ્રભો નિજ દેહમાં, પણ આપ બુદ્ધિને તજી,
શ્રદ્ધાજળે શુદ્ધિ કરેલ, વિવેકને ચિત્તે સજી;
સમ શત્રુ મિત્ર વિષે બની, ન્યારો થઇ પરભાવથી,
રમીશ સુખકર સંયમે, ક્યારે પ્રભો આનન્દથી. ૮૦

ક્યારે પ્રભો સંસાર કારણ, સર્વ મમતા છોડીને,
આજ્ઞા પ્રમાણે આપની, મન તત્ત્વજ્ઞાને જોડીને;
રમીશ આત્મ વિષે વિભો, નિરપેક્ષવૃત્તિ થઈ સદા,
તજીશ ઈચ્છા મુક્તિની, પણ સન્ત થઇને હું કદા? ૮

સંસાર ઘોર અપાર છે, તેમાં ડૂબેલા ભવ્યને,
હે તારનારા નાથ! શું, ભૂલી ગયા નિજ ભક્તને;
મારે શરણ છે આપનું, નવિ ચાહતો હું અન્યને;
ો મુજ તારવાને, ઢીલ છે શા કારણે?

એવા પ્રભુ અણગીઓ અણગે તમોને,
મેવા પ્રભુ શિવતણા અપો અમોને.
શ્રેયાંસના ઘર વિષે રસ ઈક્ષુ લીધો, ૯૯
ભિક્ષા ગ્રહી નિજ પ્રપૌત્ર સુપાત્ર કીધો;
માતા પ્રત્યે વિનય ભાવ ધરી પ્રભુએ,
આપ્યું અહો પરમ કેવલ શ્રી વિભુએ. ૧૦૦

પ્રભુ બારમા શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી,
કરૂં વિનતિ હે વિભુ ! શિરનામી;
દયાળુ પ્રભુ ! આપદાથી ઉગારો,
કરૂણા નિધિ ! ભવસાગર તારો ૧૦

જેના નામ પ્રભાવથી જગતના, દારિદ્ર દૂર ટળે
જેનું ધ્યાન ધરે સદા હૃદયમાં, વાંછિત સર્વે ફળે;
ધરણેન્દ્ર પદ્માવતી નીત્યપ્રત્યે, જેની કરે સેવના,
શ્રી પાર્શ્વજિનેન્દ્રના ચરણમાં, પ્રેમે કરૂં વંદના. ૧૦૨

સારરૂપ મહાટવીના સાર્થવાહ પ્રભુ તમે,
તપુરી જવાતણી ઈચ્છા અતિશય છે મને;
આશ્રય કર્યો તેથી પ્રભો તુજ તોય આન્તર તસ્કરો,
મુજ રત્નત્રય લૂંટે વિભો રક્ષા કરો ! રક્ષા કરો !! ૧૦૩

સંસારરૂપ સમુદ્રમાં ભમતા અનાદિ કાળથી,
હું માનું છું કે આપ કદિ મુજ, દૃષ્ટિએ આવ્યા નથી;
નહીંતો નરકની વેદના, સીમા વિનાની મેં પ્રભુ,
બહુ દુઃખથી જે ભોગવી, તે કેમ પામું હું વિભુ ! ૧૦૪

સેવા શ્રી ગુરુદેવની કરી કદા સિદ્ધાન્તને શિખશુ,
ને વ્યાખ્યાન વડે સમસ્ત જનને, ક્યારે પ્રતિબોધશુ
ગામે કે વિજને સુરેન્દ્રભવને, ને શું પડે કયે સમે,
ભીમા ને વનમા સમાન મતિને, ક્યાર ધરીશુ અમે, ૧૨૭
સર્પે કે મણિમાળમા કુસુમની, શય્યા તથા ધૂળમા,
ક્યારે તુલ્ય થશુ પ્રફુલ્લિત મને શત્રુ અને મિત્રમા
યોગાભ્યાસ રસાયણે હૃદયને રંગી અસંગી બની, ૧૨૮
ક્યારે અસ્થિરતા ત્યજી શરીરને, વાણી તથા ચિત્તની,
આત્માનંદ અપૂર્વ અમૃતરને, ન્હાઈ થશુ નિર્મળા,
ને સંસાર સમુદ્રના વમળથી ક્યારે થશુ વેગળા
ક્યારે સિદ્ધગિરિ પવિત્ર શિખરે, જઈ ધ્યાન વૃત્તિ સજી, ૧૨૯
સેદાના ગુણનો વિચાર કરશુ, મિથ્યા વિકલ્પો ત્યજી,
ામી ચંદન કલ્પ થઈ પરિસહો, સર્વે સહીશુ સદા
ાી શાંત થયે અહો અમ કને શત્રુ સમૂહો કદા
ી ક્ષીણ કષાયની શ્રેણી અને, ઘાતી દળીશુ કદા ૧૩૦
ી કેવળજ્ઞાન સર્વ જનને દેશુ કદા દેશના,
ધારી યોગનિરોધ કોણ સમયે જાશુ અહો મોક્ષમા,
એવી નિર્મળ ભાવના પ્રણયથી ભાવો સદા ચિત્તમા ૧૩૧

વંધ્યા વૃક્ષની જેમ આ જન્મ જાય,
નહિ કૃત્ય સારા પ્રભુ તોય શાય;
મને મૃત્યુ દેખી છૂટે છે ધ્રુજારો,
ભવાંભોધિમાં ડૂબતાને ઉગારો. ૧૨૨

દયા લાવીને દીનને સુખ આપો,
જન્મને-મૃત્યુતણાં કષ્ટ કાપો;
ગ્રહ્યો છે પ્રભુ હાથ મેં ત્યાં તમારો,
ભવાંભોધિમાં ડૂબતાને ઉગારો. ૧૨૩

નાથ ! નામ છે આપનું વીરસ્વામી !
ખરા વીર છો વિશ્વમાં આપ નામી;
જણાવ્યો પ્રભુ જે હતો ભાવ મારો,
ભવાંભોધિમાં ડૂબતાને ઉગારો. ૧૨૪

આત્મ ભાવના.

સાક્ષાત્ શ્રી જિનદેવને નિરખશું, ક્યારે અહો નેત્રથી,
ને વાણી મનોહારિ ચિત્ત ધરશું, ક્યારે કહો પ્રેમથી;
શ્રદ્ધા નિશ્ચલ ધારશું જિનમતે, શ્રેણિકવત્ કે સમે,
ને દેવેન્દ્ર વખાણ પાત્ર થઇશું, ક્યારે સુપુણ્યે અમે ? ૧૨૫

ક્યારે દેવ ચલાયમાન કરવા મિથ્યામતિ આવશે,
ને સમ્યક્ત્વ સુરરત્નની અમ વિષે, સાચી પરીક્ષા થશે;
ક્યારે પૌષધને ગ્રહી પ્રણયથી, સદ્‌ભાવના ભાવશું,
ને રોમાંચિત થઈ તપસ્વી મુનિને, ક્યારે પડિલાભશું. ૧૨૬

સદ્ વૈરાગ્ય રસે રસિક થઇને દીક્ષેચ્છુ ક્યારે થશું,
ને દીક્ષા ગ્રહવા મુનીશ્વર કને, ક્યારે સુભાગ્યે જશું;

નહિ ત્રાતા નહિ ત્રાતા, નહિ ત્રાતા જગત્રયે,
વીતરાગ સમો દેવો ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ ૧૪૦
દર્શનેન જિનેન્દ્રાણાં સાધુનાં વન્દનેન ચ,
ન તિષ્ઠતિ ચિરં પાપં, છિદ્રહસ્તે યથોદકમ્ ૧૪૧
ઐન્દ્રશ્રેણિનતા પ્રતાપભવન ભવ્યાંગિનેત્રામૃત,
સિદ્ધાન્તોપનિષદ્વિચારચતુરે પ્રીત્યા પ્રમાણીકૃતા,
મૂર્તિ સ્ફુર્તિમતી સદા વિજયતે જૈનેશ્વરી વિસ્ફુરન્
મોહોન્માદઘનપ્રમાદમદિરામત્તૈરનાલોકિતા ૧૪૨
નેત્રાનન્દકરી ભવોદધિતરી શ્રેયસ્તરોર્મઞ્જરી
શ્રીમદ્ધર્મમહાનરેન્દ્રનગરી વ્યાપલ્લતાધૂમરી
હર્ષોત્કર્ષશુભપ્રભાવલહરી રાગદ્વિષાં જિત્વરી,
મૂર્તિ શ્રીજિનપુંગવસ્ય ભવતુ શ્રેયસ્કરી દેહિનામ્ ૧૪૩
કિં કર્પૂરમયં સુધારસમયં કિં ચન્દ્રરોચિર્મયં,
કિં લાવણ્યમયં મહામણિમયં કારુણ્યકેલિમયમ્
વિશ્વાનન્દમયં મહોદયમયં શોભામયં ચિન્મયં,
શુક્લધ્યાનમયં વપુર્જિનપતેર્ભૂયાદ્ ભવાલમ્બનમ્ ૧૪૪
કિં પીયૂષમયી કૃપારસમયી કર્પૂરપારીમયી
કિંવાઽઽનન્દમયી મહોદયમયી સદ્ધ્યાનલીલામયી
તત્ત્વજ્ઞાનમયી સુદર્શનમયી નિસ્તન્દ્રચન્દ્રપ્રભા
સારસ્ફારમયી પુનાતુ સતતં, મૂર્તિસ્ત્વદીયા સતામ્ ૧૪૫
વિશ્વાનન્દકરી ભવામ્બુધિતરી સર્વાપદાં કર્તરી
મોક્ષાધ્વૈકવિલઙ્ઘનાય વિમલા વિદ્યા પરા ખેચરી

સંસ્કૃત સ્તુતિઓ

અદ્યાભવત્સફલતા નયનદ્વયસ્ય,
દેવ ! ત્વદીયચરણામ્બુજવીક્ષણેન;
અદ્ય ત્રિલોકતિલક ! પ્રતિભાસતે મે,
સંસારવારિધિરયં ચુલુકપ્રમાણઃ. ૧૩૨
કલેવ ચન્દ્રસ્ય કલંકમુક્તા, મુક્તાવલિશ્ચારુગુણપ્રપન્ના;
જગત્ત્રયસ્યાભિમતં દદાના, જૈનેશ્વરી કલ્પલતેવ મૂર્તિઃ. ૧૩
દર્શનં દેવદેવસ્ય, દર્શનં પાપનાશનમ્;
દર્શનં સ્વર્ગસોપાનં, દર્શનં મોક્ષસાધનમ્. ૧૩
ધન્યોઽહં કૃતપુણ્યોઽહં, નિસ્તીર્ણોઽહં ભવાર્ણવાત્;
અનાદિભવકાંતારે, દૃષ્ટો યો ન શ્રુતો મયા. ૧૩૫
અદ્ય પ્રક્ષાલિતં ગાત્રં, નેત્રે ચ વિમલીકૃતે;
મુક્તોઽહં સર્વપાપેભ્યો, જિનેન્દ્ર! તવ દર્શનાત્ ...
દર્શનાદ્ દુરિતધ્વંસી, વન્દનાદ્ વાઞ્છિતપ્રદઃ;
પૂજનાત્ પૂરકઃ શ્રીણાં, જિનઃ સાક્ષાત્ સુરદ્રુમઃ. ૧
જિને ભક્તિર્જિને ભક્તિ,-ર્જિને ભક્તિર્દિને દિને;
સદા મેઽસ્તુ સદા મેઽસ્તુ, સદા મેઽસ્તુ ભવે ભવે. ૧૩
પાતાલે યાનિ બિંબાનિ, યાનિ બિંબાનિ ભૂતલે;
સ્વર્ગેઽપિ યાનિ બિંબાનિ, તાનિ વંદે નિરંતરમ્. ૧૩૯

દૃષ્ટ્વા ભાવિતકલ્મષાપનયને બદ્ધપ્રતિજ્ઞા દૃઢા,
રમ્યાર્હત્પ્રતિમા તનોતુ ભવિનાં સર્વં મનોવાઞ્છિતમ્. ૧૪૬

પૂર્ણાનન્દમયં, મહોદયમયં, કૈવલ્યચિદ્દઙ્મયં,
રૂપાતીતમયં, સ્વરૂપરમણં, સ્વાભાવિકીશ્રીમયમ્;
જ્ઞાનોદ્દ્યોતમયં, કૃપારસમયં, સ્યાદ્વાદવિદ્યાલયં,
શ્રીસિદ્ધાચલતીર્થરાજમનિશં, વન્દેઽહમાદીશ્વરમ્. ૧૪૭

શ્રી શત્રુંજયભૂષણં જિનવરં, શ્રી નાભિભૂપાત્મજં,
શૈન્દ્રૈર્નાકિવરૈર્નરેન્દ્રનિકરૈર્ભક્ત્યા પ્રભુર્નૈર્નતમ્;
જ્ઞાનં યસ્ય ત્રિકાલવસ્તુવિષયં, લોકોત્તરાભાસકં,
સર્વેષાં હિતદં કૃપારસમયં, વન્દે તમાદીશ્વરમ્. ૧૪૮

નિત્યાનંદપદપ્રયાણસરણી, શ્રેયોવનીસારિણી,
સંસારાર્ણવતારણૈકતરણી, વિશ્વર્દ્ધિવિસ્તારિણી;
પુણ્યાંકુરભરપ્રરોહધરણી, વ્યામોહસંહારિણી,
પ્રીત્યૈ કસ્ય ન તેઽખિલાર્તિહરણી, મૂર્તિર્મનોહારિણી. ૧૪૯

સમ્યક્સુરેન્દ્રકૃતસંસ્તુતિપાદપદ્મ-
મુદ્દામ-કામકરિરાજકઠોરસિંહમ્;
સદ્ધર્મદેશકવરં વરદં નતોઽસ્મિ,
વીરં વિશુદ્ધતરબોધનિધિં સુધીરમ્. ૧૫

સકલકુશલવલ્લી-વર્ધને મેઘતુલ્યો,
ભવિકકમલહેલિઃ સૌખ્યસમ્પત્પ્રવાલઃ;
સુખજલનિધિચંદ્રો, દેવદેવેન્દ્રવન્દ્યો,
વિતરતુ વિજયં નઃ પાર્શ્વનાથો જિનેન્દ્રઃ. ૧૫૧

અદ્ય મે સફલં દેહ-મદ્ય મે સફલં બલમ્;
નષ્ટાનિ વિઘ્નજાલાનિ, જિનેન્દ્ર ! તવદર્શનાત્. ૧૭૫

અદ્ય મે સફલં જન્મ, પ્રશસ્તં સર્વમઙ્ગલમ્;
ભવાર્ણવં ચ તીર્ણોઽહં, જિનેન્દ્ર ! તવ દર્શનાત્. ૧૭૬

અદ્યાહં સુકૃતીભૂતો, વિધૂતાશેષકલ્મષઃ;
ભુવનત્રય પૂજ્યોઽહં, જિનેન્દ્ર ! તવ દર્શનાત્. ૧૭૭

અદ્ય મિથ્યાન્ધકારસ્ય, હન્તા જ્ઞાનદિવાકરઃ;
ઉદિતો મચ્છરીરસ્ય, જિનેન્દ્ર ! તવ દર્શનાત્. ૧૭૮

અદ્ય મે કર્મણાં જાલમ્, વિધૂતં સકષાયકમ્;
દુર્ગત્યા વિનિવૃત્તોઽહં, જિનેન્દ્ર ! તવ દર્શનાત્. ૧૭૯

અદ્ય નષ્ટો મહાબન્ધ, કર્મણાં દુઃખદાયક;
સુખસઙ્ગ સમુત્પન્નો, જિનેન્દ્ર ! તવ દર્શનાત્. ૧૮૦

મનઃ પ્રસન્નં સંપન્નં, નેત્રે પીયૂષપૂરિતે;
અહં સ્નાતઃસુધાકુણ્ડે, જિનેન્દ્ર ! તવ દર્શનાત્. ૧૮૧

પ્રભુ પ્રદક્ષિણા વખતે બોલવાના દુહા.

કાલ અનાદિ અનંતથી, ભવભ્રમણનો નહિ પાર;
તે ભ્રમણ નિવારવા, પ્રદક્ષિણા દઉ સાર. ૧૮૨

દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રરૂપ, પ્રદક્ષિણા ત્રણ નિરધાર;
ત્રણ પ્રદક્ષિણા તે કારણે, ભવ દુઃખ ભંજનહાર. ૧૮૩

ભમતીમાં ભમતાં થકાં, ભવ ભાવઠ દૂર પલાય;
પ્રદક્ષિણા તે કારણે, ભવિક જન ચિત્ત લાય. ૧૮૪

૪. ભૂમિશુદ્ધિ—દેરાસરમાં કાજો બરાબર લીધો છે કે કેમ તે જોવું. પૂજાના સાધનો લેવા-મૂકવાની જગ્યા પણ જેમ બને તેમ શુદ્ધ રાખવી.

૫. ઉપકરણશુદ્ધિ—પૂજામાં જોઇતાં ઉપકરણો કેસર, સુખડ, બરાસ, પુષ્પ, ધૂપ; અગરબત્તી, દીપક, ચોખા, ફળ, નૈવેદ્ય વિગેરે જેમ બને તેમ ઉંચી જાતનાં પોતાના ઘરનાં લાવવાં, કળશ, ધૂપધાણાં, ફાનસ, અંગલુંછણાં વગેરે સાધનો ખૂબ ઉજળાં ચકચકાટ રાખવાં. જેમ ઉપકરણની શુદ્ધિ વધારે તેમ આલ્હાદ વધારે આવશે અને ભાવની વૃદ્ધિ થશે.

૬. દ્રવ્યશુદ્ધિ—જિનપૂજા આદિ શુભ કાર્યમાં વપરાતું દ્રવ્ય જો ન્યાયથી ઉપાર્જન કરેલું હોય તો ભાવની બહુ જ વૃદ્ધિ થાય છે.

૭. વિધિશુદ્ધિ—સ્નાન કરીને શુદ્ધ ઉજળાં વસ્ત્ર પહેરી પૂજાનાં ઉપકરણો લઈ, શુભ ભાવના ભાવતાં જિનમંદિરે જવું. રસ્તામાં કોઇ અશુદ્ધ વસ્તુનો સ્પર્શ ન થઈ જાય એ ધ્યાનમાં રાખવું.

શ્રી જિનમંદિરમાં પ્રવેશ.

દેરાસરના મુખ્ય દ્વારમાં પ્રવેશ કરતાં મન, વચન અને કાયાએ કરીને ઘર સંબંધી વ્યાપાર-અર્થ અને કામના ત્યાગ રૂપ ત્રણ વખત **પહેલી 'નિસીહિ'** કહેવી. છેટેથી પ્રભુનું મુખ જોતાં ભક્તિપૂર્વક બે હાથ ભેગા કરી મસ્તકે લગાડી **'નમો જિણાણું'** બોલવું. જ્યાં પ્રદક્ષિણા ફરી શકાય ત્યાં જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રની આરાધના માટે ત્રણ

પ્રક્ષાલ કરી ચોકખા પાણીથી ન્હવણ કરવું. ત્રણ અંગલુંછણાં પોતાના હાથેજ બાકુ માનપૂર્વક બાગળાર કરવાં.

પં. શ્રી વીરવિજયજી મહારાજ કૃત સંક્ષિપ્ત–
અષ્ટપ્રકારી પૂજાના દુહા

[૧] જલ–પૂજાનો દુહો.

જલપૂજા જુગતે કરો, મેલ અનાદિ વિનાશ;
જલપૂજા ફલ મુજ હજો, માગો એમ પ્રભુ પાસ. ૧

મંત્રઃ–ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મ–જરા–મૃત્યુ–નિવારણાય શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય જલં યજા મહે સ્વાહા. ૧

જ્ઞાન કલશ ભરી આતમા, સમતા–રસ ભરપૂર;
શ્રી જિનને ન્હવરાવતાં, કર્મ હોયે ચકચૂર. ૧

સુરપતિ—મેરુશિખર ન્હવરાવે, હો સુરપતિ–મેરુ૦
જન્મકાળ જિનવરજીકો જાણી, પંચ રૂપ કરી આવે. (ભાવે)
–હો સુર૦ ૧

રતન પ્રમુખ અડજાતિના કળશા, ઔષધિ ચૂરણ મિલાવે
ખીરસમુદ્ર તીર્થોદક આણી, સ્નાત્ર કરી ગુણ ગાવે
–હો સુર૦ ૨

એણિપરે જિનપ્રતિમાકો ન્હવણ કરી, બોધિબીજ માનું વાવે
અનુક્રમે ગુણ રત્નાકર ફરસી, જિન ઉત્તમ પદ પાવે.
–હો સુર૦ ૩

જિન નવ અંગ પૂજાના દુહા.

જલ ભરી સંપુટ પત્રમાં, યુગલિક નર પૂજંત;
ઋષભ ચરણ અંગૂઠડે, દાયક ભવજલ અંત. ૧
(પ્રભુના જમણા-ડાબા અંગૂઠે તિલક કરવું)

જાનુબળે કાઉસ્સગ્ગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ-વિદેશ;
ખડાં ખડાં કેવળ લહ્યું, પૂજો જાનુ નરેશ. ૨
(પ્રભુના જમણા-ડાબા ઢીંચણે તિલક કરવું.)

લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યા વરસી-દાન;
કર કાંડે પ્રભુ પૂજના, પૂજો ભવિ બહુ માન. ૩
(પ્રભુના જમણા-ડાબા કાંડે તિલક કરવું)

માન ગયું દોય અંસથી, દેખી વીર્ય અનંત;
ભુજાબળે ભવજલ તર્યા, પૂજો ખંધ મહંત. ૪
(પ્રભુના જમણા-ડાબા ખભે તિલક કરવું.)

સિદ્ધશિલા ગુણ ઉજળી, લોકાંતે ભગવંત;
વસિયા તેણે કારણ ભવી, શિરશિખા પૂજંત. ૫
(પ્રભુની મસ્તક-શિખાએ તિલક કરવું.)

મંત્રઃ— ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મ-જરા-મૃત્યુ-નિવારણાય શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય પુષ્પાણિ યજામહે સ્વાહા. ૩.

૪. ધૂપપૂજા—પ્રભુની ડાબી બાજુએ ઉભા રહી ધૂપ કરવો.

(૪) ધૂપ-પૂજાનો દુહો.

ધ્યાનઘટા પ્રગટાવીયે, વામનયન જિન ધૂપ;
મિચ્છત્ત દુર્ગંધ દૂરે ટળે, પ્રગટે આત્મ-સ્વરૂપ. ૪

અમે ધૂપની પૂજા કરીએ રે, ઓ મનમાન્યા મોહનજી,
પ્રભુ ધૂપ ઘટા અનુસરીએ રે, ઓ મનમાન્યા મોહનજી;
પ્રભુ નહિં કોઇ તમારી તોલે રે, ઓ મનમાન્યા મોહનજી;
પ્રભુ અંતે છે શરણ તમારું રે, ઓ મનમાન્યા મોહનજી.

મંત્રઃ—ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મ-જરા-મૃત્યુ-નિવારણાય શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય ધૂપં યજામહે સ્વાહા. ૪.

૫. દીપકપૂજા—પ્રભુની જમણી બાજુએ ઉભા રહી દીપકપૂજા કરવી.

(૫) દીપકપૂજાનો દુહો

દ્રવ્ય-દીપ સુવિવેકથી, કરતાં દુઃખ હોય ફોક;
ભાવ પ્રદીપ પ્રગટ હુએ, ભાસિત લોકાલોક. ૫

મંત્રઃ—ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મ-જરા-મૃત્યુ-નિવારણાય શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય દીપમાલાં યજામહે સ્વાહા. ૫

ચિહું ગતિ ભ્રમણ સંસારમાં, જન્મ મરણ જંજાલ;
પંચમગતિ વિણ જીવને, સુખ નહિ ત્રિહું કાલ. ૩

૭ નૈવેદ્યપૂજા—સાકર, પતાસાં અને ઉત્તમ મીઠાઇ વિગેરે નૈવેદ્ય સાથિયા ઉપર મુકવું.

[૭] નૈવેદ્ય-પૂજાનો દુહો

અણાહારી પદ મેં કર્યો, વિગ્ગહ-ગઇય અનંત;
દૂર કરી તે દીજીએ, અણાહારી શિવ સંત. ૭

મંત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મ-જરા-મૃત્યુ-નિવારણાય શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય નૈવેદ્યં યજામહે સ્વાહા ૭.

ફલપૂજા-બદામ, સોપારી, શ્રીફળ અને પાકાં ફળો સિદ્ધશિલા ઉપર મૂકવાં.

[૮] ફલ-પૂજાનો દુહો.

ઈન્દ્રાદિક પૂજા ભણી, ફલ લાવે ધરી રાગ;
પુરુષોત્તમ પૂજી કરી, માગે શિવ-ફલ ત્યાગ. ૮

મંત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મ-જરા-મૃત્યુ-નિવારણાય શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય ફલાનિ યજામહે સ્વાહા. ૮

આ રીતે અષ્ટપ્રકારી પૂજા કર્યા બાદ ચામર વિગેરેથી પૂજા કરવી.

જયંતુ, અપ્પડિહયસાસણ! ૧. કમ્મભૂમિહિં, કમ્મભૂમિહિં, પઢમસંઘયણિ; ઉક્કોસય સત્તરિસય, જિણવરાણ વિહરંત લબ્ભઈ, નવકોડિહિં કેવલીણ, કોડિ-સહસ્સ નવ સાહૂ ગમ્મઈ, સંપઇ જિણવર વીસ મુણિ, બિહું કોડિહિં વરનાણ, સમણહ કોડિસહસ્સ દુઅ, થુણિજ્જઇ નિચ્ચ વિહાણિ. ૨. જયઉ સામિય! જયઉ સામિય! રિસહ સત્તુંજિ; ઉજ્જિંતિ પહુ નેમિજિણ, જયઉ વીર સચ્ચઉરિ-મંડણ, ભરુઅચ્છહિં મુણિસુવ્વય, મુહરિપાસ દુહ-દુરિઅ--ખંડણ; અવરવિદેહિં તિત્થયરા, ચિહું દિસિ-વિદિસિ જિંકેવિ, તીઆણાગય સંપઇઅ, વંદું જિણ સવ્વેવિ. ૩. સત્તાણવઈ, સહસ્સા, લક્ખા છપ્પન્ન અટ્ઠ કોડિઓ; બત્તીસસય બાસિઆઇં, તિઅલોએ ચેઇએ વંદે. ૪ પનરસ કોડિસયાઇં, કોડિ બાયાલ લક્ખ અડવન્ના; છત્તીસ સહસ અસિઈં, સાસય-બિંબાઈ પણમામિ. ૫.

(ચૈત્યવંદન કરીને નીચે લખેલાં સૂત્રો બોલવાં)

જંકિંચિ

જંકિંચિ નામતિત્થં, સગ્ગે પાયાલિ માણુસે લોએ; જાઈં જિણબિંબાઇં, તાઇં, સવ્વાઈં વંદામિ.

નમુત્થુ ણં

નમુત્થુ ણં અરિહંતાણં ભગવંતાણં. ૧. આઇગરાણં, તિત્થયરાણં, સયંસંબુદ્ધાણં ૨. પુરિસુત્તમાણં, પુરિસસીહાણં, પુરિસવરપુંડરિયાણં, પુરિસવરગંધહત્થીણં. ૩. લોગુત્તમાણં લોગનાહાણં, લોગહિઆણં, લોગપઈવાણં,

ઉવસગ્ગહરં સ્તવન

ઉવસગ્ગહરં પાસં, પાસં વંદામિ કમ્મઘણમુક્કં;
વિસહરવિસનિન્નાસં, મંગલકલ્લાણઆવાસં. ૧
વિસહરફુલિંગમંતં, કંઠે ધારેઈ જો સયા મણુઓ;
તસ્સ ગહરોગમારી, દુટ્ઠજરા જંતિ ઉવસામં. ૨
ચિટ્ઠઉ દૂરે મંતો, તુજ્ઝ પણામોવિ બહુફલો હોઇ;
નરતિરિએસુ વિ જીવા, પાવંતિ ન દુક્ખદોગચ્ચં. ૩
તુહ સમ્મત્તે લદ્ધે, ચિંતામણિકપ્પપાયવબ્ભહિએ;
પાવંતિ અવિગ્ઘેણં, જીવા અયરામરં ઠાણં. ૪
ઈઅ સંથુઓ મહાયસ! ભત્તિબ્ભરનિબ્ભરેણ હિયએણ;
તા દેવ દિજ્જ બોહિં, ભવે ભવે પાસજિણચંદ ! ૫

જય વીયરાય

જય વીયરાય ! જગગુરુ ! હોઈ મમં તુહ પભાવઓ ભયવં ! ભવનિવ્વેઓ મગ્ગાણુસારિઆ ઈટ્ઠફલસિદ્ધી. ૧. લોગ વિરુદ્ધચ્ચાઓ, ગુરુજણપૂઆ પરત્થકરણં ચ; સુહગુરુજોગે તવ્વયણ-સેવણા આભવમખંડા. ૨. વારિજ્જઇ જઇ વિ નિઆણબંધણં વીયરાય ! તુહ સમએ; તહવિ મમ હુજ્જ સેવા, ભવે ભવે તુમ્હ ચલણાણં. ૩. દુક્ખક્ખઓ કમ્મક્ખઓ, સમાહિમરણં ચ બોહિલાભો અ; સંપજ્જઉ મહ એઅં, તુહ નાહ પણામકરણેણં. ૪. સર્વમંગલમાંગલ્ય સર્વકલ્યાણકારણમ્; પ્રધાનં સર્વધર્માણાં, જૈનં જયતિ

કુસુમાંજલિ—ઢાળ

રયણ સિંહાસન જિન થાપીજે, કુસુમાંજલિ પ્રભુચરણે દિજે; કુસુમાંજલિ મેલો શાન્તિ જિણિંદા. ૬.

દોહા

જિણ તિહુંકાલય સિદ્ધની, પડિમા ગુણભંડાર;
તસુ ચરણે કુસુમાંજલિ, ભવિકદુરિત હરનાર. ૭
નમોઽર્હત્-સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-સર્વ-સાધુભ્યઃ.

કુસુમાંજલિ—ઢાળ

કૃષ્ણાગરુ વર ધૂપ ધરીજે, સુગંધકર કુસુમાંજલિ દીજે; કુસુમાંજલિ મેલો નેમિ જિણિંદા. ૮.

ગાથા-આર્યા ગીતિ

જસુ પરિમલબલદહદિસિ, મહુયરઝંકાર સદ્દ સંગીયા;
જિણચલણોવરિ મુક્કા, સુરનર કુસુમાંજલિ સિદ્ધા.
નમોઽર્હત્-સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-સર્વ-સાધુભ્યઃ.

કુસુમાંજલિ—ઢાળ

પાસ જિણેસર જગ જયકારી, જલથલ ફુલ ઉદક કર ધારી; કુસુમાંજલિ મેલો પાર્શ્વ જિણિંદા. ૧૦

દોહા

મૂકે કુસુમાંજલિ સુરા વીરચરણ સુકુમાલ;
તે કુસુમાંજલિ ભવિકનાં, પાપ હરે ત્રણકાળ. ૧૧
નમોઽર્હત્૦

પછી સ્તવનીયાદિ નીચે પ્રમાણે સિદ્ધાચળજીના સન્મુખ દુહા કહિને ત્રણ પ્રદક્ષિણા આપવી.

સિદ્ધાચળ સમરૂં સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર,
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદુ વાર હજાર. ૧
એકેકું ડગલું ભરે, શત્રુંજય સામો જેહ;
ઋષભ કહે ભવ ક્રોડનાં, કર્મ ખપાવે તેહ. ૨
સોરઠ દેશમાં સંચર્યો, ન ચઢ્યો ગઢ ગિરનાર;
શેત્રુંજી નદી નાહ્યો નહિ, એનો એળે ગયો અવતાર. ૩

જગચિંતામણિનું ચૈત્યવંદન કરી (ચૈત્યવંદનની વિધિ માટે જુઓ પૃષ્ઠ ૩૯ થી ૪૩) 'નમુત્થુણં' કહી જયવીયરાય પર્યંત કહે, પછી હાથ ધૂપી મુખકોશ બાંધી કલશ લેઈ ઉભા રહીને કળશ કહે. તે નીચે મુજબ

અથ કળશ–દોહા

સયલ જિણેસર પાય નમી, કલ્યાણક વિધિ તાસ;
વર્ણવતાં સુણતાં થકાં, સંઘની પૂગે આશ. ૧

સમકિત ગુણઠાણે પરિણમ્યા, વળી વ્રતધર સંયમ સુખ રમ્યા; વીશસ્થાનક વિધિએ તપ કરી, ઐસી ભાવદયા દિલમાં ધરી. ૧. જો હોવે મુજ શક્તિ ઇસી, સવિ જીવ કરૂં શાસનરસી; શુચિરસ ઢલતે તિહાં બાંધતાં, તીર્થંકર નામ નિકાચતાં. ૨. સરાગથી સંયમ આચરી, વચમાં એક દેવનો ભવ કરી; ચ્યવી પન્નર ક્ષેત્રે અવતરે, મધ્યખંડે પણ રાજવી કુલે. ૩. પટરાણી કુખે ગુણનિલો, જેમ માનસરોવર હંસલો; સુખશય્યાયે રજની શેષે, ઉતરતાં ચઉદ સુપન દેખે. ૪.

ધરે; અષ્ટ ચામર ધરે, આઠ પંખા લહી; ચાર રક્ષા કરી, ચાર દીપક ગ્રહી. ૨. ઘર કરી કેળનાં, માય સુત લાવતી; કરણ શુચિકર્મ જળ કળશે ન્હવરાવતી, કુસુમ પૂજી અલંકાર પહેરાવતી; રાખડી બાંધી જઈ, શયન પધરાવતી. ૩. નમીય કહે માય તુજ, બાળ લીલાવતી; મેરુ રવિ ચન્દ્ર લગે, જીવજો જગપતિ; સ્વામિગુણ ગાવતી, નિજ ઘર જાવતી; તેણે સમે ઈંદ્ર સિંહાસન કંપતી. ૪.

ઢાળ–એકવીશાની દેશી.

જિન જન્મ્યાજી, જિણ વેળા જનની ઘરે, તિણ વેળાજી ઈંદ્રસિંહાસન થરહરે, દાહિણોત્તરજી, જેતા જિન જનમે યદા; દિશિનાયકજી, સોહમ ઇશાન બેહુ તદા. ૧.

ત્રોટક છંદ

તદા ચિંતે ઈંદ્ર મનમા, કોણ અવસર એ બન્યો; જિનજન્મ અવધિનાણે જાણી, હર્ષ આનંદ ઉપન્યો. ૧. સુઘોષ આદે ઘંટનાદે, ઘોષણા સુરમેં કરે; સવી દેવી દેવા જન્મ મહોત્સવે, આવજો સુરગિરિવરે. ૨.

(અહિં ઘંટ વગાટવો)

ઢાળ પૂર્વની

એમ સાંભળીજી, સુરવર કોડી આવી મળે,
જન્મ–મહોત્સવજી, કરવા મેરુ ઉપર ચલે;
સોહમપતિજી, બહુ પંરિવારે આવીયા,
માય જિનનેજી વાંદી પ્રભુને વધાવીયા. ૩

(પ્રભુજીને ચોખાથી વધાવવા.)

ઢાળ—રાગ ધન્યાશ્રી.

આતમભક્તિ મળ્યા કેઈ દેવા, કેતા મિત્તનુજાઇ, નારી પ્રેર્યા વળી નિજ કુલવટ, ધર્મી ધર્મ સખાઈ; જોઈસ વ્યંતર ભવનપતિના, વૈમાનિક સુર આવે; અચ્ચુતપતિ હુકમે ધરી કળશા, અરિહાને ન્હવરાવે. આ૦ ૧. અડજાતિ કળશા પ્રત્યેકે, આઠ આઠ સહસ પ્રમાણો; ચઉસટ્ઠ સહસ હુઆ અભિષેકે, અઢીસેં ગુણા કરી જાણો; સાઠ લાખ ઉપર એક કોડિ, કળશાનો અધિકાર, બાસઠ ઈંદ્ર તણા તિહાં બાસઠ લોકપાલના ચાર. આ૦ ૨. ચંદ્રની પંક્તિ છાસઠ છાસઠ, રવિશ્રેણી નરલોકો; ગુરુસ્થાનક સુર કેરો એક જ, સામાનિકનો એકો; સોહમપતિ ઇશાનપતિની ઇંદ્રાણીના સોલ, અસુરની દશ ઇંદ્રાણી નાગની, બાર કરે કલ્લોલ. આ૦ ૩. જ્યોતિષ વ્યંતર ઇંદ્રની ચઉ ચઉ પર્ષદા ત્રણનો એકો, કટકપતિ અંગરક્ષક કેરો, એક એક સુવિવેકો; પરચુરણ સુરનો એક છેલ્લો, એ અઢીસેં અભિષેકો, ઈશાન ઇંદ્ર કહે મુજ આપો, પ્રભુને ક્ષણ અતિરેકો આ૦ ૪. તવ તસ ખોળે ઠવી અરિહાને, સોહમપતિ મનરંગે; વૃષભરૂપ કરી શૃંગ જળે ભરી, ન્હવણ કરે પ્રભુ અંગે; પુષ્પાદિક પૂજીને છાંટે, કરી કેસર રંગ રોલે, મંગળદીવો આરતી કરતાં, સુરવર જય જય બોલે. આ૦ ૫. ભેરી ભૂંગળ તાલ બજાવત, વળીયા જિન કર ધારી, જનની ઘર માતાને સોંપી, એણીપરે વચન ઉચ્ચારી; પુત્ર તુમારો સ્વામી હમારો, અમ સેવક આધાર, પંચધાવી રંભાદિક થાપી, પ્રભુ ખેલાવણહાર, આ૦ ૬. બત્રીશ કોડિ

દ્રિશૃંગે વિહિતજન્માભિષેકઃ શાંતિમુદ્‌ઘોષયતિ યથા તતો ઽહં કૃતાનુકારમિતિ કૃત્વા "મહાજનો યેન ગતઃ સ પન્થા" ઇતિ ભવ્યજનૈઃ સહ સમેત્ય સ્નાત્રપીઠે સ્નાત્રં વિધાય શાંતિમુદ્‌ઘોષયામિ, તત્પૂજાયાત્રાસ્નાત્રાદિમહોત્સવાનન્તરમિતિ કૃત્વા કર્ણં દત્વા નિશમ્યતાં નિશમ્યતાં સ્વાહા.

ૐ પુણ્યાહં પુણ્યાહં, પ્રીયંતાં પ્રીયંતાં, ભગવંતોઽર્હન્તઃ સર્વજ્ઞાઃ સર્વદર્શિન-ત્રિલોકનાથા-ત્રિલોકમહિતા-ત્રિલોક-પૂજ્યા-ત્રિલોકેશ્વરા-ત્રિલોકોદ્યોતકરાઃ.

ૐ ઋષભ-અજિત-સંભવ-અભિનન્દન-સુમતિ-પદ્મ-પ્રભ-સુપાર્શ્વ-ચન્દ્રપ્રભ-સુવિધિ--શીતલ-શ્રેયાંસ-વાસુપૂજ્ય-વિમલ-અનન્ત—ધર્મ-શાંતિ-કુન્થુ-અર-મલ્લિ-મુનિસુવ્રત-નમિ-નેમિ-પાર્શ્વ-વર્ધમાનાન્તા જિનાઃ શાન્તાઃ શાન્તિકરા ભવન્તુ સ્વાહા.

ૐ મુનયો મુનિપ્રવરા રિપુવિજયદુર્ભિક્ષકાન્તારેષુ દુર્ગ-માર્ગેષુ રક્ષન્તુ વો નિત્યં સ્વાહા.

ૐ હ્રીં શ્રીં ધૃતિ-મતિ-કીર્તિ-કાન્તિ-બુદ્ધિ-લક્ષ્મી-મેધા-વિદ્યાસાધન-પ્રવેશ-નિવેશનેષુ સુગૃહીતનામાનો જયન્તુ તે જિનેન્દ્રાઃ.

ૐ રોહિણી-પ્રજ્ઞપ્તિ-વજ્રશૃંખલા-વજ્રાંકુશી-અપ્રતિ-ચક્રા-પુરુષદત્તા-કાલી-મહાકાલી ગૌરી-ગાન્ધારી-સર્વાસ્ત્રામહા-જ્વાલા-માનવી-વૈરોટ્યા-અચ્છુપ્તા-માનસી-મહામાનસી ષોડશ વિદ્યાદેવ્યો રક્ષન્તુ વો નિત્યં સ્વાહા.

શાંતિર્ભવતુ. શ્રી-પૌરજનસ્ય શાંતિર્ભવતુ, શ્રી-બ્રહ્મલોકસ્ય શાંતિર્ભવતુ ૐ સ્વાહા, ૐ સ્વાહા, ૐ શ્રી પાર્શ્વનાથાય સ્વાહા.

એષા શાંતિઃ પ્રતિષ્ઠા-યાત્રા-સ્નાત્રાદ્યવસાનેષુ શાંતિકલશં ગૃહીત્વા, કુંકુમ-ચંદન-કર્પૂરાગરુ-ધૂપવાસ-કુસુમાંજલિસમેતઃ, સ્નાત્રચતુષ્કિકાયાં શ્રી સંઘસમેતઃ શુચિશુચિવપુઃ પુષ્પ-વસ્ત્ર ચન્દનાભરણાલંકૃતઃ, પુષ્પમાલાં કંઠે કૃત્વા, શાંતિમુદ્ઘોષયિત્વા શાંતિપાનીયં મસ્તકે દાતવ્યમિતિ. નૃત્યન્તિ નૃત્યં મણિપુષ્પવર્ષં, સૃજન્તિ ગાયન્તિ ચ મંગલાનિ; સ્તોત્રાણિ ગોત્રાણિ પઠંતિ મંત્રાન્, કલ્યાણભાજો હિ જિનાભિષેકે. ૧. શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ, પરહિતનિરતા ભવંતુ ભૂતગણાઃ; દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાશં, સર્વત્ર સુખીભવતુ લોકઃ. ૨. અહં તિત્થયરમાયા, સિવાદેવી તુમ્હ નયરનિવાસિની; અમ્હ સિવં તુમ્હ સિવં, અસિવોવસમં સિવં ભવતુ સ્વાહા.

ઉપસર્ગાઃ ક્ષયં યાન્તિ, છિદ્યન્તે વિઘ્નવલ્લયઃ;
મનઃ પ્રસન્નતામેતિ, પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે. ૪
સર્વમંગલમાંગલ્યં, સર્વકલ્યાણકારણમ્;
પ્રધાનં સર્વધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનમ્.

સામાયિક લેવાનો વિધિ

પ્રથમ ઊંચે આસને પુસ્તક પ્રમુખ મૂકી શ્રાવક શ્રાવિકા, કટાસણું મુહપત્તિ ચરવળો લઈ, શુદ્ધ વસ્ત્ર પહેરી, જગ્યા પુંજી કટાસણા ઉપર બેસી, મુહપત્તિ ડાબા હાથમાં ... પાસે રાખી, જમણો હાથ સ્થાપનાજી સન્મુખ રાખી,

લેસિયા, સંઘાઇયા, સંઘટ્ટિયા, પરિયાવિયા, કિલામિયા, ઉદ્દવિયા, ઠાણાઓ ઠાણં સંકામિયા, જીવિયાઓ વવરોવિયા તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં ૭.

તસ્સ ઉત્તરીકરણેણં, પાયચ્છિત્તકરણેણં, વિસોહિકરણેણં; વિસલ્લીકરણેણં, પાવાણં કમ્માણં, નિગ્ઘાયણટ્ઠાએ, ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં ૮.

અન્નત્થ ઊસસિએણં, નિસસિએણં, ખાસિએણં, છીએણં, જંભાઇએણં, ઉડ્ડુએણં, વાયનિસગ્ગેણં, ભમલીએ પિત્તમુચ્છાએ ૧. સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં સુહુમેહિં ખેલ-સંચાલેહિં, સુહુમેહિં દિટ્ઠિસંચાલેહિં. ૨. એવમાઇએહિં આગારેહિં, અભગ્ગો, અવિરાહિઓ હુજ્જ મે કાઉસ્સગ્ગો ૩. જાવ અરિહંતાણં ભગવંતાણં, નમુક્કારેણં ન પારેમિ ૪. તાવ કાયં ઠાણેણં મોણેણં, ઝાણેણં, અપ્પાણં વોસિરામિ ૫.

(પછી એક લોગસ્સનો 'ચંદેસુ નિમ્મલયરા' સુધીનો કાઉસ્સગ્ગ, ન આવડે તો ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો. પછી પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો તે નીચે પ્રમાણે.)

લોગસ્સ ઉજ્જોઅગરે, ધમ્મતિત્થયરે જિણે; અરિહંતે કિત્તઇસ્સં; ચઉવીસંપિ કેવલી. ૧. ઉસભમજિઅં ચ વંદે, સંભવમભિણંદણં ચ સુમઇ ચ; પઉમપ્પહં સુપાસં, જિણં ચ ચંદપ્પહં વંદે. ૨. સુવિહિં ચ પુપ્ફદંતં, સીઅલ સિજ્જંસ વાસુપુજ્જં ચ; વિમલમણંતં ચ જિણં, ધમ્મં સંતિં ચ વંદામિ. ૩ કુંથું અરં ચ મલ્લિં, વંદે મુણિ-સુવ્વયં નમિજિણં ચ; વંદામિ રિટ્ઠનેમિં, પાસં તહ વદ્ધ-

(પછી, ઈચ્છાકારિ
હિઆએ મત્થએણ
એસણે સંદિસાહું
વંદિઉં જાવણિજ્જાએ
ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ
ઈચ્છામિ ખમાસમણો!
આએ મત્થએણ વંદામિ
સજ્ઝાય સંદિસાહું ?
વંદિઉં જાવણિજ્જાએ
ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભ

એમ કહી બે હાથ ...

(ઇતિ સામાયિક

તા. ક:—સામાયિકનો કાળ
સમજવો.

(એમાં સ્વાધ્યાય—

સામાયિક પારવ.

ખમાસમણ દઈ, ઇરિયાવહિયં પડિક્કમામિ' સુધી કહી એક લોગસ્સનો ન આવડે તો ચાર નવકારનો કાઉ લોગસ્સ આખો કહી, ખમાસમણ દઈ, ભગવન્ ! મુહપત્તિ પડિલેહું ? "ઇચ્છં" કવી. પછી એક ખમાસમણ દઈ ઇ ન્ ! સમાયિક પારું ? યથાશક્તિ,

કલ્લાણકંદં થાય

કલ્લાણ-કંદં પઢમં જિણિંદં, શાંતિ તઓ નેમિજિણં મુણિંદં;
પાસં પયાસં સુગુણિક્કઠાણં, ભત્તીઈ વંદે સિરિવદ્ધમાણં. ૧

અપાર-સંસાર-સમુદ્-પારં, પત્તા સિવં દિંતુ સુઇક્કસારં;
સવ્વે જિણિંદા સુરવિંદ-વંદા,કલ્લાણ-વલ્લીણ વિસાલ-કંદા. ૨

નિવ્વાણ-મગ્ગે વર-જાણ-કપ્પં, પણાસિયાસેસ-કુવાઈદપ્પં;
મયં જિણાણં સરણં બુહાણં,નમામિ નિચ્ચં તિજગપ્પહાણં. ૩

કુંદિંદુગોખીર-તુસારવન્ના, સરોજહત્થા કમલે નિસન્ના;
વાઈસરી પુત્થય-વગ્ગ-હત્થા,સુહાય સા અમ્હ સયા પસત્થા. ૪

ચોવીશ તીર્થંકરનાં નામ લંછન તથા વર્ણ.

નંબર	નામ	લંછન	વર્ણ.
૧	ઋષભદેવ	વૃષભ	કાંચન
૨	અજિતનાથ	હાથી	,,
૩	સંભવનાથ	ઘોડો	,,
૪	અભિનંદનસ્વામી	વાંદરો	,,
૫	સુમતિનાથ	ક્રૌંચપક્ષી	,,
૬	પદ્મપ્રભસ્વામી	કમળ	રાતો
૭	સુપાર્શ્વનાથ	સાથીયો	કાંચન
૮	ચંદ્રપ્રભસ્વામી	ચંદ્ર	ઉજ્જવળ
૯	સુવિધિનાથ	મગરમચ્છ	,,
૧૦	શીતલનાથ	શ્રીવચ્છ	કાંચન
૧૧	શ્રેયાંસનાથ	ગેંડો	,,

શાંતિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

[૨]

સર્વારથ-સિદ્ધે થકી, ચવિયા શાંતિ જિનેશ;
હસ્તિનાગપુર અવતર્યો, યોનિ હસ્તિ વિશેષ. ૧
માનવગણ ગુણવંતને, મેષરાશિ સુવિલાસ;
ભરણીએ જનમ્યા પ્રભુ, છદ્મસ્થા એક વાસ. ૨
કેવલ નંદી તરુ તળે એ, પામ્યા અંતર-ઝાણ;
વીર કરમનો ક્ષય કરી, નવ શતશું નિર્વાણ. ૩

શ્રી નેમનાથ ભગવાનનું ચૈત્યવંદન.

[૩]

નેમિનાથ બાવીશમા, શિવાદેવી માય;
સમુદ્રવિજય પૃથ્વીપતિ, જે પ્રભુના તાય. ૧
દશ ધનુષની દેહડી, આયુ વરસ હજાર;
શંખ લંછનધર સ્વામીજી, તજી રાજુલ નાર. ૨
સૌરીપુરી નયરી ભલી એ, બ્રહ્મચારી ભગવાન;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન. ૩

શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું ચૈત્યવંદન

[૪]

આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી, તોડે ભવપાસ;
વામા માતા જનમીયા, અહિ લંછન જાસ. ૧
અશ્વસેન સુત સુખકરૂ, નવ હાથની કાયા;
કાશી દેશ વાણારસી, પુણ્યે પ્રભુ આયા. ૨

શાંતિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

[૨]

સર્વારથ-સિદ્ધે થકી, ગવિયા શાંતિ જિનેશ;
હસ્તિનાગપુર અવતર્યા, યોનિ હસ્તિ વિશેષ. ૧

માનવગણ ગુણવંતને, મેષરાશિ સુવિલાસ;
ભરણીએ જનમ્યા પ્રભુ, છદ્મસ્થા એક વાસ. ૨

કેવલ નંદી તરૂ તળે એ, પામ્યા અંતર-ઝાણ;
વીર કરમનો ક્ષય કરી, નવ શતશું નિર્વાણ. ૩

શ્રી નેમનાથ ભગવાનનું ચૈત્યવંદન.

[૩]

નેમિનાથ બાવીશમા, શિવાદેવી માય;
સમુદ્રવિજય પૃથ્વીપતિ, જે પ્રભુના તાય. ૧

દશ ધનુષની દેહડી, આયુ વરસ હજાર;
શંખ લંછનધર સ્વામીજી, તજી રાજુલ નાર ૨

સૌરીપુરી નયરી ભલી એ, બ્રહ્મચારી ભગવાન;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન. ૩

શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું ચૈત્યવંદન

[૪]

આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી, તોડે ભવપાસ;
વામા માતા જનમીયા, અહિ લંછન જાસ. ૧

અશ્વસેન સુત સુખકરૂ, નવ હાથની કાયા;
કાશી દેશ વાણારસી, પુણ્યે પ્રભુ આયા. ૨

પર્યુષણાપર્વનું ચૈત્યવંદન

[૭]

વડા કલ્પ પૂરવદિને, ઘરે કલ્પને લાવો;
રાત્રિ જાગરણ પ્રમુખ કરી, શાસન સોહાવો. ૧

હય ગય શણગારી કુમર, લાવો ગુરુ પાસે;
વડા કલ્પ દિન સાંભળો, વીરચરિત ઉલ્લાસે. ૨

છટ્ઠ દ્વાદશ તપ કીજીએ, ધરીએ શુભ પરિણામ;
સાધર્મિવત્સલ પ્રભાવના, પૂજા અભિરામ. ૩

જિન ઉત્તમ ગૌતમ પ્રતે એ, કહે જે એકવીશ વાર;
ગુરુ મુખ પદ્મ ભાવશું, સુણતાં પામે પાર. ૪

શ્રી સિદ્ધચક્રજીનું ચૈત્યવંદન.

[૮]

પહેલે દિન અરિહંતનું, નિત્ય કીજે ધ્યાન;
બીજે પદ વળી સિદ્ધનું, કીજે ગુણગાન. ૧

આચારજ ત્રીજે પદે, જપતાં જયજયકાર;
ચોથે પદે ઉપાધ્યાયના, ગુણ ગાઓ ઉદાર. ૨

સકલ સાધુ વંદો સહી, અઢી દ્વીપમાં જેહ;
પંચમ પદ આદર કરી, જપજો ધરી સસનેહ. ૩

છટ્ઠે પદ દર્શન નમો, દરિસણ અજુઆલો;
.ણુ પદ સાતમે, જિમ પાપ પખાલો. ૪

દરિસણ દીજો. ૧. આગ કરી ઉમાહા ધરીને, અનુરાગી અમેં આયા; મહેર ધરી જો દરિસણ આપો, તો અમે સવિ સુખ પાયા. દરિસણ દીજો. ૨. સોહણ ચિત્ત શુભ વિધિ રીતે, અવિચલ પ્રીતે ધ્યાતાં; ગતિ ગતિ ચિતિ છતી તુંહિ તુંહિ, ઇમ બહુવિધ ગુણ ગાતા. દરિસણ દીજો. ૩. લોચન લીલે અનુભવશીલે, ખલક પલકમેં તારી; તો ઓવડી શી ઢીલ કરો છો, આજ અમારી વારી દરિસણ દીજો. ૪. દરિસણથી દર્શન હુએ નિર્મલ, દર્શન ગુણ પણ આવે; દર્શન મુદ્રા તેહિ જ શુદ્ધિ, ત્રિકરણ તુમ ગુણ ગાવે. દરિસણ દીજો. ૫. જ્ઞાનવિમલ લીલાએ જાણો, વાત અમારી સ્વામી; તુમ આણા અનુસારે સાચું, એ પ્રતીત મેં પામી. દરિસણ દીજો. દીજો દીજો દીજો. દરિસણ દીજો. ૬.

શ્રી પર્યુષણાનું સ્તવન.

સુણજો સાજન સંત પજુસણ આવ્યા રે, તમે પુણ્ય કરો પુણ્યવંત, ભવિક મન ભાવ્યાં રે. (એ આંકણી) વીર જિણેસર અતિ અલવેસર, વહાલા મારા પરમેશ્વર એમ બોલે રે, પર્વ માંહે પજુસણ મહોટા, અવર ન આવે તસ તોલે રે પજુ૦ તમે૦ ભવિક૦ ૧ ચૌપદમાં જેમ કેશરી મોટો વહાલા૦ ખગમાં ગરુડ કહીએ રે, નદી માંહે જેમ ગંગા મહોટી, નગમાં મેરૂ લહીએ રે પજુ૦ ૨ ભૂપતિમાં ભર તેશ્વર ભાખ્યો વ૦ દેવ માંહે ઇંદ્ર રે, તીરથમાં શત્રુંજય દાખ્યો, ગ્રહ-ગણમાં જેમ ચંદ્ર રે પજુ૦ ૩ દશરા દિવાળી ને વળી હોળી, વ૦ અખાત્રીજ દીવાસો રે, બળેવ પ્રમુખ બહુલા છે બીજા, પણ નહિ મુક્તિનો વાસો રે પજુ૦ ૪ તે માટે તમે અમર પળાવો, વ૦ અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ કીજે રે, અઠ્ઠમ તપ અધિકાઇએ કરીને, નરભવલાહો લીજે રે પજુ૦ ૫ ઢોલ દદામા ભેરી નફેરી, વ૦ કલ્પસૂત્રને જગાવો રે, ઝાંઝરના ઝમકાર કરીને, ગોરીની ટોળી મળી આવો રે. પજુ૦ ૬ સોના રૂપાને ફુલડે વધાવો, વ૦ કલ્પસૂત્રને પૂજો રે, નવ વખાણ વિધિએ સાંભળતાં, પાપમેવાસી ધ્રુજે રે પજુ૦ ૭ એમ અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ કરતાં, વ૦ બહુ જીવ જગ ઉદ્ધરીયા રે, વિબુધ વિમલ વર સેવક એહથી, નવ નિધિ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ વરીયા રે પજુ૦ ૮

શ્રી સીમંધર સ્વામીનાં સ્તવનો

સુણો ચંદાજી સીમંધર પરમાતમ પાસે જાજો, મુજ વિનતડી પ્રેમ ધરીને એણી પેરે તુમે સંભળાવજો (એ આંકણી)

ભવપાર ભવિ તુમે૦ ૧૧. કર જોડી સેવક ગુણ ગાવે મોહન ગુણ મણિમાળ. ભવિ તુમે૦ ૧૨. તાસ શિષ્ય મુનિ હેમ કહે છે જન્મ મરણ દુઃખ ટાળ. ભવિ તુમે૦ ૧૩.

સર્વજિન સાધારણ સ્તવન. [૧]

સકલ સમતા સુરલતાનો, તુંહી અનોપમ કંદ રે; તુંહિ કૃપારસ કનકકુંભો, તુંહી જિણંદ મુણિંદ રે. ૧ પ્રભુ તુંહિ તુંહી તુંહી તુંહી તુંહી ધરતાં ધ્યાન રે; તુજ સ્વરૂપી જે થયા તેણે, લહ્યું તાહરું તાન રે. પ્રભુ૦ ૨. તુંહી અલગે ભવ થકી પણ, ભવિક તાહરે નામ રે; પાર ભવનો તે પામે, એહિ અચરીજ ઠામ રે. પ્રભુ૦ ૩. જન્મ પાવન આજ મારો, નીરખીઓ તુજ નૂર રે; ભવોભવ અનુમોદના જે, હુઓ આપ હજુર રે. પ્રભુ૦ ૪. એહ માહરો અખય આતમ, અસંખ્યાત પ્રદેશ રે, તાહરા ગુણ છે અનંતા, કિમ કરૂં તાસ નિવેશ રે? પ્રભુ૦ ૫ એક એક પ્રદેશ તાહરે, ગુણ અનંતનો વાસ રે; એમ કહી તુજ સહજ મીલત, હોય જ્ઞાનપ્રકાશ રે, પ્રભુ૦ ૬. ધ્યાન ધ્યાતા ધ્યેય, એકી-ભાવ હોયે એમ રે; એમ કરતાં સેવ્ય સેવક-ભાવ હોયે ક્ષેમ રે. પ્રભુ૦ ૭. એક સેવા તાહરી જો, હોય અચલ સ્વભાવ રે; જ્ઞાનવિમલસૂરીંદ પ્રભુતા, હોય સુજસ જમાવ રે. પ્રભુ૦ ૮.

[૨]

જિણંદા પ્યારા મુણિંદા પ્યારા, દેખો રે જિણંદા
—દેખો રે જિણંદા પ્યારા. (એ ટેક.) સુંદર

રૂપ સ્વરૂપ વિરાજે, સ્વરૂપ વિરાજે, જગનાયક ભગવાન દે૦ દેખો ૧ દરસ સરસ નીરખ્યો જિનજીકો, નીરખ્યો જિનજીકો, દાયક ચતુર સુજાણ દેખો દે૦ ૨ શોક સતાપ મિટ્યો અબ મેરો, મિટ્યો અબ મેરો, પાયો અવિચલ ભાણ દેખો દે૦ ૩ સફળ ભઈ મેરી આજકી ઘડીયા, આજકી ઘડીયા, સફળ ભયે નેનુ પ્રાણ દેખો દે૦ ૪ દરિસણ દેખે મિટ્યો દુખ મેરો, મિટ્યો દુખ મેરો, આનંદઘન અવતાર દેખો દે૦ ૫.

થોયો

શ્રી ઋષભદેવની સ્તુતિ

પ્રહ ઉઠી વંદુ ઋષભદેવ ગુણવંત, પ્રભુ બેઠા સોહે સમવસરણ ભગવંત, ત્રણ છત્ર વિરાજે, ચામર ઢાળે ઈંદ્ર, જિનના ગુણ ગાવે સુર નર નારીના વૃંદ ૧

બાર પર્ષદા બેસે, ઈન્દ્ર ઇન્દ્રાણી રાય, નવ કમળ રચે સુર, તિહાં ઠવતા પ્રભુ પાય, દેવદુંદુભિ વાજે, કુસુમવૃષ્ટિ બહુ હુંત, એવા જિન ચોવીશે, પૂજો એકણ ચિત્ત ૨

જિન જોજન ભૂમિ, વાણીનો વિસ્તાર, પ્રભુ અર્થ પ્રકાશે રચના ગણધર સાર, સો આગમ સુણતા, છેદી જે ગતિ ચાર જિન વચન વખાણી લીજે ભવનો પાર ૩

જક્ષ ગોમુખ ગિરુઓ, જિનની ભક્તિ કરેવ; તિહાં દેવી ચક્કેસરી, વિઘન કોડી હરેવ, શ્રી તપગચ્છનાયક, વિજયસેન સૂરિરાય, તસ કેરો શ્રાવક, ઋષભદાસ ગુણ ગાય ૪

જસ પંચ કલ્યાણક દિવસ વિશેષ સુહાવે, પણ થાવર નારક તેહને પણ સુખ થાવે; તે ચ્યવન જનમ વ્રત નાણ અને નિરવાણ, સવિ જિનવર કેરાં એ પાંચે અહિઠાણ. ૨.

જિહાં પંચ સમિતિ યુત પંચ મહાવ્રત સાર, જેહમાં પરકાશ્યા વળી પાંચે વ્યવહાર; પરમેષ્ઠિ અરિહંત નાથ સર્વજ્ઞ ને પારગ, એ પંચ પદે લહ્યો, આગમ અર્થ ઉદાર. ૩.

માતંગ સિદ્ધાઈ દેવી જિનપદ સેવી, દુઃખ દુરિત ઉપદ્રવ જે ટાળે નિતમેવી; શાસન સુખદાયી આઇ સુણો અરદાસ, શ્રી જ્ઞાનવિમળ ગુણ પૂરો વાંછિત આસ. ૪

શ્રી સિદ્ધચક્રજીની સ્તુતિ.

જિનશાસનવંછિત–પૂરણ દેવ રસાળ, ભાવે ભવી ભણીએ સિદ્ધચક્ર ગુણમાળ; ત્રિહું કાલે એહની પૂજા કરે ઉજમાળ, તે અજર અમરપદ સુખ પામે સુવિશાળ. ૧

અરિહંત સિદ્ધ વંદો આચારજ ઉવજ્ઝાય, મુનિ દરિસણ નાણ ચરણ તપ એ સમુદાય; એ નવ પદ સમુદિત સિદ્ધચક્ર સુખદાય, એ ધ્યાને ભવિનાં ભવકોટી દુઃખ જાય. ૨

આસો ચૈતરમાં શુદ સાતમથી સાર, પૂનમ લગી કીજે નવ આંબિલ નિરધાર; દોય સહસ ગણણું પદ સમ સાડાચાર એકાશી આંબિલ તપ આગમ અનુસાર. ૩

શ્રી સિદ્ધચક્રનો સેવક શ્રી વિમલેસર દેવ, શ્રીપાળતણી સુખ પૂરે સ્વયમેવ; દુઃખ દોહગ નાવે જે કરે એહની સેવ, શ્રી સુમતિ સુગુરુનો રામ કહે નિત્યમેવ. ૪

(૬)

બેર બેર નહિ આવે, અવસર બેર બેર નહિ આવે
જ્યું જાણે ત્યું કર લે ભલાઇ, જનમ જનમ સુખ પાવે
અવ૦ ૧ તન ધન જોબન સબહી જુઠો, પ્રાણ પલકમે જાવે
અવ૦ ૨ તન છુટે ધન કૌન કામકો, કાહેકુ કૃપણ કહાવે
અવ૦ ૩ જાકે દિલમે સાચ બસત હે, તાકુ જૂઠ ન ભાવે
અવ૦ ૪ આનદઘન પ્રભુ ચલત પથમે, સમર સમર ગુણ
ગાવે અવ૦ ૫

[૭]

કયું કર ભક્તિ કરુ પ્રભુ તેરી, ક્રોધ લોભ મદ માન
વિષયરસ, છાંડત ગેલ ન મેરી કયુ૦ ૧ કમ નચાવત તિમહી
નાચત, માયાવશ નટ ચેરી કયુ૦ ૨ દ્રષ્ટિરાગ દઢ બધન
બાંધ્યો, નિકસન ન લહી સેરી કયુ૦ ૩ કરત પ્રશસા સબ
મિલ અપની, પરનિંદા અધિકેરી કયુ૦ ૪ કહત માન જિન
ભાવભક્તિ બિનુ, શિવગતિ હોત ન નેરી કયુ૦ ૫

[૮]

ભલુ થયુ ને અમે જિનગુણ ગાયા, રસનાનો રસ પીધો
રે. ભલુ૦ ૧ રાવણરાયે નાટક કીધુ, અષ્ટાપદગિરિ ઉપર રે.
ભલુ૦ ૨ થેઈ થેઇ નાચ કરે મારા વહાલા, તીર્થ કર પદ
બાંધ્યુ રે ભલુ૦ ૩ થાળ ભરી ભરી મોતીડે વધાવો પ્રભુજીને
દુતકે વધાવો રે. ભલુ૦ ૪ દેવચંદ્ર કહે મારા મનના, સકળ
મનોરથ સિદ્ધ્યા રે. ભલુ૦ ૫ એ પૂજા જે ભણે ભણાવે,
ઘર ઘર મગળ હોશે રે ભલુ૦ ૬

વડે એને ઉડાતો જા. જનારૂં૦ ૪. અરે આતમ! બની શાણો, બતાવી શાણપણ તારૂં; ઘડીની જુઠી જગ માયા, ચેતન જ્યોતિ જગાતો જા જનારૂં૦ ૫. ખીલ્યાં જે ફુલડાં આજે, જરૂર તે કાલ કરમાશે; અખંડ આતમ કમલ લબ્ધિ, તણી લય દિલ લગાતો જા. જનારૂં૦ ૬.

(૪)

અહા કેવું ભાગ્ય જાગ્યું, વીરના ચરણો મળ્યાં; રોગ શોક દારિદ્ર સઘળાં જેહથી દૂરે ટળ્યાં. અહા૦ ૧. ફેરો ફર્યો છે દુર્ગતિનો, શુભગતિ તરફેણમાં; અલ્પકાળે મોક્ષ પામી, વિચરશું આનંદમાં. અહા૦ ૨. જેમના તપનો ન મહિમા કરી શકે શક્રેશ ભી, તેમને હું સ્તવું શું બાલક, શક્તિનો જ્યાં લેશ નહિ. અહા૦ ૩. કામધેનુ કામકુંભ; ચિંતામણિ પ્રભુ તું મળ્યો; આજ મારે આંગણે, શ્રીવીર કલ્પ તરુ ફળ્યો. અહા૦ ૪. લબ્ધિના ભંડાર વ્હાલા વીર વીર જપતાં થયાં; ગૌતમ શ્રી મોક્ષધામી, એ પ્રભુની ખરી દયા, અહા૦ ૫

(૫)

આ તો લાખેણી આંગી કહેવાય, શોભે જિનવરજી. શુ[illegible] કેશર કસ્તુરી મહેકાય શોભે જિનવરજી, પુષ્પ પાંખો પ્રસરેલ[illegible] તે સુંદર સોહાય, શોભે જિનવરજી. આ તો૦ ૧. ભાવ અં[illegible] રના દર્શનથી નિર્મલ રહે, મૂર્તિ દેખીને અંતરપટ ભક્તિ[illegible] વહે; જાણે જ્યોતિમાં જ્યોતિ મિલાય, શોભે જિનવરજી[illegible] આ તો૦ ૨. જ્ઞાન ઉપજે છે ભક્તિની ઓથે રહી, જ્યો[illegible] પ્રગટે છે આત્માની શક્તિ ગ્રહી; ચંદુ વિનંતિ દયાને લેવ[illegible] [illegible]વરજી. આ તો૦ ૩.

[૧૨]

.૬ મગલ ગાવો, જૈનધર્મનો લેવો લ્હાવો, મારા ભાઈઓ અવસર આવો નહિ આવશે ફરીથી મળશે નાણુ, પણ નહિ મળે આ ટાણુ, લ્હાવો લેવો એ આપણુ તો કામ છે, હાં હા રે, એ આપણુ૦ જૈન ભાઇઓ આજે, સૌ ભવજલ તરવા કાજે, ભક્તિ કરવી એ આપણુ તો કામ છે હાં હાં રે૦

[૧૩]

આજ દેવ દેવીઓ રગે રમે, રગે રમે આનદે રમે, આજ૦ પ્રભુને દેખી મોટા ભૂપ નમે આજ દેવ૦ પ્રભુજીને પાયે સોનીડો આવે, મુગટ ચડાવી પ્રભુ પાય નમે આજ દેવ૦ પ્રભુને પાયે માલીડા રે આવે, હાર ચઢાવી પ્રભુ પાય નમે આજ૦ દેવ૦

[૧૪]

જિન–વધાઇ

(રાગ– સોહીની, તાલ તિતાલ)

દીનાનાથની બધાઈ બાજે છે મારા પ્રભુની બધાઇ બાજે છે ચારથાઈ સુર નોબત બાજે, ઔર ઘનનન ગાજે છે મારા૦ ૧ ઇંદ્રાણી મિલ મગલ ગાવે, મોતિયોના ચોક પુરાવે છે મારા૦ ૨ સેવક પ્રભુજીસે અરજ કરત હે, ચરણોકી સેવા પ્યારી લાગે છે મારા૦ ૩

[૧૫]

(રાગ-માલવ, તાલ લાવણી)

આજ તો વધાઈ રાજા નાભિકે દરબાર રે, મરૂદેવાએ

[૯]

આજ મારા દેરાસરમાં મોનાટે મેઘ વરસ્યા રે. મુખડું દેખી પ્રભુ તમારું, હેડા સૌના હરખ્યાં રે. આજ૦ ૧ ઝગમગ ઝગમગ જ્યોતિ ઝળકે, વરસે અમીરસ ધારા રે; રૂપ અનુપ રૂપ નીરખી વિકસે, અંતરભાવ અમારા રે. આજ૦ ૨ વીર પ્રભુની માયામાંથી ભક્તિ કેરા રંગ જમાયા; ચરણ કમળની સેવા પામી, ભકતે પ્રભુ ગુણ ગાયા રે. આજ૦ ૩ ભવ અનંતનો બંધ જ તૂટ્યો, ભ્રમણા ભાંગી ગઈ; વિજય વર્યો શિવપુરને પંથે, મતલબ પૂરી થઈ રે. આજ૦ ૪

[૧૦]

આજનો લ્હાવો લીજીએ રે, કાલ કોણે દીઠી છે. અવસર આ વહી જાય છે રે. કાલ૦ ચેતવું હોય તો ચેતજો રે. કાલ૦ દેવ ગુરુ ધર્મ પીછાણજો રે. કાલ૦ નવી નવી આંગીઓ રચાવજો રે. કાલ૦ રૂડી રૂડી ભાવના ભાવજો રે. કાલ૦ તમે સંઘપતિ થઇને આવજો રે. કાલ૦ અમને ભ્હેલું કહાવજો રે. કાલ૦ હાથે તે સાથે આવશે રે. કાલ૦ ‘વિજય’ સદા શિવ લાવશે રે કાલ૦

[૧૧]

વાગે છે રે વાગે છે દેરાસર વાજાં વાગે છે, જેનો શબ્દ ગગનમાં ગાજે છે, દેરાસર૦ ઝીણીઝીણી ઘુઘરીઓ ઘમકે છે, ઇન્દ્રાણીના પાઉલ ઠમકે છે. દેરાસર૦ પ્રભુ સમવસરણમાં બિરાજે છે. જેને ચોત્રીસ અતિશય છાજે છે, ગુણ પાંત્રીશ વાણીએ ગાજે છે. દેરાસર૦ પ્રભુ જન્મ અતિશય ચાર છે, ઘાતિકર્મ ગાગે અગિયાર છે, વળી દેવ કર્યા ઓગણીશ રે. દેરાસર૦

ॐ ह्रीं अर्हं श्री-शङ्खेश्वर-पार्श्वनाथाय नमः

માંગલિક કાવ્યો.

[૧]

શ્રી નવકાર મહામંત્ર.

નમો અરિહંતાણં નમો સિદ્ધાણં નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચનમુક્કારો, સવ્વપાવપ્પણાસણો, મંગલાણં ચ સવ્વેસિં, પઢમં હવઇ મંગલં

[૨]

કલ્યાણપાદપારામં, શ્રુતગંગાહિમાચલમ્,
વિશ્વાંભોજરવિં દેવં, વંદે શ્રીજ્ઞાતનંદનમ્
મંગલં ભગવાન્ વીરો, મંગલં ગૌતમપ્રભુઃ
મંગલં સ્થૂલભદ્રાદ્યા, જૈનધર્મોઽસ્તુ મંગલમ્
સર્વારિષ્ટપ્રણાશાય, સર્વાભિષ્ટાર્થદાયિને,
સર્વલબ્ધિનિધાનાય, ગૌતમસ્વામિને નમઃ
ૐકારં બિંદુસંયુક્તં, નિત્યં ધ્યાયન્તિ યોગિનઃ,
કામદં મોક્ષદં ચૈવ, ૐકારાય નમોનમઃ
નમસ્કારસમો મંત્રઃ, શત્રુંજયસમો ગિરિઃ,
વીતરાગસમો દેવો, ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ
અજ્ઞાનતિમિરાન્ધાનાં, જ્ઞાનાંજનશલાકયા
નેત્રમુન્મીલિતં યેન, તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ

બેટો જાયો; નાભા-કુમાર રે. આજ૦ ૧ અંગોઅંગે ઉત્સવ હોવે, સુર બોલે જયકાર રે; ઘનનન ઘનનન ઘંટા વાજે, દેવ કરે ગેહકાર રે-આજ૦ ૨ ઇન્દ્રાણી મલી મંગલ ગાવે, લાવે મોતી માલા રે; ચંદન ગરચી પાયે લાગે, પ્રભુ જીવો ચિરકાલ રે. આજ૦ ૩ નાભિરાજા દાન જ દેવે, વરસે અખંડ ધાર રે; ગામ નગરપુર પાટણ દેવે, દેવે મણિ-ભંડાર રે. આજ૦ ૪ હાથી દેવે સાથી દેવે, દેવે રથ તૂખાર રે; હીર ચીર પીતામ્બર દેવે, દેવે સવિ શણગાર રે. આજ૦ ૫ તીન લોકમેં દિનકર પ્રગટયો, ઘરઘર મંગળમાળ રે; કેવલ કમલા રૂપ નિરંજન, આદીશ્વર દયાળ રે આજ૦ ૬.

ધુન [૧]

સોહં સોહં ૐ અર્હમ્

[૨]

જય મહાવીર, જય મહાવીર;
જય બોલો જય જય મહાવીર.

[૩]

અરિહંત ભજો, અરિહંત ભજો;
અરિહંત થવા, અરિહંત ભજો.

નવપદજીનાં નામો અને વર્ણ

૧ શ્રી અરિહંત-ઉજ્જવળ
૨ શ્રી સિદ્ધ-લાલ
૩ શ્રી આચાર્ય-પીળો
૪ શ્રી ઉપાધ્યાય-નીલ
૫ શ્રી સાધુ-શ્યામ
૬ શ્રી દર્શન-ઉજ્જવળ
૭ શ્રી જ્ઞાન-ઉજ્જવળ
૮ શ્રી ચારિત્ર-ઉજ્જવળ
૯ શ્રી તપ-ઉજ્જવળ

ઘર મયમલ ઘોડાની જોડ, વારુ પહોચે વંછિત કોડ,
મહીયલ માને મોહટા રાય, જો તુઠે ગૌતમના પાય. ૭
ગૌતમ પ્રણમ્યા પાતિક ટળે, ઉત્તમ નરની સંગત મળે,
ગૌતમ નામે નિર્મળ જ્ઞાન ગૌતમ નામે વાધે વાન ૮
પુણ્યવંત અવધારો સહુ, ગુરુ ગૌતમના ગુણ છે બહુ;
કહે લાવણ્યસમય કરજોડ, ગૌતમ તુઠે સંપત્તિ કોડ ૯

સોળ સતીનો છંદ.

આદિનાથ આદિ જિનવર વંદી, સફળ મનોરથ કીજીએ એ,
પ્રભાતે ઉઠી માંગલિક કામે, સોળ સતીનાં નામ લીજીએ એ ૧
બાળકુમારી જગહિતકારી, બ્રાહ્મી ભરતની બહેનડી એ;
ઘટઘટ વ્યાપક અક્ષરરૂપે, સોળ સતીમાંહે જે વડી એ ૨
બાહુબલ ભગિની સતીય શિરોમણિ, સુંદરી નામે ઋષભસુતા એ,
અંક સ્વરૂપી ત્રિભુવન માંહિ, જેહ અનુપમ ગુણ જુત્તાએ ૩
ચંદનબાલા બાલપણાથી, શિયળવતી શુદ્ધ શ્રાવિકા એ;
અડદના બાકુલા વીર પ્રતિલાભ્યા, કેવળ લહી વ્રત ભાવિકાએ ૪
ઉગ્રસેનધુઆ ધારિણી નંદિની, રાજીમતી નેમવલ્લભાએ;
જોબનવેશે કામને જીત્યો, સંજમ લેઇ દેવદુલ્લભાએ ૫
પંચ ભરતારી પાંડવનારી, દ્રુપદતનયા વખાણીએ એ,
એકસો આઠે ચીર પુરાણા, શિયળ મહિમા તસ જાણીએ એ ૬
દશરથ નૃપની નારી નિરૂપમ, કૌશલ્યા કુલચંદ્રિકાએ;
શીયલ સલુણી રામજનેતા, પુણ્યતણી પરનાલિકા એ ૭

...ભાવના. તે
... (તો) શ્રી જિનશાસન વિષે, સ્થાપું
...

મંગલ ભાવના

...સ્તુ સર્વજગતઃ, પરહિતનિરતા ભવન્તુ ભૂતગણાઃ ।
...યાન્તુ નાશં, સર્વત્ર સુખીભવતુ લોકઃ ॥ १ ॥

...જગતના સર્વ જીવોનું કલ્યાણ થાઓ. સર્વ પ્રાણી... પારકાનું હિત કરવાની ભાવનાવાળા બનો, સર્વના ... નાશ પામો અને સર્વત્ર સર્વ લોક સુખી થાઓ. ૧

...ખામેમિ સવ્વજીવે, સવ્વે જીવા ખમંતુ મે ।
...મિત્તી મે સવ્વભૂએસુ, વેરં મજ્ઝ ન કેણઇ ॥२॥

...ભાવાર્થઃ-જગતના સર્વ જીવોને હું ખમાવું છું-તેમની ...ણે અપરાધોની માફી માગું છું. સર્વ જીવો મને ક્ષમા આપો, એમ પ્રાર્થું છું, મારે સર્વ જીવોની સાથે મૈત્રીભાવ છે, કોઇની સાથે મારે વૈર-વિરોધ નથી. ૨

मा कार्षी... , मा च भूत् कोऽपि दुःखितः
मुच्यतां ... निगद्यते ॥ ३ ॥

... અ... કરો નહિ, કોઇ પા...
જીવ દુઃ... ...
મુક્ત થા... ૩

પૂ. મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી વાચક વિરચિત
પંચ-પરમેષ્ઠિ ગીતા
(થોડાંક પદ્યો)

નમસ્કાર અરિહંતને, વાસિત જેહનું ચિત્ત,
ધન્ય તેહ કૃતપુણ્ય તે, જીવિત તાસ પવિત્ત;
આતધ્યાન તસ નવિ હુવે, નવિ હુવે દુગતિવાસ,
અવક્ષય કરતાં રે સમરતાં, લહીએ સુકૃત અભ્યાસ ૧

નમસ્કાર તે સિદ્ધને, વાસિત જેહનું ચિત્ત,
ધન્ય તેહ કૃતપુણ્ય તે, જીવિત તાસ પવિત્ત,
આતધ્યાન તસ નવિ હુવે, નવિ હુવે દુરગતિ વાસ,
અવક્ષય કરતાં રે સમરતા, લહીએ સુકૃત ઉલ્લાસ ૨

આચારજ નમુક્કારે, વાસિત જેહનું ચિત્ત,
ધન્ય તેહ કૃતપુણ્ય તે, જીવિત તાસ પવિત્ત,
આતધ્યાન તસ નવિ હુવે, નવિ હુવે દુરગતિ વાસ,
અવક્ષય કરતા રે સમરતા, લહિયે સુકૃત ઉલ્લાસ ૩

નમસ્કાર ઉવજ્ઝાયને, વાસિત જેહનું ચિત્ત,
ધન્ય તેહ કૃતપુણ્ય તે, જીવિત તાસ પવિત્ત,
આતધ્યાન તસ નવિ હુવે, નવિ હુવે દુરગતિ વાસ,
અવક્ષય કરતાં રે સમરતાં, લહીએ સુકૃત ઉલ્લાસ. ૪

નમસ્કાર અણગારને, વાસિત જેહનું ચિત્ત,
ધન્ય તેહ કૃતપુણ્ય તે, જીવિત તાસ પવિત્ત,
આર્તધ્યાન તસ નવિ હુવે, નવિ હુવે દુરગતિ વાસ

છંદ

નવકાર થકી શ્રીપાળ નરેસર, પામ્યો રાજ્ય પ્રસિદ્ધ,
શ્મશાન વિષે શિવ નામ કુમરને, સોવનપુરિસો સિદ્ધ;
નવ લાખ જપંતા નરક નિવારે, પામે ભવનો પાર,
સો ભવિયાં ભક્તે, ચોક્ખે ચિત્ત, નિત્ય જપીયેં નવકાર. ૧

બાંધી વડશાખા શિંકે બેસી, હેઠળ કુંડ હુતાશ,
તસ્કરને મંત્ર સમર્પ્યો શ્રાવકે, ઉડચો તે આકાશ;
વિધિ રીતે જપતાં વિષધર વિષ ટાળે ઢાળે અમૃતધાર;
સો ભવિયાં ભક્તે, ચોક્ખે ચિત્તે, નિત્ય જપીયેં નવકાર

બીજોરા કારણ રાય મહાબલ, વ્યંતર દુષ્ટ વિરો[illegible]
જેણે નવકારે હત્યા ટાલી, પામ્યો યક્ષ પ્રતિબો[illegible]
નવ લાખ જપંતાં થાયે જિનવર, ઈસ્યો છે અધિક[illegible]
સો ભવિયાં ભક્તે ચોક્ખે ચિત્ત, નિત્ય જપીયેં નવક[illegible]

પલ્લીપતિ શિખ્યો મુનિવર પાસે, મહામંત્ર મન [illegible]
પરભવ તે રાજસિંહ પૃથિવીપતિ, પામ્યો પરિગલ રિદ્ધ,
એ મંત્ર થકી અમરાપુર પોહોતો, ચારુદત્ત સુવિચાર,
સો ભવિયાં ભક્તે ચોક્ખે ચિત્તે, નિત્ય જપીયેં નવકાર

મન શુદ્ધે જપતાં મયણાસુંદરી, પામી પ્રિયસંયોગ
ઈણ ધ્યાનથી કષ્ટ [illegible] ઉંબરનું, રક્તપિત્તનો રોગ
નિશ્ચેસુ જપતાં [illegible] ધર્મતણો આધ[illegible]
સો ભવિયાં ભક્[illegible] જપીયેં નવક[illegible]

[illegible] કરવા ઇ[illegible]

[illegible] ૬૦ણ [illegible]

કમઠાવતીએ પિંગલ કીધો, પાપતણો પરિહાર,
સો ભવિયા ભક્તે, ચોક્ખે ચિત્તે, નિત્ય જપીયે નવકાર ૧૧

બાણાગણુ જાતી રાખી ગ્રહીને, પાડી બાણ પ્રહાર,
પદ પંચ સુણતાં પાંડુપતિ ઘર, તે થઈ કુંતા નાર,
એ મંત્ર અમૂલક મહિમા મંદિર, ભવદુઃખ ભંજણહાર,
સો ભવિયાં ભક્તે ચોક્ખે ચિત્તે, નિત્ય જપીયે નવકાર ૧૨

કંબલ સંબલ કાદવ કાઢ્યા, શકટ પાચને માન,
દીધે નવકારે ગયા દેવલોકે, વિલસે અમર વિમાન,
એ મંત્રથકી સંપત્તિ વસુધામાં લહી, વિલસે જૈન વિહાર,
સો ભવિયાં ભક્તે ચોક્ખે ચિત્તે, નિત્ય જપીયે નવકાર ૧૩

આગે ચોવીશી હુઈ અનંતી, હોશે વાર અનંત,
નવકાર તણી કોઈ આદિ ન જાણે, એમ ભાખે અરિહંત,
પૂરવ દિશિ ચારે આદિ પ્રપંચે, સમરે સંપત્તિ થાય,
સો ભવિયા ભક્તે, ચોક્ખે ચિત્તે, નિત્ય જપીયે નવકાર ૧૪

પરમેષ્ઠિ સુરપદ તે પણ પામે, જે કૃત કર્મ કઠોર;
પુંડરીકગિરિ ઉપર પ્રત્યક્ષ પેખ્યો, મણિધર ને એક મોર
સદ્ગુરુ સન્મુખ વિધિયે સમરતાં, સફલ જનમ સંસાર,
સો ભવિયાં ભક્તે ચોક્ખે ચિત્તે, નિત્ય જપીયે નવકાર ૧૫

શૂલિકારોપણ તસ્કર કીધો, લોહખુરો પરસિદ્ધ,
તિહાં શેઠે નવકાર સુણાવ્યો પામ્યો અમરની રિદ્ધ;
શેઠને ઘેર આવી વિઘ્ન નિવાર્યાં સુરે કરી મનોહાર,
સો ભવિયા ભક્તે ચોક્ખે ચિત્તે, નિત્ય જપીયે નવકાર ૧૬

આરાધનાપ્રિય આત્માઓને માટે ત્રિકાળ આરાધનાનું સ્વરૂપ દર્શાવનાર સુપ્રસિદ્ધ

"અમૃતવેલ" નામની સજઝાય

ચેતન! જ્ઞાન અજુવાળીએ, ટાળીએ મોહ સંતાપ રે;
ચિત્ત ડમડોળતું વાળીએ, પાળીયે સહજગુણ આપ રે. ચે૦ ૧

ઉપશમ અમૃતરસ પીજીએ, કીજીએ સાધુ ગુણગાન રે;
અધમ વયણે નવિ ખીજીએ, દીજીએ સજ્જનને માન રે. ચે૦ ૨

ક્રોધ અનુબંધ નવિ રાખીયે, ભાખીએ વયણ મુખ સાચ રે;
સમકિત-રત્ન રુચિ જોડીએ,છોડીએ કુમતિ મતિ કાચ રે. ચે૦ ૩

શુદ્ધ પરિણામને કારણે, ચારના શરણ ધરે ચિત્ત રે;
પ્રથમ તિહાં શરણ અરિહંતનું, જેહ જગદીશ જગમિત્ત રે. ચે૦ ૪

જે સમોસરણમાં રાજતા, ભાંજતા ભવિક સંદેહ રે;
ધર્મના વચન વરસે સદા, પુષ્કરાવર્ત જિમ મેહ રે. ચે૦ ૫

શરણ બીજું ભજે સિદ્ધનું, જે કરે કર્મ ચકચૂર રે;
ભોગવે રાજ્ય શિવનગરનું, જ્ઞાન-આનંદ ભરપૂર રે. ચે૦ ૬

સાધુનું શરણ ત્રીજું ધરે, જેહ સાધે શિવપથ રે;
મૂલ ઉત્તર ગુણે જે વર્યા, ભવ તર્યા ભવ નિર્ગ્રંથ રે. ચે૦ ૭

શરણ ચોથું ધરે ધર્મનું, જેહમાં વર દયા ભાવ રે;
સુખહેતુ જિનવર કહ્યું, પાપજલ તારવા નાવ રે. ચે૦ ૮

ચારનાં શરણ એ પડિવજે, વળી ભજે ભાવના શુદ્ધ રે;
દુરિત સવિ આ[illegible]

ચર્યો, પાપ અધિકરણ મિથ્યાત રે,
ઘણા, નિંદિયે તેહ ગુણ ઘાત રે ચે૦ ૧૦

અવગણી, ગુથીયા આપ મતજાલ રે,
ળ્યા, નિંદિયે તેહ જંજાલ રે. ચે૦ ૧૧

આકરી, જેહ બોલ્યા મૃષાવાદ રે,
રખીયા, દીધલો કામ ઉન્માદ રે ચે૦ ૧૨

ક્રો ધરી, સેવિયા ચાર કષાય રે,
વા, જે કિયો કઠલ ઉપાય રે ચે૦૧૩

। દિવા, જે કર્યો પિશુનતા પાપ રે,
મૃષા, વળિય મિથ્યાત્વ સંતાપ રે ચે૦ ૧૪

સેવિયાં, તેહ નિંદિયે ત્રિહુ કાલ રે,
એ, જિમ હોયે કર્મ વિસરાલ રે ચ૦ ૧૫

ન કરે, સાર જિન નામ સંયોગ રે;
ાયે, પુણ્ય અનુબંધ શુભયોગ રે. ચે૦ ૧૬

ના, ક્ષય થકી ઉપની જેહ રે;
ને, ચરણવન સિંચવા મેહ રે ચે૦ ૧૭

ભલો, સૂત્ર સજ્ઝાય પરિણામ રે,
ના, મૂલ ઉત્તર ગુણ ધામ રે. ચે૦ ૧૮

ક તણી જેહ સમકિતી સદાચાર રે,
ણો, તેહ અનુમોદિયે સાર રે ચે૦ ૧૯

ગુણો, જેહ જિનવચન અનુસાર રે;
રે, સમકિત-બીજ નિરધાર રે ચે૦ ૨૦

નિત્ય મનન કરવા લાયક ભાવના

દુહા.

અરિહંત અરિહંત સમરતાં, લામે મુક્તિનું ધામ;
જે નર અરિહંત સમરશે, તેહનાં સરશે કામ.

સૂતાં બેસતાં ઉઠતાં, જે સમરે અરિહંત;
દુઃખીયાના દુઃખ ભાંગશે, લેશે સુખ અનંત.

આશ કરો અરિહંતની, બીજી આશ નિરાશ;
જેમ જગમાં સુખીયા થયા, પામ્યા લીલ વિલાસ.

ચેતન તેં એસી કરી, જેસી ન કરે કોઈ;
વિષયારસને કારણે, સર્વસ્વ બેઠો ખોઈ.

જો ચેતાય તો ચેતજે, જો બુઝાય તો બુઝ;
ખાનારા સો ખાઈ જશે, માથે પડશે તુજ.

મુનિવર ચૌદ હજારમાં, શ્રેણીક સભા મોઝાર;
વીર જિણંદ વખાણીયો, ધન્ય ધન્નો અણગાર.

રાત્રિ ગમાઈ સોવતે, દિવસ ગમાયા ખાય;
હીરા જેસા મનુષ્ય ભવ, કવડી બદલે જાય.

જસ ઘર જિનપૂજા નહી, નહી સુપાત્રે દાન;
તે કેમ પામે બાપડા, વિદ્યારૂપ નિધાન.

અનંત ચોવિસી જિન નમું, સિદ્ધ અનંતી કોડ;
કેવળનાણી મુગતે ગયા, વંદું બે કર જોડ.

બે કોડી કેવળધરા, વિહરમાન જિન વીશ;
સહસ કોડી યુગલ નમું, સાધુ નમું નિશદિન.

જે ચારિત્રે નિર્મળા, તે પંચાનન સિંહ,
વિષય કષાયને ગંજીયા, તે પ્રણમું નિશદિન ૧૧
રાંક તણી પરે રળવળ્યો, નિધણીયો નિરધાર,
શ્રી સીમંધર સાહિબા, તુમ વિણ ઇણે સંસાર ૧૨
સકલ સમીહિત પૂરવા, કલ્પવૃક્ષ અવતાર;
પાર્શ્વ પ્રભુ પ્રસન્ન સદા, શંખેશ્વર સુખકાર ૧૩
પ્રભુપૂજા ભાવે કરો, પ્રેમ ધરી મન રંગ,
દુઃખ દોહગ દૂરે ટળે, પામે સુખ મન ચંગ ૧૪
પ્રભુપૂજનકું હું ચલ્યો, કેશર ચંદન ઘનસાર,
નવ અંગે પૂજા કરી, સફળ કરું અવતાર ૧૫
શ્રી જિનેશ્વર પૂજના, ઉત્કૃષ્ટે પરિણામ,
કરતાં કેઈ જીવ પામીઆ, સ્વર્ગ-મોક્ષના ધામ ૧૬
સમકિતને અજુવાળવા, ઉત્તમ એહ ઉપાય,
પૂજાથી તમે ઓળખો, મનવાંછિત સુખ થાય ૧૭
પૂજા કુમતિની અર્ગલા, પુણ્ય સરોવર પાળ;
શિવગતિની સાહેલડી, આપે મંગળમાળ. ૧૮
જિન દર્શન પૂજન વિના, જેહના દહાડા જાય;
તે સર્વ વાંઝિયા જાણીએ, વળી જન્મ નિરર્થક થાય ૧૯
સમકિત પામે જીવને, ભવગણતીએ ગણાય;
જે વળી સંસારે ભમે, તો પણ મુક્તે જાય. ૨૦
સમકિત વિણ નવપૂરવી, અજ્ઞાની કહેવાય;
સમકિત વિણ સંસારમાં, અરહો પરહો અથડાય. ૨૧

વીર જિનેશ્વર સાહિબો, ભમિયો કાળ અનંત;
પણ સમકિત પામ્યા પછી, અંતે થયા અરિહંત. ૨૨

જ્ઞાન સમું કોઇ ધન નહિ, સમતા સમું નહિ સુખ;
જીવિત સમી આશા નહિ, લોભ સમું નહિ દુઃખ. ૨૩

સાહમ્મીના સગપણ સમું, અવર ન સગપણ હોય;
ભક્તિ કરો સાહમ્મી તણી, સમકિત નિરમળ હોય. ૨૪

પુણીઆ શ્રાવકને નમું, વીરે વખાણ્યો જેહ;
દોકડા સાડા બારમાં, સાહમ્મી ભક્તિ કરેહ. ૨૫

વિઘ્ન ટળે તપ-ગુણ થકી, તપથી જાય વિકાર;
પ્રશંસ્યો તપ-ગુણ થકી, વીરે ધન્નો અણગાર. ૨૬

કર્મ ખપે તપ જોગથી, તપથી જાય વિકાર;
ભાવમંગળ તપ જિન કહ્યો, શિવસુખનો દાતાર. ૨૭

શીલે સદ્ગતિ પામીએ, શીલે સુધરે કાજ;
શીલે સુરનર સંપદા, શીલે શિવપુર રાજ. ૨૮

જિનપ્રતિમા જિન-મંદિરા, કંચનના કરે જેહ;
બ્રહ્મવ્રતથી બહુ ફળ લહે, નમો નમો શિયળ સદેહ. ૨૯

જ્ઞાન વડું સંસારમાં, જ્ઞાન પરમ સુખ હેત;
જ્ઞાન વિના જગજીવડા, ન લહે તત્ત્વ સંકેત. ૩૦

પ્રભુ-ભક્તિ.

શાસનનાયક સમરીએ, શ્રી મહાવીર ભગવાન;
ચોવીસે જિનરાજને, નિત્ય નમું બહુમાન ૧

અશરણ ભાવનાની સજ્ઝાય.

પલપલ છીજે આઉખું, અંજલી જલ જ્યું એહ;
ચલતે સાથે સંબલો, લેઇ શકે તો લેહ. ૧

લે અચિંત્ય ગલગ્રું ગ્રહી, સમય સીંચાણો આવી;
શરણ નહિ જિનવયણ વિણુ, તેણે હવે અશરણ ભાવિ. ૨

બીજી અશરણ ભાવના, ભાવો હૃદયમઝાર રે, ધરમ વિના પરભવ જતાં, પાપે ન લહીશ પાર રે; જાઈશ નરક દુવાર રે, તિહાં તુજ કવણ આધાર રે, ૧ લાલ સુરંગા રે પ્રાણીઆ, મૂકને મોહ જંજાળ રે; મિથ્યામતિ સવિ ટાળ રે, માયા આળ પંપાળ રે. લાલ૦ ૨ માત પિતા સુત કામિની, ભાઈ ભયણી સહાય રે; મેં મેં કરતાં રે અજ પરે, કર્મે ગ્રહ્યો જીવ જાય રે; તિહાં આડો કો નવિ થાય રે, દુઃખ ન લીયે વહેંચાય રે. લાલ૦ ૩ નંદની સોવન ડુંગરી, આખર નાવી કો કાજ રે, ચક્રી સુભૂમ તે જલધિમાં, હાર્યો ષટખંડ રાજ રે; બૂડયો ચરમ જહાજ રે, દેવ ગયા સવિ ભાજ રે, લોભે ગઈ તસ લાજ રે. લાલ૦ ૪. દ્વીપાયન દહી દ્વારિકા, બલવંત ગોવીંદ રામ રે; રાખી ન શકયા રે રાજવી, માત પિતા સુત ધામ રે; તિહાં રાખ્યાં જિન નામ રે, શરણ કીઓ નેમિસ્વામ રે, વ્રત લેઈ અભિરામ રે, પહોતા શિવપુર ઠામ રે. લાલ૦ ૫ નિત્યમિત્ર સમ દેહડી, સયણાં પર્વ સહાય રે, જિનવર ધર્મ ઉગારશે, જિમ તે વંદનિક ભાયરે; રાખે મંત્રી ઉપાય રે, સંતોષ્યો વળી રાય રે, ટાળ્યા તેહના અપાય રે. લાલ૦ ૬ જન્મ જરા મરણાદિકા, વયરી લાગ્યા

છે કેડ રે અરિહંત શરણ તું આદરી ભવભ્રમણ દુઃખ ફેડ રે; શિવસુંદરી ઘર તેડ રે, નેહ નવલ રસ રેડ રે, સિંચી સુકૃત સુરપેડ રે. લાલ૦ ૭

ઉંચા મંદિર માળીયા

ઉંચા મંદિર માળીયા, સોડ વાળીને સુતો,
કાઢો કાઢો રે એને સહુ કહે, જાણે જન્મ્યો જ ન્હોતો ૧

એક રે દિવસ એવો આવશે, મન સબળોજી સાલે;
મંત્રી મળ્યા સવિ કારમા, તેનું કાંઈ ન ચાલે એક રે૦ ૨

સાવ સોનાનાં રે સાંકળાં, પહેરણ નવનવા વાઘા;
ધોળું રે વસ્ત્ર એના કર્મનું, તે તો શોધવા લાગ્યા એક રે૦ ૩

ચરૂ કઢાઈઆ અતિઘણા, બીજાનું નહિ લેખું;
ખોખરી હાંડી એના કર્મની, તે તો આગળ દેખું એક રે૦ ૪

કોના છોરૂ ને કોના વાછરૂ, કોના માય ને બાપ;
અંતકાળે જાવું જીવને એકલું, સાથે પુણ્ય ને પાપ એક રે૦ ૫

સગી રે નારી એની કામિની, ઉભી ટગમગ જુવે;
તેનું પણ કાંઈ ચાલે નહિ, બેઠી ધ્રુસકે રુવે એક રે૦ ૬

વ્હાલાં તે વ્હાલાં શું કરો, વ્હાલાં વોળાવી વળશે;
[illegible] તે વનનાં લાકડાં, તે તો સાથે જ બળશે એક રે૦ ૭

નાપો નહિ તું બની, નથી તરવાનો આરો;
ઉદય રત્ન કહે પ્રભુ, મને પાર ઉતારો એક રે૦ ૮

ગુરુજીની પધરામણી વખતે બોલવાની ગહુંલી.

થાય છે થાય છે થાય છે રે, આજ આનંદ ઓચ્છવ થાય છે; સદ્ગુરુ દર્શન થાય છે રે, આજ આનંદ ઓચ્છવ થાય છે, દેહ રોમાંચિત થાય છે રે, આજ આનંદ ઓચ્છવ થાય છે. એ આંકણી. ૧ સોનાનો સૂરજ અંબર ઉગ્યો, મોતીનો મેહ વરસાય છે રે; આજ૦ કલ્પતરુવર આંગણે ફળીયો, કામિત કામકુંભ થાય છે રે. આજ૦ ૨ રત્ન ચિંતામણિ આવીને મળીયું, દારિદ્ર દુઃખ દબાય છે રે; આજ૦ કામધેનુ મુજ આંગણે આવી; મનવાંછિત ફળ થાય છે રે. આજ૦ ૩ ચિત્રાવેલી મળી ઝંખના કરતાં, હવે શું બાકી રહી જાય છે રે ?; આજ૦ તેથી અધિક વાંછિત ફળદાતા, જ્ઞાની ગુરુ કહેવાય છે રે. આજ૦ ૪ તેવા ગુરુ આજ ગામે પધાર્યા; જય જયકાર બોલાય છે રે; આજ૦ આનંદ મંગલ દિવસ આજે, ગુરુના ગીત ગવાય છે રે. આજ૦ ૫. જ્ઞાની ગુરુનો આધાર લઇને ભવજળ પાર જવાય છે રે; આજ૦ આજે ગુરુજીના દર્શન કરતાં, હર્ષ અતિ ઉભરાય છે રે. આજ૦ ૬ દર્શન કરતાં ધર્મ ફરસતાં ચિત્તની શુદ્ધિ કરાય છે રે; આજ૦ પંચમ કાળમાં પૂર્ણ આલંબન, ગુરુનું નામ ઉચ્ચરાય છે રે આજ૦ ૭ સદ્ગુરુ દર્શન વંદન વાણી, દુર્લભ અતિ ગણાય છે રે; આજ૦ મેળાપ કરવો જ્ઞાની ગુરુનો, પૂર્વના પુણ્યે પમાય છે રે; આજ૦ ૮ પુન્ય પનોતા પગલાં

ગુરુની ગોઠડી દિ૦ ૮. સંયમ કરશો જો ભાવે, ભવ સાત આઠ શિવ જાવે. દિ૦ ૯. તે કરીકે મુક્તિ લેવી. આરાધો દીક્ષા દેવી દિ૦ ૧૦. તે દીક્ષાની અધિકારી. પાપી પાવન કરનારી દિ૦ ૧૧. જો આત્મભાવના જાગે, તો દીક્ષા સુલભ લાગે. દિ૦ ૧૨. જે મોહે બહુ મુંઝાયા, તેની સુણતાં કંપે કાયા. દિ૦ ૧૩. દીક્ષાની રઢ જો લાગી, મુક્તિની નોબત વાગી. દિ૦ ૧૪. નમે રાજા ને મહારાજા, દીક્ષા વગડાવે વાજા. દિ૦ ૧૫. ભવસાગર તરવા હોડી, છે નહિ દીક્ષાની જોડી. દિ૦ ૧૬. સૂરિ લબ્ધિ જગતનો દીવો, શિશુ પદ્મ કહે ઘણું જીવો. દિ૦ ૧૭.

શ્રી રત્નાકર પચ્ચીસી

મંદિર છો મુક્તિ તણા, માંગલ્ય ક્રીડાના પ્રભુ,
ને ઈન્દ્ર નર ને દેવતા, સેવા કરે તારી વિભુ;
સર્વજ્ઞ છો સ્વામી વળી, શિરદાર અતિશય સર્વના,
ઘણું જીવ તું ઘણું જીવ તું, ભંડાર જ્ઞાનકળાતણા. ૧

ત્રણ જગતના આધાર ને, અવતાર હે કરુણાતણા,
વળી વૈદ્ય હે દુર્વાર, આ સંસારના દુઃખોતણા;
વીતરાગ વલ્લભ વિશ્વના, તુજ પાસ અરજી ઉચ્ચરું,
જાણો છતાં પણ કહી અને, આ હૃદય હું ખાલી કરું. ૨

શું બાળકો માબાપ પાસે, બાળક્રીડા નવ કરે,
ને મુખમાંથી જેમ આવે, તેમ શું નવ ઉચ્ચરે ?;
તેમજ તમારી પાસ તારક, આજ ભોળા ભાવથી,
જેવું બન્યું તેવું કહું, તેમાં કશું ખોટું નથી. ૩

મેં દાન તો દીધું નહીં ને, શીયળ પણ પાળ્યું નહીં,
તપથી દમી કાયા નહીં, શુભ ભાવ પણ ભાવ્યો નહીં,
એ ચાર ભેદે ધર્મમાંથી, કાંઈપણ પ્રભુ નવ કર્યું,
મ્હારું ભ્રમણ ભવસાગરે, નિષ્ફળ ગયું નિષ્ફળ ગયું ૪

હું ક્રોધ અગ્નિથી બળ્યો, વળી લોભ સર્પ ડશ્યો મને,
ગળ્યો માનરૂપી અજગરે, હું કેમ કરી ધ્યાવું તને ?,
મન મારું માયાજાળમાં, મોહન ! મહા મુંઝાય છે,
ચડી ચાર ચોરો હાથમાં, ચેતન ઘણો ચગદાય છે ૫

મેં પરભવે કે આ ભવે પણ હિત કાંઈ કર્યું નહીં,
તેથી કરી સંસારમાં સુખ, અલ્પ પણ પામ્યો નહીં,
જન્મો અમારા જિનજી ! ભવ પૂર્ણ કરવાને થયા,
આવેલ બાજી હાથમાં, અજ્ઞાનથી હારી ગયા ૬

અમૃત ઝરે તુજ મુખરૂપી, ચંદ્રથી તો પણ પ્રભુ,
ભીંજાય નહીં મુજ મન અરેરે !, શું કરું હું તો વિભુ,
પથ્થર થકી પણ કઠણ મારું, મન ખરે ક્યાંથી દ્રવે ?
મરકટ સમા આ મનથકી, હું તો પ્રભુ હાર્યો હવે ૭

ભમતાં મહા ભવસાગરે, પામ્યો પસાયે આપના,
જે જ્ઞાન દર્શન ચરણરૂપી, રત્નત્રય દુષ્કર ઘણા,
તે પણ ગયા પરમાદના, વશથી પ્રભુ ! કહું છું ખરું,
કોની કને કિરતાર આ, પોકાર હું જઈને કરું ? ૮

ઠગવા વિભુ આ વિશ્વને, વૈરાગ્યના રંગો ધર્યા
ધર્મના ઉપદેશ રંજન, લોકને કરવા કર્યા

નહીં ચિંતવ્યું મેં નર્ક—કારાગૃહ સમી છે નારીઓ,
મધુબિંદુની આશામહીં, ભય માત્ર હું ભૂલી ગયો. ૨૦

હું શુદ્ધ આચારો વડે, સાધુ-હૃદયમાં નવ રહ્યો,
કરી કામ પરઉપકારનાં, યશ પણ ઉપાર્જન નવ કર્યો;
વળી તીર્થના ઉદ્ધાર આદિ, કોઇ કાર્યો નવ કર્યાં,
ફોગટ અરે ! આ લક્ષ, ચોરાશીતણા ફેરા ફર્યા. ૨૧

ગુરુવાણીમાં વૈરાગ્ય કેરો, રંગ લાગ્યો નહીં અને,
દુર્જનતણાં વાક્યો મહીં, શાંતિ મળે ક્યાંથી મને ?;
તરું કેમ હું સંસાર આ, અધ્યાત્મ તો છે નહીં જરી,
તુટેલ તળીઆનો ઘડો, જળથી ભરાયે કેમ કરી ? ૨૨

મેં પરભવે નથી પુણ્ય કીધું, ને નથી કરતો હજી,
તો આવતા ભવમાં કહો, ક્યાંથી થશે હે નાથજી ?;
ભૂત ભાવિ ને સાંપ્રત ત્રણે ભવ, નાથ હું હારી ગયો,
સ્વામી ત્રિશંકુ જેમ હું, આકાશમાં લટકી રહ્યો. ૨

અથવા નકામું આપ પાસે, નાથ શું બકવું ઘણું ?;
હે દેવતાના પૂજ્ય ! આ ચારિત્ર મુજ પોતા તણું;
જાણો સ્વરૂપ ત્રણ લોકનું, તો માહરું શું માત્ર આ;
જ્યાં ક્રોડનો હિસાબ નહીં, ત્યાં પાઇની તો વાત ક્યાં ? ૨

ત્હારાથી ન સમર્થ અન્ય દીનનો, ઉદ્ધારનારો પ્રભુ !,
મ્હારાથી નહીં અન્ય પાત્ર જગમાં, જોતાં જડે હે વિભુ!;
મુક્તિમંગળ સ્થાન ! તોય મુજને, ઇચ્છા ન લક્ષ્મીતણી,
સમ્યગ્રત્ન શ્યામ જીવને, તો તૃપ્તિ થાયે ઘણી.

સિદ્ધાચલ મહાતીર્થ યાત્રા વિધિ

શ્રી સિદ્ધગિરિજીના પાંચ ચૈત્યવંદનો

વિધિ સહિત

પ્રથમ ખમાસમણ દઇ, ઇરિયાવહી પડિક્કમી યાવત્ લોગસ્સ કહી, ત્રણ ખમાસમણ દઈ બે ઢીંચણ જમીન ઉપર સ્થાપીને હાથ જોડી,-'ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! ચૈત્ય, વંદન કરૂં ?-'ઇચ્છં ' કહી ચૈત્યવંદન કરવું

સૂચના—

ચૈત્યવંદન કરતી વખતે, ચૈત્યવંદન બોલતાં પહેલા નીચેની સ્તુતિ (શ્લોક) બોલવામા આવે છે

સકલકુશલવલ્લી-પુષ્કરાવર્ત્તમેઘો, દુરિતતિમિરભાનુ , કલ્પવૃક્ષોપમાન । ભવજલનિધિપોત , સર્વસંપત્તિહેતુ , સ ભવતુ સતતં વ શ્રેયસે શાંતિનાથ ॥ ૧ ॥

ચૈત્યવંદન—પહેલું

(તલાટીએ કરવાનું)

શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, દીઠે દુર્ગતિ વારે; ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભવપાર ઉતારે ૧ અનંત સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકલ-તીરથનો રાય; પૂર્વ નવાણું ઋષભદેવ, જ્યાં ઠવિયા પ્રભુ પાય ૨ સૂરજકુંડ સોહામણો, કવડ જક્ષ અભિરામ; નાભિરાયા કુલમંડણો, જિનવર કરૂં પ્રણામ. ૩ હાથલ નિત્ય નમું, પ્રહ ઉગમતે સૂર; ભાવ ધરીને દુ:ખ જાયે અતિ દૂર ૪

મ્હારો૦ ૪. અધ્યાતમ રવિ ઉગ્યો મુજ ઘટ, મોહતિમિર હર્યું જુગતે, વિમલવિજય વાચકનો સેવક, રામ કહે શુભ ભગતે મ્હારો૦ ૫.

(ત્યારબાદ-જયવીયરાય૦-અરિહંત ચેઈયાણં-અન્નત્થ૦ કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો. કાઉસ્સગ્ગ પારી-નમોઽર્હત્૦ કહી સ્તુતિ કહેવી.)

શ્રી શાંતિનાથસ્વામીની સ્તુતિ

શાંતિજિનેશ્વર સમરીએ, જેની અચિરા માય, વિશ્વસેનકુળ ઉપન્યા, મૃગ લંછન પાય; ગજપુરી નગરીનો ધણી, કંચનવરણી છે કાય; ધનુષ ચાલીસ તસ દેહડી, લાખ વરસનું આય. ૧.

ચૈત્યવંદન—ત્રીજું

(રાયણ પગલાનું)

વિમલગિરિવર સચલ અઘહર ભવિકજન-મનરંજનો,
નિજ રૂપ ધારી પાપ ટારી આદિ-જિન મદભંજનો;
જગ જીવ તારે ભસ્મ ક્ષારે સચલ અરિદલ-ગંજનો,
પુંડરીક-ગિરિવર શૃંગ શોભે, આદિનાથ નિરંજનો. ૧

અજ અમર અચલ આનંદ રૂપી, જન્મમરણ-વિહંડનો,
સુર-અસુર ગાવે ભક્તિભાવે વિમલગિરિ જગમંડનો;
પુંડરીક-ગણધર રામ પાંડવ આદિ જે બહુ મુનિવરા,
જિહાં મુક્તિ રામા વર્યા રંગે કર્મ કંટક સહુ જરા. ૨

કોઈ તીર્થ જગમાં અન્ય નાંહી, વિમલગિરિ સમ તારકં
વેયા જે અભવિયા સદા દૃષ્ટિ નિવારકં;

એક ત્રીજે પચમે ભવ વરે શિવ દુખવારક,
ષટ આશ ધારી શરણ થારી આતમા હિતકારક ૩

(પછી જ કિંચિ-નમુત્થુણ૦-જાવ તિ-કહી ખમાસમણ દઈ જાવત૦ અને નમોઽર્હત૦ કહી સ્તવન કહેવુ)

રાયણ પગલાનુ સ્તવન

નીલુડી રાયણ તરુ તળે-સુણસુદરી, પીલુડા પ્રભુના પાય રે-ગુણમજરી, ઉજ્જ્વલધ્યાને ધ્યાઇએ સુણ૦ એહી જ મુક્તિ ઉપાય રે ગુણ૦ ૧ શીતળ છાયાએ બેસીએ સુણ૦ રાતડો કરી મન રગ રે ગુણ૦ પૂજીએ સોવન ફુલડે સુણ૦ જેમ હોય પાવન અગ રે ગુણ૦ ૨ ખીર ઝરે જેહ ઉપરે સુણ૦ નેહ ધરીને એહ રે ગુણ૦ ત્રીજે ભવે તે શિવ લહે સુણ૦ થાયે નિમળ દેહ રે ગુણ૦ ૩ પ્રીત ધરી પ્રદક્ષિણા દીએ૦ દીએ એહને જે સાર રે ગુણ૦ અભગ પ્રીતિ હોય તેહને સુણ૦ ભવ ભવ તુમ આધાર રે ગુણ૦ ૪ કુસુમ-પત્ર ફળ મજરી સુણ૦ શાખા થડ ને મૂળ રે ગુણ૦ દેવ તણા વાસાય છે, સુણ૦ તીરથને અનુકૂળ રે ગુણ૦ ૫ તીરથ ધ્યાન ધરો મુદા સુણ૦ સેવા એહની છાય રે ગુણ૦ જ્ઞાન વિમલ ગુણ ભાખીયો સુણ૦ શત્રુજય-માહાત્મ્યમાંહી રે ગુણ૦ ૬

(ત્યાર બાદ-જય વીયરાય૦-અરિહતચેઈયાણ૦ અન્નત્થ કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પારી-નમોઽર્હત૦-કહી સ્તુતિ કહેવી)

પુંડરીક-ગણપતિ સિદ્ધિ પામી, કોડી પણ[1] મુનિ મનહર; શ્રી વિમલગિરિવરશૃંગ સિદ્ધા-નમો આદિ૦ ૪

નિજ સાધ્ય સાધક સુર મુનિવર, કોડિનંત એ ગિરિવરં; મુક્તિ રમણી વર્યા રંગે-નમો આદિ૦ ૫

પાતાળ નર સુર લોકમાંહી, વિમલગિરિવરતો પરં; નહી અધિક તીરથ તીર્થંપતિ કહે, નમો આદિ૦ ૬

એમ વિમલગિરિવર-શિખર મંડણ, દુઃખવિહંડણ ધ્યાઇયે; જિન શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થં, પરમ જ્યોતિ નિપાઇયે. ૭

જિતમોહ-કોહ-વિછોહ નિદ્રા, પરમ પદ સ્થિત જયકરં; ગિરિરાજસેવા-કરણતત્પર, પદ્મવિજય સુહિતકરં. ૮

(પછી-જંકિંચિ૦ નમુત્થુણં૦-જાવંતિ૦ કહી, ખમાસમણ દઈ, જાવંત૦ અને નમોડર્હત્૦-કહી સ્તવન કહેવું.)

શ્રી ઋષભદેવસ્વામીનું સ્તવન

માતા મરૂદેવીના નંદ, દેખી તાહરી મૂરતિ મારૂં મન લોભાણુંજી; મારૂં દિલ લોભાણુંજી. દેખી૦ કરુણાના ગર કરૂણાસાગર, કાયા કંચનવાન; ધોરી લંછન પાઉલે કાંઈ, ધનુષ પાંચસે માન. માતા૦ ૧. ત્રિગડે બેસી ધર્મ કહંતા, સુણે પર્ષદા બાર; જોજનગામિની વાણી મીઠી, વરસંતી જલધાર. માતા૦ ૨. ઉર્વશી રૂડી અપચ્છરા ને, રામા છે મન રંગ; પાયે નેપુર રણઝણે કાંઈ, કરતી નાટારંભ. માતા૦ ૩. તુંહી બ્રહ્મા

---

૧ પણ એટલે પાંચ, પુંડરીક ગણધરે પાંચ ક્રોડ મુનિવરો સાથે સિદ્ધિ ગતિ મેળવી.

તુહી વિધાતા, તુ જગતારણહાર, તુજ સરીખો નહી દેવ જગતમાં, અડવડીયા આધાર માતા૦ ૪ તુહી ભ્રાતા તુહી માતા, તુહી જગતનો દેવ, સુર નર કિન્નર વાસુદેવા, કરતા તુજ પદ સેવ માતા૦ ૫ શ્રી સિદ્ધાચળ તીરથ કેરો, રાજા ઋષભજિણંદ, કીર્તિ કરે માણેકમુનિ તાહરી, ટાળો ભવોભય ફંદ માતા૦ ૬

(પછી જય વીયરાય૦ અરિહંત ચેઈયાણં અન્નત્થ૦ કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો કાઉસ્સગ્ગ પારી, નમોઽર્હત્૦ કહી સ્તુતિ કહેવી)

શ્રી ઋષભદેવસ્વામીની સ્તુતિ

શ્રીસિદ્ધાચલમંડણ ઋષભજિણંદ દયાલ, મરૂદેવાનંદન, વંદન કરૂં ત્રણ કાલ, એ તીરથ જાણી પૂર્વ નવાણું વાર, આદીશ્વર આવ્યા, જાણી લાભ અપાર ૧

શ્રી સિદ્ધાચલ-શત્રુંજય મહાતીર્થની

નવાણું યાત્રાની વિધિ

નવાણું યાત્રા કરનારે નીચે લખેલા પાંચ સ્થળે દરરોજ ચૈત્યવંદન કરવું જોઇએ

૧ ૧ ગિરિરાજ સન્મુખ તળેટીએ ૨ શ્રી શાન્તિનાથ ભગવાનના દેરાસરે, ૩ શ્રી રાયણ પગલા તરફ ૪ શ્રી પુંડરીકસ્વામીના દેરાસરે, ૫ મૂળનાયક શ્રી આદીશ્વર ભગવાનના દેરાસરે તથા એક વખત આ પાંચે સ્થળે રનાત્ર ભણાવવું જોઈએ

૨. નવાણું કરનારે દરરોજ ૧૦ બાંધી નવકારવાળી ગણવી. એટલે નવાણું પૂર્ણ થતાં એક લાખ નવકાર પૂરા થાય.

૩. નવાણું યાત્રા કરનાર મનુષ્યે હંમેશા બે વખત પડિક્કમણું કરવું, સચિત્તત્યાગ, બ્રહ્મચર્યનું પાલન અને શક્તિ હોય તો એકાસણું કરવું, ભૂમિએ સંથારો કરવો, પગે ચાલીને યાત્રા કરવી.

૪. ૯૯ યાત્રાઓ ગિરિરાજની કરવી. ઉપરાંત બીજી ઘેટી પાગની નવ મળી કુલ ૧૦૮ યાત્રાઓ કરવી.

૫. યથાશક્તિ રથયાત્રાનો વરઘોડો ચઢાવવો. નવાણું પ્રકારી પૂજા ભણાવવી તથા આંગી રચાવવી.

૬. હંમેશાં ત્રણ પ્રદક્ષિણા તથા એકવાર દાદાજીના મંદિરને ફરતી ૧૦૮ પ્રદક્ષિણા દેવી.

૭ નવ સાથીઆ તથા નવ ફળ તથા નૈવેદ્ય મૂકવાં.

૮. શ્રી 'શત્રુંજયતીર્થ આરાધનાર્થં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગ' કહી નવ લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ દરરોજ કરવો.

૯. હંમેશાં યથાશક્તિ અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરવી.

૧૦. એક વખત ૧૦૮ લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો.

૧૧. શક્તિ હોય તો ચઉવિહારો છઠ્ઠ કરીને સાત યાત્રા કરવી.

બે અટ્ઠમ તથા સાત છટ્ઠની વિધિ

ક્ર	નામ	ન	સા	ખ
૧	શ્રી સહસ્રકમલાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧
૨	શ્રી ઋષભ સર્વજ્ઞાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧
૩	શ્રી પુંડરીક ગણધરાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧
૪	શ્રી વિપુલ ગણધરાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧
૫	શ્રી શત્રુંજયગિરિવરાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧
૬	શ્રી દરિગણધરાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧
૭	શ્રી બાહુબલીગણધરાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧
૮	શ્રી સહસ્રાદિગણધરાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧
૯	શ્રી કોટિગણધરાય નમઃ	૨૦	૨૧	૨૧

આ છટ્ઠ-અટ્ઠમ વખત બે વખતે પડિક્કમણાં, બે વખત પડિલેહણ, ત્રણ વખત દેવ વાંદે વિગેરે પુર્વ કરે

૧૨ ઘેટીની પાયગે, રોહીશાળાની પાયગે અને શેત્રુંજી નદીની પાયગેથી એકવાર તો અવશ્ય જાત્રા કરવી તથા બાર ગાઉ, છ ગાઉ ને દોઢ ગાઉની પ્રદક્ષિણા કરવી
આ રીતે બધી મળીને કુલ ૧૦૮ યાત્રા કરવી

૧૩ નવ વખત નવ ટુંકના દર્શન કરવા, નવટુંકમાં દરે

ટુંકના મૂળનાયકની પાસે ચૈત્યવંદન કરવું.

૧૪. દરરોજ નવ ખમાસમણ આ રીતે દુહા બોલીને દેવા-

સિદ્ધાચલ સમરૂં સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
મનુષ્યજન્મ પામી કરી, વંદું વાર હજાર. ૧

સોરઠ દેશમાં સંચર્યો, ન ચઢયો ગઢ ગિરનાર;
શેત્રુંજી નદી નાહ્યો નહી, એનો એળે ગયો અવતાર. ૨

શેત્રુંજી નદીમાં નાહીને, મુખ બાંધી મુખકોશ;
દેવ યુગાદિ પૂજીએ, આણી મન સંતોષ. ૩

એકેકું ડગલું ભરે, શેત્રુંજા સામું જેહ;
ઋષભ કહે ભવ કોડનાં, કર્મ ખપાવે તેહ. ૪

શેત્રુંજા સમો તીરથ નહી, ઋષભ સમો નહિ દેવ;
ગૌતમ સરિખા ગુરુ નહિ, વળી વળી વંદું તેહ. ૫

જગમાં તીરથ દો વડા, શત્રુંજય ગિરનાર;
એક ગઢ ઋષભ સમોસર્યા, એક ગઢ નેમકુમાર. ૬

સિદ્ધાચલ સિદ્ધિ વર્યા, મુનિવર કોડી અનંત;
આગે અનંતા સિદ્ધશે, પૂજો ભવી ભગવંત. ૭

શત્રુંજયગિરિ–મંડણો, મરુદેવાનો નંદ;
યુગલાધર્મ નિવારણો, નમો યુગાદિ જિણુંદ. ૮

તન મન ધન સુત વલ્લભા, સ્વર્ગાદિ સુખભોગ;
વળી વળી એ ગિરિ વંદતાં, શિવરમણી સંયોગ. ૯

એકવીશ ખમાસમણના દુહા

સિદ્ધાચળ સમરું સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદુંવાર હજાર. ૧

અંગ વસન મન ભૂમિકા, પૂજોપગરણ સાર,
ન્યાયદ્રવ્ય વિધિશુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર ૨

કાર્તિક શુદિ પૂનમ દિને દશ, કોડી પરિવાર,
દ્રાવિડ વારિખિલ્લજી, સિદ્ધ થયા નિરધાર ૩

તીણે કારણ કાર્તિકી દિને, સંઘ સકળ પરિવાર,
આદિ જિન સનમુખ રહી, ખમાસમણ બહુવાર ૪

એકવીશ નામે વર્ણવ્યો, તિહાં પહેલુ અભિધાન,
શત્રુંજય શુકરાયથી, જનક વચન બહુમાન ૫ (૧)

આહીંયા 'સિદ્ધાચળ સમરૂ સદા' એ
દુહો પ્રત્યેક ખમાસમણ દીઠ કહેવો

સમોસર્યા સિદ્ધાચળે, પુંડરીક ગણધાર;
લાખ સવા મહાતમ કહ્યુ, સુરનર સભા મોઝાર ૬

ચૈત્રી પૂનમને દિને, કરી અણસણ એક માસ;
પાંચ કોડી મુનિ સાથશુ, મુક્તિનિલયમાં વાસ
તિણ કારણ પુંડરીકગિરિ, નામ થયુ વિખ્યાત;
મન વચ કાયે વંદીએ, ઉઠી નિત્ય પ્રભાત. ૮ (૨)

વીશ કોડીશુ પાંડવા મોક્ષ ગયા ઇણે ઠામ;
એમ અનંત મુક્તે ગયા, સિદ્ધક્ષેત્ર તિણે નામ ૯ (૩)

અડસઠ તીરથ ન્હાવતા, અંગ રંગ ઘડી એક,
તુંબી જળ સ્નાને કરી, જાગ્યો ચિત્ત વિવેક ૧૦
ચંદ્રશેખર રાજા પ્રમુખ, કર્મ કઠિન મલધામ;

અગલ પદે વિમલ થયા, તેણે વિમલાચલ નામ. ૧૧ (૪)
પર્વતમાં સુરગિરિ વડો, જિન અભિષેક કરાય;
સિદ્ધ હુવા સ્નાતક પદે, સુરગિરિ નામ ધરાય. ૧૨
અથવા ચૌદે ક્ષેત્રમાં, એ સમો તીરથ ન એક;
તિણે સુરગિરિ નામે નમું, જિહાં સુરવાસ અનેક. ૧૩ (૫)
એંશી યોજન પૃથુલ છે, ઉંચપણે છવ્વીશ;
મહિમાએ મોટો ગિરિ, મહાગિરિ નામ નમીશ. ૧૪ (૬)
ગણધર ગુણવંતા મુનિ, વિશ્વમાંહે વંદનિક;
જેહવો તેહવો સંયમી, વિમલાચલ પૂજનિક. ૧૫
વિપ્ર લોક વિષધર સમ, દુઃખિયા ભૂતળ માન;
દ્રવ્યલિંગી કણ ક્ષેત્ર સમ, મુનિવર છીપ સમાન. ૧૬
શ્રાવક મેઘ સમા કહ્યા, કરતા પુણ્યનું કામ;
પુણ્યની રાશિ વધે ઘણી. તિણે પુણ્યરાશિ નામ. ૧૭ (૭)
સંયમધર મુનિવર ઘણા, તપ તપતા એક ધ્યાન;
કર્મ વિયોગે પામીયા, કેવલ લક્ષ્મી નિધાન. ૧૮
લાખ એકાણું શિવ વર્યા, નારદશું અણગાર;
નામ નમો તિણે આઠમું, શ્રીપદગિરિ નિરધાર. ૧૯ (૮)
શ્રી સીમંધરસ્વામીએ, એ ગિરિ મહિમા વિલાસ;
ઇંદ્રની આગે વર્ણવ્યો, તિણે એ ઇંદ્રપ્રકાશ. ૨૦ (૯)
દશ કોટી અણુવ્રતધરા, ભક્તે જમાડે સાર;
જૈન તીર્થયાત્રા કરે, લાભ તણો નહિ પાર. ૨૧
તેહ થકી સિદ્ધાચળે, એક મુનિને દાન;

દેતા લાભ ઘણો હુવે, મહાતીરથ અભિધાન ૨૨ (૧૦)
પ્રાયે એ ગિરિ શાશ્વતો, રહેશે કાળ અનંત,
શત્રુંજયમહાતમ સુણી, નમો શાશ્વતગિરિ સંત ૨૦ (૧૧)
ગૌ નારી બાળક મુનિ, ચઉ હત્યા કરનાર,
યાત્રા કરતાં કાર્તિકી, ન રહે પાપ લગાર ૨૪
જે પરદારાલંપટી, ચોરીના કરનાર,
દેવદ્રવ્ય ગુરુદ્રવ્યના, જે વળી ચોરણહાર ૨૫
ચૈત્રી કાર્તિકી પૂનમે, કરે યાત્રા ઇણે ઠામ,
તપ તપતાં પાતિક ગળે, તેણે દઢશક્તિ નામ ૨૬ (૧૨)
ભવ ભય પામી નીકળ્યા, થાવચ્ચાસુત જેહ,
સહસમુનિશું શિવ વર્યા મુક્તિનિલયગિરિ તેહ ૨૭ (૧૩)
ચંદા સૂરજ બેઉ જણા, ઉભા ઇણે ગિરિ શૃંગ,
વધાવીયો વર્ણન કરી, પુષ્પદંતગિરિ રંગ ૨૮ (૧૪)
કર્મ કાટ ભવજલ તજી, ઇહાં પામ્યા શિવસદ્મ,
પ્રાણી પદ્મ નિરંજની, વંદો ગિરિ મહાપદ્મ ૨૯ (૧૫)
શિવવહુ વિવાહ ઉત્સવે, મંડપ રચીયો સાર,
મુનિવર વર બેઠક ભણી, પૃથ્વીપીઠ મનોહાર ૩૦ (૧૬)
શ્રી સુભદ્રગિરિ નમો, ભદ્ર તે મંગળ રૂપ,
જલ તરુ રજ ગિરિવરતણી, શિશ ચઢાવે ભૂપ ૩૧ (૧૭)
વિદ્યાધર સુર અપ્સરા, નદી શેત્રુંજી વિલાસ;
કરતા હરતા પાપને, ભજીયે ભવી કૈલાસ ૩૨ (૧૮)
બીજા નિરવાણી પ્રભુ, ગઇ ચોવીશી મોઝાર,

તસ ગણધર મુનિમાં વડા, નામે કદંબ અણગાર. ૩૩
પ્રભુ વચને અણસણ કરી, મુક્તિપુરીમાં વાસ;
નામે કદંબગિરિ નમો, તો હોય લીલવિલાસ. ૩૪ (૧૯)
પાતાળે જસ મૂળ છે, ઉજ્જ્વલગિરિનું સાર;
ત્રિકરણ યોગે વંદતાં, અલ્પ હોય સંસાર. ૩૫ (૨૦)
તન મન ધન સુત વલ્લભા, સ્વર્ગાદિક સુખ ભોગ;
જે વંછે તે સંપજે, શિવરમણી સંયોગ. ૩૬
વિમલાચલ પરમેષ્ઠિનું, ધ્યાન ધરે ષટ્ માસ;
તેજ અપૂરવ વિસ્તરે, પૂગે સઘળી આશ. ૩૭
ત્રીજે ભવ સિદ્ધિ લહે, એ પણ પ્રાયિક વાચ;
ઉત્કૃષ્ટા પરિણામથી, અંતરમુહૂરત સાચ. ૩૮
સર્વકામદાયક નમો, નામ કરી ઓળખાણ;
શ્રી 'શુભવીરવિજય' પ્રભુ, નમતા ક્રોડ કલ્યાણ. ૩૯ (૨૧)

૧૦૮ ખમાસમણના દુહા

શ્રી આદીશ્વર અજર અમર, અવ્યાબાધ અહોનિશ;
પરમાતમ પરમેસરુ, પ્રણમું પરમ મુનીશ. ૧
જય જય જગપતિ જ્ઞાનભાન, ભાસિત લોકાલોક;
શુદ્ધ સ્વરૂપ સમાધિમય, નમિત સુરાસુર થોક. ૨
શ્રી સિદ્ધાચલ મંડણો, નાભિ નરેસર નંદ;
મિથ્યામતિ-મત-ભંજણો, ભવિકુમુદાકરચંદ. ૩
પૂર્વ નવાણું જસ શિરે, સમવસર્યા જગનાથ;
તે સિદ્ધાચલ પ્રણમિએ, ભક્તે જોડી હાથ. ૪

અનંત જીવ ઇણ ગિરિવરે, પામ્યા ભવનો પાર,
તે સિદ્ધાચળ પ્રણમિએ, લહિએ મંગળમાળ ૫

જસ શિર મુકુટ મનોહરૂ, મરુદેવીનો નંદ;
તે સિદ્ધાચલ પ્રણમિએ, ઋદ્ધિ સદા સુખવૃંદ ૬

મહિમા જેહનો દાખવા, સુરગુરુ પણ મતિમંદ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પ્રગટે સહજાનંદ ૭

સત્તા ધર્મ સમારવા, કારણ જેહ પડૂર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, નાસે અઘ સવિ દૂર ૮

કર્મકાટ સવિ ટાળવા, જેહનું ધ્યાન હુતાશ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પામીજે સુખવાસ ૯

પરમાણંદ દશા લહે, જસ ધ્યાને મુનિરાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પાતિક દૂર પલાય ૧૦

શ્રદ્ધા ભાસન રમણના, રત્નત્રયીને હેતુ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ, ભવ-મકરાકર-સેતુ ૧૧

મહાપાપી પણ નિસ્તર્યા, જેહનું ધ્યાન સહાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, સુરનર જસ ગુણ ગાય. ૧૨

પુંડરીક ગણધર પ્રમુખ, સિદ્ધા સાધુ અનેક;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, આણી હૃદય વિવેક. ૧૩

ચંદ્રશેખર સ્વસાપતિ, જેહને સંગે સિદ્ધ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ પામીજે નિજ ઋદ્ધ. ૧૪

પાલિતાણા પુર શાલું, સરોવર સુંદર પાલ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિએ, જાયે સકલ જંજાલ. ૩૭
મનમોહન પાગે ચડે, પગ પગ કર્મ ખપાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિએ, ગુણ ગુણી ભાવ લખાય. ૩૮
જેહ ગિરિ રૂખ સોહામણા, કુંડે નિર્મળ નીર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિએ, ઉતારે ભવ તીર. ૩૯
મુક્તિ મંદિર સોપાન સમ, સુંદર ગિરિવર પાજ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિએ, લહિયે શિવપુર રાજ. ૪૦
કર્મ કોટી અઘ વિકટ ભટ, દેખી ધ્રૂજે અંગ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિએ, દિન દિન ચઢતે રંગ, ૪૧
ગોરી ગિરિવર ઉપરે, ગાવે જિનવર ગીત;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિએ, સુખે શાસન રીત. ૪૨
કુવડજક્ષ રખવાલ જસ, અહોનિશ રહે હજુર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિએ, અસુરા રાખે દૂર. ૪૩
ચિત્ત ચાતુરી ચક્કેસરી, વિઘ્ન નિવારણહાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિએ, સંઘ તણી કરે સાર. ૪૪
સુરવરમાં મઘવા થયા, ગ્રહગણમાં જિમ ચંદ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિએ, તિમ સવી તીરથ ઈંદ. ૪૫
દીઠે દુર્ગતિવારણો, સમર્યો સારે કાજ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિએ, સવિ તીરથ શીરતાજ. ૪૬
પુંડરીક પંચ કોડીશું, પામ્યા કેવલનાણ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિએ, કર્મ તણી હોય હાણ. ૪૭

મુનિવર કોડી દસ સહિત, દ્રાવિડ ને વારિખેલ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, ચડિયા શિવ નિ શ્રેણ ૪૮

નમિ વિનમિ વિદ્યાધરા, કોય કોડી મુનિ સાથ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પામ્યા શિવપુર આથ ૪૯

ઋષભવંશીય નરપતિ, ઇણે ગિરિ પહોતા મોક્ષ,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, ટાલ્યા પાતિક દોષ. ૫૦

રામ ભરત બિહુ બાંધવા, ત્રણ કોડી મુનિ યુત્ત,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, ઇણે ગિરિ શિવસંપત્ત ૫૧

નારદ મુનિવર નિમલો, સાધુ એકાણુ લાખ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પ્રવચન પ્રગટ એ ભાખ ૫૨

શાંબ પ્રદ્યુમ્ન ઋષિ કહ્યા, સાડી આઠ કોડી;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પૂરવ કર્મ વિછોડ ૫૩

થાવચ્ચાસુત સહસશું, અણસણ રંગે લીધ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, વેગે શિવપદ લીધ. ૫૪

શુક પરિવ્રાજક વળી, એક સહસ અણગાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પામ્યા શિવપુર દ્વાર ૫૫

સેલગસૂરિ મુનિ પાચસે, સહિત હુઆ શિવનાહ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, અંગે ધરી ઉત્સાહ ૫૬

ઇમ બહુ સિધ્યા ઇણે ગિરિ, કહેતા નાવે પાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, શાસ્ત્રમાંહે અધિકાર. ૫૭

બીજ ઇહાં સમકિતતણું, રોપે આતમ ભોમ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, ટાલે પાતક સ્તોમ. ૫૮

બ્રહ્મ સ્ત્રી ભ્રૂણ ગોહત્યા, પાપે ભારિત જેહ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પહોતા શિવપુર ગેહ. ૫૯

જગ જોતાં તીરથ સવે, એ સમ અવર ન દીઠ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, તીર્થ માંહે ઉક્ટિ(?)ઠું. ૬૦

ધન્ય ધન્ય સોરઠ જિહાં, તીરથ માંહે સાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, જનપદમાં શિરદાર. ૬૧

અહોનિશ આવત હુંકડા, તે પણ જેહને સંગ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પામ્યા શિવવધૂ રંગ. ૬૨

વિરાધક જિન આણના, તે પણ હુઆ વિશુદ્ધ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પામ્યા નિર્મળ બુદ્ધ. ૬૩

મહામ્લેચ્છ શાસનરિપુ, તે પણ હુઆ ઉપસંત;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, મહિમા દેખે અનંત. ૬૪

મંત્ર યોગ અંજન સવે, સિદ્ધ હુએ જિણ ઠામ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પાતકહારી નામ. ૬૫

સુમતિ સુધારસ વરસતે, કર્મદાવાનલ સંત;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, ઉપશમ તસ ઉલસંત. ૬૬

શ્રુતધર નિતુ નિતુ ઉપદિશે, તત્ત્વાતત્ત્વ વિચાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, ગ્રહે ગુણયુત શ્રોતાર. ૬૭

પ્રિયમેલક ગુણગણ તણું, કીરતિકમલા સિંધુ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, કલિકાલે જગબંધુ. ૬૮

શ્રી શાંતિ તારણ તરણ, જેહની ભક્તિ વિશાલ;
તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, દિન દિન મંગલમાલ. ૬૯

શ્વેત ધ્વજા જસ લહકતી, ભાખે ભવિને એમ,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ ભ્રમણ કરો છો કેમ ? ૭૦

સાધન સિદ્ધદશા ભણી, આરાધે એક ચિત્ત;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, સાધક પરમ પવિત્ત. ૭૧

સંઘપતિ થઈ એહની, જે કરે ભાવે યાત્ર,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, તસ હોય નિમલ ગાત્ર ૭૨

શુદ્ધાતમગુણરમણતા, પ્રગટે જેહને સંગ,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, જેહનો જસ અભંગ ૭૩

રાયણવૃક્ષ સોહામણુ, જિહાં જિનેશ્વર પાય,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, સેવે સુર નર રાય. ૭૪

પગલાં પૂજી ઋષભના, ઉપશમ જેહને અંગ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, સમતા પાવન અંગ ૭૫

વિદ્યાધર જ મિલે બહુ, વિચરે ગિરિવર શૃંગ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, ચઢતે નવરસ રંગ ૭૬

માલતી મોગર કેતકી, પરિમલ મોહે ભૃંગ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પૂજો ભવિ જિન અંગ ૭૭

અજિત જિનેશ્વર જીહાં રહ્યા, ચોમાસુ ગુણગેહ,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, આણી અવિહડ નેહ ૭૮

શાંતિ જિનેશ્વર સોલમા સોલ કષાય કરી અંત,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, ચાતુર્માસ રહંત ૭૯

નેમ વિના જિનવર સવે, આવ્યા છે ઇણે ઠામ,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, શુદ્ધ કરે પરિણામ. ૮૦

બ્રહ્મ સ્ત્રી ભ્રૂણ ગોહત્યા, પાપે ભારિત જેહ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પહોતા શિવપુર ગેહ. ૫૯
જગ જોતાં તીરથ સવે, એ સમ અવર ન દીઠ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, તીર્થ માંહે ઉક્કિટ્ઠ. ૬૦
ધન્ય ધન્ય સોરઠ જિહાં, તીરથ માંહે સાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, જનપદમાં શિરદાર. ૬૧
અહોનિશ આવત ઢુંકડા, તે પણ જેહને સંગ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પામ્યા શિવવધૂ રંગ. ૬૨
વિરાધક જિન આણના, તે પણ હુઆ વિશુદ્ધ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પામ્યા નિર્મળ બુદ્ધ. ૬૩
મહામ્લેચ્છ શાસનરિપુ, તે પણ હુઆ ઉપસંત;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, મહિમા દેખો અનંત. ૬૪
મંત્ર યોગ અંજન સવે, સિદ્ધ હુએ જિણ ઠામ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પાતકહારી નામ. ૬૫
સુમતિ સુધારસ વરસતે, કર્મદાવાનલ સંત;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, ઉપશમ તસ ઉલસંત. ૬૬
શ્રુતધર નિતુ નિતુ ઉપદિશે, તત્ત્વાતત્ત્વ વિચાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, ગ્રહે ગુણયુત શ્રોતાર. ૬૭
પ્રિયમેલક ગુણગણ તણું, કીરતિકમલા સિંધુ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, કલિકાલે જગબંધુ. ૬૮
શ્રી શાંતિ તારણ તરણ, જેહની ભક્તિ વિશાલ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, દિન દિન મંગલમાલ. ૬૯

પર્વત સહુ માંહે વડો, મહાગિરિ તિણે કહંત,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, દર્શન લહે પુણ્યવંત ૯૨
પુણ્ય અનર્ગલ જેહથી, થાયે પાપ વિનાશ,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, નામ ભલુ પુણ્યરાશ ૯૩
લક્ષ્મીદેવીએ કર્યો, કુંડે કમલ નિવાસ,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પદ્મનામ સુવાસ ૯૪
સવિ ગિરિમાં સુરપતિ સમો, પાતક પંક વિલાત,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પર્વતઇંદ્ર વિખ્યાત ૯૫
ત્રિભુવનમાં તીરથ સવે, તેહમાં મોટો એહ,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, મહાતીરથ જસ રેહ ૯૬
આદિ અંત નહિ જેહનો, કોઇ કાલે ન વિલાય,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, શાશ્વતગિરિ કહેવાય ૯૭
ભદ્ર ભલા જે ગિરિવરે, આવે હોય અપાર,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, નામ સુભદ્ર સભાર ૯૮
વીર્ય વધે શુભ સાધુને, પામી તીરથ ભક્તિ,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, નામે જે દૃઢશક્તિ ૯૯
શિવગતિ સાધે જે ગિરિ, તે માટે અભિધાન,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, મુક્તિનિલય ગુણખાણ ૧૦૦
ચંદ્ર સૂરજ સમકિતધરા સેવ કરે શુભચિત્ત,
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પુષ્પદંત વિદિત ૧૦૧
જલ થકી, જે ગિરિ લહે નિવાસ,
પ્રણમિએ, મહાપદ્મ સુરવિલાસ ૧૦૨

નમિ નેમિજિન અંતરે, અજિત શાંતિસ્તવ કીધ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, નંદિષેણ પ્રસિદ્ધ. ૮૧
ગણધરમુનિ ઉવજ્ઝાય તિમ, લાભ લહ્યા કેઈ લાખ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, જ્ઞાન અમૃતરસ ચાખ. ૮૨
નિત્ય ઘંટ ટંકારવે, રણઝણે ઝલ્લરી નાદ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, દુંદુભિ માદલ વાદ. ૮૩
જેણે ગિરિ ભરત નરેસરે, કીધો પ્રથમ ઉદ્ધાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, મણિમય મૂરતિ સાર. ૮૪
ચૌમુખ ચઉગતિ દુઃખ હરે, સોવનમય સુવિહાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, અક્ષય સુખ દાતાર. ૮૫
ઈણ તીરથ મ્હોટા કહ્યા, સોલ ઉદ્ધાર સફાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, લઘુ અસંખ્ય વિચાર. ૮૬
દ્રવ્ય ભાવ વૈરી તણો, જેહથી થાયે અંત;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, શત્રુંજય સમરંત. ૮૭
પુંડરીક ગણધર હુઆ, પ્રથમ સિદ્ધ ઇણે ઠામ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પુંડરીકગિરિ નામ. ૮૮
કાંકરે કાંકરે ઈણ ગિરિ, સિદ્ધ હુઆ સુપવિત્ત;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, સિદ્ધક્ષેત્ર સમચિત્ત. ૮૯
મલ દ્રવ્ય ભાવ વિશેષથી, જેહથી જાયે દૂર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, વિમલાચલ સુખ પૂર. ૯૦
સુરવરા બહુ જે ગિરે, નિવસે નિરમલ ઠાણ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સુરગિરિ નામ પ્રમાણ. ૯૧

શ્રી સિદ્ધાચલજીના ચૈત્યવંદનો

સિદ્ધાચલ શિખરે ચઢી, ધ્યાન ધરો જગદીશ,
મન વચ કાય એકાગ્રશું, નામ જપો એકવીશ ૧
શત્રુંજયગિરિ વંદિએ, બાહુબલી શિવઠામ,
મરુદેવ પુંડરીકગિરિ, રૈવતગિરિ વિશ્રામ ૨
વિમલાચલ સિદ્ધરાજજી, નામ ભગીરથ સાર,
સિદ્ધક્ષેત્ર ને સહસ્રકમલ, મુક્તિનિલય જયકાર ૩
સિદ્ધાચલ શતકૂટગિરિ, ઢંક ને કોડિનિવાસ,
કદંબગિરિ લોહિત નમું, તાલધ્વજ સુખવાસ ૪
મહાબળ દૃઢશક્તિ સહી, એ એકવીશે નામ,
સાતે શુદ્ધિ સમાચરી, નિત્ય કીજે પ્રણામ ૫
દગ્ધ શૂન્ય ને અવિધિદોષ, અતિપરિણતિ જેહ,
ચાર દોષ છંડી ભજો, ભક્તિભાવ ગુણગેહ ૬
માનવભવ પામી કરી એ, સદ્ગુરુ તીરથજોગ,
શ્રી શુભવીરને શાસને, શિવરમણી સંજોગ ૭

અરિહંત નમો ભગવંત નમો, પરમેશ્વર જિનરાજ નમો,
પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રેમે પેખત, સિદ્ધા સઘળા કાજ નમો
પ્રભુ પારંગત પરમ મહોદય અવિનાશી અકલંક નમો,
અમર અદ્‌ભુતઅતિશયનિધિ, પ્રવચનજલધિ મયંક નમો
ભવિજન મનવંછિત, પૂરણ દેવ રસાલ નમો,
શ્રી પાય નમું હું ભાવે કરજોડી ત્રિકાલ નમો
સિદ્ધ બુદ્ધ જગજનસજ્જન, નયનાનંદન દેવ નમો,
સુરાસુર નરવર નાયક, સારે અહોનિશ સેવ નમો

ભૂમિ ભલી જે ગિરિતણે, ઉદધિ ન લોપે લીહ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પૃથિવિપીઠ અનીહ. ૧૦૩

મંગલ સવિ મલવાતણું, પીઠ એહ અભિરામ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ભદ્રપીઠ જસ નામ. ૧૦૪

મૂલ જસ પાતાલમેં, રત્નમય મનોહાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, પાતાલમૂલ વિચાર. ૧૦૫

કર્મક્ષય હોયે જિહાં, હોય સિદ્ધ સુખકેલ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, અકર્મક મન મેલ. ૧૦૬

કામિત સવિ પૂરણ હોયે, જેહનું દરિસન પામ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિએ, સર્વ કામ મન ઠામ. ૧૦૭

ઈત્યાદિક એકવીશ ભલાં, નિરુપમ નામ ઉદાર;
જે સમર્યા પાતક હરે, આતમશક્તિ અનુસાર. ૧૦૮

કલશ

ઇમ તીર્થનાયક સ્તવન લાયક, સંથુણ્યો શ્રી સિદ્ધગિરિ,
અટ્ઠોત્તરસય ગાહ સ્તવને, પ્રેમ-ભક્તે મન ધરી;
શ્રી કલ્યાણસાગરસૂરિ શિષ્યે, શુભ જગીશે સુખકરી,
પુણ્ય મહોદય સકલ મંગલ, વેલી 'સુજસે' જયસિરિ. ૧

શાશ્વત પગલે પૂજતાએ, રત્ન પ્રતિમા ઈન્દ્ર,
જ્યોતિમાં જ્યોતિ મીલે, પૂજે મીલે ભવિસુખ ૭
ઋદ્ધિ સિદ્ધિ ઘર સંપજે એ, પહોચે મનની આશ,
ત્રિકરણ શુધ્ધે પૂજતા, જ્ઞાનવિમલ પ્રકાશ ૮

(૪)

શત્રુંજયગિરિ વંદિએ, સકલ તીરથ જગસાર,
આતમ પાવન કારણે, એટી જ તીર્થ નિરધાર. ૧
શિવગિરિ સેવી શિવ વર્યા, મહાત્મા અનંતાનંત,
એહ તીર્થની ફરસના, અમ હોજો સુખવંત. ૨
તીર્થનામ યથાર્થ તે, જેહથી ભવ તરાય;
વિષય કષાય મૂલ ભવતણા, તીર્થ ભકતે છેદાય ૩
સ્થાવર જંગમ ભેદથી, દુવિધ તીર્થ ગણાય,
જિન ગણધરાદિ મુનિવરા, જંગમ તીર્થ કહાય ૪
સિદ્ધાચળ અષ્ટાપદ ગિરિ, આબુ સમેત સાર,
રૈવતગિરિ આદે સવે, સ્થાવર તીર્થ અવધાર ૫
ચિત્ત ચિદ્રૂપે શુદ્ધ સાધ્યશું, તન્મય સ્વરૂપાધાર,
એક જ વાર એમ સેવતાં, પામે ભવનો પાર ૬
સેવના એગ અસંખ્ય છે, પણ શક્તિ અંગ બળવાન,
તે માટે રૂપ ઓળખી, શામલ કરે ગુણગાન. ૭

(૫)

કલ્પવૃક્ષની છાયડી, નાનડીયો રમતો;
સોવન હિંડોળે હિંચતો, માતાને મનગમતો ૧

સો દેવી બાળક થઈ, ઋષભજીને તેડે;
વહાલા લાગો છો હરી, હૈડાશું ભીડે. ૨
જિનપતિ યૌવન પામીયા, ભાવે શું ભગવાન;
ઇંદ્રે ઘાટયો માંડયો, વિવાહના મંડાણ. ૩
ચોરી બાંધી ચિહું દિશે, સુરગોરી ગીત ગાવે;
સુનંદા ને સુમંગલા, પ્રભુજીને પરણાવે. ૪
સયલ સંગ છંડી કરી, કેવલજ્ઞાનને કાજે;
અષ્ટકર્મનો ક્ષય કરી પહોંચ્યા શિવપુર ધામે. ૫
ભરતે બિંબ ભરાવીયાએ, શત્રુંજય ગિરિરાય;
વિજયપ્રભસૂરિતણા, ઉદયરત્ન ગુણ ગાય. ૬

(૬)

સકલ સુહંકર સિદ્ધક્ષેત્ર, સિદ્ધાચલ સૂણીયે;
સુર નર નરપતિ અસુર ખેચર, નિકરે જે થુણીયે. ૧
સકલ તીરથ અવતાર સાર, બહુ ગુણ ભંડાર;
પુંડરીક ગણધર જબ, પામ્યા ભવપાર. ૨
ચૈત્રીપૂનમને દિને એ, કર્મ મર્મ કરી દૂર;
તે તીરથ આરાધિએ, દાન સુયશ ભરપૂર. ૩

(૭)

શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, સિદ્ધાચલ સાચો;
આદીશ્વર જિનરાયનો, જિહાં મહિમા જાચો. ૧
ઈહાં અનંત ગુણવંત સાધુ, પામ્યા શિવવાસ;
એહ ગિરિ સેવાથી અધિક, હોય લીલવિલાસ. ૨

(૧૧)

પ્રેમે પ્રણમો પ્રથમ દેવ, શત્રુંજયગિરિ મંડન;
ભવિયણ મન આનંદકરણ, દુઃખ દોહગખંડન. ૧
સુરનર કિન્નર નમે તુજ, ભગતિશું પાયા;
પાપપંક દૂરે સગાળ, પ્રભુ ત્રિભુવન રાયા. ૨
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ તુમ તણો, ચરણે શરણે રાખો;
કર જોડીને વિનવું, મુક્તિ માર્ગ મુજ દાખો. ૩

(૧૨)

શત્રુંજય શિખરે ચઢિયા સ્વામી, કહીએ હું અર્ચિશું;
રાયણ તરુવર તલે પાય, આણંદે અરચિશું.
ન્હવણ વિલેપન પૂજના, કરી આરતી ઉતારીશ;
મંગલ દીપક જ્યોતિ શુતિ, કરી દુરિત નિવારીશ.
ધન્ય ધન્ય તે દિન માહરોએ, ગણીશ સફળ અવતાર;
નય કહે આદીશ્વર નમો, જિમ પામો જયકાર.

(૧૩)

એ તીરથની ઉપરે, અનંત તીર્થંકર આવ્યા;
વળી અનંતા આવશે, સમતારસ ભાવ્યા.
આ ચોવીસી માંહિ એક, નેમીશ્વર પાખે;
જિન ત્રેવીશ સમોસર્યા, એમ આગમ ભાખે.
ગણધર મુનિવર કેવળી, સમોસર્યા ગુણવંત;
ગિરિ પ્રણમતાં. હરખે દાન હસંત. ૩

(१४)

સદ્ભક્ત્યાનતમૌલિનિર્જરવરભ્રાજિષ્ણુમૌલિપ્રભા,–
સંમિશ્રાઽરુણદીપ્તિશોભિચરણામ્ભોજદ્વય સર્વદા,
સર્વજ્ઞ પુરુષોત્તમ સુચરિતો ધર્માર્થિના પ્રાણિના,
ભૂયાદ ભૂરિવિભૂતયે મુનિપતિ શ્રીનાભિસૂનુર્જિન ૧
સદ્બોધોપચિતા સદૈવ દધતા પ્રૌઢપ્રતાપશ્રિયો,
યેનાઽજ્ઞાનતમોવિતાનમખિલ વિક્ષિપ્તમન્ત ક્ષણમ્,
શ્રી શત્રુજયપૂર્વશૈલશિખર ભાસ્વાનિવોદ્ભાસયન્,
ભવ્યામ્ભોજહિત મ એષ જયતુ શ્રીમારુદેવપ્રભુ ૨
યો વિજ્ઞાનમયો જગત્ત્રયગુરુ–ય સર્વલોકા શ્રિતા,
સિદ્ધિર્યેન વૃતા સમસ્તજનતા યસ્મૈ નતિ તન્વતે,
યસ્માન્મોહમતિગતા મતિભૃતા યસ્યૈવ નેત્ર્ય વચો,
યસ્મિન્ વિશ્વગુણાસ્તમેવ સુતરા વદે યુગાદીશ્વરમ્ ૩

(૧૫)

એહ ગિરિ ઉપર આદિદેવ, પ્રભુ પ્રતિમા વંદો;
રાયણ હેઠે પાદુકા, પૂજી આણંદો ૧
એહ ગિરિનો મહિમા અનંત, કુણ કરે વખાણ,
ચૈત્રી પુનમને દિવસે, તેહ અધિકો જાણ ૨
એહ તીરથ સેવો સદાએ, આણી ભક્તિ ઉદાર;
શ્રી શત્રુંજય સુખદાયકો, દાનવિજય જયકાર. ૩

(૧૬)

ચૈત્રી પુનમને દિવસે, શત્રુંજય ભેટે;
ભક્તિ ધરે જે ભવ્યલોક, તે ભવદુખ મેટે ૧

આદીશ્વર જિનની અષ્ટપ્રકારી, પૂજા વિરચાવે;
ઈતિ ભીતિ સઘળી ટળે, સુખ સંપદ પાવે. ૨
પરમાતમ પરકાશગીતિ, પ્રગટે પરમાનંદ;
શ્રી વિજયરાજસૂરીશ્વરુ, દાન અધિક આનંદ. ૩

શ્રી સિદ્ધાચલજીનાં સ્તવનો

ચાલો ચાલો વિમલગિરિ જઈએ રે, ભવજલ તરવાને, તુમેં જયણાએં ધરજો પાય રે, પાર ઉતરવાને. (એ આંકણી) બાળ કાળની ચેષ્ટા ટાળી, હાંરે હું તો ધર્મયૌવન હવે પાચો રે, ભવ૦ ભૂલ અનાદિની દૂર નિવારી, હાંરે હું તો અનુભવમાં લય લાયો રે, પાર ઉતારવાને, ચાલો ચાલો વિમલ૦ ૧. ભવતૃષ્ણા સવિ દૂર કરીને, હાંરે મારી જિન ચરણે લય લાગી રે, ભ૦ સંવરભાવમાં દિલ હવે ઠરીઉં, હાંરે મારી જિન ચરણે લય લાગીરે, પાર૦ ચાલો૦ ૨. સચિત્ત સર્વનો ત્યાગ કરીને, હાંરે નિત્ય એકાસણાં તપકારી રે, ભવ૦ પડિક્કમણાં દોય વિધિશું કરશું, હાંરે ભલી અમૃત ક્રિયા દિલ ધારી રે, પાર૦ ચા૦ ૩. વ્રત ઉચ્ચરશું ગુરુની સાખેં, હાંરે હું તો યથાશક્તિ અનુસાર રે, ભવ૦ ગુરુ સંઘાતે ચઢશું ગિરિપાજે, હાંરે એ તો ભવોદધિ બુડતાં તારે રે, પાર૦ ચા૦ વિ૦ ૪. ભવતારક એ તીરથ ફરસી, હાંરે હું તો સૂરજકુંડમાં નાહી રે, ભવ૦ અષ્ટપ્રકારી શ્રી આદિજિણંદની, હાંરે હું તો પૂજા કરીશ લય લાહી રે. પાર૦ ચાલો૦ ૫. તીરથપતિને તીરથ સેવા, હાંરે એ તો મીઠા મોક્ષના મેવા રે, ભવ૦ સાત ય અઠ્ઠમ કરીને, હાંરે મને સ્વામીવાત્સલ્યની હેવા રે,

૬ પ્રભુપદપદ્મ રાયણતળે પૂજી, હારે હું તો
ખ અપાર રે, ભવ૦ રૂપવિજય પ્રભુ ધ્યાન પસાયે,
[illegible] પામીશ સુખ શ્રીકાર રે, પાર ઉતારવાને, ચાલો
[illegible] વિમલગિરિ જઈએરે, ભવજલ તરવાને, તુમે જયણાએ
ધરજો પાય રે, પાર ઉતરવાને૦ ૭

(૨)

જાત્રા નવાણુ કરીએ વિમલગિરિ, જાત્રા નવાણુ કરીએ
(એ આંકણી) પૂરવ નવાણુ વાર શેત્રુંજાગિરિ, ઋષભજિણંદ
સમોસરીએ વિ૦ જા૦ ૧ કોડી સહસ ભવ પાતક તુટે,
શત્રુંજય સામો ડગ ભરીયે વિ૦ જા૦ ૨ સાત છઠ્ઠ દોય
અઠ્ઠમ તપસ્યા, કરી ચઢિયે ગિરિવરીયે વિ૦ જા૦ ૩ પુંડરીક
પદ જપીએ મન હરખે, અધ્યવસાય શુભ ધરીએ વિ૦ જા૦
૪ પાપી અભવ્ય નજરે ન દેખે, હિંસક પણ ઉદ્ધરીએ વિ૦
જા૦ ૫ ભૂમિસંથારો ને નારીતણો સંગ, દૂર થકી પરિહરીએ
વિ૦ જા૦ ૬ સચિત્તપરિહારી ને એકલ આહારી, ગુરુ સાથે
પદ ચરીયે વિ૦ જા૦ ૭ પડિક્કમણાં દોય વિધિશું કરીએ,
પાપ પડલ વિખરીએ વિ૦ જા૦ ૮ કલિકાલે એ તીરથ
મોટું, પ્રવહણ જિમ ભર દરીયે. વિ૦ જા૦ ૯ ઉત્તમ એ
ગિરિવર સેવતાં, પદ્મ કહે ભવ તરીયે વિ૦ જા૦ ૧૦

(૩)

આંખડીયે રે મેં આજ શત્રુંજય દીઠો રે, સવા લાખ
ટકાનો દહાડો રે લાગે મને મીઠો રે (એ આંકણી) સફલ
થયો મારા મનનો ઉમાહો, વ્હાલા મારા ભવનો સં

ભાંગ્યો રે; નરક તિર્યંચ ગતિ દૂર નિવારી, ચરણે પ્રભુ
લાગ્યો રે, શત્રુંજય દીઠો રે. ૨ માનવભવનો લાહો લીજે,
વા૦ દેહડી પાવન કીજે રે; સોના રૂપાને ફુલડે વધાવી, પ્રેમે
પ્રદક્ષિણા દીજે રે. શ૦ ૨ દુધડે પખાળી ને કેશર ઘોળી
વા૦ શ્રી આદીશ્વર પૂજ્યા રે; શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે જોતાં
પાપ મેવાસી ધ્રૂજ્યા રે. શ૦ ૩ શ્રી મુખ સુધર્મા સુરપતિ
આગે, વા૦ વીર જિણંદ એમ બોલે રે; ત્રણ ભુવનમાં તી
મોટું, નહિ કોઈ શત્રુંજય તોલે રે. શ૦ ૪ ઇન્દ્ર સરી
એ તીરથની, વા૦ ચાકરી ચિત્તમાં ચાહે રે; કાયાની
કાસલ કાઢી, સૂરજકુંડમાં નાહે રે. શ૦ ૫ કાંકરે કાંકરે
સિદ્ધક્ષેત્રે, વા૦ સાધુ અનંતા સિદ્ધા રે; તે માટે એ તી
મહોટું, ઉદ્ધાર અનંતા કીધા રે. શ૦ ૬ નાભિરાયાસુત ન
જોતાં, વા૦ મેહ અમીરસ વુઠયા રે; ઉદયરતન કહે
ચારે પોતે, શ્રી આદીશ્વર તૂઠયા રે. શ૦ ૭

(૪)

સિદ્ધાચલ વંદો રે નરનારી, સિદ્ધા૦ નાભિરાયા મ
દન, ઋષભદેવ સુખકારી. સિદ્ધા૦ ૧ પુંડરીક પમુહા મુનિવર
દ્ધા, આતમતત્વ વિચારી. સિદ્ધા૦ ૨ શિવસુખકારણ
વદુઃખવારણ, ત્રિભુવન જન હિતકારી. સિદ્ધા૦ ૩ સમકિત
દ્ધ કરણ એ તીરથ, મોહ મિથ્યાત્વ નિવારી. સિદ્ધા૦ ૪
ાન ઉદ્યોત પ્રભુ કેવળ ધારી, ભક્તિ કરું એકતારી. સિદ્ધા૦ ૫

(૫)

મારૂં મન મોહ્યું રે શ્રી સિદ્ધાચલે રે, દેખીને હરખિ
ાય; વિધિશું કીજે રે જાત્રા એહની રે, ભવભવનાં દુઃ

જય મા૦ ૧ પંચમે આરે રે પાવન કારણે રે, એ સમો
તીરથ ન હોય, મોટો મહિમા રે જગમાં એહનો રે, આ
રને ઈહાં જોય મા૦ ૨ ઈણ ગિરિ આવ્યા રે જિનવર
ગણધરા રે, સિધ્યા સાધુ અનંત, કઠિણ કરમ પણ એ ગિરિ
ફરસતાં રે, હોવે કરમ નિશાંત મા૦ ૩ જૈન ધરમને
સાચો જાણીને રે, માનવ તીરથ એ સ્તંભ, સુર નર કિન્નર
નૃપ વિદ્યાધરા રે, કરતાં નાટારંભ મા૦ ૪ ધન્ય ધન્ય
દહાડો રે ધન્ય વેળા ઘડી રે, ધરીએ હૃદય મોઝાર, જ્ઞાન
વિમળસૂરિ ગુણ એહના ઘણા રે, કહેતાં નાવે હો પાર
મા૦ ૫

(૬)

વિમળાચલ નિત્ય વંદીએ, કીજે એહની સેવા, માનું
હાથ એ ધર્મનો, શિવતરુફળ લેવા વિમલા૦ ૧ ઉજ્જ્વળ
જિનગૃહમંડળી, તિહાં દીપે ઉત્તંગા, માનું હિમગિરિ વિભ્રમે,
આઈ અંબરગંગા વિમલા૦ ૨ કોઈ અનેરું જગ નહીં,
એ તીરથ તોલે, એમ શ્રીમુખ હરિ આગળે, શ્રી સીમંધર
બોલે વિમલા૦ ૩ જે સઘળાં તીરથ કહ્યાં, જાત્રાફળ કહીએ,
તેહથી એ ગિરિ ભેટતાં, શતગણું ફળ લહીએ વિમલા૦
૪ જનમ સફળ હોય તેહનો જે એ ગિરિ વંદે, સુજસ
વિજય સંપદ લહે તે નર ચિર નંદે વિમલા૦ ૫

(૭)

સુણ જિનવર શેત્રુંજાધણીજી, દાસ તણી અરદાસ, તુજ
આગળ બાળક પરેજી, હું તો કરૂં વેખાસ રે જિનજી !
મુજ પાપીને તાર તું તો કરુણારસે ભર્યોજી, તું સહુનો

દિલદાર રે. જિનજી ! મુજ૦ ૧. હું અવગુણનો ઓરડોજી, ગુણ તો નહીં લવલેશ; પરગુણ પેખી નવિ શકુંજી, કેમ સંસાર તરેશ ? રે જિનજી ! મુજ૦ ૨. જીવતણા વધ મેં કર્યા જી, બોલ્યા મૃષાવાદ; કપટ કરી પરધન હર્યાં જી, સેવ્યા વિષય સંવાદ રે. જિનજી ! મુજ૦ ૩ હું લંપટ હું લાલચુંજી, કર્મ કીધાં કેઇ ક્રોડ; ત્રણ ભુવનમાં કો નહીંજી, જે આવે મુજ જોડ રે. જિનજી ! મુજ૦ ૪. છિદ્ર પરાયાં અહોનિશેજી, જોતો રહું જગનાથ; કુગતિતણી કરણી કરીજી, જોડયો તેહશું સાથ રે. જિનજી ! મુજ૦ ૫ કુમતિ કુટીલ કદાગ્રહીજી, વાંકી ગતિ મતિ મુજ; વાંકી કરણી માહરીજી, શી સંભળાવું તુજ રે. જિનજી ! મુજ૦ ૬. પુન્ય વિના મુજ પ્રાણીઓજી, જાણે મેલું રે આથ; ઉંચા તરુવર મોરીચાંજી, ત્યાંહી પસારે હાથ રે. જિનજી ! મુજ૦ ૭. વિણ ખાધા વિણ ભોગવ્યાજી, ફોગટ કર્મ બંધાય; આર્ત્તધ્યાન મીટે નહીંજી, કીજે કવણ ઉપાય રે, જિનજી ! મુજ૦ ૭. કાજળથી પણ શામળાજી, મારા મન-પરિણામ; સુહણામાંહી તાહરૂંજી, સંભારૂં નહીં નામ રે. જિનજી ! મુજ૦ ૯. મુગ્ધ લોક ઠગવા ભણીજી, કરૂં અનેક પ્રપંચ, કૂડ કપટ બહુ કેળવીજી, પાપ તણો કરું સંચ રે. જિનજી ! મુજ૦ ૧૦. મન ચંચળ ન રહે કિમેજી, રાચે રમણી રે રૂપ; કામ વિટંબણ શી કહુંજી, પડીશ હું દુર્ગતિ કૂપ રે. જિનજી મુજ૦ ૧૧ કિસ્યા કહું ગુણ માહરાજી, કિસ્યા કહું અપવાદ; જેમ જેમ સંભારૂં હિયેજી, તેમ તેમ વધે વિખવાદ રે. જિનજી મુજ૦ ૧૨. ગિરૂઆ તે નવિ લેખવેજી, નિર્ગુણ સેવકને

વાત, નીચ તણે પણ મંદિરેજી, ચંદ્ર ન ટાળે જ્યોત રે. જિનજી ! મુજ૦ ૧૩ નિગુણો તો પણ તાહરોજી, નામ ધરાવ્યું દાસ, કૃપા કરી સંભારજો જી, પૂરજો મુજ મન આશ રે. જિનજી ! મુજ૦ ૧૪ પાપી જાણી મુજ ભણી જી, મત મૂકો રે વિસાર, વિષ હળાહળ આદર્યોજી, ઇશ્વર ન તજે તાસ રે, જિનજી ! મુજ૦ ૧૫ ઉત્તમ ગુણકારી તું એજી, સ્વાર્થ વિના સુજાણ, કરસણ સિંચે સર ભરેજી, મેહ ન માગે દાણ રે જિનજી ! મુજ૦ ૧૬ તું ઉપગારી ગુણનીલોજી, તું સેવક પ્રતિપાળ, તું સમરથ સુખ પૂરવાજી, કર માહરી સંભાળ રે જિનજી ! મુજ૦ ૧૭ તુજને શું કહીએ ઘણુ જી, તું સહુ વાતે રે જાણ, મુજને થાજો-સાહિબાજી ! ભવ ભવ તારી આણ રે જિનજી ! મુજ૦ ૧૮ નાભિરાયાકુળ ચંદલોજી, મરૂદેવીનો રે નંદ, કહે જિન હરખ નિવાજજોજી, દેજો પરમાનંદ રે. જિનજી ! મુજ૦ ૧૯

(૮)

શ્રી રે સિદ્ધાચલ ભેટવા, મુજ મન અધિક ઉમાહ્યો; ઋષભ દેવ પૂજા કરી, લીજે ભવનપ્રો લાહો શ્રી૦ ૧ મણિમય મૂરતિ શ્રી ઋષભની, નીપાઈ અભિરામ; ભવન કરાવ્યા કનકનાં, રાખ્યાં ભરતે નામ શ્રી૦ ૨ નેમિ વિના ત્રેવીસ પ્રભુ, આવ્યા સિદ્ધક્ષેત્ર જાણી; શેત્રુંજા સમુ તીરથ નહી, બોલ્યા સીમંધર વાણી શ્રી૦ ૩ પૂરવ નવાણું સમોસર્યા, સ્વામી શ્રી ઋષભજિણંદ; રામ પાંડવ મુગતે ગયા પામ્યા પરમાનંદ શ્રી રે૦ ૪ પૂરવ પુણ્ય પસાઉલે પુંડરીકગિરિ પાયો; કાંતિવિજય હરખે કરી, શ્રી સિદ્ધાચલ ગાયો. શ્રી રે૦ ૪

(૯)

મનના મનોરથ સવિ ફળ્યા એ, સિધ્યાં વાંછિત કાજ; પૂજો ગિરિરાજને રે. પ્રાયે એ ગિરિ શાશ્વતો એ, ભવજલ તરવા જહાજ. પૂજો૦ ૧ મણિ માણિક મુક્તાફળે એ, રજત કનકનાં ફુલ; પૂજો૦ કેસર ચંદન ઘસી ઘણાં એ, બીજી વસ્તુ અમૂલ. પૂજો૦ ૨ છઠ્ઠે અંગે દાખીઓ એ, આઠમે અંગે ભાખ, પૂજો૦ સ્થિરાવલિપયન્ને વરણવ્યો એ, એ આગમની સાખ. પૂજો૦ ૩ વિમલ કરે ભવિલોકને એ, તેણે વિમલાચલ જાણ; પૂજો૦ શુક-રાજાથી વિસ્તર્યો એ, શત્રુંજય ગુણખાણ. પૂજો૦ ૪ પુંડરીક ગણધરથી થયો એ, પુંડરીકગિરિ ગુણધામ; પૂજો૦ સુરનર-કૃત એમ જાણીએ એ, ઉત્તમ એકવીશ નામ. પૂજો૦ ૫ એ ગિરિવરના ગુણ ઘણા એ, નાણીએ નવિ કહેવાય; પૃજો૦ જાણે પણ કહી નવિ શકે એ, મૂક ગુડને ન્યાય. પૂજો૦ ૬ ગિરિવર ફરસન નવિ કર્યો એ, તે રહ્યો ગરભાવાસ; પૂજો૦ નમન દર્શન ફરશન કર્યો એ, પૂરે મનની આશ. પૂજો૦ ૭ આજ મહોદય મેં લહ્યો એ, પામ્યો પ્રમોદ રસાળ; પૂજો૦ મણિ ઉદ્યોત ગિરિ સેવતાં એ, ઘેર ઘેર મંગલમાળ. પૂજો૦ ૮

(૧૦)

ખાપલડાં રે પાતિકડાં તમે શું કરશો હવે રહીને રે; શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે નિરખ્યો, દૂર જાઓ તમે વહીને રે, ખાપલડાં૦ ૧ કાલ અનાદિ લગે તુમ સાથે, પ્રીત કરી નિરવહીને રે; આજ થકી પ્રભુ ચરણે રહેવું, એમ શીખવીયું મનને રે; ખાપલડાં૦ ૧ દુઃષમકાળે ઇણે ભરતે, મુક્તિ

રદી સઘયણને રે, પણ તુમ ભક્તિ મુક્તિને એંચે, ચમક ઉપલ જેમ લોહને રે, આપવડાઇ૦ ૩ શુદ્ધ સુવાસન ચૂરણ આપ્યું, મિથ્યા-પંક શોધનને રે, આતમભાવ થયો મુજ નિર્મળ, આનંદમય તુજ ભજને રે આપવડાઇ૦ ૪ અખય-નિધાન તુજ સમકિત પામી, કુણ વછે ચલ ધનને રે, શાન્ત સુધારસ નયન કચોળે, સિંચો સેવક તનને રે આપવડાઇ૦ ૫ બાહ્ય અભ્યંતર શત્રુ કેરો, ભય ન હોવે મુજને રે, સેવક સુખીયો સુજસ-વિલાસી, તે મહિમા પ્રભુ તુજને રે આપવડાઇ૦ ૬ નામમંત્ર તુમારો સાધ્યો, તે થયો જગમોહનને રે, તુજ મુખમુદ્રા નિરખી હરખું, જિમ ચાતક જલધરને રે આપવડાઇ૦ ૭ તુજ વિણુ અવરને દેવ કરીને નવિ ચાહું ફરી ફરીને રે, જ્ઞાનવિમલ કહે ભવજલ તારો, સેવક બાંહ ગ્રહીને રે આપવડાઇ૦ ૮

(૧૧)

સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો ભવિકા! સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો, ઘેર બેઠાં પણ બહુ ફળ પાવો ભવિકા! બહુ ફળ પાવો નંદીશ્વર યાત્રાએ જે ફળ હોવે, તેથી બમણેરું ફળ કુંડલગિરિ હોવે ભ૦ કુ૦ ૧ ત્રિગુણ રુચકગિરિ ચૌગુણ ગજદંતા તેથી બમણેરું ફળ જંબૂ મહંતા ભ૦ જં૦ ૨ ષટ્ગુણા ધાતકી ચૈત્ય જુહારે, છત્રીશ ગણેરું ફળ પુષ્કર વિહારે ભ૦ પુ૦ ૩ તેથી શતગુણ ફળ મેરુ ચૈત્ય જુહારે સહસગણું ફળ સમેતશિખરે ભ૦ સ૦ લાખગણેરું ફળ અંજનગિરિ જુહારે, દશલાખગણેરું ફળ અષ્ટાપદ ગિરનારે ભ૦ અ૦ ૪ ક્રોડગણેરું

તીર્થરાજ સમરો સદા, આપે વાંછિત કાજ;
દુઃખ દોહગ દૂરે કરી, આપે શિવપુર રાજ. સ્વા૦ ૫
ગગન અભિતાણી આણીયા, વંદે ભવિજન ગુણવંત;
માણેક મુનિ ગિરિ ધ્યાનથી, ભાંગે ભવોભવ દુઃખડાં. સ્વા૦ ૬

(૧૮)

ચાલો ગાલોને જઈએ સોરઠ દેશમાં રે, જિહાં પુંડરીક ગિરિ પ્રખ્યાત; નમો નેહ ધરી ગિરિરાજને રે. એ તરણ તારણ તીર્થ જાણીએ રે, ગિરિ મહિમા અપરંપાર. નમો૦ ૧

(સાખી) અનંતા મુનિવર એ ગિરિ, પામ્યા શિવવધૂ નાર, વળી અનંતા અહીં કને; પામશે ભવનો પાર, નહિ સંદેહ એમાં આણશો રે; જેની શાસ્ત્રમાં છે ઘણી શાખ. નમો૦ ૨

(સાખી) અઢાર કોડાકોડી સાગરૂ, નાભિરાયા કુલચંદ; પ્રથમ ધર્મ ચલાવતા, મરૂદેવીનો નંદ; લાખ ત્યાશી પૂરવ ઘરમાં રહી રે, પ્રભુ દે છે વરશીદાન. નમો૦૩

(સાખી) રાજ ભળાવી ભરતને, લેવે સંજમભાર; વરસીતપનું કર્યું પારણું, શ્રી શ્રેયાંસકુમાર; લેવે શેરડી રસ પ્રભુ સુજતો રે, રૂડી અક્ષયત્રીજ મનોહાર નમો૦૪

(સાખી) પ્રથમ જિનેશ્વર આવીયા, પૂર્વ નવાણુંવાર; રાયણ હેઠે સમોસરી, કીધો ગિરિ વિસ્તાર; સુણી ભરત સંઘ લઈ આવતા રે; તીરથ ફરસીને કરતા ઉદ્ધાર. નમો૦ ૫

(સાખી) ચૈત્ર શુદની પુનમે, પાંચકોડ મુનિ સાર, પુંડરીક ગણધર એ ગિરિ, ઝાલ્યો શિવવધૂ હાથ; એથી

પુંડરીકગિરિ નામ સ્થાપિયે રે, ઈહાં તીર્થપતિ શ્રી આદિનાથ નમો૦ ૬

(સાખી) પ્રથમ પ્રભુના પોતરા, દ્રાવીડ ને વારીખીલ, સિદ્ધાચલ સિદ્ધિ વર્યા, કાર્તિક પુનમ દિન, પ્રભુ અજિત શાંતિ દોય જાણુ, આવી ચાતુરમાસ તિહાં રાય નમો૦ ૭

(સાખી) ફાગણ શુદની દશમે, નમિ વિનમિ બે ભેદ્ અણુસર કરી શિવવધૂ વર્યા સાથ મુનિ બે ક્રો, સિદ્ધ થયા વીસક્રોડી અણગારથી રે, પાંચ પાંડવ એ ગિરિરાજ નમો૦ ૮

(સાખી) નેમિ પુત્રી ચોસઠ કહી, કરતી આતમ કામ, ધીનર વદની ચૌદશે, પામી અવિચળ ધામ, રામ ભરત મુનિ ત્રણ ક્રોડશું રે, કર્મ કાપી પામ્યા સિદ્ધરાજ નમો૦ ૯

(સાખી) ફાગણ ઉજળી તેરશે શાંબ પ્રદ્યુમ્ન રહેવાય, સાડી આઠ ક્રોડ મુનિવરૂ, શત્રુંજે શિવપુર જાય, ઇણ નારદ એકાણુ લાખથી રે; ગિરિ ઉપર વર્યા શિવનાર, નમો૦ ૧૦

(સાખી) ચઈ ચોવીશીના પ્રભુ, બીજા નિરવાણી નાથ, કદંબ ગણધર ક્રોડીશું, બરતા મુક્તિસે સાથ, તેને કદંબગિરિ બોલતા રે, જેના નામથી નવનિધ થાય નમો૦ ૧૧

(સાખી) એમ અસંખ્ય મુનિવરૂ, એ તીરથ મેં ઝાઝા, ક્યા ને વળી સિદ્ધશે, મહિમા અપરંપાર, આ બે દાન દયા ભાસનો રે, શિષ્ય સૌભાગ્યવિમળ સુખકાર નમો૦ ૧૨

(૧૭)

પ્રભુજી જાવું પાલીતાણા શહેર કે, મન હરખે ઘણું રે લોલ; પ્રભુજી સંઘ ઘણેરાં આવે કે, એ ગિરિ ભેટવા રે લોલ. પ્રભુજી આવ્યું પાલીતાણા શહેર કે, તલાટી શોભતી રે લોલ; પ્રભુજી ગિરિવર ચઢંતાં કે, મન હરખે ઘણું રે લોલ. પ્રભુજી આવ્યો હીંગલાજનો હડો કે, કેડે હાથ દઈ ચડો રે લોલ. પ્રભુજી આવી રામ જ પોલ કે, સામી મોતીવસહી રે લોલ; મોતીવસહી દીઠે ઝાકઝમાલ કે. જોવાની જુગતી ભલીરે લોલ, પ્રભુજી આવી વાઘણ પોળ કે, ડાબા ચક્રેશ્વરી રે લોલ; ચક્રેશ્વરી જિનશાસન રખવાળ કે, સંઘની સહાય કરે રે લોલ, પ્રભુજી આવી હાથણ પોળ કે, સામા જગધણી રે લોલ. પ્રભુજી આવ્યા મૂલ ગભારે કે, આદીશ્વર ભેટીયા રે લોલ, આદીશ્વર ભેટે ભવદુઃખ જાય કે, શિવસુખ પામીયે રે લોલ. પ્રભુજીનું મુખડું પૂનમ કેરો ચંદકે, મોહ્યો સુરપતિ રે લોલ. પ્રભુજી તુમ થકી નહીં રહું દૂર કે ગિરિપંથે વસ્યા રે લોલ; એવી વીરવિજયની વાણી કે શિવસુખ આપજો રે લોલ.

(૧૮)

સિદ્ધાચલના વાસી, વિમલાચલના વાસી; જિનજી પ્યારા ! આદિનાથને વંદન હમારા. પ્રભુજીનું મુખડું મલકે, નયનોમાંથી વરસે અમીરસધારા; જિનજી પ્યારા ! આદિનાથને વંદન હમારા. ૧ પ્રભુજીનું મુખડું છે મનક મિલાકર, દિલમેં ભક્તિ જ્યોત જલાકર; ભજલે પ્રભુજીને ભાવે, [illegible] ફરી ન આવે; જિનજી પ્યારા ! આદિનાથને વંદન

હમારા ૨ જમીને લાખ ચોરાશી હું આવ્યો, પુન્યે દરિસન તુમારૂ પામ્યો, ધન્ય દિન મારો, ભવનો ફેરો ટાળો, જિનજી પ્યારા ! આદિનાથને વંદન હમારા ૩ અમે તો માયાના વિલાસી, તુમે તો મુક્તિપુરીના વાસી, કર્મબંધન કાપો, મોક્ષસુખ આપો, જિનજી પ્યારા ! આદિનાથને વંદન હમારા ૪ અરજી ઉરમાં ધરજો અમારી, અમને આશા છે પ્રભુજી તુમારી, કહે હર્ષ સાચા સ્વામી તુમે, પૂજન કરીએ અમે, જિનજી પ્યારા ! આદિનાથને વંદન હમારા. ૫

(૧૯)

દાદા આદીશ્વરજી, દૂરથી આવ્યો, દાદા દરિશન દીયો, કોઈ આવે હાથી ઘોડે, કોઇ આવે ચડે પલાણે; કોઇ આવે પગપાળે, દાદાને દરબાર, હાં હાં દાદાને દરબાર; દાદા આદીશ્વરજી દૂરથી આવ્યો, દાદા દરિશન દિયો ૧ શેઠ આવે હાથી ઘોડે, રાજા આવે ચડે પલાણે; હું આવું પગપાળે, દાદાને દરબાર હાં હાં દાદાને દરબાર દાદા આદીશ્વરજી૦ ૨ કોઈ મૂકે સોના રૂપા, કોઇ મૂકે મહોર; કોઇ મૂકે ચપટી ચોખા, દાદાને દરબાર હાં હાં દાદાને દરબાર દાદા આદીશ્વરજી૦ ૩ શેઠ મૂકે સોના રૂપા, રાજા મૂકે મહોર, હું મૂકું ચપટી ચોખા, દાદાને દરબાર હાં હાં દાદાને દરબાર દાદા આદીશ્વરજી૦ ૪ કોઇ માગે કંચનકાયા, કોઈ માગે આંખ; કોઈ માગે ચરણની સેવા, દાદાને દરબાર હાં હાં દાદાને દરબાર દાદા

આદીશ્વરજી૦ ૫ પાંગળો માગે ડંગનકાયા, આંધળો માં
આંખ; હું માંગું તારાની સેવા, દાદાને દરબાર.
ડા દાદાને દરબાર. દાદા આદીશ્વરજી૦ ૬ હીરવિજય
ગુરુ હીરલો ને વીરવિજય ગુણ ગાય, શત્રુંજયના દર
કરતાં આનંદ અપાર. હાં હાં આનંદ અપાર. ૬
આદીશ્વરજી, હરખી આવ્યો દાદા દરિશન દીયો.

(૨૦)

(રાગ- દુર્ગા)

ક્યું ન ભયે હમ મોર વિમલગિરિ, ક્યું ન ભયે
મોર. (૧) સિદ્ધવડ રાયણ રુખકી શાખા, ઝુલત કરત ઝ
વિમલ૦ (૨) આવત સંઘ રચાવત અંગીઆ, ગાવત
ઘમઘોર. વિમલ૦ (૩) હમ ભી છત્ર કલા કરી નિર
કટને કર્મ કઠોર. વિમલ૦ (૪) મૂરત દેખ સદા મન હ
જૈસે ચંદ ચકોર. વિમલ૦ (૫) શ્રી રિસહેસર દાસ તિહ
અરજ કરત કર જોર. વિમલ૦ (૬)

(૨૧)

સિદ્ધાચલનો વાસી પ્યારો લાગે મોરા રાજીંદા,
ઈણ રે ડુંગરિયામાં ઝીણી ઝીણી કોરણી, ઉપર શિ
બિરાજે મોરા૦ (૨) કાને કુંડલ માથે મુગુટ બિરાજે,
બાજુબંધ છાજે મોરા૦ (૩) ચોમુખ બિંબ અનોપમ દ
અદ્‌ભુત દીઠે દુઃખ ભાંજે મોરા૦ (૪) ચુવા ચુવા ચ
ઔર અગરજા, કેસર તિલક વિરાજે. મોરા૦ (૫) ઈણ
સાધુ અનંતા સિધ્યા, કહેતાં ન આવે પાર. મોરા૦

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ એણી પેરે બોલે, આ ભવપાર ઉતારો મોરા૦ ૭

(૨૨)

આવી કડી ભગતિ મે પહેલા ન જાણી,
પહેલા ન જાણીરે પ્રભુજી, પહેલા ન જાણી,
સંસારની માયામાં મેં વલોવ્યુ પાણી આવી૦ ૧
શત્રુંજય ગિરિવર જઈએ, નવાણુ વદીએ;
આતમશુદ્ધ કરીને એ તો, પાવન થઈએ આવી૦ ૨
ઋષભ જિણેસર સ્વામી મારા, ભેટવા ભલે ભાવે,
નાભિનરેસર નંદન દીઠા, હરખ્યો તે વારે આવી૦ ૩
ચોરાશી લાખ જીવાયોનિમાં, ભમિયો કાલ અનંતા,
વિદા ભાવભિત્તને નવિ પેખ્યો, એવા અરિહંતા આવી૦ ૪
કામક્રોધ માન માયા લોભે, અતિ રડવડીયો,
એકેન્દ્રિ બેઇન્દ્રિ તેઇન્દ્રિમાંહિ, તું નવિ પેખ્યો આવી૦ ૫
જ્ઞાનવિમલસૂરિ ઈમ જંપે, મુને એટવા દેવા,
મોક્ષમાર્ગના સ્વામિ આપો, મુજને મેવા આવી૦ ૬

(૨૩)

(વીર કને જઈ વસીયે એ રાગેને સખિ—એ દેશી)

વિમલાચલ જઈ વસીયે, ચાલોને સખી! વિમલાચલ જઈ વસીયે, આદિ અનાદિ નિગોદમાં વસીયો, પુન્ય ઉદયે નિકસીયો; ચાર ગતિમાં ભ્રમણ કરીને, લાખ ચોરાશી ફર ભીયો. ચાલોને૦ ૧ દેવ નારકી તિર્યંચ માંહી વળી દુ:ખ

[૨૬]

અખાત્રીજ-અક્ષયતૃતીયાનું સ્તવન

શ્રી ઋષભ વરસોપવાસી, પૂરવની પ્રીત પ્રકાશી; શ્રેયાંસ બોલે શાબાશી-બાબાજી વિનતિ અવધારો. મારે મંદિરીએ પાઉ ધારો, બાબાજી વિનતિ અવધારો. ૧. શેલડી રસ સુજતો વ્હોરો, નાથજી ન કરાવો નહોરો, કરિસણ કુલ આપો દોરા-બાબાજી૦ ૨. પ્રભુએ તવ માંડી પસલી, આહાર લેવાની ગતિ અસલી; પ્રગટી (નવ) દુર્ગતિ વસલી-બાબાજી૦ ૩. અજુવાલી ત્રીજ વૈશાખી, પંચ દિવ્ય થતાં સુર સાખી; એ તો દાનતણી ગતિ દાખી-બાબાજી૦ ૪. એમ યુગાદિ પર્વ જાણો, અખાત્રીજ નામે વખાણો; સહુ કોઇ કરે ગલમાણો-બાબાજી૦ ૫. સહસ વરસે કેવલ પાયો, એક લાખ પૂરવ અરચાયો; પછી પરમ મહોદય પાયો-બાબાજી૦ ૬. એમ ઉદય વદે ઉવજ્ઝાયા, પૂજો શ્રી ઋષભના પાયા; આદિ ધર્મ ઓળખાયા-બાબાજી૦ ૭.

(૨૭)

વિમલાચલ વિમલા પાણી,શીતલ તરુછાયા ઠરાણી; રસવેધ કંચનખાણી, કહે ઇંદ્ર સુણો ઇન્દ્રાણી સનેહી સંત ! એ ગિરિ સેવો ચઉદ ક્ષેત્રમાં તીર્થ ન એવો. સ૦ ૧ છહરી પાલી ઉલ્લ સીએ, છઠ્ઠ અટ્ઠમ કાયા કસીએ; મોહમલ્લની સામા ધસીએ વિમલાચલ વેગે વસીએ. સ૦ ૨ અન્ય સ્થાનક કર્મ જે કરીએ, તે હિમગિરિ હેઠે હરીએ; પાછલ પ્રદક્ષિણા ફરીએ લધિ હેલા તરીએ. સ૦ ૩ શિવમંદિર ચઢવા કાં

સોપાનની પંક્તિ વિરાજે, ચઢતા સમકિતિ છાજે, દુરભવ્ય અ- ભવ્ય તે લાજે સ૦ ૪ પાંડવ પમુહા કેઈ સંતા, આદીશ્વર ધ્યાન ધરતા, પરમાતમ ભાવ ભજંતા, સિદ્ધાચલ સિદ્ધા અનંતા સ૦ ૫ ષટ્માસી ધ્યાન ધરાવે, શુકરાજ તે રાજ્ય નિપાવે; બહિરંતર શત્રુ હરાવે, શત્રુંજય નામ ધરાવે સ૦ ૬ પ્રણિધાને ભજે ગિરિ જાચો, તીર્થંકર નામ નિકાચો; મોહ રાયને લાગે તમાચો, શુભવીર વિમલગિરિ સાચો સ૦ ૭

(૨૮)

વિવેકી વિમલાચલ વસીયે, તપ જપ કરી કાયા કસીયે; ખોટી માયાથી ખસીયે,-વિવેકી વિમલાચલ વસીયે વળી દુર્ધ્યાનથી ખસીયે, વિવેકી૦ ૧ માયામોહિનીએ મોહ્યો કોણુ રાખે રણમાં રોયો, આ નરભવ એળે ખોયો વિવે કી૦ ૨ બાળલીલાએ ફુલરાવ્યો, યૌવન યુવતિયે ગાયો, તોયે તૃપ્તિ નવિ પાયો વિવેકી૦ ૩ રમણી ગીત વિષય રાચ્યો, મોહની મદિરાએ માચ્યો, નવ નવ વેષ કરી નાચ્યો, વિવેકી૦ ૪ આગમવાણી સમી આમી, ભવજળધિમાંહી વામી, દેહિન મત્સ્ય સમા થાની વિવેકી૦ ૫ મોહની જાળને સંહારે, આપ કુટુંબ સકલ તારે, વરણુવીયે તે સંસારે વિવે કી૦ ૬ સંસારે ફુટી માયા, પય ગિરે પથી આયા, મૃગ તૃષ્ણા જળને ધાયા વિવેકી૦ ૭ ભવ દવ તાપ લહી આયા, પૌદ્ગલ પરિહર મુનિરાયા; શીતલ સિદ્ધાચલ છાયા વિવેકી૦ ૮ ગુરુ ઉપદેશ સુણી આવે, સંઘ દેશોદેશથી આવે, ગિરિ વર દેખી ગુણ ગાવે વિવેકી૦ ૯ સવન અહાર પરિહારીને

ાન ઉન્નત એકાદશીએ; વાંદ્યા પ્રભુજી વિગડવગીએ.
વિવેકી० ૧૦ જાત્રા નવાણું અમે કરીએ, ભવ ભવ પાતિ
કડાં હરીએ; તીર્થ વિના કહો કેમ તરીએ ? વિવેકી० ૧૧
હંસ મયૂર ઇહ્ ઠાગે, ચકવા શુક કોયલ પરિણામે; દર્શને
દેવગતિ પામે. વિવેકી० ૧૨ શેત્રુંજી નદીએ ન્હાઇ, કટે
સુરસાન્નિધ્ય દાઈ; પાયસય ચાપ ગુફા ઠાઇ. વિવકી० ૧૩
રયણમય પડિમા જે પૂજે, તેનાં પાતિકડાં ધ્રુજે; તે નર
સીઝે ભવ ત્રીજે, વિવેકી० ૧૪ સાસયગિરિ રાયણ પગલાં,
ચઉમુખ આદિ ચૈત્ય ભલાં; શ્રી શુભવીર નમે સઘલાં.
વિવેકી० ૧૫

(૨૯)

તુમે તો ભલે બીરાજોજી, સિદ્ધાચલકે વાસી, સાહિબ ! ભલે
બિરાજોજી. (એ આંકણી) મરૂદેવીનો નંદન રૂડો, નાભિ
નરિંદ મલ્હાર; જુગલા ધર્મ નિવારણ આવ્યા, પૂર્વ નવાણુ
વાર. તુમે તો० ૧. મૂળનાયકની સન્મુખ રાજે, પુંડરી
ગણધાર; પંચ ક્રોડશું ચૈત્રી પૂનમે, વરીઆ શિવવધૂ સા
તુમે તો० ૨. સહસ્રકૂટ દક્ષિણ બિરાજે, જિનવર સહ
ચોવીશ; ચઉદસેં બાવન ગણધરના, પગલા વામ જગી
તુમે તો० ૩ પ્રભુ પગલાં રાયણ હેઠે, પૂજી પરમાનંદ; અષ્ટા
ચોવીસ જિનેશ્વર, સમ્મેત વીશ જિણંદ. તુમે તો० ૪. ગ
પર્વત ચૈત્ય ઘણેરાં, ચઉમુખ બિંબ અનેક; બાવન જિનાલય
દેવળ નિરખી, હરખ લહુ અતિરેક. તુમે તો० ૫. સહઅકૂણા
ને શામળા પાસજી, સમવસરણ મંડાણ; છીપાવસી ને
ી કાંઇ પ્રેમાવસી પરમાણ. તુમે તો० ૬. સંવત

અઢાર ઓગણપચ્ચાસે, ફાગણ અષ્ટમી દિન, ઉજ્જવળ પક્ષે
ઉજ્જવળ હુઓ કાઈ, ગિરિ ફરસ્યા મુજ મન તુમે તો૦ ૭
ઈત્યાદિક જિનબિંબ નિહાળી, સાંભળી સિદ્ધની શ્રેણ; ઉત્તમ
ગિરિવર કેણી પેરે વિસરે, પદ્મવિજય કહે જેણ તુમે તો૦ ૮

(૩૦)

અબ તો પાર ભયે હમ સાધો !, શ્રી સિદ્ધાચલ દરસ કરી રે. અબ તો૦ [એ ટેક] આદિ જિનેશ્વર મહેર કરી અબ, પાપ પટલ સબ દૂર ભયો રે, તન મન પાવન ભવિજન કેરો, નિરખી જિનદ ચદ સુખ થયો રે અબ તો૦ ૧ પુંડરીક પમુહા મુનિ બહુ સિદ્ધા, સિદ્ધક્ષેત્ર હમ જાય લહ્યો રે; પશુ પંખી જિહાં છિનકમે તરીયા, તો હમ દઢ વિશ્વાસ ગ્રહ્યો રે અબ તો૦ ૨ જિન ગણધર અવધિ મુનિ નાહિં, કિસ આગે મેં પોકાર કરૂં રે, જેમ તેમ કરી વિમલાચલ ભેટ્યો, ભવસાયરથી નાહીં ડરૂં રે અબ તો૦ ૩ દૂર દેશાંતરમેં હમ ઉપને, કુગુરુ કુપથકો જાલ પર્યો રે; શ્રી જિન-આગમ હમ મન માન્યો તબ હી કુપથકો જાલ જર્યો રે અબ તો૦ ૪ તો તુમ શરણ વિચારી આયો, દીન અનાથકું શરણ દીયો રે; જયો વિમલાચલ-મંડન સ્વામી; જનમ જનમકો પાપ ગયો રે અબ તો૦ ૫ દુરભવી અભવ્ય નજરે ન દેખે સુરિ ધનેશ્વર એમ કહ્યો રે; જે વિમલાચલ ફરસે પ્રાણી, મોક્ષ મહેલ તેણે વેગે લહ્યો રે; અબ તો૦ ૬ જયો જગદીશ્વર તું પરમેશ્વર, પૂર્વ નવાણું વાર થયો રે; સમવસરણ રાયણતલે

તેરો; નિરખી ગમ ભ્રમ દૂર ગયો રે. અબ તો૦ ૭ શ્રી વિમલાચલ મુજ મન વસીયો, માનું સંસારનો અંત થયો રે; યાત્રા કરી મન તોષ પાયો અબ, જનમ મરણ દુઃખ દૂર ગયો રે. અબ તો૦ ૮ નિર્મલ મુનિજન જે તેં તાર્યાં, તે તો પ્રસિદ્ધ સિદ્ધાંતે કહ્યો રે; મુજ સરીખા નિંદક જો તારો, તારક બિરૂદ એ સાચ લહ્યો રે. અબ તો૦ ૯ જ્ઞાનહીન ગુણ રહિત વિરોધી, લંપટ ધીટ્ઠ કપાટી ખરો રે; તુમ બિન તારક કોઇ ન દીસે, જયો જગદીશ્વર સિદ્ધગિરો રે. અબ તો૦ ૧૦ નરક તિર્યંચ ગતિ દૂર નિવારી, ભવસાયરકી પીડ હરી રે; આતમરામ અનઘ પદ પામી, મોક્ષવધૂ અબ વેગે વરી રે. અબ તો૦ ૧૧ સંવત બત્રીસ ઓગણીસે, માસ વૈશાખ આનંદ ભયો રે; પાલીતાણા શુભ નગર નિવાસી, ઋષભજિનંદચંદ દરશ થયો રે. અબ તો૦ ૧૨

(૩૧)

જિણંદા તોરે ચરણકમલકી રે, હું ચાહું સેવા પ્યારી; તો નાસે કર્મ કઠારી, ભવભ્રાંતિ મીટ ગઈ સારી. જિણંદા૦ ૧ વિમલગિરિ રાજે રે, મહિમા અતિ ગાજે રે; વાજે જગ ડંકા તેરા, તું સચ્ચા સાહિબ મેરા, હું બાલક ચેરા તેરા. જિણંદા૦ ૨ કરૂણાકર સ્વામી રે, તું અંતરજામી રે; નામી જગ પૂનમ-ચંદા, તું અજર અમર સુખકંદા, તું નાભિરાય કુલ નંદા. જિણંદા૦ ૩ ઈણ ગિરિ સિદ્ધા રે, મુનિ અનંત પ્રસિદ્ધા રે; પ્રભુ પુંડરીક ગણધારી, પુંડરીકગિરિ નામ

દકારી, યહ સબ મહિમા હે થારી જિણંદા૦ ૪ તારક જગ દીઠા રે, પાપ પંક સહુ નીઠા રે, હિર્દા મો મનમે આરી મે કીની સેવા થારી, હુ માગ રહ્યો શુભ ચારી જિણંદા૦ ૫ અગ મોહે તારો રે, બિરુદ નિહારો રે, તીરથ જિનવર દો ભેગી, મે જન્મ જરા દુ ખ મેટી, હુ પાયો ગુણની પેટી જિણંદા૦ ૬ દ્રાવિડ વારિખિલ્લા રે, દશ કોડી મુનિ મિલ્યા રે, હુએ મુક્તિરમણી ભરતારા, કાર્તિક પૂનમ દિન સારા, જિનઆ સન જગ જયકારા જિણંદા૦ ૭ સંવત શિખિ ચારા રે, નિધિ ઇંદુ ઉદારા રે, આતમકો આનંદકારી, જિનશાસનકી બલિહારી, પાગ્યો ભવજલધિ પારી જિણંદા૦ ૮

(૩૨)

તું ત્રિભુવન સુખકાર, ઋષભજિન! તું ત્રિભુવન સુખ કાર; શત્રુંજય-ગિરિ શણગાર ઋષભ૦, ભૂષણ ભરત મઝાર-ઋષભ૦, આદિ પુરૂષ અવતાર ઋષભ૦ [એ આંકણી] પ્રભુ ચરણે પાવન કર્યું રે, પૂર્વ નવાણું વાર, તેણે તીરથ સમરથ થયું રે, કરવા જગત ઉદ્ધાર ઋષભ૦ ૧ અવર તે ગિરિ પર્વતે વડા રે, એહ થયો ગિરિરાજ; સિદ્ધ અનંતા ઈહાં થયા રે, વળી આવ્યા અવર જિનરાજ ઋષભ૦ ૨ સુંદરતા સુરસદનથી રે, અધિક જિહાં પ્રાસાદ, બિંબ અનેક નવી શોભતો રે, દીઠે ટળે વિખવાદ ઋષભ૦ ૩ એટલુ કાજે ઉમહ્યા રે, આવે સવિ ભવિ લોક, કલિમલ તસ આડો નહિ રે, જાુ સોવન ઘન રોક ઋષભ૦ ૪ જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ જલ ધિરે રે, તસ ખસે ભવ પરવાદ, કરતલમત શિવસુંદરી રે, મળે સહજ ધરી ઉન્માદ ઋષભ૦ ૫

જગીશ રે. નમો૦ ૫ ભરત વિભાગે આઠ સહસ સમ, સાધ્યાં દેશ અનેક રે; હવે હું તાત પ્રત્યે જઈ પુછું, સંઘપતિ તિલક વિવેક રે. નમો૦ ૬ સમવસરણે પહોતા ભરતેસર, વાંદી પ્રભુના પાય રે; ઇંદ્રાદિક સુર નર બહુ મળીયા, દેશના દે જિનરાય રે. નમો૦ ૭ શત્રુંજય સંઘાધિપ યાત્રા, ફળ ભાખે શ્રી ભગવંત રે; તવ ભરતેસર કરે રે સજાઈ, જાણી લાભ અનંત રે. નમો૦ ૮

(૩૬)

(કનક કમલ પગલાં ઠવે એ—એ દેશી.)

નયરી અયોધ્યાથી સંચર્યો એ, લેઈ લેઈ ઋદ્ધિ અશેષ ભરતનૃપ, ભાવશ્યું એ; શત્રુંજય યાત્રા રંગ ભરે એ આવે, આવે ઉલટ અંગ ભરત૦ ૧. આવે આવે ઋષભનો પુત્ર, વિમલગિરિ યાત્રાએ એ; લાવે લાવે ચક્રવર્તિની ઋદ્ધિ ભરત૦ મંડળીક મુગટબદ્ધ ઘણા એ, બત્રીશ સહસ નરેશ. ભરત૦ ૨. ઢમ ઢમ વાજે છંદશ્યું એ, લાખ ચોરશી નિશાન, ભરત૦ લાખ ચોરાશી ગજ તૂરી એ, રત્ને જડિત પલાણ. ભરત૦ ૩. લાખ ચોરાશી રથ ભલા એ, વૃષભ ધોરી સુકુમાલ ભરત૦ ચરણે ઝાંઝર સોના તણા એ, કોટે સોવન ઘુઘરમાલ. ભરત૦ ૪. બત્રીશ સહસ નાટક સહી એ, ત્રણ લાખ મંત્રી દક્ષ, ભરત૦ દીવીધરા પાંચ લાખ કહ્યા એ, સોલ સહસ સેવે યક્ષ. ભરત૦ ૫. દશ કોડી આલંબ ધજાધરા એ, પાયક છન્નુ કોડ, ભરત૦ ચોસઠ સહસ અંતેઉરી એ, રૂપે સરખી જોડ. ભરત૦ ૬. એક લાખ સહસ અઠ્ઠાવીશ ત્રી, ભરત૦ શેષ તુરંગમ સવિ મલી

એ, કોડી અઢાર નિહાળી ભરત૦ ૭ ત્રણ કોડી સાથે વ્યાપારીઓ એ, બત્રીશ કોડી સૂથાર, ભરત૦ શેઠ સાથવાહ સામગ્ર એ, રાય રાણાનો નહિ પાર ભરત૦ ૮ નવ નિધિ ચૌદ રયણરયુ એ, લીધા લીધા સવિ પરિવાર, ભરત૦ સંઘપતિ તિલક સોહામણુ એ, ભાલે ધરાવ્યું સાર. ભરત૦ ૯ પગે પગે કર્મ નિકંદતા એ, આવ્યા આવ્યા આસન્ન જામ, ભરત૦ ગિરિ દેખી લોચન ઠર્યો એ, ધન્ય ધન્ય શત્રુંજય નામ ભરત૦ સોવન ફૂલ મુક્તાફલે એ, વધાવ્યા ગિરિરાજ ભરત૦ દીએ પ્રદક્ષિણા પાગથીએ એ, સિધ્યા સઘળાં કાજ ભરત૦ ૧૧

(૩૭)

(રાગ-પ્રીતલડી બંધાણી રે અજિત જિણંદ શું)

શોભા શી કહું રે શેત્રુંજા તણી,
જીહાં વગીયા છે પ્રથમ તીર્થંકર દેવ જો;
ફરીરે રાયણ તળે ઋષભ સમોસર્યા,
ચોસઠ સુરપતિ સારે પ્રભુની સેવ જો, શોભા૦-૧
નિરખ્યો તે નાભિરાય કેરા પુત્રને,
માતા મરુદેવી કેરા નંદ જો;
ફરીરે વિનીતા નગરીનો ધણી,
મુખડું સોહિયે શરદ પૂનમનો ચંદ જો શોભા૦-૨
નિરખોને નારી કંથને વિનવે,
પિયુડા મુજને પાલીતાણા દેખાડ જો;
એ ગિરિ પૂર્વ નવાણું સમોસર્યા,
માટે મુજને આદીશ્વર ભેટાવ જો શોભા૦-૩

૨. નયણાં નીરખ્યોરે નાભિ નરિંદનોરે, નંદ તે કરૂણારસનો કંદ; આંખલડી જોઈ રે કમલની પાંખડીરે, મુખડું તે જાણું પૂનમ કેરો ચંદ. સુખના૦ ૩ સુરવર મુનિવર મોહ્યા રાજવીરે, વળી રે વિદ્યાધર કેરા વૃંદ; ભવોભવ કેરા રે, તાપ શમાવવારે, મુખડું તે જાણે શરદ કેરો ચંદ. સુખના૦ ૪ ધન્ય ધન્ય જગત રે ત્રિભુવન જિનેશ્વરુ રે, ધન્ય ધન્ય શત્રુંજય ગિરિરાય; રૂપની કીર્તિરે ચરણ પસાઉલેરે, એમ સાધુ માણેક ગુણ ગાય. સુખના૦ ૫

(૪૧)

(રાગ દેશાખ-અમે વાલા રે)

અમે નાહ્યા રે અમે નાહ્યા રે, સૂરજકુંડમાં નાહ્યા રે, શ્રી સિદ્ધાચલની ભેટી ન હોય, ત્યાં લગે ભવ સઘળોએ વાહ્યા રે. અમે૦ ૧ તીરથ બહુ અવનીતળે નિરખ્યાં, તે મનમાં ન સુહાયા રે; નાભિનરેસરનંદ નિરખત, ધર્મ સકલ આરાહ્યા રે. અમે૦ ૨ કોડિ અનંત મુનિવર સિધ્યા, તપ સઘળાએ સરાહ્યા રે; ભાવસહિત જે ગિરિવર ફરસે, તસ શિવસુખ કર આયારે. અમે૦ ૩ દોય અટ્ઠમ સાત છઠ્ઠ કરીને, લાખ નવકાર જ ધ્યાયો રે; ઇણિપરે વિધિશું શત્રુંજય સેવે, તસ દુઃખદુરિત ગમાયો રે. અમે૦ ૪ જે નર શ્રીરિસહેસર ભેટે, ધન્ય તે જનની જાયા રે; જ્ઞાનવિમલ ગિરિધ્યાન ધરંતા, સમકિત ગુણનિધિ પાયા રે. અમે૦ ૫

(૪૨)

મોરા આતમરામ કુણ દિને શેત્રુંજે જાશું;

ંજા કેરી પાજે ચઢંતા, ઋષભતણા ગુણ ગાશું. મોરા૦ ૧

એ ગિરિવરનો મહિમા સુણી, હિયડે સમકિત વાસ્યુ,
જિનવર ભાવસહિત પૂજીને, ભવેભવે નિર્મળ થાશું મો૦ ૨
મન વચ કાય નિર્મળ કરીને, સુરજકુંડે નહાશું;
મરુદેવીનો નંદન નીરખી, પાતિક દૂરે પલાશું મોરા૦ ૩
ઇણગિરિ સિદ્ધ અનંત હુઆ, ધ્યાન સદા તસ ધ્યાશું,
સાર્થક જનમમાં એ માનવભવ, લેખે કરીય સરાશું મો૦ ૪
સુરવરપૂજિત પદકજ રજ, મિલવટે તિલક ચઢાવશું;
મનમાં હરસી ડુંગર ફરસી, હેઠે હરખિત થાશું મોરા૦ ૫
સમકિતધારી સ્વામી સાથે, સદ્ગુરુ સમકિત લાશું;
છ'રી પાળી પાપ પખાલી, દુર્ગંતિ દૂરે પલાશું મોરા૦ ૬
શ્રી જિનનામી સમકિત પામી, લેખે ત્યારે ગણાશું;
જ્ઞાનવિમલ કહે ધનધન તે દિન, પરમાનંદપદ પાશું મોરા૦ ૭

(૪૩)

એ ગિરિઓ ગિરિરાજીઓ, પ્રણમીજે ભાવે,
ભવભવ સંચિત આકરા, પાતકડા જાવે ૧
વજ્રલેપ સમ જે હોવે, તે પણ તસ દૂર,
એહનું દર્શન કીજીએ, ધરી ભક્તિ પડૂર ૨
ચંદ્રશેખર રાજા થયો, નિજ ભગિની લુબ્ધો;
તે પણ એ ગિરિ સેવતા ક્ષણમાંહે સિધ્યો ૩
શુકરાજા જય પામીઓ, એહને સુપસાયે;
ઓહત્યાદિક પાપ જે, તે દૂર પલાયે ૪
અગમ્ય અપેય અભક્ષ્ય જે, કીધા જેણે પ્રાણી;
તે નિર્મલ ઇણ ગિરિ થયા, એ જિનવર વાણી ૫

વાગ સર્પ પ્રભુઆ પાશ, તે પણ શિર પાગ્યા;
એ તિરશ ભેગ્યા ગણી, સુનિ પાતક વાગ્યા. ૬

ભેરી ગુનગે વંદતાં, ટળે દુઃખ કલેશ;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા ઘણી, હોય સુજસ વિશેષ. ૭

(૪૮)

(આદિત્યે અરિહંત અમઘર આવોને)

તમે ચાલો સજ્જન આજ; જિનઘર જઈએ રે;
નીરખીને પ્રભુ દેદાર, પાવન થઈએ રે. તમે૦

માતા મરૂદેવીનો નંદ, નાભિકુલ ચંદો રે;
આગમની રીતે એહ, ભવિક જન વંદો રે. તમે૦

દ્રવ્યથી વિધિ સંયોગ, આશાતના ટાળો રે;
ભાવે કરી એકણુ ચિત્ત, સાધ્ય નિહાળો રે. તમે૦

અનુભવરસ ભંડાર. ભવથી અળગો રે;
અનુપમ આતમભાવ, એહને વળગો રે. તમે૦

ધારી એહ સ્વરૂપ, પૂજા કીજે રે;
મારાં ભવભવ સંચિત પાપ, પૂરવનાં ખીજે રે. તમે૦

એહીજ છે જગસાર, જિનવર વાણી રે;
પામી દુર્લભ યોગ, ત્યજે કુણુ પ્રાણી રે. તમે૦

જિનઆગમ ને જિનબિંબ, પંચમ આરે રે;
શ્રદ્ધા જ્ઞાન સહિત, પલકમાં તારે રે. તમે૦

તે માટે શ્રી જિનરાજ, ક્ષણુક્ષણુ ભજીએ રે;
કષાયની ટેવ, અનાદિની તજીયે રે. તમે૦

ગિરિ સિદ્ધાચલ મહાણ, જિનપતિ રાજે રે,
શ્રી ખિમાવિજય જિન નામ, ચડત દિવાજે રે   તમે૦ ૯

(૪૫)

સહુ ચાલો સિદ્ધગિરિ જઈએ, ગિરિ ભેટી પાવન થઈએ,
સોરઠ દેશે, યાત્રાનું મોટું ધામ છે   સહુ૦ ૧

જ્યાં ધર્મશાળા બહુ શોભે, જોતાં તો મનડા મોહે,
એવું સુંદર, શ્રી પાલીતાણા ગામ છે   સહુ૦ ૨

જ્યાં તળેટી પહેલી આવે, ગિરિ દર્શન વિરલા પાવે;
પ્રભુનાં પગલાં, પુનિત ને અભિરામ છે   સહુ૦ ૩

જ્યાં ગિરિવર ચઢતાં સમીપે, દેવાલય દિવ્યજ દીપે;
બ ગાળીબાબુનું, અવિચલ એતો નામ છે   સહુ૦ ૪

જ્યાં કુંડ વિસામો આવે, થાકયાનો થાક ભૂલાવે,
પરબો ફરી, પાણીની ઠામોઠામ છે   સ ુ૦ ૫

જ્યાં હડો આકરો આવે, કેડે હાથ દઈ ચઢાવે;
એવી દેવી, હિંગલાજ એનું નામ છે   સહુ૦ ૬

જ્યાં ગિરિવર ચઢતાં આવે, રામપોળ છેલ્લી આવે,
ડોળીવાળાના, વિસામાનું ઠામ છે   સહુ૦ ૭

જ્યાં નદી શેત્રુંજી વહે છે, સુરજકુંડ શોભા દે છે,
નાહ્યો નહિ, તેનું જીવન એ હરામ છે   સહુ૦ ૮

જ્યાં મોટે શાન્તિ દાતા, સોળમા જિન ત્રિભુવનત્રાતા;
પોળે જાતાં, હો પહેલા પ્રણામ છે   સહુ૦ ૯

સેવો, નહિ મળે તીરથ, એ સિદ્ધગિરિ જેવો, વિષય વાસના એવી, પામું શિવસુખ અજોડ. પ્રિયુ૦ ૫

(૫૩)

સિદ્ધગિરિ દર્શનનાં જાગ્યાં છે કોડ, ગિરિની શીતળ એ છાંયડી, મૂર્તિ જિણંદની જગમાં અજોડ, શાશ્વતગિરિની એ છાંયડી. ગિરિવરે બિરાજે મરૂદેવાનો નંદ જો, તરવા ભવપાર છુડાં સિધ્ધા અનંત જો, ક્રોધ માન માયાના બંધન છોડ. ગિરિની૦ ૧. શરણે તમારે આવ્યો, તરવા સંસાર જો સંસાર અસાર મારે, તારો આધાર જો. સાચી જિનભક્તિથી ભવ બંધ તોડ, ગિરિની૦ ૨. નિશદિન હું ગાઉં ગુણ આદિ જિણંદના, સિદ્ધાચલ વાસીયે, સિદ્ધિ દેનારના, પામ્ય શિવલક્ષ્મી જ્યાં મુનિ કોડાકોડ. ગિરિની૦ ૩.

(૫૪)

ઐસી દશા હો ભગવન્, જબ પ્રાણ તનસે નીકલે ગિરિરાજકી હો છાયા, મનમેં ન હોવે માયા; તપસે ... શુદ્ધ કાયા, જબ પ્રાણ તનસે નીકલે (૨) ઉરમેં ન મા... હોવે, દિલ એકતાન હોવે; તુમ ચરણ ધ્યાન હોવે, જ... પ્રાણ તનસે નીકલે. (૩) સંસાર દુઃખહરણાં, જૈનધર્મકા ... શરણાં; હો કર્મ ભર્મ ખરનાં, જબ પ્રાણ તનસે નીકલે. (... અનસન કો સિદ્ધવટ હો, પ્રભુ આદિ દેવ ઘટ હો; ... રાજ ભી નીકટ હો, જબ પ્રાણ તનસે નીકલે. (૫) ... દાન મુજકો દીજે, ઈતની દયા તો કીજે; અરજી સેવ... ... જબ પ્રાણ તનસે નીકલે.

શત્રુંજય ગિરિરાજની થોયો

શત્રુંજય તીરથ સાર, ગિરિવરમાં જેમ મેરૂ ઉદાર, ઠાકુર રામ અપાર, મંત્ર માંહે નવકાર જ જાણું, તારામાં જેમ ચંદ્ર વખાણું, જળધર જળમાં જાણું, પંખીમાં જેમ ઉત્તમ હંસ, કુળમાંહે જેમ ઋષભનો વંશ, નાભિતણો એ અંશ, ક્ષમાવંતમાં શ્રી અરિહંત, તપશૂરામાં મુનિવર મહંત, શત્રુંજયગિરિ ગુણવંત ૧

ઋષભ અજિત સંભવ અભિનંદા, સુમતિનાથ મુખ પુનમચંદા, પદ્મપ્રભ સુખકંદા; શ્રીસુપાર્શ્વ ચંદ્રપ્રભ સુવિધિ, શીતલ શ્રેયાંસ સેવો બહુ બુદ્ધિ, વાસુપૂજ્ય મતિ શુદ્ધિ, વિમલ અનંત ધર્મ જિન શાંતિ, કુંથુ અર મલ્લિ નમું એકાંતિ, મુનિસુવ્રત શુદ્ધ પાંતિ, નમિ નેમ પાસ વીર જગદીશ, નેમ વિના એ જિન તેવીશ, સિદ્ધગિરિ આવ્યા ઇશ ૨

ભરતરાય જિન સાથે બોલે, સ્વામિ શત્રુંજયગિરિ કુણ તોલે, જિનનું વચન અમોલે; ઋષભ કહે સુણો ભરતજી રાય, છરી પાલતા જે નર જાય, પાતિક ભૂકો થાય; પશુ પંખી જે ઇંણ ગિરિ આવે, ભવ ત્રીજે તે સિદ્ધ જ થાવે, અજરામર પદ પાવે; જિનમતમેં શેત્રુંજો વખાણ્યો, તે મેં આગમ દિલમાંહે આણ્યો, સુણતાં સુખ ઉર આણ્યો ૩

સંઘપતિ ભરત નરેસર આવે, સોવનતણા પ્રાસાદ કરાવે, મણિમય મૂરતિ ઠાવે, નાભિરાયા મરૂદેવી માતા બ્રાહ્મી સુંદરી બહેન વિખ્યાતા, મૂર્તિ નવાણું ભ્રાતા; ગોમુખ જક્ષ ચક્કેસરી દેવી, શત્રુંજય સાર કરે નિત્યમેવી, તપગચ્છ ઉપર

સેની; શ્રી વિજયસેનસૂરીશ્વરગાયા; શ્રી વિજયદેવસૂરિ પ્રણમી પાયા, ઋષભદાસ ગુણ ગાયા. ૪

(૨)

શ્રી શત્રુંજય મંડણ, ઋષભ જિણંદ દયાળ, મરૂદેવા નંદન વંદન કરૂં ત્રણ કાળ; એ તીરથ જાણી, પૂર્વ નવાણું વાર, આદીશ્વર આવ્યા જાણી લાભ અપાર. ૧

ત્રેવીશ તીર્થંકર, ચઢીયા ઈણ ગિરિરાય, એ તીરથના ગુણ, સુર અસુરાદિક ગાય; એ પાવન તીરથ, ત્રિભુવન નહિ તસ તોલે, એ તીરથના ગુણ સીમંધર મુખ બોલે. ૨

પુંડરીકગિરિ મહિમા, આગમમાં પ્રસિદ્ધ, વિમલાચલ ભેટી, લહિએ અવિચલ રિદ્ધ, પંચમીગતિ પહોંતા, મુનિવર કોડાકોડ, ઇણ તીરથે આવી, કર્મ વિપાક વિછોડ. ૩

શ્રી શત્રુંજય તીરથ કેરી, અહોનિશ રક્ષાકારી, શ્રી આદિ જિનેશ્વર આણ હૃદયમાં ધારી, શ્રી સંઘ વિઘનહર કવડજક્ષ ગણભૂર, શ્રી રવિબુધસાગર; સંઘના સંકટ ચૂર. ૪

(૩)

સવિ મલિ કરી આવો, ભાવના ભવ્ય ભાવો,
વિમલગિરિ વધાવો, મોતીચાં થાલ લાવો;
જો હોય શિવ જાવો, ચિત્ત તો વાત ભાવો,
ન હોય દુશ્મન દાવો, આદિ પૂજા રચાવો.

શુભ કેસર ઘોલી, માંહે કર્પૂર ચોલી,
પહેરી સિત પટોલી, વાસીયે ગંધ ઘુલી;
ભરી પુષ્કરનોલી ટાલિયે દુઃખ હોલી,
[illegible]નવર ટોલી, પૂજિયે ભાવ ભોલી.

શુભ અંગ અગ્યાર, તેમ ઉપાંગ બાર,
વલી મૂલ સૂત્ર ચાર, નંદી અનુયોગદ્વાર,
દશ પયન્ના ઉદાર, છેદ ષટ્ વૃત્તિ સાર,
પ્રવચન વિસ્તાર, ભાષ્ય નિર્યુક્તિ સાર. ૩
જય જય જયનંદા, જૈનઇંદિ સૂરીંદા,
કરે પરમાનંદા, ટાલતા દુખદંદા;
જ્ઞાનવિમલ સૂરીંદા, સાકયમાકંદ કંદા,
વર વિમલગિરીંદા, ધ્યાનથી નિત્ય સદા ૪

(૪)

વિમલાચલમંડન, જિનવર આદિ જિણંદ,
નિમમ નિર્મોહી, કેવલજ્ઞાન દિણંદ;
જે પૂર્વ નવ્વાણું, આવ્યા ધરી આનંદ,
શત્રુંજય શિખરે, સમવસર્યા સુખકંદ ૧

(૫)

(રાગ—વીરજિનેસર અતિ અલસવેર)

શ્રી શત્રુંજય આદિ જિન આવ્યા, પુરવ નવ્વાણું વારજી,
અનંત લાભ ઇંહા જિનવર જાણી, સમોસર્યા નિરધારજી,
વિમલ ગિરિવર મહિમા મોટો, સિદ્ધાચલ ઇણે ઠામજી,
કાંકરે કાંકરે અનંતા સિધ્યા, એક સો આઠ ગિરિ નામજી ૧

(૬)

પંચકોડિ મુનિ સાથે સિધ્યા, પ્રણમો પુંડરીક સ્વામીજી,
ચૈત્રી દિન મુનિ અનંતા, સિધ્યા કેવલ પામીજી,
જિન આગમમાં ગિરિવર મહિમા કહું વહુ શિરનામીજી
ચક્કેસરી જૈનશાસનદેવી ઊલટ કરો દુખ વામીજી ૧

(૭)

શત્રુંજય સાહેબ પ્રથમ જિણંદ, નાભિભૂપકુલકમલદિણંદ
મરૂદેવીનો નંદ, જસ મુખ સોહે પૂનમચંદ;
સેવા સારે ઈંદ નરિંદ, ઉન્મૂલે દુઃખ દંદ.
વાંછિતપૂરણ સુરતરુકંદ લંછન જેહને સુરભિનંદ;
ફેડે ભવ ભયફંદ; પ્રણમે જ્ઞાનવિમલ સૂરિંદ,
જેહના અહોનિશ પદ-અરવિંદ, પામે પરમાનંદ.

(૮)

શ્રી શત્રુંજય ગિરિવર વાસવ, વાસવ સેવિત પાયજી;
જયવંતા વરતો તિહું કાલે, મંગલ કમલા દાયજી;
સિરિ રિસહેસર શિષ્ય શિરોમણિ, પુંડરીકથી તે સાધ્યોજી;
ચૈત્રી પૂનમ આ ચોવીશી, મહિમા જેહનો વાધ્યોજી. ૧.

(૯)

શત્રુંજય મહિમા, પ્રગટ્યો જેહથી સાર, ચૈત્રી પૂનમ દિન, ઓપ્યો એહ ઉદાર; રિસહેસર સેવા, શિર વહો ધરી આનંદ, તિહુઅણ ભવિ કૈરવ, વિપિન વિકાસન ચંદ. ૧

(૧૦)

શ્રી શત્રુંજય મંડણ, રિસહ જિણેસર દેવ, સુર નર વિદ્યાધર, સારે જેહની સેવ; સિદ્ધાચલ શિખરે, સોહાકર શૃંગાર; શ્રી નાભિનરેસર, મરૂદેવીનો મલ્હાર. ૧

(૧૧)

પ્રણમો ભવિયાં રિસહ જિણેસર, શત્રુંજય કેરો રાયજી,
જન જસ ચરણે સોહે, સોવન વરણી કાયજી;

ભરતાદિક શત પુત્ર તણો જે, જનક અયોધ્યા રાયજી,
ચૈત્રી પૂનમને દિને જેહના, મહોટા મહોત્સવ થાયજી ૧

(૧૨)

વિમલગિરિ સહુ તીરથ રાજા, નાભિકો નંદન જિનવર તાજા, ભવ જલધિકો જહાજ, નેમિ વિના જિન તેવિસ, સમવસરે સહુ વિમલગિરિસ, ભવિજન પૂરે જગીસ; સિદ્ધ ક્ષેત્ર જિન આગમ ભાસે, દુરભવિ અભવ્ય નિરાસે, ગિરિ દરિસણુ નવિ પાસે, કવડજક્ષ ચક્રેસરી દેવી, તીરથ સાંનિધ્યકર સુખ લેવી, આતમ સફલ કરેવી ૧

(૧૩)

ચ્યાશી લાખ પૂરવ ઘરવાસે, વસિયા પરિકર યુક્તાજી, જનમ થકી પણ દેવનરૂ કૃત, હીરોદધિજલ ઓક્તાજી, મઈ શ્રુત ઓહિ નાણે સંયુક્તા, નયણ વયણ કજ ચંદાજી, ચાર સહસશુ દીક્ષા શિક્ષા, સ્વામી શ્રીઋષભ જિણંદાજી ૧

(૧૪)

ચૈત્રી પૂનમ દિન, શત્રુંજય ગિરિ અધિઠાણ, પુંડરીક વર ગણધર, તિહાં પામ્યા નિર્વાણ; આદીશ્વર કેરા, શિષ્ય પ્રથમ જયકાર, કેવલ કમલાકર, નાભિનરિંદ મલ્હાર ૧

(૧૫)

વિમલાચલ મંડન, જિનવર આદિ જિણંદ,
નિર્મમ નિર્મોહિ, કેવળ જ્ઞાન દિણંદ,
જે પૂર્વ નવાણું આવ્યા ધરી આણંદ,
શત્રુંજય શિખર સમોસર્યા સુખકંદ. ૧

ધર્મરૂપી ગાંડવાના, સ્તંભ જેવા આપ છો,
વિશ્વમાં ઉદ્યોત કરતા, સૂર્ય જેવા આપ છો;
દયા રૂપી નદીના, આગાર નદ સમ આપ છો,
વિશ્વ વાંછિત પૂરનારા, કલ્પતરુ સમ આપ છો.
જિમ સૂર્ય વિણ ના કમળ ખીલે, તેમ તુજ વિણ માહરી
કોવે ટહી ના મુક્તિ વાવરી, માહરી એ છે આતરે
જેમ મોર નાચે મેઘને જોઈ, તિમ જોઈ હું આપ
નાચી રહ્યો હરખાઈ હું, મનમાં ધરી શુભ ભાવ
વરગ ધાડસ્તી જોડવા, શ્રુતબોધ—ચક્ષુ—દા
વરધર્મચક્રી આપ મારા, સર્વ સંકટ પા
પુરુષોત્તમ પ્રભુ આપ વળી, પુંડરીક જેવા આપ છો,
પુરુષસિંહ સમા તમે, જિનરાજ જગદાધાર છો.
તારા વિના નવ અન્ય કાંઈ, તુજ સ્મૃતિ હૃદયે વસે;
સર્વ ટાણે સર્વ સ્થાને, તુજ વિના નવ કો હશે
જ્યાં દૃષ્ટિ પડતી માહરી, ત્યાં તુંજ મુજ નજરે પડે,
તારા વિના વિશ્રાંતિનું, ના અન્ય કો શુભ સ્થળ જડે. ૩૭
હું તુજ વિષે તું મુજ વિષે, નવ ભેદભાવ જરી ગણું;
હું તું બન્યા જ્યાં એક સ્વરૂપી, મસ્ત સ્થિતિ શું વર્ણવું;
તું યોગીઓને ગમ્ય છે ને, ભક્તજનને બહુ ગમે,
મન વાણીથી ગુણ વર્ણવીશું, શિર સદા ચરણે નમે. ૩
તારા વિના આ વિશ્વમાં નવ અન્ય કાંઈ કદી ચહું,
જે ચાહતો હું પામવાને, તે જ તું નવ કો બીજું;
...ન તણી અતિ ચાહના, તું સર્વ જીવનાધાર છે;
સદા આ જીવનમાં, તું સ્નેહી સઘળો સાર છે.

આનંદદાતા વિશ્વના વળી, મુક્તિ કેરા પંથને
બતલાવનારા નાથ મારા, તારનારા ભવ્યને;
ભવદાહ ભાવરણ તણા છો, એહ ભાવ ધરી અમો,
એમ બોલીએ પ્રતિદિન પ્રભાતે, આપને જ નમો નમો ૪૦

હું સ્પષ્ટ બોલું તુજ કને, છે તાહરૂ શરણ મને,
આ લોકમાં કે સ્વપ્નમાં, નવિ ચાહતો હું અન્યને,
હે નાથ ! મારા પ્રાણના, મુજ માત તાત ખરા તમે,
મુજ સત્ય જીવિત બન્ધુ ગુરુ વળી, સાચા દેવ જ છો તમે ૪૧

તુજમાં રહેલા ગુણ અનંતા, કેમ હું બોલી શકું,
જડબુદ્ધિ હું ક્યું ભક્તિ રાગે, કાંઈક હું બોલી શકું;
જાણી શકો છો આપ મારા, ચિત્ત કેરા ભાવને,
ભવ ભવ પસાયે આપના, ગુણ ગણ તણો મળજો મને ૪૨

મષી પુંજ નીલગિરિ જેટલો, હોવે જલધિરૂપ ભાજને,
કાગળ દસાપટ સમ બનાવે, કલમ સુરતરુ શાખને,
એ સર્વ સાધનથી લખે, દેવેન્દ્ર પુરાણ સરસ્વતી,
તોયે કદી ન લખી શકાયે આપના ગુણ છે અતિ ૪૩

દરશન દરશન કરતા પ્રભુજી, આવ્યો તારે દ્વાર રે,
દેખત પ્રભુજીનું મુખડું જોતા, આનંદ અતિ ઉભરાય રે,
ચાર ગતિમાં ભટકી પ્રભુજી આવ્યો નહિ તુજ આરો રે,
જન્મ મરણના ફેરા ટાળી, ભવપાર ઉતારો રે ૪૪

ભરી ભાવના આવ્યો દરશને, ખાલી હાથ ન જવું રે
આપણાયક તરને આપો, હો ભવજલ તરી જવું રે,

આત્મદર્શન કરવા માટે, અનંત શક્તિ આપો રે,
અંતરના અંધારા કાઢી, ઝળહળ જ્યોત જગાવો રે. ૪૫

અણમોલું એ દરશન મુજને, એક વાર જો થાવે,
તો મારા ભવોભવના સંચિત, કર્મોનો ચૂરો થાવે,
ભવોભવ તુમ ચરણોની સેવા, પલ પલ તુમ ચરણોની સેવા,
ઘટ ઘટ તુમ ચરણોની સેવા, મુક્તિપુરીમેં જાવા
ઇચ્છા, પૂર્ણ હમારી કરજોજી. ૪૬

પ્રભુજી માહરા! પ્રેમથી નમું, મૂર્તિ તાહરી દેખીને ઠરું;
અરર હો પ્રભુ પાપ મેં કર્યો, શું થશે હવે માહરું પ્રભુ;
દીનાનાથજી દુઃખ કાપજો, ભવિક જીવને સુખ આપજો,
માટે હે પ્રભુ તમને વિનવું, ઉગારજો હવે પ્રભુજીને સ્તવું;
આદિનાથજી સ્વામી માહરા, ગુણ ગાઉ છું નિત્ય તાહરા. ૪૭

ન સ્વર્ગાપ્સરસાં સ્પૃહા સમુદયે નો નારકોચ્છેદને,
નો સંસારપરિક્ષિતૌ ન ચ પુનર્નિર્વાણનિત્યસ્થિતૌ;
ત્વત્પાદદ્વિતયં નમામિ ભગવન્ કિંત્વેકકં પ્રાર્થયે,
ત્વદ્ભક્તિ-ર્મમ માનસે ભવભવે ભૂયાદ્ વિભો! નિશ્ચલા. ૧

અર્થ :— હે પ્રભુ! મને સ્વર્ગની સુંદર અપ્સરાઓના સમુદાય મળે તેવી સ્પૃહા નથી, મારા નરકનાં દુઃખો નષ્ટ થાય તેવી પણ અભિલાષા નથી; મારા સંસારના પરિભ્રમણનો સર્વથા ક્ષય થાય તે માટે પણ મને ઇચ્છા નથી, મારો મુક્તિપુરીમાં સદાય વાસ થાય તેની પણ મને ચાહના નથી. પરંતુ હે દેવાધિદેવ! હું તને એક જ પ્રાર્થના કરું છું કે તારી ભક્તિ મારા અંતરમાં ભવોભવ અવિચલ રહો!!!

શ્રી સિદ્ધાચલજીનો સલોકો યા તીર્થદર્શન સ્તવન

સરસ્વતી માતા તુમ પાયે લાગું,
દેવગુરુ તણી આના રે માગું,
શ્રી સિદ્ધાચલ કેરો કહેશું સલોકો,
નવાણું યાત્રા કરો ભવિ લોકો
શત્રુંજય મહાતમમાં લખ્યું ઘણું ઘણું,
એક જીભે કેટકેટલું વખાણું
શ્રી ધનેશ્વરસૂરીશ્વર પાસે મારી અલ્પ મતિ,
મમ જિહ્વાએ વસજો માતા સરસ્વતી

પ્રભુજી બનું પાલીતાણા શહેર કે મન ઉમંગ ઘણું રે લોલ
પ્રભુજી આવ્યું પાલીતાણા શહેર કે તળેટી ભેટી રે લોલ
પ્રભુજી સોના રૂપાના ફુલડે ગિરિરાજ વધાવું રે લોલ
પ્રભુજી ગિરિવર ઉપર ચડતા મન ઉમંગ ઘણું રે લોલ ૧
પ્રભુજી આવી ધનવસી ટુંક કે બાબુના દેરે આવું રે લોલ
પ્રભુજી રતનના ભગવંત કે સહસ્રકૂટ ભગવંત નમું રે લોલ
પ્રભુજી [illegible] મંદિર ને [illegible] ભગવંત [illegible] રે લોલ
પ્રભુજી [illegible] આદીશ્વર કે [illegible] રે [illegible] રે લોલ ૨
પ્રભુજી [illegible] રે લોલ
પ્રભુજી [illegible] રે લોલ
પ્રભુજી [illegible] રે લોલ
પ્રભુજી [illegible] રે લોલ ૩
પ્રભુજી [illegible] સિદ્ધચક્ર કે [illegible] રે લોલ
પ્રભુજી ગિરિરાજ [illegible] કે મન [illegible] ઘણું રે લોલ

પ્રભુજી [illegible] રે લોલ,
પ્રભુજી [illegible] રે લોલ. ૪
પ્રભુજી આવ્યા [illegible] રે લોલ,
પ્રભુજી [illegible] હનુમાન [illegible] રે લોલ;
પ્રભુજી આવી પહેલી ટુંક કે અભિનંદન ભગવાન નમું રે લોલ,
પ્રભુજી શાંતિજિન [illegible] કે મરૂદેવી માતા નમું રે લોલ. ૫
પ્રભુજી ધન્ય ધન્ય મરૂદેવી માતા કે જેની કુખે રતન પાક્યા રે લોલ,
પ્રભુજી ચૌમુખજી દેખું ને આનંદ ઉપજે રે લોલ;
પ્રભુજી ભમતીમાં ભમું કે પાપ નિવારજો રે લોલ,
પ્રભુજી જ્યાં જ્યાં જિન ભગવંતો કે કરો મારા દર્શન [illegible] રે લોલ.
પ્રભુજી આવ્યા બીજી ટુંક કે આદીશ્વર ભગવંત નમું રે લોલ. ૬
પ્રભુજી નેમનાથ અજિતનાથ શાંતિનાથ ભગવંત નમું રે લોલ,
પ્રભુજી નંદિષેણસૂરીશ્વરે અજિતશાંતિની તિહાં રચના કરી રે લોલ;
પ્રભુજી આવ્યા ત્રીજી ટુંક કે ચિંતામણિ પાર્શ્વ પ્રભુ રે લોલ
પ્રભુજી ભમતીમાં ભમું કે પાપ નિવારજો રે લોલ,
પ્રભુજી પાંચ પાંડવ દેખું ને સહસકુટ ભગવંત નમું રે લોલ. ૭
પ્રભુજી આવ્યા ચોથી ટુંક કે નંદીશ્વરદ્વીપ નમું રે લોલ,
પ્રભુજી બસો અઠાવીસ તીર્થંકર બાવન જિનાલય નમું રે લોલ;
પ્રભુજી આવ્યા પાંચમી ટુંક કે અજિતનાથ ભગવંત નમું રે લોલ,
પ્રભુજી ભમતીમાં ભમું કે પાપ નિવારજો રે લોલ;
બે બાજુ બે દેરાસર પુંડરીકનાં દર્શન કરૂં રે લોલ. ૮
પ્રભુજી આવ્યા છઠ્ઠી ટુંક કે આદેશ્વર ભગવંત નમું રે લોલ,
પ્રભુજી ભમતીમાં ભમું કે પાપ નિવારજો રે લોલ;
પ્રભુજી દેરાણી જેઠાણીના ગોખલા કે પાર્શ્વનાથ ભગવંત નમુ રે લોલ,
પ્રભુજી પાર્શ્વજિન ભગવંત કે અરબી સમુદ્રમાંથી પ્રગટ થયા રે લોલ;
પ્રભુજી આવ્યા માણેકબાઇ મટકો કરી બેસી ગયા રે લોલ. ૯

પ્રભુજી આવ્યા અમ [illegible] આશ્ચર્ય [illegible] નહીં રે લાલ
પ્રભુજી નાનભી બાબાભાઈની કુ[illegible] કે આદેશ [illegible] રે લાલ
પ્રભુ ચાર બાજુ ચાર દેગામ કે પુ[illegible] રે લાલ
પ્રભુજી આ[illegible] મેનીશાની કુ[illegible] ધન્ય ધન્ય માનીશ [illegible] લાલ
પ્રભુજી મેં [illegible] દેગામરે [illegible] માગ [illegible] લાલ ૧૦

પ્રભુજી આવી માનીવમાં કુ[illegible] આમા બાની [illegible] લાલ
પ્રભુ મેની [illegible] આજમાન કે તેમાની જુની મની રે લાલ
પ્રભુજી પ્રેરી [illegible] પાપ નિ[illegible] લાલ
પ્રભુજી ન બિરાજા મ દેરી માનાકે [illegible] લાલ ૧૧

પ્રભુજી પુ[illegible] દેવુ કે આનંદ [illegible] રે લાલ
પ્રભુજી આજ કુ[illegible] આદેશ [illegible] લાલ
પ્રભુજી ધન્ય ધન્ય [illegible] કે દિન આનંદ [illegible] લાલ
પ્રભુજી [illegible] લાલ ૧[illegible]

પ્રભુ નરમી દાદાની કુ[illegible] કે દર્શન [illegible]
પ્રભુજી આવી [illegible] લાલ
પ્રભુ [illegible] દિન [illegible]
પ્રભુજી [illegible] ૩

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] નમું રે [illegible]
પ્રભુજી આવ્યા [illegible] નમું રે લોલ,
પ્રભુજી આવ્યા [illegible] જિન ભગવંતા નમું

પ્રભુજી આવ્યા નાંદીયા પાર્શ્વનાથ રે,
[illegible] શહેરે [illegible] નમું રે લોલ,
[illegible] નમું રે લોલ;
પ્રભુજી આવ્યા [illegible], [illegible] આદેશ્વર નમું
પ્રભુજી આવ્યા ઉદેપુર કે આવની [illegible]
પ્રથમ તીર્થંકર પદ્મનાભ નમું રે લોલ,
રે લોલ;
પ્રભુજી આવ્યા ઝગડીઆ કે એકસો આઠ પાર્શ્વનાથ નમું રે લોલ,
પ્રભુજી આવ્યા ભોયણી પાનસર સેરીસા જિન ભગવંતા નમું રે લોલ. ૨
પ્રભુજી આવ્યા કાવી, ગાંધાર, જઘડીઆની જાત્રા કરૂં રે લોલ,
પ્રભુજી આવ્યા શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ ભગવંત પૂજવા રે લોલ,
પ્રભુજી આવ્યા વરકાણા, સ્થંભન, અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ કે
પાટણમા જિન ભગવંતા નમું રે લોલ,
પ્રભુજી આવ્યા રાજનગરે કે તમામ દેરાસરોએ દર્શન કરૂં રે લોલ,
પ્રભુજી શાંતિનાથ અદબદજી ને ચિંતામણિ પાર્શ્વ પ્રભુ નમું રે લોલ;
પ્રભુજી દુનિયાભરમા જ્યા જ્યા જિન ભગવંતો
ત્યા ત્યાં ક્રોડો મારા દર્શન હોજો રે લોલ
પ્રભુજી ગુણીયલ જૈનો ભાવે જાત્રા કરે રે લોલ,
પ્રભુજી જાવું પાલીતાણા શહેર કે મન હરખે ઘણું રે લોલ;
એવી વીરવિજયની જોડ કે શિવસુખ આપજો રે લોલ
પ્રભુજી એવી વીરવિજયની જોડ કે મોક્ષસુખ આપજો રે લોલ. ૩

કળશ

જે કે૦ આ તીર્થ સમગ્ર યાત્રા ૦ ર । ભાવની
તે શ્રી સિદ્ધાચલની તરે દુઃખની ભાવના ૫ ।
તે તમામ તીર્થના દર્શન કીન બરના પાતિક ૭ ।।
શ્રી નર નતમ ગભુને યાત્રનું ફળ મગાવ ।

શ્રી વીરવિજય મ૦ ની પાંચ ગાથાનું સ્તવન આ
સિદ્ધાચલજીના નકશામાં મગાવ્યુ છે

શાયણ પગલાનુ સ્તવન

શ્રી આદીશ્વર અન્તરજામી, જીવન જગત આધાર, શાન્ત સુધારસ જ્ઞાને ભરીયા, સિદ્ધાચલ શણગાર, રાયણ રૂડી રે, જીહાં પ્રભુ પાય ધરે, વિમળગિરિ વંદો રે, દેખત દુઃખ હરે, પુણ્યવંતા પ્રાણી રે, પ્રભુજીની સેવા કરે ૧ પુણ્ય અનંતા ગિરિવર કેરા, સિધ્યા સાધુ અનંત, વળી રે સિદ્ધશે વાર અનંતી એમ ભાખે ભગવંત, ભાવા ભવ કેરાં ,, પાતિક દુર ટળે વિમળ૦ ૨ બાવડીયું રસકુંપા કેરી, મણી માણેકની ખાણ, રત્નખાણ બહુ રાજે સો તીરથ, એહવી શ્રી જિન-વાણી સુખના સનેહી રે, બંધન દુર કરે વિમળ૦ ૩ પાંચ કોડીશું પુંડરીક સિધ્યા ત્રણ કોડીશું રામચંદ્ર કોડીશું પાંડવ મુક્તિ, સિદ્ધક્ષેત્રે સિદ્ધ ઠામ, મુનિવર મોટા રે અનંતા મુક્તિ વરે વિમળ૦ ૪ એસો તિરથ ઓર ન જગમેં ભાખે શ્રી જિન આપ, દુર્ગતિ કાપે ને પાર ઉતારે આપે કેવળનાણ ભવિજન ભાવે રે, જે એનું ધ્યાન ધરે
વિમળ૦ ૫ દ્રવ્ય ભાવશું પુજા કરતાં, પુજે શ્રી જિનચંદ,
ગાનંદ સુખ આતમ વરી ઉદ્યોતિત ઉદ્યોત જિનચંદ,
ત એહન્દરે, માહિક મુક્તિ કરે વિમળ૦ ૬

कंतार-चोर-सावय-समुद्द-दारिद्द-रोग-रिउ-रुद्दा ।
मुच्चंति अविग्घेणं, जे सेत्तुंजं धरंति मणे ॥२४॥

જેઓ શ્રી શત્રુંજય તીર્થનું મનમાં ધ્યાન ધરે છે, તેઓ અરણ્ય, ચોર, સિંહ, સમુદ્ર, દારિદ્ર, રોગ, શત્રુ અને અગ્નિ વિગેરે રૂદ્ર (આકરા) ભયોથી નિર્વિઘ્ને મૂકાય છે. અર્થાત્ તે તે ભયો તેને હાનિ કરી શકતા નથી. ૨૪

सारावलीपयन्नग-गाहाओ सुअहरेण भणिआओ ।
जो पढइ गुणइ निसुणइ, सो लहइ सित्तुंजजत्तफलं ॥२५॥

શ્રુતધરે કહેલી અને સારાવલી પયન્નામાં રહેલી આ ગાથાઓને જે મનુષ્ય ભણે, ગણે કે સાંભળે તે શ્રી શત્રુંજય તીર્થની યાત્રાનું ફળ પામે છે. ૨૫

વર્ષીતપનું સ્તવન.

દેખો માઈ આજ ઋષભ ઘર આવે (ટેક.) રૂપ મનોહર જગદાનંદન, સબહી કે મન ભાવે. દેખો માઈ૦ ૧ કેઈ મુક્તાફળ થાળ વિશાળા; કેઈ મણિ માણેક લાવે, દેખો માઈ૦ ૨ કેઈ ગય રથ પાયક બહુ કન્યા; પ્રભુજીકું વગે વધાવે. દેખો માઈ૦ ૩ શ્રી શ્રેયાંસકુમાર દાનેશ્વર; ઇક્ષુરસ વહોરાવે. દેખો માઈ૦ ૪ ઉત્તમ દાન દીપે અમૃતફળ; સાધુ કીર્તિ ગુણ ગાવે. દેખો માઈ૦ ૫

સિદ્ધાચલ મંડન શ્રી આદિનાથ ભગવાનનાં સ્તવનો.

(૧)

(રાગ—અવિગ સિદ્ધચાપદ વંદો અથવા ઘર આજા મેરા)

સિદ્ધગિરિમંડન પાય નમીજે, રિસહેસર જિનરાય;
નાભિભૂપ મરુદેવી નંદન, જગતજંતુ સુખદાય રે.
સ્વામી તુમ દરિસન સુખકાર, સ્વામી તુમ દરિસન સુખકાર,
તુમ દરિસનથી સમકિત પ્રગટે, નિજગુણ ઋદ્ધિ ઉદાર રે ૧
આરે કર્મી પણ તે તાર્યો, ભવજલધિથી ઉગાર્યો;
મુજ સરિખા કિમ નવિ સંભાર્યો, ચિત્તથી કિમ ઉતાર્યો રે ૨
પાપી અધમ પણ તુમ સુપસાયે, પામ્યા ગુણ સમુદાય;
અમે પણ તરશું શરણ સ્વીકારી, મહેર કરો મહારાય રે. ૩
તરણ તારણ જગમાંહિ કહાવો, હું છું સેવક તારો;
અવર આગળ જઈને કેમ માગું, મહિમા અધિક તુમારો રે ૪
મુજ અવગુણ સામું મા જુઓ, બિરુદ તમારું સંભાળો;
પતિતપાવન તુમ નામ ધરાવો, મોહ વિટંબના ટાળો રે ૫
પૂરવ નવાણું વાર પધારી, પવિત્ર કર્યું શુભ ધામ,
સાધુ અનંતા કર્મ ખપાવી, પહોંચ્યા અવિચલ ઠામ રે ૬
શ્રી નયવિજય વિબુધપય સેવક, વાચક જસ કહે સાચું;
યશાચલ ભૂષણ સ્તવનથી આનંદ રસભર માચું રે ૭

(૨)

દઈ તસ માનને અપ સમાન રે, જો તારે દેહ અંપે રે,
' અજના રે. કોઈ કોઈ સિદ્ધગિરિરાજ બતાવે રે

સોહાવે રે, વધાવે રે, ગવરાવે રે, નાગર સજ્જના રે. ૧. કોઇ અતિ ઉમગો ને, બહુ જિન નરીઓ રે, આનંદના વૃંદ આવે રે. નાગર૦ ૨. મળ્યા દેવાંગીના ને સુરપતિ ગણીયા રે, ચારેદિશિ પાગ ચઢાવે રે. નાગર૦ ૩. નાટક ગીત ને તૂર વાગે રે. મનગમ નાદ સુણાવે રે. નાગર૦ ૪. શ્રી જિન નિરખીને હરખિત હોવે રે, તૃષિત ચાતક જલ પાવે રે નાગર૦ ૫ સકલ તિરથ માંહિ સમરથ એ ગિરિ, કેઈ આગમ પાઠ બતાવે રે. નાગર૦ ૬ ધનધન એ ગૃહપતિ ને નરપતિ, કોઈ સંઘપતિ તિલક ધરાવે રે. નાગર૦ ૭ ઘેર બેઠાં પણ એહિજ ધ્યાવો રે, ગિરિ ગુણ ગાવો રે, જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગાવે રે. નાગર૦ ૮.

(૩)

આપો આપોને લાલ મોંઘા મૂલાં મોતી, લાવો લાવોને લાલ મોંઘા મોતી, શ્રીસિદ્ધાચલ નિરખીં વધાવું, પુરણ પુન્ય પનોતી આપો૦૧

પ્રથમ જિનેશ્વરને જઈ પૂજું પહેરી નિર્મલ ધોતી;
હરખી-હરખી જિન મુખનિરખી, મુખને મટકે જોતી. આપો૦૨

પૂર્વ સંચિત જે બહુ પાતીકડાં, દુઃખ દોહગડાં ખોતી;
પ્રભુ ગુણ ગણ મોતનકીમાલા, ભાવના ગુણમાં પ્રેરાતી. આપો૦૩

અનુભવ લીલા એેસી પ્રગટી, પહેલા કદીય ન હોતી;
ધ્યાચી ધ્યાન ક્રિયાનોઅનુભવ,પ્રગટી નિરંજન જ્યોતિ. આપો૦૪

પૂજા વિવિધ પ્રકારે વિરચિત, મણિમય ભૂષણદ્યોતિ;
નાટક ગીત કરતાં મોહંતી; વાંછિત આશા ફૂલન્તી. આપો૦૫

આદીશ્વર અજિતેશ્વર આવી ચોમાસાં,
પુણ્ય ભૂમિમાં પૂર્વ નવાણું વાર જો;
અરિહંત શ્રી અજિતેશ્વર શાંતિનાથજી,
દશી ચોમાસું જાણી શિવપુર દ્વાર જો. પ્રીત૦ ૨

સૂર્યવંશી સોમવંશી યાદવવંશના,
નૃપગણ પામ્યા નિર્મળ પદ નિર્વાણ જો;
મહામુનીશ્વર ઇશ્વરપદ પૂરણ વર્યા,
શિવપુર શ્રેણિ આરોહણ સોપાન જો. પ્રીત૦ ૩

ત્રણ ભુવનમાં તારક તુજ સમ કો નહિ,
એમ પ્રકાશે સીમંધર મહારાજ જો;
તારે શરણે આવ્યો હું ઉતાવળે,
તાર તાર ઓ ગિરિવર ! ગરીબ નિવાજ જો. પ્રીત૦ ૪

હું અપરાધી પાપી મિથ્યાડંબરી,
ફોગટ ભૂલ્યો ભવમાં વિણ તું એક જો;
હવે ન મૂકું મોહન મુદ્રા તાહરી,
એ મુજ વંકનાળની ટેક જો. પ્રીત૦ ૫

પલ્લો પકડી બેઠો બાપજી લાંઘવા,
આપ આપ તું ભક્તિ વત્સલ ભગવંત જો;
અંતે પણ દેવું રે પડશે સાહિબા;
શી કરવી હવે ખાલી ખેંચા તણા જો. પ્રીત૦ ૬
મલવિક્ષેપ ને આવરણત્રિક દૂરે કરી,
છેલ છબીલો આવ્યો આપ હજુર જો;

[illegible]
[illegible] ૮

([illegible])

[illegible] રે
[illegible] રે ૧
[illegible] રે
[illegible] રે ૨
[illegible] રે
[illegible] રે ૩
[illegible] રે
[illegible] રે ૪
[illegible] રે
[illegible] રે ૫

(વસન્તતિલકા છંદ)

[illegible]
[illegible]
શ્રી [illegible]
આનંદ

પહેલાં ત્યાંથી પહાડની શિલા પર ભાટી-મવાલી અને ડુ ચાલીની મૂર્તિઓ છે, તેનાં દર્શન કરી, રામપોળમાં પ્રવેશ કર્યો એટલે શત્રુંજયગિરિ ભૂષણ શ્રી આદીશ્વરભગવાનના પવિત્ર છાયામાં આપણે આવીએ છીએ.

નવટુંકના મૂળનાયકનાં નામ

૧ દાદાની ટુંકમાં મૂળનાયક શ્રી આદીશ્વર ભગવાન છે.

૨ મોતીશા શેઠની ટુંકમાં પણ શ્રી આદીશ્વર ભગવાન છે.

૩ બાલાભાઈ શેઠની ટુંકમાં મૂળનાયક શ્રી આદીશ્વર ભગવાન છે.

૪ શેઠ પ્રેમચંદ મોદીની ટુંકમાં મૂળનાયક શ્રી આદીશ્વર ભગવાન છે.

૫ શેઠાણી ઉજમબાઈની ટુંકમાં નંદીશ્વર દ્વીપની રચના છે.

૬ હેમાભાઈ શેઠની ટુંકમાં મૂળનાયક શ્રી અજિતનાથ ભગવાન છે.

૭ શેઠ સાકરચંદ પ્રેમચંદની ટુંકમાં મૂળનાયક શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન છે.

૮ છીપાવસીની ટુંકમાં મૂળનાયક શ્રી આદીશ્વર ભગવાન છે.

૯ શ્રી ચૌમુખજીની ટુંકમાં મૂળનાયક શ્રી આદીશ્વર ભગવાન ચૌમુખજી છે. શેઠ નરશી કેશવજીની ટુંકમાં મૂળનાયક શ્રી અભિનંદનસ્વામી છે.

ॐ ह्रीं श्री-सिद्धचक्राय नमोनमः ।

શ્રીનવપદજીની ઓળીની વિધિના દિવસોનો કાર્યક્રમ.

આ મહામંગળકારી શ્રી નવપદજીની ઓળીનો પ્રારંભ કરનારે પ્રથમ આસો માસની ઓળીથી શરૂઆત કરવી તિથિની વધઘટ ન હોય તો આસો સુદ ૭ અગર ચૈત્ર સુદ ૭ અને વધઘટ હોય તો, સુદ ૬ અગર સુદ ૮ થી શરૂ કરવી, તે સુદ ૧૫ સુધી નવ આયંબિલ કરવા અને સાડાચાર વર્ષ લાગટ નવ ઓળી અવશ્ય કરવી

નવેય દિવસ કરવાની સામાન્ય આવશ્યક ક્રિયાઓ

૧ એક પ્રહર અથવા ચાર ઘડી રાત્રિ બાકી હોય ત્યારે ઉઠી, મંદ સ્વરે ઉપયોગથી રાઇ પ્રતિક્રમણ કરવું
૨ પદના ગુણની સંખ્યા પ્રમાણે લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો
૩ લગભગ સૂર્યોદય વખતે પડિલેહણ કરવું
૪ આઠ પોષ વડે દેવવંદન કરવું
૫ શ્રી સિદ્ધચક્રજીના યંત્રની વાસક્ષેપ વડે પૂજા કરવી
૬ નવ જુદા જુદા દેરાસરે અગર નવ પ્રતિમાજી સન્મુખ નવ ચૈત્યવંદન કરવાં
૭ ગુરુવંદન કરી વ્યાખ્યાનશ્રવણ કરી પચ્ચક્ખાણ કરવું
૮ નાહી; શુદ્ધ થઈ શ્રી જિનેશ્વરની સ્નાત્ર તથા અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરવી ×

૯ જે પદના જેટલા ગુણ હોય તેટલા સ્વસ્તિક કરવા અને તેના ઉપર ફળ નૈવેદ્ય યથાશક્તિ ચડાવવાં.

૧૦ બપોરનું આઠ થોયનું દેવવંદન કરવું.

૧૧ દરેક પદના ગુણો હોય તેટલી પ્રદક્ષિણા આપી ખમાસમણાં દેવાં.

૧૨ સ્વસ્થાનકે આવી પચ્ચક્‌ખાણ પારી આયંબિલ કરવું.

૧૩ આયંબિલ કર્યા પછી ત્યાં જ તિવિહારનું પચ્ચક્‌ખાણ કરવું પછી ચૈત્યવંદન કરી પાણી વાપરવું. ઠામચઉવિહારનું પચ્ચક્‌ખાણ કરનારને ચૈત્યવંદન કરવાની જરૂર નથી.

૧૪ સાંજે—સૂર્યાસ્ત પહેલાં પડિલેહણ કરી, આઠ થોઈએ દેવવંદન કરવું.

૧૫ દેરાસરે દર્શન કરી આરતી—મંગળદીવો કરવો.

૧૬ દેવસિક પ્રતિક્રમણ કરવું.

૧૭ જે દિવસે જે પદની આરાધના હોય તેની વીસ નવકારવાળી ગણવી.

૧૮ રાત્રે શ્રી શ્રીપાલ રાજાનો રાસ સાંભળવો.

૧૯ એક પ્રહર રાત્રિ વીત્યા બાદ સંથારાપોરિસી સૂત્રની ગાથાઓ ભણાવી સંથારે સુઈ રહેવું.

૨૦ દરરોજનો વિધિ હંમેશા સૂતા પહેલાં પૂર્ણ કરી દેવો. ઉપર મુજબ નવેય દિવસ ક્રિયા કરવાની છે.

ઓળી કરનાર ભાઇ-બહેનોને આવશ્યક સૂચનાઓ.

૧ આ દિવસોમાં જેમ બને તેમ કષાયનો ત્યાગ કરવો અને વિકથા કરવી નહિ

૨ આ દિવસોમાં આરંભોનો ત્યાગ કરવો અને કરાવવો તથા બની શકે તેટલી 'અ-મારી' પળાવવી

૩ દેવપૂજનનાં કાર્ય સિવાય સચિત્ત પાણીનો ત્યાગ રાખવો

૪ પહેલા અને પાછલા દિવસ સાથે બધા દિવસોમા મન વચન અને કાયાથી નિર્મળ બ્રહ્મચર્યનું પાલન કરવું કુદૃષ્ટિ પણ કરવી નહિ

૫ જતાં-આવતાં ઇર્યાસમિતિનો ખાસ ઉપયોગ રાખવો

૬ કોઇપણ ચીજ લેતા-મૂકતા કટાસણું, સંથારીયું પાથરતાં યતનાપૂર્વક પુંજવા-પ્રમાર્જવાનો ઉપયોગ રાખવો

૭ થુંક, બળખો, લીંટ જેમ તેમ નાંખવા નહિ પણ રૂમાલ રાખીને તેમા કાઢવા ખાસ ઉપયોગ રાખવો તેથી પણ જીવરક્ષા સારી થઈ શકે છે

૮ પ્રતિક્રમણ, પડિલેહણ, દેવવંદન પ્રભુપૂજન વગેરે ક્રિયા કરતાં, શાસ્ત્ર ભણતાં, આહાર વાપરતાં, માર્ગે જતાં-આવતાં સ્થંડિલ માત્રુ કરવા જતા બોલવું નહિ

૯ આયંબિલ કરતી વખતે આહાર સારો વા ખરાબ હોય તેના ઉપર રાગ-દ્વેષ કરવો નહિ વાપરતાં 'સુર સુર' 'ચબ ચબ' અવાજ નહિ કરવા અને એંઠવાડ પડે નહિ તેવી રીતે ઉપયોગપૂર્વક જમવું

૧૦ ઓઘો નિયમો તંગેશા ખાસ્વા ઉપયોગ રાખવો.

૧૧ પાણી ગાળ્યા પછી સંખારો તુરત મૂકી નાંખવો તેમ નહિ કરવાથી એ પછી ઘણી સંમૂચ્છિમ જીવોની ઉત્પત્તિ થાય છે.

૧૨ થાળી વાટકા વગેરે તમામ વાસણો નામ વિનાનાં તથા વસ્ત્રો પોયેલાં વાપરવાં, સાંધેલા-ફાટેલાં ન વાપરવાં.

૧૩ ભાણાં માંડવાના પાટલાઓ ડગતા ન રહે તેનો ખાસ ઉપયોગ રાખવો.

૧૪ નવકારવાળી તથા પુસ્તક વગેરે શુદ્ધ ઉચ્ચ સ્થાનકે મૂકવાનો ઉપયોગ રાખવો. ચરવળે ભરાવી દેવાથી તથા કટાસણા ઉપર જેમ તેમ મૂકી દેવાથી આશાતના થાય છે.

૧૫ દરેક ક્રિયા ઉભાઉભા પ્રમાદ રહિત પણે કરવી.

કાઉસ્સગ્ગ કરવાનો વિધિ. (૧)

ખમાસમણ દઈ ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ (જે દિવસે જે પદ હોય તે પદ) આરાધનાર્થં કાઉસ્સગ્ગ કરું ? ઈચ્છં. 'વંદણવત્તિઆએ૦ અન્નત્થ' કહી, (જે દિવસે જેટલા લોગસ્સનો હોય તેટલા લોગસ્સનો) કાઉસ્સગ્ગ કરવો. કાઉસ્સગ્ગ પારીને પ્રગટ રીતે લોગસ્સ કહેવો.

પડિલેહણું કરવાનો વિધિ. (૨)

ખમાસમણ દેઈ, ઈરિયાવહિયં પડિક્કમી ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ પડિલેહણ કરું ? ઈચ્છં. કહી ક્રિયામાં વપરાતા સર્વ ઉપકરણોની પડિલેહણા કરવી. પછી ઇરિયા

वहिय पडिक्कमी काले लेवो काले जोई त्यां ज ऊभा रहीने काले परठववानी इरियावहिय करी पछी 'अणुजाणह जस्सुग्गहो' कही, त्रण वखत 'वोसिरेई' कही, योग्य स्थानके काले परठववो

देववंदन करवानो विधि. (३)

प्रथम-इरियावहिय पडिक्कमी-ऊत्तरीसग नाखी खमासमण देई सकलकुशलवल्लि कही चैत्यवंदन करवुं, पछी जं किंचि नमुत्थुण सुधी कही जयवीयराय० अरधा कहेवा

पछी खमासमण देई, फरी चैत्यवंदननो आदेश मागी, चैत्यवंदन बोलवु पछी जं किंचि-नमुत्थुण कही ऊभा थई 'अरिहंत चेईयाणं० वंदणवत्ति० अन्नत्थ०' कही, एक नवकारनो काउस्सग्ग करवो पारी, 'नमोर्हत्सिद्धा० कही, पहेली थोय कहेवी, पछी लोगस्स० सव्वलोए० वंदण० अन्नत्थ०' कही, एक नवकारनो काउस्सग्ग करी, पारी, बीजी थोय कहेवी ते प्रमाणे पुख्खरवर० अने सिद्धाणं बुद्धाणं० कही अनुक्रमे त्रीजी ने चोथी थोय बोलवी चोथी थोय वखते फरी 'नमोऽर्हत बोलवु अने 'वंदणवत्ति०' ने बदले वेयावच्चगराणं० कहेवु

पछी नमुत्थुण कही प्रथमनी विधि प्रमाणे बीजी वार थोय कही नमुत्थुणं० जावंति चेइआईं० खमा० जावंत साहु० कही स्तवन बोलवु पछी जयवीयराय आखा "आभवमखंडा सुधी कहेवा)

કરે તો અરિહંત ચેઇઆણં વંદણ૦ અન્નત્થ૦ કહી, એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પારી થોય કહેવી.

નવપદમંડળની રચનાનો વિધિ (૭)

શાલિ (ચોખા) પ્રમુખ પાંચ વર્ણના ધાન્ય એકઠા કરી સિદ્ધચક્રના મંડળની રચના કરવી, અરિહંતાદિક નવેય પદોને વિષે શ્રીફળના ગોળાઓ મૂકવા. બીજોરા, ખારેક, દાડમ, નારંગી, સોપારી ઇત્યાદિક ફળ ગોઠવીને મૂકવા. નવ ગ્રહ અને દશ દિક્પાળની રચના કરવી. મંડળ જેમ બને તેમ સુશોભિત થાય તેવી રીતે સોના-રૂપાના વરખથી તથા ધ્વજાઓ વગેરેથી શણગારી આકર્ષક બનાવવું. રચનાની વિશેષ ગોઠવણ તેના જાણકાર પાસેથી શીખી લેવી.

પારણાના દિવસનો વિધિ

પારણાને દિવસે ઓછામાં ઓછું બેઆસણાદિ પચ્ચક્ખાણ કરવું. હંમેશ મુજબ પ્રતિક્રમણ, પડિલેહણ, દેવવંદન, વાસક્ષેપપૂજા, ગુરુવંદન ઇત્યાદિક કરી નાહી, શુદ્ધ થઈ, સ્નાત્ર તથા સત્તરભેદી પૂજા ભણાવવી. તે દિવસે કાઉસ્સગ્ગ, સ્વસ્તિક, પ્રદક્ષિણા નવ નવ કરવા તથા ખમાસમણાં નવ નવ દેવાં. ૐ હ્રીં શ્રી વિમલેશ્વરચક્રેશ્વરીપૂજિતાય શ્રી સિદ્ધચક્રાય નમઃ એ પદની વીસ નવકારવાળી ગણવી.

(જો પૂજ્ય ગુરુ મહારાજનો જોગ ન હોય તો નીચે આપેલ ...૧૭૧ પોતે જે પચ્ચક્ખાણ કર્યું હોય તે પચ્ચક્ખાણ પોતાની મેળે લેવું જોઈએ.)

સંથારા પોરિસી સૂત્ર (૮)

નિસીહિ નિસીહિ નિસીહિ, નમો ખમાસમણાણં ગોયમાઈણં મહામુણીણં

અણુજાણહ જિટ્ઠિજ્જા ! અણુજાણહ પરમગુરુ ! ગુરુગુણરયણેહિં મંડિયસરીરા ! બહુપડિપુન્ના પોરિસી રાઇંય સંથારએ ઠામિ ૧

અણુજાણહ સંથારં, બાહુવહાણેણં વામપાસેણં;
કુક્કુડિપાયપસારણ, અતરંત પમજ્જએ ભૂમિં ૨
સંકોઇઅ સંડાસા, ઉવ્વટ્ટંતે અ કાયપડિલેહા
દવ્વાઈઉવઓગં ઊસાસનિરુંભણાલોએ ૩
જઈ મે હુજ્જ પમાઓ, ઇમસ્સ દેહસ્સિમાઈ રયણીએ;
આહારમુવહિદેહં, સવ્વં તિવિહેણ વોસિરિઅં ૪
ચત્તારિ મંગલં–અરિહંતા મંગલં, સિદ્ધા મંગલં;
સાહૂ મંગલં, કેવલિપન્નત્તો ધમ્મો મંગલં ૫

ચત્તારિ લોગુત્તમા–અરિહંતા લોગુત્તમા સિદ્ધા લોગુત્તમા
સાહૂ લોગુત્તમા, કેવલિપન્નત્તો ધમ્મો લોગુત્તમો ૬

ચત્તારિ સરણં પવજ્જામિ–અરિહંતે સરણં પવજ્જામિ
સિદ્ધે સરણં પવજ્જામિ સા. સાહૂ સરણં પવજ્જામિ
કેવલિપન્નત્તં ધમ્મં સરણં પવજ્જામિ ૭

પાણાઇવાયમલિઅં, ચોરિક્કં મેહુણં દવિણમુચ્છં,
કોહં માણં માયં, લોહં પિજ્જં તહા

કલહં અબ્ભક્ખાણં, પેસુન્નં રઇઅરઇસમાઉત્તં;
પરપરિવાયં માયામોસં મિચ્છત્તસલ્લં ચ. ૯

વોસિરિસુ ઇમાઇં, મુક્ખમગ્ગસંસગ્ગવિગ્ઘભૂઆઇં;
દુગ્ગઇનિબંધણાઇં, અટ્ઠારસ પાવઠાણાઇં. ૧૦

‘એગોહં નત્થિ મે કોઇ, નાહમન્નસ્સ કસ્સઇ;
એવં અદીણમણસો, અપ્પાણમણુસાસઇ.’ ૧૧

‘એગો મે સાસઓ અપ્પા, નાણદંસણસંજુઓ;
સેસા મે બાહિરા ભાવા, સવ્વે સંજોગલક્ખણા. ૧૨

સંજોગમૂલા જીવેણ, પત્તા દુક્ખપરંપરા;
તમ્હા સંજોગસંબંધં, સવ્વં તિવિહેણ વોસિરિઅં. ૧૩

અરિહંતો મહ દેવો, જાવજ્જીવં સુસાહુણો ગુરુણો;
જિણપણ્ણત્તં તત્તં, ઇઅ સમ્મત્તં મએ ગહિઅં. ૧૪

(૧૪ મી ગાથા ત્રણ વખત કહેવી, પછી સાત નવકાર ગણી
પછીની ત્રણ ગાથા બોલવી.)

ખમિઅ ખમાવિઅ મઇ ખમિઅ, સવ્વહ જીવનિકાય;
સિદ્ધહ સાખ આલોયણહ, મુજ્ઝહ વઇર ન ભાવ. ૧૫

સવ્વે જીવા કમ્મવસ, ચઉદહ રાજ ભમંત;
તે મે સવ્વ ખમાવિઆ, મુજ્ઝવિ તેહ ખમંત. ૧૬

જં જં મણેણ બદ્ધં, જં જં વાયાઇ ભાસિયં પાવં;
જં જં કાએણ કયં, મિચ્છા મિ દુક્કડં તસ્સ. ૧૭

૭ દુન્દુભિપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રી અરિહંતાય નમઃ
૮ છત્રત્રયપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રી અરિહંતાય નમઃ
૯ જ્ઞાનાતિશયસંયુતાય શ્રી અરિહંતાય નમઃ
૧૦ પૂજાતિશયસંયુતાય શ્રી અરિહંતાય નમઃ
૧૧ વચનાતિશયસંયુતાય શ્રી અરિહંતાય નમઃ
૧૨ અપાયાપગમાતિશયસંયુતાય શ્રી અરિહંતાય નમઃ

શ્રી અરિહંતપદનું ચૈત્યવંદન.*

જય જય શ્રી અરિહંતભાનુ, ભવિ કમલ વિકાશી;
લોકાલોક અરૂપી રૂપી, સમસ્ત વસ્તુ પ્રકાશી. ૧
સમુદ્દઘાત શુભ કેવલે, ક્ષય કૃત મલ રાશિ;
શુક્લ ચમર શુચિ પાદસે, ભયો વર અવિનાશી. ૨
અંતરંગ રિપુગણ હણીએ, હુએ અપ્પા અરિહંત;
તસુ પદ પંકજમેં રહી, હીર ધરમ નિત સંત. ૩

શ્રી અરિહંત પરમાત્માનું સ્તવન.

શ્રી અરિહંત ભગવંત પરમાતમા, દેવનો દેવ ગુણ રયણ ખાણી; સાત શુદ્ધિ કરી મલિનતા પરિહરી, પૂજીએ ભવિજના પ્રેમ આણી. શ્રી૦ ૧, અરતિ રતિ મોહ નિદ્રા ને હાંસી ભય, રાગ નહીં દ્વેષ નહીં જાસ અંગે; કામ મિથ્યાત્વ અજ્ઞાન જસ ખય ગયાં, ધ્યાઈએ તે પ્રભુ અધિક રંગે.

---

* આ પુસ્તકમાં બીજાં પણ ચૈત્યવંદનો આપવામાં આવ્યા છે તેથી પણ બોલી શકાય.

ત્રીજે દિવસ

પદ-શ્રી આચાર્ય	વર્ણ-પી[illegible] ધાન્ય તે
નવકારવાળી-વીસ	[illegible]
કાઉસ્સગ્ગ-૩૬	જાપ-ૐ [illegible] ન[illegible] આયરિયાણં
પ્રદક્ષિણા-૩૬	લોગસ્સ-અને સ્વસ્તિક-
ખમાસમણા-૩૬ છત્રીશ	[illegible]

ખમાસમણનો દુહો—

...ાના આચારજ ભલા, મહામંત્ર શુભધ્યાની રે;
...ચ પ્રસ્થાને આતમા, આચારજ હોય પ્રાણી રે
...ર જિનેશ્વર ઉપદિશે તુમે સાંભળજો ચિત્ત લાઈ રે,
...આતમધ્યાને આતમા, ઋદ્ધિ મળે સવિ આઈ રે વીર૦ ૧

શ્રી આચાર્યપદના ૩૬ ગુણ

૧૦ શીલગુણસંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૧૧ અવિચલગુણસંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૧૨ અવિકત્થકગુણસંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૧૪ અચાપલગુણસંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૧૪ પ્રસન્નવદનસંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૧૫ ક્ષમાગુણસંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૧૬ ઋજુગુણસંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૧૭ મૃદુગુણસંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૧૮ સર્વાંગમુક્તિગુણસંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમ.

૧૯ દ્વાદશવિધતપોગુણસંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૨૦ સપ્તદશવિધસંયમગુણસંયુતાય શ્રીઆચાર્યાય નમઃ

૨૧ સત્યવ્રતગુણસંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૨૨ શૌચગુણસંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૨૩ અકિંચનગુણસંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૨૪ બ્રહ્મચર્યગુણસંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૨૫ અનિત્યભાવનાભાવકાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૨૬ અશરણભાવનાભાવકાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૨૭ સંસારસ્વરૂપભાવનાભાવકાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

એકત્વભાવનાભાવકાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

અન્યત્વભાવનાભાવકાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ

૩૦ અશુચિભાવનાભાવકાય શ્રી આચાર્યાય નમ

૩૧ આશ્રવભાવનાભાવકાય શ્રી આચાર્યાય નમ

૩૨ સંવરભાવનાભાવકાય શ્રી આચાર્યાય નમ

૩૩ નિર્જરાભાવનાભાવકાય શ્રી આચાર્યાય નમ

૩૪ લોકસ્વરૂપભાવનાભાવકાય શ્રી આચાર્યાય નમ

૩૫ બોધિદુર્લભભાવનાભાવકાય શ્રી આચાર્યાય નમ

૩૬ ધર્મદુર્લભભાવનાભાવકાય શ્રી આચાર્યાય નમ

શ્રી આચાર્યપદનું ચૈત્યવંદન

જિનપદ દુગ સુખરસ અનિલ, મનરસ ગુણ ધારી;
પ્રબલ સબલ ઘન મોહકી, જિણતે ચમૂ હારી ૧

જગવાદિક જિનરાજ ગીત, નયતત્ત્વ વિસ્તારી;
ભવકૂપે પાપે પતંત, જગજન નિસ્તારી ૨

પંચાચારી જીવડે, આચારજ પદ સાર;
તીજુ વરે હીરધર્મ, અષ્ટોત્તરો વાર ૩

શ્રી નવપદજીનું સ્તવન

અહો ભવિ પ્રાણી રે સેવો, સિદ્ધચક્ર ધ્યાન સમો નહિ મેવો
અહો૦

જે સિદ્ધચક્રને આરાધે, તેહનો જશ જગમાંહિ વાધે અહો૦ ૧

પહેલે પદે રે અરિહંત બીજે સિદ્ધ બહુ ધ્યાન મહંત
ત્રીજે પદે રે સૂરીશ, ચોથે ઉવજ્ઝાય ને પાંચમે મુનીશ અહો૦ ૨

[illegible] સાહેબ ૩
[illegible] સાહેબ ૩
આયંબિલ [illegible]
[illegible] સાહેબ ૪
ગુરુમુખ ક્રિયા જે કરે, દેવગુરુભક્તિ ચિત્તમાં ધરીને,
એમ કહે રામનો શિષ્યો, મોતી ઉજમણે જગીશો. સાહેબ ૫

શ્રી આચાર્યપદ—સ્તુતિ.

પંચાચાર પાલે ઉજવાલે, દોષ રહિત ગુણધારીજી,
ગુણ છત્તીસે આગમધારી, દ્વાદશ અંગ વિચારીજી,
પ્રબલ સબલ ઘન મોહ હરણકું, અનિલ સમો ગુણ વાણીજી,
ક્ષમા સહિત જે સંયમ પાલે, આચારજ ગુણધ્યાનીજી. ૧

ચોથા દિવસ

પદ—શ્રી ઉપાધ્યાય.	વર્ણ—લીલો, એક ધાન્યનું તે
નવકારવાલી—વીસ.	મગનું આયંબિલ.
લોગસ્સ, સ્વસ્તિક—૨૫.	જાપ—ૐ હ્રીં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
કાઉસ્સગ્ગ } ૨૫ પ્રદક્ષિણા }	ખમાસમણાં—૨૫

ખમાસમણનો દુહો—

તપ સજ્ઝાયે રત સદા, દ્વાદશ અંગના ધ્યાતા રે;
ઉપાધ્યાય તે આતમા, જગબંધવ જગભ્રાતા રે,
વીર જિનેશ્વર ઉપદિશે, તુમે સાંભળજો ચિત્તલાઇ રે;
આતમધ્યાને આતમા, ઋદ્ધિ મળે સવિ આઇ રે. વી

શ્રી ઉપાધ્યાયપદના ૨૫ ગુણ

૧ શ્રી આચારાંગસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૨ શ્રી સૂત્રકૃતાંગસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૩ શ્રી સ્થાનાંગસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૪ શ્રી સમવાયાંગસૂત્રપઠનગુણયુક્તાયશ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૫ શ્રી ભગવતીસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમઃ

૬ શ્રી જ્ઞાતાસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૭ શ્રી ઉપાસકદશાસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૮ શ્રી અન્તકૃદ્દશાસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૯ શ્રીઅનુત્તરોપપાતિકસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપાધ્યાયાયનમ

૧૦ શ્રી પ્રશ્નવ્યાકરણસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૧૧ શ્રી વિપાકસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૧૨ શ્રી ઉત્પાદપૂર્વ પઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૧૩ શ્રી અગ્રાયણીયપૂર્વ પઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૧૪ શ્રી વીર્ય પ્રવાદપૂર્વ પઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૧૫ શ્રી અસ્તિપ્રવાદપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૧૬ શ્રી જ્ઞાનપ્રવાદપૂર્વ પઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૧૭ સત્યપ્રવાદપૂર્વ પઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૧૮ આત્મપ્રવાદપૂર્વ પઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૧૯ કર્મપ્રવાદપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમ

૨૦ પ્રત્યાખ્યાનપ્રવાદપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમઃ
૨૧ વિદ્યાપ્રવાદપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમઃ
૨૨ કલ્યાણપ્રવાદપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમઃ
૨૩ પ્રાણાવાયપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમઃ
૨૪ ક્રિયાવિશાલપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમઃ
૨૫ લોકબિન્દુસારપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાયાય નમઃ

શ્રી ઉપાધ્યાયપદનું ચૈત્યવંદન.

ધન ધન શ્રી ઉવજ્ઝાય રાય, શાકના દાન વાંજન;
જિનવર દેશિત દુવાલસંગ, કર ફૂત જનરંજન. ૧
ગુણવન ભંજન મય ગયંદ, સુય શાખિ કિય ગંજણ;
દુલાસંધ લોય લોયણો, જત્થ ય સુખ મંજણ. ૨
મહાપ્રાણ મેં જિન લહ્યો એ, આગમસે પદ તુર્ય;
તીન પે અહનિશ હીરધર્મ, વંદે પાઠકવર્ય. ૩

શ્રી નવપદજીનું સ્તવન.

સિદ્ધચક્રને ભજીએ રે, કે ભવિયણ ભાવ ધરી,
મદ માનને તજીઓ રે, કે કુમતિ દૂર કરી,
પહેલે પદે રાજે રે, કે અરિહંત શ્વેત તનુ,
બીજે પદે છાજે રે, કે સિદ્ધ પ્રગટ ભણું. સિદ્ધ૦ ૧
ત્રીજે પદે પીળા રે, કે આચારજ કહીએ;
ચોથે પદે પાઠક રે, નીલ વર્ણ લહીએ. સિદ્ધ૦ ૨
મે પદે સાધુ રે, કે તપ સંયમ શુરા;
મ વર્ણે સોહે રે, કે દર્શન ગુણ પૂરા. સિદ્ધ૦ ૩

ધ્યાન ધ્યાન, ચલિત રે, કે જ્ઞ સમ શુદ્ધ થઈ
અરિહંત જિન આણી રે, હૃદયમાં ધ્યાન ધરો. સિદ્ધ૦ ૪
સિદ્ધચક્રને ધ્યાને રે, કે સઘળ અઘ ન આવે
કહે સૌભાગ્ય વાણી રે, કે અક્ષય પદ પાવે. સિદ્ધ૦ ૫

શ્રી ઉપાધ્યાયપદ-સ્તુતિ

અંગ ઈગ્યારે ચઉદે પૂર્વ ગુણ પચવીશના ધારીજી
સૂત્ર અરથધર પાઠક કહીએ, યોગ સમાધિ વિચારીજી,
તપ ગુણ શૂરા આગમ પૂરા, નય નિક્ષેપે તારીજી,
મુનિ ગુણધારી બુધ વિસ્તારી, પાઠક પૂજો અવિકારીજી

પાંચમો દિવસ

પાંચમો પદ	કાઉસ્સગ્ગ, લોગસ્સ ૨૫
ઉપાધ્યાય–વર્ણ નીલો	સાથિયા–૨૫
ધાન્ય તે મગ	ખમાસમણા તથા
નવકારવાળી વીસ ૐ હ્રીં	પ્રદક્ષિણા–૨૫
નમો ઉવજ્ઝાયાણં.	

ખમાસમણનો દુહો–

અધ્યયન જે નિત કરે નવિ હરખે નવિ રે
સાધુ સુધા તે આતમા, શું મુંડે શું લોચે
શ્રી જિનેશ્વર ઉવદિઠ્ઠ તપ સાધકને સિ
આ સ્વી

શ્રી સાધુજીના ૨૭ ગુણ

૧ પ્રાણાતિપાતવિરમણવ્રતયુક્તાય શ્રીસાધવે નમઃ

૨ મૃષાવાદવિરમણવ્રતયુક્તાય શ્રીસાધવે નમઃ

૩ અદત્તાદાનવિરમણવ્રતયુક્તાય શ્રીસાધવે નમઃ

૪ મૈથુનવિરમણવ્રતયુક્તાય શ્રીસાધવે નમઃ

૫ પરિગ્રહવિરમણવ્રતયુક્તાય શ્રીસાધવે નમઃ

૬ રાત્રિભોજનવિરમણવ્રતયુક્તાય શ્રીસાધવે નમઃ

૭ પૃથ્વીકાયરક્ષકાય શ્રીસાધવે નમઃ

૮ અપ્કાયરક્ષકાય શ્રીસાધવે નમઃ

૯ તેઉકાયરક્ષકાય શ્રીસાધવે નમઃ

૧૦ વાયુકાયરક્ષકાય શ્રીસાધવે નમઃ

૧૧ વનસ્પતિકાયરક્ષકાય શ્રીસાધવે નમઃ

૧૨ ત્રસકાયરક્ષકાય શ્રીસાધવે નમઃ

૧૩ એકેન્દ્રિયજીવરક્ષકાય શ્રીસાધવે નમઃ

૧૪ દ્વીન્દ્રિયજીવરક્ષકાય શ્રીસાધવે નમઃ

૧૫ ત્રીન્દ્રિયજીવરક્ષકાય શ્રીસાધવે નમઃ

૧૬ ચતુરિન્દ્રિયજીવરક્ષકાય શ્રીસાધવે નમઃ

૧૭ પંચેન્દ્રિયજીવરક્ષકાય શ્રીસાધવે નમઃ

૧૮ લોભનિગ્રહકારકાય શ્રીસાધવે નમઃ

માગુણયુક્તાય શ્રીસાધવે નમઃ

૨૦ શુભભાવનાભાવકાય શ્રીસાધવે નમ
૨૧ પ્રતિલેખનાદિક્રિયાશુદ્ધકારકાય શ્રીસાધવે નમ
૨૨ સંયમયોગયુક્તાય શ્રીસાધવે નમ
૨૩ મનોગુપ્તિયુક્તાય શ્રીસાધવે નમ
૨૪ વચનગુપ્તિયુક્તાય શ્રીસાધવે નમ
૨૫ કાયગુપ્તિયુક્તાય શ્રીસાધવે નમ
૨૬ શીતાદિદ્વાવિંશતિપરિસહસહનતત્પરાય શ્રીસાધવે નમ
૨૭ મરણાંતઉપસર્ગસહનતત્પરાય શ્રીસાધવે નમ

શ્રી સાધુપદનું ચૈત્યવંદન

દંસણ નાણ ચરિત્ત કરી, વર શિવપદગામી;
ધર્મ શુક્લ શુચિ ચાહતો, આદિમ ખય કામી ૧
ગુણ પ્રમત્ત અપ્રમત્ત તે, ભજે અંતરજામી,
પાંચ ઇંદ્રિય દમન ગુણ, શમ દમ અભિરામી ૨
સાધુ નિપુણ ગુણ રોપીએ, પંચમ પદ મુનિરાજ;
તસપદ પંકજ નમત જ, વીર ધર્મ કે કાજ ૩

શ્રી નવપદજીનું સ્તવન.

નવપદનો મહિમા સાંભળજો સહુને રામ, ટાળે જી
નવપદધ્યાન કરતા પ્રાણી ભવભવના દુઃખ વારે જી નવ૦ ૧
નવપદના મહિમાથી ત્યારે કુષ્ઠ અઢારે ઓપજી
શ્રીપાળ ને રાજની પીડા, દૂર થઈ ગઈ આપજી નવ૦ ૨

અરિ-કરિ સાગર અગ્નિ જલોદર, બંધનના ભય જાવેજી;
ચોર ચરડ ને શાકણ ડાકણ, રોગ નાસે દૂર થાશેજી. નવ૦ ૩

અપુત્રીયાને પુત્રો હોવે, નિર્ધનીયા ધન પાવેજી;
નિરાશંસપણે ધ્યાન ધરે જે, તે નર મુક્તે જાવેજી. નવ૦ ૪

શ્રીમતીને એ મંત્રપ્રભાવે, સર્પ થયો ફુલમાળાજી;
અમરકુમાર નવપદ મહિમાથી, સુખ પામ્યો સુરસાલાજી. નવ૦ ૫

મયણાવયણાએ સેવ્યા નવપદ, શ્રી શ્રીપાલે ઉલ્લાસેજી;
રોગ ગયો ને સંપદા પામ્યો, નવમે ભવે શિવ જાશેજી નવ૦ ૬

અરિહંત સિદ્ધ આચારજ પાઠક, સાધુ મહા ગુણવંતાજી;
દર્શન જ્ઞાન ચરણ તપ રૂડાં, એ નવપદ ગુણવંતાજી. નવ૦ ૭

સિદ્ધચક્રનો મહિમા અનંતો, કહેતા પાર ન આવેજી;
દુઃખ હરે ને વંછિત પૂરે, વંદન કરીએ ભાવેજી. નવ૦ ૮

ભાવસાગર કહે શ્રી સિદ્ધચક્રની, જે નર સેવા કરશેજી;
તે આતમ ગુણ અનુભવીને, મંગળમાળા વરશેજી. નવ૦ ૯

શ્રી સાધુપદની સ્તુતિ.

સુમતિ ગુપ્તિ કર સંજલ પાલે, દોષ બયાલીશ ટાળેજી;
ષટ્કાયા ગોકુલ રખવાલે, નવવિધ બ્રહ્મવ્રત પાલેજી;
પંચ મહાવ્રત સુધાં પાલે, ધર્મ શુકલ ઉજવાલેજી
ક્ષપકશ્રેણી કરી કર્મ ખપાવે, દમપદ ગુણ નીપજાવેજી

૧૧ શ્રુતવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૧૨ ધર્મવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૧૩ સાધુવર્ગવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૧૪ આચાર્યવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૧૫ ઉપાધ્યાયવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૧૬ પ્રવચનવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૧૭ દર્શનવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૧૮ 'સંસારે શ્રીજિનઃ સારઃ' ઇતિચિન્તનરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય ન

૧૯ "સંસારે શ્રીજિનમતં સારમ્" ઇતિચિન્તનરૂપશ્રીસદ્દ
નાય નમઃ

૨૦ 'સંસારે જિનમતસ્થિતશ્રીસાધ્વાદિસારમ્' ઇતિચિન્ત
શ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૨૧ શંકાદૂષણરહિતાય શ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૨૨ કાંક્ષાદૂષણરહિતાય શ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૨૩ વિચિકિત્સાદૂષણરહિતાય શ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૨૪ કુદૃષ્ટિપ્રશંસાદૂષણરહિતાય શ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૨૫ તત્પરિચયદૂષણરહિતાય શ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૨૬ પ્રવચનપ્રભાવકરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૨૬ ધર્મકથાપ્રભાવકરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

વાદિપ્રભાવકરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૨૯ નૈમિત્તિકપ્રભાવકરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૩૦ તપસ્વિપ્રભાવકરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૩૧ પ્રજ્ઞપ્ત્યાદિવિદ્યાભૃતપ્રભાવકરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૩૨ ચૂર્ણાંજનાદિસિદ્ધપ્રભાવકરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૩૩ કવિપ્રભાવકરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૩૪ જિનશાસને કૌશલ્યભૂષણરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૩૫ પ્રભાવનાભૂષણરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૩૬ તીર્થસેવાભૂષણરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૩૭ ધૈર્યભૂષણરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૩૮ જિનશાસને ભક્તિભૂષણરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૩૯ ઉપશમગુણરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૪૦ સંવેગગુણરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૪૧ નિર્વેદગુણરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૪૨ અનુકંપાગુણરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૪૩ આસ્તિક્યગુણરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૪૪ પરતીર્થિકાદિવંદનવર્જનરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૪૫ પરતીર્થિકાદિનમસ્કારવર્જનરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૪૬ પરતીર્થિકાદિઆલાપવર્જનરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૪૭ પરતીર્થિકાદિસંલાપવર્જનરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

૪૮ પરતીર્થિકાદિઅશનાદિદાનવર્જનરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમ

અવસર૦ ૩. દેહરે જઈને દેવ જુહારો, આદીશ્વર અરિહંત રે; [illegible] પ્રભુ. ગાઈશું અરિહંત. અવસર૦ ૪. હે રૂડે પડિકમણું [illegible], દેવવંદન ત્રણ કાલે રે; શ્રી શ્રીપાલ તણી પરે સમજી, [illegible] ગાત. અવસર૦ ૫. સમ કિત પામી અંતરગતમી, આરાધો એકાંતરે; સ્યાદ્વાદ પં સંચરતા, આવે ભવનો અંત. અવસર૦ ૬. સત્તર ગોરાણ શુદિ ચૈત્રીએ, બારશે બનાવી રે, સિદ્ધચક્ર ગાતાં સુખ સંપત્તિ ચાલીને ઘેર આવી. અવસર૦ ૭. ઉદયરત્ન વાચક ઉપદેશે જે નર નારી ચાલે રે; ભવની ભાંગઠ તે ભાંજીને, મુક્તિ પુરીમાં મહાલે. અવસર૦ ૮.

શ્રી દર્શનપદ—સ્તુતિ.

૧૭

જિનપન્નત્ત તત્ત સુધા સરધે, સમકિત ગુણ ઉજવાલેજી,
ભેદ છેદ કરી આતમ નિરખી, પશુ ટાલી સુર પાવેજી;
પ્રત્યાખ્યાને સમ તુલ્ય ભાખ્યો, ગણધર અરિહંત શૂરાજી,
એ દર્શનપદ નિત નિત વંદો, ભવસાગરકો તીરાજી.

સાતમો દિવસ

પદ– શ્રી જ્ઞાન.	કાઉસ્સગ્ગ–૫૧
વર્ણ–સફેદ, આયંબિલ એક ધાન્યનું તે ખાનું	લોગસ્સ, સ્વસ્તિક–૫૧
નવકારવાલી–વીસ. ૐ હ્રી નમો નાણસ્સ	પ્રદક્ષિણા તથા ખમાસમણાં–૫૧

ખમાસમણનો દુહો—

ાનાવરણીય જે કર્મ છે, ક્ષય ઉપશમ તસ થાય રે,
ગુણે એહીજ આતમા, જ્ઞાને અબોધતા જાય રે ૧
ર જિનેશ્વર ઉપદિશે, તુમે સાંભળજો ચિત્ત લાઈ રે,
ાતમધ્યાને આતમા, ઋદ્ધિ મળે સવિ આઈ રે વીર૦ ૨

જ્ઞાનપદના ૫૧ ગુણ

૧ સ્પર્શનેન્દ્રિયવ્યંજનાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમ
૨ રસનેન્દ્રિયવ્યંજનાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમ
૩ ઘ્રાણેન્દ્રિયવ્યંજનાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમ
૪ શ્રોત્રેન્દ્રિયવ્યંજનાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમ
૫ સ્પર્શનેન્દ્રિય-અર્થાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમ
૬ રસનેન્દ્રિય-અર્થાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમ
૭ ઘ્રાણેન્દ્રિય-અર્થાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ
૮ ચક્ષુરિન્દ્રિય-અર્થાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમ
૯ શ્રોત્રેન્દ્રિય-અર્થાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમ
૧૦ માનસાર્થાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમ
૧૧ સ્પર્શનેન્દ્રિય-ઈહામતિજ્ઞાનાય નમ
૧૨ રસનેન્દ્રિય-ઈહામતિજ્ઞાનાય નમ
૧૩ ઘ્રાણેન્દ્રિય-ઈહામતિજ્ઞાનાય નમ
૧૪ ચક્ષુરિન્દ્રિય-ઈહામતિજ્ઞાનાય નમ

૧૫ શ્રોત્રેન્દ્રિય-ઈહામતિજ્ઞાનાય નમઃ

૧૬ મન ઈહામતિજ્ઞાનાય નમઃ

૧૭ સ્પર્શનેન્દ્રિય-અપાયમતિજ્ઞાનાય નમઃ

૧૮ રસનેન્દ્રિય-અપાયમતિજ્ઞાનાય નમઃ

૧૯ ઘ્રાણેન્દ્રિય-અપાયમતિજ્ઞાનાય નમઃ

૨૦ ચક્ષુરિન્દ્રિય-અપાયમતિજ્ઞાનાય નમઃ

૨૧ શ્રોત્રેન્દ્રિય-અપાયમતિજ્ઞાનાય નમઃ

૨૨ મન અપાયમતિજ્ઞાનાય નમઃ

૨૩ સ્પર્શનેન્દ્રિય-ધારણામતિજ્ઞાનાય નમઃ

૨૪ રસનેન્દ્રિય-ધારણામતિજ્ઞાનાય નમઃ

૨૫ ઘ્રાણેન્દ્રિય-ધારણામતિજ્ઞાનાય મનઃ

૨૬ ચક્ષુરિન્દ્રિય-ધારણામતિજ્ઞાનાય નમઃ

૨૭ શ્રોત્રેન્દ્રિય-ધારણામતિજ્ઞાનાય નમઃ

૨૮ મનોધારણામતિજ્ઞાનાય નમઃ

૨૯ અક્ષરશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ

૩૦ અનક્ષરશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ

૩૧ સંજ્ઞિશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ

૩૨ અસંજ્ઞિશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ

૩૩ સમ્યક્‌શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ

૩૪ મિથ્યાશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ

૩૫ સાદિશ્રુતજ્ઞાનાય નમ

૩૬ અનાદિશ્રુતજ્ઞાનાય નમ

૩૭ સપર્યવસિતશ્રુતજ્ઞાનાય નમ

૩૮ અપર્યવસિતશ્રુતજ્ઞાનાય નમ

૩૯ ગમિકશ્રુતજ્ઞાનાય નમ

૪૦ અગમિકશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ

૪૧ અંગપ્રવિષ્ટશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ

૪૨ અનંગપ્રવિષ્ટશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ

૪૩ અનુગામિ–અવધિજ્ઞાનાય નમઃ

૪૪ અનનુગામિ–અવધિજ્ઞાનાય નમ

૪૫ વર્ધમાન–અવધિજ્ઞાનાય નમ

૪૬ હીયમાન–અવધિજ્ઞાનાય નમ

૪૭ પ્રતિપાતિ–અવધિજ્ઞાનાય નમ

૪૮ અપ્રતિપાતિ–અવધિજ્ઞાનાય નમ

૪૯ ઋજુમતિમન પર્યવજ્ઞાનાય નમ

૫૦ વિપુલમતિમન પર્યવજ્ઞાનાય નમ

૫૧ લોકાલોકપ્રકાશકકેવલજ્ઞાનાય નમઃ

શ્રી જ્ઞાનપદનું ચૈત્યવંદન

ક્રિયાદિક સમ ધામ વદિ, જિન આદિમનાથ
આપ શ્રીમુખસે જિનજનિત, રૂપ વીર પ્રમાણ

[illegible] આદિ દોષ, [illegible] નાશ; ૨
લોકાલોક [illegible] નાશ, [illegible] કેવલ [illegible].

[illegible] નાશ પ્રકાશ; ૩
[illegible], નિત શાશ્વત અવકાશ.

શ્રી જ્ઞાનપદનું સ્તવન.

જ્ઞાનપદ ભજિયે રે જગત સુહંકરૂ, પાંચ એકાવન ભેદે રે;
સમ્યગ્જ્ઞાન જે જિનવર ભાખિયું, જડતા જનની ઉચ્છેદે રે. ૧
જ્ઞાન૦ એ આંકણી.

ભક્ષાભક્ષ વિવેચન પરગટો, ખીર નીર જિમ હંસો રે;
ભાગ અનંતમો રે અક્ષરનો સદા, અપ્રતિપાતિ પ્રકાશ્યો રે. જ્ઞા૦૨

મનથી ન જાણે રે કુંભકરણવિધિ, તેહથી કુંભ કેમ થાશે રે?
જ્ઞાન દયાથી રે પ્રથમ છે નિયમા, સદસદ્ભાવ વિકાશે રે. જ્ઞા૦૩

કંચનનાણું રે લોચનવંત લહે, અંધોઅંધ પુલાય રે;
એકાંતવાદી રે તત્ત્વ પામે નહીં, સ્યાદ્વાદ રસ સમુદાય રે. જ્ઞા૦૪

જ્ઞાનભર્યા ભરતાદિક ભવ તર્યા, જ્ઞાન સકળ ગુણ મૂળ રે;
જ્ઞાની જ્ઞાનતણી પરિણતિથકી, પામે ભવજળ કૂળ રે. જ્ઞા૦૫

અલ્પાગમ જઈ ઉગ્ર વિહાર કરે, વિચરે ઉદ્યમવંત રે;
ઉપદેશમાળામાં કિરિયા તેહની, કાયકલેશ તસ હુંત રે. જ્ઞા૦૬

જયંત ભૂપો રે જ્ઞાન આરાધતો, તીર્થંકર પદ પામે રે;
બે શશિ મેરૂ પરે જ્ઞાન અનંતગુણી, સૌભાગ્યલક્ષ્મી
હિતકામે રે. જ્ઞા૦૭

શ્રી જ્ઞાનપદ સ્તુતિ

મતિ શ્રુત ઇંદ્રિય જનિત કહીએ, લહીએ ગુણ ગંભીરોજી,
આતમધારી ગણધર વિચારી, દ્વાદશ અંગ વિસ્તારોજી,
અવધિ મન પર્યવ કેવલ વલી, પ્રત્યક્ષ રૂપ અવધારોજી,
એ પંચ જ્ઞાનકું વંદો પૂજો, ભવિજનને સુખકારોજી ૧

આઠમા દિવસ

પદ શ્રી ચારિત્ર	કાઉસ્સગ્ગ ૭૦ લોગસ્સ,
વર્ણ-શ્વેત આયંબિલ એક ધાન્ય ચોખાનું	સ્વસ્તિક ૭૦
નવકારવાલી-ૐ હ્રીં નમો ચારિત્તસ્સ	પ્રદક્ષિણા ૭૦
	ખમાસમણા ૭૦

ખમાસમણનો દુહો—

જાણ ચારિત્ર તે આતમા, નિજસ્વભાવમાં રમતો રે;
લેશ્યા શુદ્ધ અલંકર્યો, મોહવને નવિ ભમતો રે ૧
વીર જિનેશ્વર ઉપદિશે, તુમે સાંભળજો ચિત્ત લાઈ રે;
આતમધ્યાને આતમા, ઋદ્ધિ મળે સવિ આઈ રે વીર૦ ૨

ચારિત્રપદના ૭૦ ગુણ

૧ પ્રાણાતિપાતવિરમણરૂપચારિત્રાય નમઃ
૨ મૃષાવાદવિરમણરૂપચારિત્રાય નમઃ
૩ અદત્તાદાનવિરમણરૂપચારિત્રાય નમઃ
૪ મૈથુનવિરમણરૂપચારિત્રાય નમઃ
૫ પરિગ્રહવિરમણરૂપચારિત્રાય નમઃ

૬ ક્ષમાધર્મરૂપચારિત્રાય નમઃ

૭ આર્જવધર્મરૂપચારિત્રાય નમઃ

૮ મૃદુતાધર્મરૂપચારિત્રાય નમઃ

૯ મુક્તિધર્મરૂપચારિત્રાય નમઃ

૧૦ તપોધર્મરૂપચારિત્રાય નમઃ

૧૧ સંયમધર્મરૂપચારિત્રાય નમઃ

૧૨ સત્યધર્મરૂપચારિત્રાય નમઃ

૧૩ શૌચધર્મરૂપચારિત્રાય નમઃ

૧૪ અકિંચનધર્મરૂપચારિત્રાય નમઃ

૧૫ બ્રહ્મચર્યધર્મરૂપચારિત્રાય નમઃ

૧૬ પૃથ્વીરક્ષાસંયમચારિત્રાય નમઃ

૧૭ ઉદકરક્ષાસંયમચારિત્રાય નમઃ

૧૮ તેજોરક્ષાસંયમચારિત્રાય નમઃ

૧૯ વાયુરક્ષાસંયમચારિત્રાય નમઃ

૨૦ વનસ્પતિરક્ષાસંયમચારિત્રાય નમઃ

૨૧ દ્વીન્દ્રિયરક્ષાસંયમચારિત્રાય નમઃ

૨૨ ત્રીન્દ્રિયરક્ષાસંયમચારિત્રાય નમઃ

૨૩ ચતુરિન્દ્રિયરક્ષાસંયમચારિત્રાય નમઃ

૨૪ પંચેન્દ્રિરક્ષાસંયમચારિત્રાય નમઃ

૫ અજીવરક્ષાસંયમચારિત્રાય નમઃ

વીર જિનેસર ઉપદિશે, સાંભળજો ચિત્ત લાઈ રે;
આતમધ્યાને આતમા, રિદ્ધિ મળે સવિ આઈ રે વીર

તપપદના ૫૦ ગુણ

૧ યાવત્કથિકતપસે નમઃ
૨ ઇત્વરકથિકતપસે નમઃ
૩ બાહ્ય-ઔનોદર્યતપસે નમઃ
૪ અભ્યન્તર-ઔનોદર્યતપસે નમઃ
૫ દ્રવ્યતઃ-વૃત્તિસંક્ષેપતપસે નમઃ
૬ ક્ષેત્રતઃ-વૃત્તિસંક્ષેપતપસે નમઃ
૭ કાલતઃ-વૃત્તિસંક્ષેપતપસે નમઃ
૮ ભાવતઃ-વૃત્તિસંક્ષેપતપસે નમઃ
૯ ...ત્યાગતપસે નમઃ
...નતપસે નમઃ
-કષાય યોગવિષયસંલીનતાતપસે નમઃ
...-પરદારાદિવર્જિતસ્થાનાવસ્થિતતપસે નમઃ
...નાપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ
...પ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ
...પ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ
૧૧ વિવેકપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ
૧૭ કાયોત્સર્ગપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ

[illegible] આ છે લાલ! [illegible]
તેહને [illegible] કેવલી [illegible]
આ છે લાલ! [illegible] મહિમા [illegible]. ૩. [illegible]
[illegible] આ છે લાલ! [illegible]
[illegible]; [illegible] નવપદશું નેહ,
આ છે લાલ [illegible] ગયુંજી...૪. એણી પરે
ગૌતમસ્વામ, નવનિધિ જેહને નામ, આ છે લાલ! નવપદ
મહિમા વખાણીએજી; ઉત્તમસાગર શિષ્ય, પ્રણમે તે નિશ
દિન, આ છે લાલ! નવપદ મહિમા જાણીએજી...૫.

શ્રી ચારિત્રપદ સ્તુતિ.

કર્મ અપચય દૂર ખપાવે, આતમધ્યાન લગાવેજી,
બારે ભાવના શુદ્ધિ ભાવે, સાગરપાર ઉતારેજી;
ષટ ખંડ રાજકું દૂર તજીને, ચક્રી સંજમ ધારેજી,
એહવો ચારિત્રપદ નિત વંદો, આતમ ગુણ હિતકારેજી. ૧

નવમો દિવસ

પદ-શ્રી તપ	કાઉસ્સગ્ગ-૫૦ લોગસ્સ
વર્ણ-સફેદ, આયંબિલ એક ધાન્ય તે ચોખાનું.	સ્વસ્તિક-૫૦
નવકારવાલી-વીસ. ૐ હ્રીં નમો તવસ્સ.	પ્રદક્ષિણા તથા ખમાસમણા ૫૦

ખમાસમણનો દુહો—

ઘે સંવરી, પરિણતિ સમતા યોગે રે;
એહીજ આતમા, વર્તે નિજગુણ ભોગે રે.

૩૮ કુલવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ
૩૯ ગણવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ
૪૦ વાચનાતપસે નમઃ
૪૧ પૃચ્છનાતપસે નમઃ
૪૨ પરાવર્તનાતપસે નમઃ
૪૩ અનુપ્રેક્ષાતપસે નમઃ
૪૪ ધર્મકથાતપસે નમઃ
૪૫ આર્તધ્યાનનિવૃત્તિતપસે નમઃ
૪૬ રૌદ્રધ્યાનનિવૃત્તિતપસે નમઃ
૪૭ ધર્મધ્યાનચિન્તનતપસે નમઃ
૪૮ શુક્લધ્યાનચિન્તનતપસે નમઃ
૪૯ બાહ્યકાયોત્સર્ગતપસે નમઃ
૫૦ અભ્યન્તરકાયોત્સર્ગતપસે નમઃ

છેલ્લે દિવસે વિશેષમાં શ્રી નવપદજી મહારાજની વિસ્તારથી પૂજા ભણાવવી તથા દેવ ગુરુ ભક્તિ વિશેષે વિશેષ કરાવવી. નવપદજીના મંડળની રચના કરવી. ઉજમણું કરવું, અને શ્રીપાળરાજાનો રાસ પૂર્ણ કરવો.

શ્રી તપ પદનું ચૈત્યવંદન

શ્રી [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] ૧

૧૮ તપઃપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ

૧૯ છેદપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ

૨૦ મૂલપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ

૨૧ અનવસ્થાપ્યપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ

૨૨ પારાંચિતપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ

૨૩ જ્ઞાનવિનયરૂપતપસે નમઃ

૨૪ દર્શનવિનયરૂપતપસે નમઃ

૨૫ ચારિત્રવિનયરૂપતપસે નમઃ

૨૬ મનોવિનયરૂપતપસે નમઃ

૨૭ વચનવિનયરૂપતપસે નમઃ

૨૮ કાયવિનયરૂપતપસે નમઃ

૨૯ ઉપચારવિનયરૂપતપસે નમઃ

૩૦ આચાર્યવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ

૩૧ ઉપાધ્યાયવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ

૩૨ સાધુવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ

૩૩ તપસ્વિવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ

૩૪ લઘુશિષ્યાદિવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ

૩૫ ગ્લાનસાધુવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ

૩૬ શ્રમણોપાસકવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ

સંઘવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ

પદને આરાધી, સાધી આતમ કાજ;
અનુભવ ઉત્તમ, સૌભાગ્યલક્ષ્મી મહારાજ
હો પ્રાણી ! તપ૦ ૭

શ્રી તપપદની સ્તુતિ,

ઇચ્છારોધન તપ તે ભાખ્યો, આગમ તેહનો સાખીજી,
દ્રવ્ય-ભાવસે બાહ્ય દાખી, જોગ સમાધિ રાખીજી,
ચેતનનિજ ગુણ પરિણતિ પેખી, તેહી જ તપ ગુણ દાખીજી,
લબ્ધિ સાધનો કારણ દેખી, ઇશ્વર મુખસે ભાખીજી ૧

દશમા દિવસ

પારણાના દિવસનો વિધિ

પદ-ૐ હ્રીં શ્રીવિમલેશ્વરચક્રેશ્વરીપૂજિતાય શ્રી સિદ્ધચક્રાય નમ

નવકારવાળી-વીસ	સ્વસ્તિક—નવ
ખમાસમણા—નવ	કાઉસ્સગ્ગ-નવ
પ્રદક્ષિણા—નવ	

સિદ્ધચક્રના ગુણ ઘણા, કહેતા ન આવે પાર,
વાંછિત પૂરે દુઃખ હરે, વંદુ વારંવાર
ૐ હ્રીં શ્રી સિદ્ધચક્રાય નમો નમઃ

આ પ્રમાણે વિધી નવ આયંબિલમાં [illegible]

પારણાને દિવસે [illegible]

ચયુ કર નામે ચારિત્ર, ચારિત્ર [illegible] નિહાળ;
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] કર્મ [illegible]. ૨
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] રોગ [illegible];
વંદનગે નિત [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ૩

શ્રી તપપદનું સ્તવન.

તપપદને પૂજીજે હો પ્રાણી! તપપદને પૂજીજે. (એ આંકણી)
સર્વ મંગળમાં પહેલું મંગળ, કર્મ નિકાચિત ટાળે;
ક્ષમાસહિત જે આહાર નિરીહતા, આતમઋદ્ધિ નિહાળે.
હો પ્રાણી ! તપ૦ ૧

તે ભવ મુક્તિ જાણે જિનવર, ત્રણ ચઉ જ્ઞાને નિયમા;
તો યે તપ આચરણ ન મૂકે, અનંતગુણો તપ મહિમા.
હો પ્રાણી ! તપ૦ ૨

પીઠ અને મહાપીઠ, મુનીશ્વર પૂરવભવ મલ્લિજિનનો;
સાધવી લખમણા તપ નવિ ફળિયો, દંભ ગયો નહિ મનનો
હો પ્રાણી ! તપ૦ ૩

અગ્યાર લાખ ને એશી હજાર, પાંચસે પાંચ દીન ઉણા;
નંદનઋષિયે માસખમણ કરી, કીધાં કામ સંપુન્ના.
હો પ્રાણી ! તપ૦ ૪

તપ તપિયા ગુણ રત્ન સંવત્સર, ખંધક ક્ષમાના દરિયા;
ચૌદ હજાર સાધુમાં અધિકા, ધન્નો તપગુણ ભરિયા.
હો પ્રાણી ! તપ૦

ષડ્ ભેદ બાહિર તપના પ્રકાશ્યા, અભ્યંતર ષટ ભેદ;
બાર ભેદ તપ તપતાં નિર્મળ, સફળ અનેક ઉમેદ.
હો પ્રાણી ! તપ૦

ગુમાણુ દેમાવયાણ, નમો નમોણુ તવઙ્કયાણ,
દૂરીકયકુગ્ગહાણ, નમો નમો સૂરસમપ્પહાણ ૨
વિત્થારણુતપ્પરાણ, નમો નમો વાયગકુંજરાણ;
સ સાહિઅસંજમાણ, નમો નમો સુદ્ધદયાદમાણ ૩
જિણુત્તતત્તે રુઇલક્ખણસ્સ, નમો નમો નિમ્મલદંસણસ્સ;
સંમોહતમોહરસ્સ, નમો નમો નાણુદિવાયરસ્સ ૪
હિઅખંડિઅસક્કિઅસ્સ, નમો નમો સંજમવીરિયસ્સ;
મ્મૂલણકુંજરસ્સ, નમો નમો તિવ્વતવોભરસ્સ ૫
નવપયસિદ્ધ, લદ્ધિવિજ્જાસમિદ્ધ,
પયડિયસુરવગ્ગ હ્રીંતિરેહાસમગ્ગ,
દહદિસિસુરસાર, ખોણિપીઢાવયાર,
તિજયવિજયચક્ક, સિદ્ધચક્ક નમામિ ૬

૩

[illegible]
જગ ઇચ્છિત ચિંતા પાપ નાશે, નમો નવપદ જયકાર ૧
અરિહંત સિદ્ધ-સૂરીશ-વાચક,-સાધુ દર્શન સુખકાર,
વરજ્ઞાનપદ-ચારિત્ર-તપ એ નમો નવપદ જયકાર ૨
શ્રીપાલ રાજા, શરીર સાજા, સેવતાં નવપદ વરૂ;
જગમાંહિ ગાજા, કીર્તિભાજા, નમો નવપદ જયકાર ૩
શ્રી સિદ્ધચક્ર પસાય સંકટ, આપદા નાસે સવે
વાધે વિશેષે સુખ મનોવાંછિત, નમો નવપદ જયકાર ૪

નવપદની આરાધનાની સમજણ માટે તેનું યંત્ર
અહીં આપવામાં આવે છે—

નં.	નામ	વર્ણ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	નવકારવાળી	[illegible]
૧	અરિહંતપદ	શુક્લ	૧૨	૧૨	૧૨	૧૨	૨૦	[illegible]
૨	સિદ્ધપદ	રક્ત	૮	૮	૮	૮	"	[illegible]
૩	આચાર્યપદ	પીત	૩૬	૩૬	૩૬	૩૬	"	[illegible]
૪	ઉપાધ્યાયપદ	નીલ	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	"	[illegible]
૫	સાધુપદ	શ્યામ	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	"	[illegible]
૬	દર્શનપદ	શુક્લ	૬૭	૬૭	૬૭	૬૭	"	[illegible]
૭	જ્ઞાનપદ	શુક્લ	૫૧	૫૧	૫૧	૫૧	"	[illegible]
૮	ચારિત્રપદ	શુક્લ	૭૦	૭૦	૭૦	૭૦	"	[illegible]
૯	તપપદ	શુક્લ	૫૦	૫૦	૫૦	૫૦	"	[illegible]

શ્રી નવપદજીનાં ચૈત્યવંદનો.

૧

જો ધુરિ સિરિઅરિહંતમૂલદઢપીઢપઈટ્ઠિઓ;
સિદ્ધ-સૂરિ-ઉવજ્ઝાય-સાહૂ- ચિહુ' સાહગરિટ્ઠિઓ.
દંસણ-નાણ-ચરિત્તતવહિ પડિસાહાસુન્દરૂ;
તત્તક્ખરસરવગ્ગલદ્ધિ-ગુરુપયદલદુંબરૂ.
દિસિપાલજક્ખજક્ખિણીપમુહ-સુરકુસુમેહિં અલંકિઓ,
સો સિદ્ધચક્કગુરુકપ્પતરૂ, અમ્હ મણવંછિયફલ દિઓ.

૨

(ઉપજાતિ ૭૬)

ઉપ્પન્નસન્નાણમહોમયાણં, સપ્પાડિહેરાસણસંઠિયાણં;
દેસણાણં દિયસજ્જણાણં, નમો નમો હોઉ સયા જિણાણં

ગુમાણુ દેમાઉયાણં, નમો નમોણું તચઉક્કયાણં,
હ્રીંકપદુગ્ગદાણં, નમો નમો સૂરસમપ્પહાણં ૨
વિજ્જાપવાયાણં, નમો નમો વાયગકુંજરાણં;
સાહિમસજમાણં, નમો નમો સુદ્ધદયાઈમાણં ૩
ગયગ્ગ પુંડકુંખચુસ્સ, નમો નમો નિમ્મલદંસણસ્સ;
મોહતમોહરસ્સ, નમો નમો નાણદિવાયરસ્સ ૪
દિયાખ દિવખક્ખિઅસ્સ, નમો નમો સંજમવીરિયસ્સ;
મોસ્મુલયક્રુમસ્સ, નમો નમો નિમ્મલતવોભરસ્સ ૫
નવપયસિદ્ધ, લદ્ધિવિજ્જાસમિદ્ધ,
પયડિયસુરવગ્ગ હ્રીંતિરેહાસમગ્ગ,
દલદસુહસાર, ખોણિપીઢાવયાર,
તિજયવિજયચક્ક, સિદ્ધચક્ક નમામિ ૬

૩

[illegible] પરમકમલા-કેલિમંદિર;
ભવોદધિ ભીતિ પાપનાશ, નમો નવપદ જયકાર ૧
અરિહંત સિદ્ધ-સૂરીશ-વાચક,-સાધુ-દર્શન-સુખકાર;
વરજ્ઞાનપદ-ચારિત્ર-તપ એ, નમો નવપદ જયકાર ૨
શ્રીપાલ રાજા, શરીર સાજા, સેવતાં નવપદ વર,
જગમાંહિ ગાજ્યા, કીર્તિ ભાજ્યા, નમો નવપદ જયકાર ૩
શ્રી સિદ્ધચક્ર પસાય સંકટ, આપદા નાસે સવે,
વળી વિસ્તરે સુખ મનોવાંછિત, નમો નવપદ જયકાર ૪

નવપદની આરાધનાની સમજણ માટે તેનું યંત્ર અહીં આપવામાં આવે છે—

ક્રમ	નામ	વર્ણ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
૧	અરિહંતપદ	શ્વેત	૧૨	૧૨	૧૨	૧૨	૨૦	[illegible]
૨	સિદ્ધપદ	રાતો	૮	૮	૮	૮	,,	[illegible]
૩	આચાર્યપદ	પીળો	૩૬	૩૬	૩૬	૩૬	,,	[illegible]
૪	ઉપાધ્યાયપદ	લીલો	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	,,	[illegible]
૫	સાધુપદ	શ્યામ	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	,,	[illegible]
૬	દર્શનપદ	શુક્લ	૬૭	૬૭	૬૭	૬૭	,,	[illegible]
૭	જ્ઞાનપદ	શુક્લ	૫૧	૫૧	૫૧	૫૧	,,	[illegible]
૮	ચારિત્રપદ	શુક્લ	૭૦	૭૦	૭૦	૭૦	,,	[illegible]
૯	તપપદ	શુક્લ	૫૦	૫૦	૫૦	૫૦	,,	

શ્રી નવપદજીનાં ચૈત્યવંદનો.

૧

જો ધુરિ સિરિઅરિહંતમૂલદઢપીઢપઈટ્ઠિઓ;
સિદ્ધ–સૂરિ–ઉવજ્ઝાય–સાહૂ– ચિહુ સાહગરિટ્ઠિઓ.
દંસણુ–નાણુ–ચરિત્તતવહિ પડિસાહાસુન્દરૂ;
તત્તક્ખરસરવગ્ગલદ્ધિ–ગુરુપયદલદુંબરૂ.
દિસિપાલજક્ખજક્ખિણીપમુહ–સુરકુસુમેહિં અલંકિઓ;
સો સિદ્ધચક્કગુરુકપ્પતરૂ, અમ્હ મણવંછિયફલ દિઓ.

૨

(ઉપજાતિ ૭૬)

ઉપ્પન્નસન્નાણુમહોમયાણું, સપ્પાડિહેરાસણુસંઠિયાણું;
સદ્દેસણાણું દિયસજ્જણાણું, નમો નમો હોઉ સયા જિણાણું.

સિદ્ધાણમાણંદરમાલયાણં, નમો નમોણંતચઉક્કયાણં;
સૂરીણ દૂરીકયકુગ્ગહાણં, નમો નમો સૂરસમપ્પહાણં ૨
સુત્તત્થવિત્થારણતપ્પરાણં, નમો નમો વાયગકુંજરાણં;
સાહૂણ સંસાહિઅસંજમાણં, નમો નમો સુદ્ધદયાદમાણં ૩
જિણુત્તતત્તે રુઇલક્ખણસ્સ, નમો નમો નિમ્મલદંસણસ્સ;
અન્નાણસંમોહતમોહરસ્સ, નમો નમો નાણદિવાયરસ્સ ૪
આરાહિઅખંડિઅસક્કિઅસ્સ, નમો નમો સંજમવીરિઅસ્સ;
કમ્મદ્દુમોમ્મૂલણકુંજરસ્સ, નમો નમો તિવ્વતવોભરસ્સ ૫
ઇય નવપયસિદ્ધં, લદ્ધિવિજ્જાસમિદ્ધં,
પયડિઅસરવગ્ગં હ્રીંતિરેહાસમગ્ગં,
દિસિવઇસુરસારં, ખોણિપીઢાવયારં,
તિજયવિજયચક્કં, સિદ્ધચક્કં નમામિ ૬

૩

ખાયગ-ઉપશમગા-કેવિમ-ઉમદિ,
કર્મોદિકવિતપાપનાશક, નમો નવપદ જયકાર ૧
અરિહંત સિદ્ધ-સૂરીશ-વાચક-સાધુ દર્શન સુખકાર,
વરજ્ઞાનપદ-ચારિત્ર તપ એ, નમો નવપદ જયકાર ૨
શ્રીપાલ રાજા, શરીર સાજા, સેવતા નવપદ વર,
જગમાંહિ ગાજ્યા, કીર્તિભાજા, નમો નવપદ જયકાર ૩
શ્રી સિદ્ધચક્ર પસાય સંકટ, આપદા નાશ કરે,
વળી વિસ્તરે સુખ મનોવાંછિત, નમો નવપદ જયકાર ૪

નવપદની આરાધનાની સમજણ માટે તેનું [illegible]
કોઠો આપવામાં આવે છે—

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
૧	[illegible]	[illegible]	૧૨	૧૨	૧૨	૧૨	૨૦	[illegible]
૨	[illegible]	[illegible]	[illegible]	૮	૮	૮	,,	[illegible]
૩	[illegible]	[illegible]	૩૬	૩૬	૩૬	૩૬	,,	[illegible]
૪	[illegible]	[illegible]	૨૫	૨૫	૨૫	૨૫	,,	[illegible]
૫	સાધુપદ	[illegible]	૨૭	૨૭	૨૭	૨૭	,,	[illegible]
૬	[illegible]	[illegible]	૬૭	૬૭	૬૭	૬૭	,,	[illegible]
૭	જ્ઞાનપદ	[illegible]	૫૧	૫૧	૫૧	૫૧	,,	,,
૮	ચારિત્રપદ	[illegible]	૭૦	૭૦	૭૦	૭૦	,,	,,
૯	તપપદ	[illegible]	૫૦	૫૦	૫૦	૫૦	,,	,,

શ્રી નવપદજીનાં ચૈત્યવંદનો.

૧

જો ધુરિ સિરિઅરિહંતમૂલદઢપીઠપઈટ્ઠિઓ;
સિદ્ધ–સૂરિ–ઉવજ્ઝાય–સાહૂ– ચિહુ' સાહગરિટ્ઠિઓ.
દંસણ–નાણ–ચરિત્તતવહિ પડિસાહાસુન્દરૂ;
તત્તક્ખરસરવગ્ગલદ્ધિ–ગુરુપયદલદુંબરૂ.
દિસિપાલજક્ખજક્ખિણીપમુહ–સુરકુસુમેહિં અલંકિઓ;
સો સિદ્ધચક્કગુરુકપ્પતરૂ, અમ્હ મણવંછિયફલ દિઓ.

૨

(ઉપજાતિ છંદ)

ઉપ્પન્નસન્નાણમહોમયાણં, સપ્પાડિહેરાસણસંઠિયાણં;
સદ્દેસણાણંદિયસજ્જણાણં, નમો નમો હોઉ સયા જિણાણં.

[illegible]
[illegible] ૨
[illegible]
[illegible] ૩
વિધિ આરાધન [illegible], [illegible] આગાપીએ,
તપ [illegible] ગુણ આગાર [illegible], શુદ્ધ આતમ સાધીએ. ૪
ગહ-કષ્ટ ચૂરે [illegible] પૂરે, યક્ષ વિમલેશ્વર વરં;
શ્રી સિદ્ધચક્ર પ્રતાપ જાણી, વિજય વિલસે સુખભરં [illegible]

૪

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધતાં, સુખ સંપત્તિ લહીએ
સુરતરુ ને સુરમણિથકી, અધિકજ મહિમા કહીએ
આઠ કર્મ હાણી કરી, શિવમંદિર રહીએ
વિધિશું નવપદ ધ્યાનથી, પાતિક સવિ દમીએ.
સિદ્ધચક્ર જે સેવશે, એકમના નર નાર;
મનવાંછિત ફળ પામશે, તે સવિ ત્રિભુવન મોઝાર.
અંગ દેશ ચંપા પુરી, તસ કેરો ભૂપાલ;
મયણા સાથે તપ તપે, તે કુંવર શ્રીપાલ.
સિદ્ધચક્રજીના ન્હવણથકી, જસ નાઠા રોગ;
તત્ક્ષણ ત્યાંથી તે લહે, શિવસુખ સંજોગ.
સાતસે કોઢી હોતા, હુવા નિરોગી જેહ;
સોવન વાને ઝલહલે, જેહની નિરુપમ દેહ.
તેણે કારણ તમે ભવિજનો, પ્રહ ઉઠી ભકતે;
[illegible] માસ ચૈત્રથકી, આરાધો જુગતે.

સિદ્ધચક્ર પ્રભુ તણા, વંદો વલી દેવ,
પડિક્કમણ કરી ઉભય કાલ જિનવર મુનિ સેવ ૮
નવપદ ધ્યાન હૃદયે ધરો, પ્રતિપાલો મનિ શીલ
નવપદ આંબિલ તપ તપો, જેમ હોય લીલમ લીલ ૯

પહેલે પદ અરિહંતનું, નિત્ય કીજે ધ્યાન
બીજે પદ વલી સિદ્ધના, કરીએ ગુણગાન ૧૦

આચારજ ત્રીજે પદે જપતાં જયજયકાર,
ચોથે પદ ઉવજ્ઝાયના ગુણ ગાઉં ઉદાર ૧૧

સબ સાધુ વંદુ સહી, અઢીદ્વીપમાં જેહ,
પંચમ પદમાં તે સહી ધરજો ધરી નેહ ૧૨

છઠ્ઠે પદ દરસણ નમું દરસન અજવાળ,
જ્ઞાન પદ નમું સાતમે, તેમ પાપ પખાળ ૧૩

આઠમે પદ રૂડે મને, ચારિત્ર [illegible]
નવમે પદ બહુ તપ તપો [illegible] ૧૪

[illegible] નવપદ [illegible]
[illegible] ૧૫

(૫)

[illegible]
[illegible] ૧
[illegible]
[illegible] ૨

પંચમ પદ ગુણ ગાવું, નમતાં ન આણો લાજ;
એ પરમેષ્ઠિ પંચને, ધ્યાને અવિચળ રાજ. ૩

દંસણ સંકાદિક રહિત, પદ છઠ્ઠે ધારો;
સર્વ નાણપદ સાતમે, ક્ષણ એક ન વિસારો. ૪

ચારિત્ર ચોખું ચિત્ત ધરી, પદ અષ્ટમ જપિયે;
સકલ ભેદ બિચ દાન-ફળ તપ નવમે તપિયે. ૫

એ સિદ્ધચક્ર આરાધતાં પૂરે વંછિત કોડ;
સુમતિવિજય કવિરાયનો, રામ કહે કર જોડ. ૬

(૬)

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીએ, આસો ચઇતર માસ;
નવ દિન નવ આંબિલ કરી, કીજે ઓળી ખાસ. ૧

કેસર ચંદન ઘસી ઘણાં, કસ્તુરી બરાસ;
જુગતે જિનવર પૂજીયા, મયણા ને શ્રીપાળ. ૨

પૂજા અષ્ટ પ્રકારની, દેવવંદન ત્રણ કાળ;
મંત્ર જપો ત્રણ કાળ ને, ગણણું તેર *હજાર. ૩

કષ્ટ ટળ્યું ઉંબર તણું, જપતા નવપદ ધ્યાન;
શ્રી શ્રીપાળ નરીંદ થયા, વાધ્યો બમણો વાન. ૪

સાતસો કોઢી સુખ લહ્યા, પામ્યા નિજ આવાસ;
પુણ્યે મુક્તિવધૂ વર્યા, પામ્યા લીલવિલાસ. ૫

---

* પાંચ પરમેષ્ઠિના (૧૦૮), અને જ્ઞાનના (૫), દર્શનના (૫), ચારિત્રના (૧૦) અને તપના (૨), એમ કુલ (૧૩૦) ભેદની એકેક નવકારવાળીં ગણુતાં (તેના ૧૦૦ ગણાતા હોવાથી) ૧૩૦૦૦ ગુણણું થાય છે.

ગૌતમ [illegible] કહ્યા, [illegible] જિન [illegible] વિસ્તાર [illegible] રે,
નવપદ આરાધનમાં, [illegible] ભવિક [illegible] લાલ રે. શ્રી સિ૦ ૨

ધર્મરત્નના [illegible] ગાઉં [illegible] મુનિરાજ [illegible] રે;
સંવર [illegible], [illegible] શ્રી સિદ્ધચક્ર [illegible] રે. શ્રી સિ૦ ૩

ચક્રી ચક્ર ને [illegible], [illegible] રે;
તિમ સિદ્ધચક્ર પ્રભાવથી, [illegible] અખંડ [illegible] રે. શ્રી સિ૦ ૪

મયણા ને શ્રીપાલજી, જપતાં બહુ [illegible] લાલ રે;
ગુણ જસવંત જિનેંદ્રનો જ્ઞાન વિનોદ પ્રસિદ્ધ લાલ રે. શ્રી સિ૦ ૫

(૨)

([illegible] રાગ)

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીએ, જિમ પામો હો ભવિ કોડ કલ્યાણક કે; શ્રી શ્રીપાલતણી પરે સુખ પામો હો લહી નિર્મળ નાણ કે. શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીયે. ૧ નવપદ ધ્યાન ધરો સદા, ચોખે ચિત્તે હો આણી બહુ ભાવ કે; વિધિ આરાધન સાચવો, જિમ જગમાં હો હોય જશનો જમાવ કે. શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૨ કેસર ચંદન કુસુમશું, પૂજીજે હો ઉવેખી ધૂપ કે; કુંદરૂ અગર ને અગરજા, તપદિનતાં હો તપ કીજે ઘૃતદીપ કે. શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૩. આસો ચૈત્ર શુકલપક્ષે, નવ દિવસે હો તપ કીજે એહ કે; સહજ સોભાગી સુસંપદા, સોવન સમ હો ઝબકે તસ દેહ કે. શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૪ જાવજીવ શક્તે કરો, જિમ પામો હો નિત્ય નવલા ભોગ કે; સાડા ચાર વરસ તથા, જિનશાસન હો એ મોટો . શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૫ વિમળદેવ સાન્નિધ્ય કરે, ચકે

લેઈ રહ્યો નહી ઠામ રે. શ્રી૦ ૯ ઇમ નવપદ જે ધ્યાવે પ્રાણી,
તે સુખ નિરમલ પાવે રે; ધીર કહે શુભ ભાવીક તે નર,
સિદ્ધિવધૂ-વર-કંત રે. શ્રી૦ ૧૦.

(૪)

નવપદ ધ્યાન સદા જયકારી. (એ આંકણી)

અરિહંત સિદ્ધ આચારજ પાઠક, સાધુ દેખો ગુણરૂપ ઉદારી
નવ ૧. દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર કે ઉત્તમ, તપ જેમ દોય ભેદ
હૃદય વિચારી. નવ૦ ૨. મંત્ર જડી ઔર તંત્ર ઘણેરા, ઉન
સબકું દુગ દૂર નિવારી. નવ૦ ૩. બહોત જીવ ભવજલસે
તારે, ગુણ ગાવત હૈ બહુ નર નારી. નવ૦ ૪ શ્રી જિન
શક્ત મોહન મુનિ વંદન, દિન દિન ચઢતે હર્ષ અપારી. નવ૦૫

(૫)

શ્રી નવ પદ-સ્વરૂપદર્શક ઢાળ

(શ્રી શ્રીપાલ રાસમાંથી)

ત્રીજે ભવ વર સ્થાનક તપ કરી, જેણે બાંધ્યું જિન નામ;
ચોસઠ ઇંદ્રે પૂજિત જે જિન, કિજે તાસ પ્રણામ રે.
ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૧
જેહને હોય કલ્યાણક દિવસે, નરકે પણ અજવાળું;
સકલ અધિક ગુણ અતિશય ધારી, તે જિન નમિ અઘ ટાલું રે.
ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૨
જે તિહું નાણ સમગ્ગ ઉપ્પન્ના, ભોગ કરમ ક્ષીણ જાણી;
લેઇ દીક્ષા શિક્ષા દિયે જનને, તે નમિયે જિનનાણી રે.
ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૩

વર છત્રીસ ગુણે કરી સોહે, યુગપ્રધાન જન મોહે;
જગ બોહે ન રહે ખિણ કોહે, સૂરિ નમું તે જોહે રે.
ભવિકા! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૧૨

નિત્ય અપ્રમત્ત ધર્મ ઉવએસે, નહિ વિકથા ન કષાય;
જેહને તે આચારજ નમિયે, અકલુષ અમલ અમાય રે.
ભવિકા! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૧૩

જે દિયે સારણ વારણ ચોયણ, પડિચોયણ વળી જનને;
પટધારી ગચ્છ થંભ આચારજ, તે માન્યા મુનિ મનને રે.
ભવિકા! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૧૪

અત્થમિએ જિન સૂરજ કેવલ, ચંદે જે જગદીવો;
ભુવન પદારથ પ્રગટન પટુ તે, આચારજ ચિરંજીવો રે.
ભવિકા! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૧૫

દ્વાદશ અંગ સજ્ઝાય કરે જે, પારગ ધારગ તાસ;
સૂત્ર અર્થ વિસ્તાર રસિક તે, નમો ઉવજ્ઝાય ઉલ્લાસ રે.
ભવિકા! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૧૬

અર્થ સૂત્ર ને દાન વિભાગે, આચારજ ઉવજ્ઝાય;
ભવ ત્રીજે જે લહે શિવસંપદ, નમીયે તે સુપસાય રે.
ભવિકા! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૧૭

મૂરખ શિષ્ય નિપાઇ જે પ્રભુ, પાહાણુને પલ્લવ આણે;
તે ઉવજ્ઝાય સકલ જન પૂજિત, સૂત્ર અર્થ સવિ જાણે રે.
ભવિકા! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૧૮

માર સરિખા ગણુચિંતક, આચારજ પદ યોગ;

મોહ ઉપશમ ક્ષય ઉપશમ ક્ષયથી, જે હોય ત્રિવિધ અભંગ
સમ્યગ્ દર્શન તેહ નમીજે, જિન ધર્મે દઢ રંગ રે.
ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે ૨૭

પંચવાર ઉપશમિય લહીજે, ક્ષય ઉપશમિય અસંખ;
એકવાર ક્ષાયિક તે સમકિત, દર્શન નમિયે અસંખ રે.
ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૨૮
જે વિણુ નાણ પ્રમાણ ન હોવે, ચારિત્ર તરુ નવિ ફલીયો;
સુખ નિર્વાણ ન જે વિણ લહીયે, સમકિત દર્શન બલીયો રે.
ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૨૯

સડસઠ બોલે જે અલંકરીઓ, જ્ઞાન ચારિત્રનું મૂલ;
સમકિત દર્શન તે નિત્ય પ્રણમું, શિવપંથનું અનુકૂલ રે.
ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૩૦
ભક્ષ અભક્ષ ન જે વિણુ લહિયે, પેય અપેય વિચાર;
કૃત્ય અકૃત્ય ન જે વિણુ લહિયે, જ્ઞાન તે સકલ આધાર રે.
ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૩૧

પ્રથમ જ્ઞાન ને પછી અહિંસા, શ્રી સિદ્ધાંતે ભાખ્યું;
જ્ઞાનને વંદો જ્ઞાન મ નિંદો, જ્ઞાનીએ શિવસુખ ચાખ્યું રે.
ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૩૨
સકલ ક્રિયાનું મૂલ તે શ્રદ્ધા, તેહનું મૂલ જે કહીયે;
તેહ જ્ઞાન નિત નિત વંદીજે, તે વિણુ કહો કિમ રહીયે રે.
ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ૩૩
પંચ જ્ઞાનમાંહિ જેહ સદાગમ, સ્વ-પર પ્રકાશક જેહ;
ન ઉપકારી, વળી જેમ રવિ શશિ મેહ રે.

[illegible] રે [illegible],
[illegible] રે. શ્રી૦ ૧૩

[illegible] રે [illegible],
[illegible] રે. ૧૪

(સાખી) પ્રથમ અક્ષર વિણ જગાડનાર જગનો કહ્યો,
મધ્યમ અક્ષર વિના, સંહાર તે જગનો થયો;
અંતિમ અક્ષર કાઢતાં, સહુ મન મીઠું હોય,
આપો ઉત્તર એકમાં, જેમ સહુ મન વહાલું હોય. ૧૫

આપે ઉત્તર મયણાસુંદરી રે લોલ,
નારી આંખોમાં કાજલ સોહાય રે. શ્રી૦ ૧૬

(સાખી) પહેલો અક્ષર કાઢતાં, સૌએ નરપતિ વૃક્ષને હોય,
મધ્યમ અક્ષર વિના, સૌ મન વહાલું હોય;
અંતિમ ત્રીજો અક્ષર કાઢતાં, પંડિતને પ્યારો થયો,
માગું ઉત્તર એકમાં, તાતે પુત્રીને કહ્યો. ૧૭

મયણાએ ઉત્તર આપીયો રે લોલ,
અર્થ ત્રણનો વાદલ થાય રે. શ્રી૦ ૧૮

રાજા પૂછે સુરસુંદરી રે લોલ,
કહો પુન્યથી શું શું પમાય રે. શ્રી૦ ૧૯

ધન યૌવન સુંદર દેહડી રે, લોલ,
ચોથો મનગમતો ભરથાર રે. શ્રી૦ ૨૦

મયણા કહે નિજ તાતને રે લોલ,
સહુ પામીએ પુન્ય પસાય રે. શ્રી૦ ૨૧

રાજા કોપે ઘણું કળકળ્યો રે લોલ,
મયણાશું બોલે વયણ રે શ્રી૦ ૩૩
રૂપ સિંગારે સિંગારી રે લોલ,
પહેરી રેશમી [illegible] પટકુળ રે. શ્રી૦ ૩૪
[illegible] તો [illegible] કરે રે લોલ,
[illegible] ચાકરી કરે ઘણા લોક. શ્રી૦ ૩૫
તે મારા પસાયથી જાણજે રે લોલ,
રૂઠે રોળી નાખું પળમાંય રે. શ્રી૦ ૩૬
મયણા કહે તુમ કુળમાં રે લોલ,
ઉપજવાને ક્યાં જોયો'તો જોશ રે. શ્રી૦ ૩૭
કર્મસંયોગે ઉપની રે લોલ,
મલ્યા ખાન પાન આરામ રે. શ્રી૦ ૩૮
તમે મ્હોટા મને મલ્હાવતા રે લોલ,
મુજ કર્મતણો પસાય રે. શ્રી૦ ૩૯
રાજા કહે કર્મ ઉપરે રે લોલ,
દિસે તને હઠવાદ રે. શ્રી૦ ૪૦
કર્મે આણેલા ભરથારને રે લોલ,
પરણાવી ઉતારૂં ગુમાન રે શ્રી૦ ૪૧
રાજાના ક્રોધને શમાવવા રે લોલ,
લઈ ચાલ્યા રયવાડી પ્રધાન રે. શ્રી૦ ૪૨
નવપદ ધ્યાન પસાયથી રે લોલ,
સવી સંકટ દૂર પલાય રે. શ્રી૦ ૪૩
કહે ન્યાયસાગર પહેલી ઢાળમાં રે લોલ,
નવપદથી નવનિધિ થાય રે. શ્રી૦ ૪૪

ધીમે વાજિંત્ર વાગતા,
આવીઓ માહરી કુમારી રાજકન્યા ય રે. સા૦
ઉંબર રાણો હવે આવીઓ;
સાથે આવ્યું કોઢીઆનું સૈન્ય રે. સા૦
આવ્યો વરઘોડો મધ્ય ચોકમાં,
ખચ્ચર ઉપર બેઠો ઉંબર રાય રે. સા૦
કોઈ લુલા ને કોઈ પાંગળાં,
કોઈ મોટા સુપડા જેવા કાન રે. સા૦
મુખે તે ચાંદા ચગમગે રે,
મુખ ઉપર માખીનો ગણકાર રે. સા૦
શોર બકોર સુણી સામટા,
લાખો લોકો જોવાને ભેગા થયા રે. સા૦ ૧
સર્વ લોક મળી પૂછતા,
ભૂત પ્રેત કે હોય પિશાચ રે. સા૦ ૧
ભૂતડા જાણીને ભસે કુતરા,
લોકોને મન થયો છે ઉત્પાત રે. સા૦ ૧
જાન લઇ અમે આવીયા,
પરણે અમારો રાણો રાજકન્યા ય રે. સા૦ ૧૯
કૌતુક જોવાને લોકો સાથમાં,
ઉંબર રાણો આવ્યો રાજાની પાસ રે. સા૦ ૨૦
રાય કહે મયણા સાંભળો,
કર્મે આવ્યો કરો ભરથાર રે. સા૦ ૨૧

શ્રી [illegible] આગે [illegible] રે લોલ,
[illegible] મયણા [illegible] ધ્યાન રે. કર્મ૦ ૩૧

પ્રભુ હાથે બીજોરું સોહામણું રે લોલ,
વળી કંઠે [illegible] ફૂલમાળ રે. કર્મ૦ ૩૨

શાસનદેવના [illegible] દેખતાં રે લોલ,
આપ્યું બીજોરું ફૂલમાળ રે. કર્મ૦ ૩૩

લીધું ઉંબર રાણાએ તે હાથમાં રે લોલ,
મયણા કહે તે [illegible] ન માય રે. કર્મ૦ ૩૪

પૌષધશાલામાં ગુરુ વાંદવા રે લોલ,
લઇ ચાલી મયણા ભરથાર રે. કર્મ૦ ૩૫

ગુરુ આપે છે ધર્મદેશના રે લોલ,
દોહીલો મનુષ્ય અવતાર રે. કર્મ૦ ૩૬

પાંચે ભુલ્યો ને ચારે ચૂકીયો રે લોલ,
ત્રણનું ન જાણ્યું નામ રે. કર્મ૦ ૩૭

જગત ઢંઢેરો ફેરીયો રે લોલ,
બોલે છે શ્રાવક મારું નામ રે. કર્મ૦ ૩૮

લાલચ શું લાગી રહ્યો રે. લોલ,
વાલા નન્નો રહચો હજુર રે. કર્મ૦ ૩૯

ઉંબર મયણાએ ગુરુ વાંદીયો રે લોલ,
ગુરુએ દીધો છે ધર્મલાભ રે. કર્મ૦ ૪૦

સખી પરિવારે તું શોભતી રે લોલ,
આજે ન સખા દિસે કોઇ કેમ રે. કર્મ૦ ૪૧

શ્રી નવપદજીની થોયો

વીર જિનેશ્વર અતિ અલવેસર, ગૌતમ ગુણના દરિયાજી,
એક દિન આણા વીરની લઈને, રાજગૃહી સંચરીયાજી;
શ્રેણિક રાજા વંદન આવ્યા, ઉલટ મનમાં આણીજી,
પર્ષદા આગળ બાર બિરાજે, હવે સુણો ભવી પ્રાણીજી. ૧

માનવ ભવ તુમે પુણ્યે પામ્યા, શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધોજી,
અરિહંત-સિદ્ધ-સૂરિ-ઉવજ્ઝાયા, સાધુ દેખી ગુણ વાધોજી;
દરિસણ-નાણ-ચારિત્ર-તપ કીજે, નવપદ ધ્યાન ધરીજેજી,
ધુર આસોથી કરવા આંબિલ, સુખ સંપદા પામીજેજી. ૨

શ્રેણિકરાય ગૌતમને પૂછે, સ્વામી ! એ તપ કેણે કીધોજી ?
નવ આંબિલ તપ વિધિશું કરતાં, વાંછિત સુખ કેણે લીધોજી ?
મધુરીધ્વની બોલ્યા શ્રી ગૌતમ, સાંભળો શ્રેણિકરાય વયણાજી,
રોગ ગયો ને સંપદા પામ્યા, શ્રી શ્રીપાળ ને મયણાજી. ૩

રૂમઝુમ કરતી પાયે નેઉર, દીસે દેવી રૂપાળીજી,
નામ ચક્કેસરી ને સિદ્ધાઇ, આદિજિન-વીર રખવાલીજી;
વિઘ્ન કોડ હરે સઉ સંઘનાં, જે સેવે એના પાયજી,
ભાણુવિજય કવિ સેવક નય કહે, સાંનિધ્ય કરજો માયજી. ૪

૨

શ્રી સિધ્ધચક્ર સેવો સુવિચાર, આણી હેડે હરખ અપાર; જિમ લહો સુખ શ્રીકાર. મન શુદ્ધે ઓલી તપ કીજે, અહો નિશ નવપદ ધ્યાન ધરીને; જિનવર પૂજા કીજે. પડિક્કમણાં દોય ટંકનાં કીજે, આઠે થુઇએ દેવ વાંદીજે; ભૂમિ સંથારો કીજે. મૃષાતણો કીજે પરિહાર, અંગે શીયલ ધરીજે સાર;

ભાવે પૂજા કીજી મન આણી, ભાવ ભરી વિખાણી;
ગતિ ચાર કોઈ ભમી નેહું નાણી, સુણિ જિણ સિદ્ધચક્ર ઉપાણી,
શ્રદ્ધા સ્વરૂપના વાણી, આગમ નિગમની પૂર્ણ માણી;
પ્રેમે પૂજો ભવિ નિત્ય પ્રાણી, આદિ પુરુષ અવિનાશી. ૧

કેસર ચંદન મૃગમદ ઘોળી, કરપૂરશું ભરી હેમ કચોળી.
શુભ જળે અંઘોળી, નવ આંબિલની કીજે ઓળી;
આસો શુદિ સાતમથી પોટી, પૂજો શ્રી જિન ટોળી;
ચઉગતિમાંહે આપદા ઘોળી, દુર્ગતિનાં દુઃખ દૂરે ટાળી,
કર્મ નિકાચિત રોળી, કર્મ કષાય તણા મદ રોળી,
જેમ શિવરમણી વાગર ભોળી, પામ્યા સુખની ઓળી. ૨

આસો સુદ સાતમશું વિચારી, ચૈત્રી પણ ચિત્તશું નિરધારી;
નવ આંબિલની સારી; ઓળી કીજે આળસ વારી,
પ્રતિક્રમ બે કીજે ધારી, સિદ્ધચક્ર પૂજો સુખકારી;
શ્રી જિનભાષિત પરઉપકારી નવદિન જાપ જપો નરનારી,
જેમ લહો મોક્ષની બારી; નવપદ મહિમા અતિ મનોહારી,
જિમ આગમ ભાખે ચમત્કારી, જોઉ તેહની બલિહારી. ૩

શ્યામ ભમર રસ સમ વીણા કાળી, અતિસોહે સુંદર સુકુમાળી
જાણે રાજમમાળી; જલહર ચક્ર ધરે રૂપાળી,
શ્રી જિનશાસનની રખવાળી, શ્રી ચક્રેશ્વરી મેં ભાળી;
જે એ ઓળી કરે ઉજમાળી, તેના વિઘ્ન હરે સા બાળી,
સેવક જન સંભાળી; ઉદયરત્ન કહે આસનવાળી,
જે જિન નામ જપે જપમાળી, તે ઘર નિત્ય દીવાળી. ૪

આતમ પરમાતમ થયો, અનુભવ રસ સંગતે;
ઉપગાર પ્રભુ નીરખ્યો, ભગવંતની ભગતે. ૧૧

આતમ છંડે નિરમળા, પ્રગટ્યો ગુણાતીત;
મહાનંદ રસ ભોગવ્યો, સકલ ઉપાધિ વ્યતીત. ૧૨

જ્યોતિશેં જ્યોતિ મિલી ગઇ, પર રહે નિજ અવધે;
અંતરંગ સુખ અનુભવ્યું, નિજ આતમ લબ્ધે. ૧૩

નિરવિકલ્પ ઉપયોગરૂપ, પૂજા પરમારથ;
કારક ગ્રાહક એક છે, પ્રભુ ચેતન સમરથ. ૧૪

વીતરાગ એમ પૂજતાં એ, લહીએ અવિહડ સુખ;
માનવિજય ઉવજઝાયના, નાઠાં સઘળાં દુઃખ. ૧૫

૨

(પ્રભુ પાસજી તાહરૂં નામ મીઠું એ–રાગ)

સુણો આદિ જિનરાજ અરદાસ મોરી, લહી ભાગ્યથી આજ મેં ભેટ તોરી; મહાપુણ્યના પુરથી નાથ પાયો, હવે કષ્ટ ભય દુષ્ટ દૂરે નસાયો. ૧.

ગયો કાળ બાળપણામાં અનંતો, વસ્યો મોહની આણમાં હું ભમંતો; દેખી મુખ તારૂં થયો ઉજમાળ, લહ્યો ધર્મનો આજ તારુણ્ય કાલ. ૨.

મળ્યો ચરમ આવર્ત મોટો સખાઈ, પડયો પાતળો મોહ મહાદુઃખદાયી; ગ્રન્થિભેદથી તત્ત્વની દૃષ્ટિ પાઈ, પ્રભુ ઓળખ્યો તું અમોહી અમાયી. ૩.

ઘણું શું કહું આપની અગ્ર આગે, તથાપિ કહું છું પ્રભુ ભક્તિ રાગે; અભેદે મળ્યા ક્ષીર ને જેમ નીર, તેવી હંસનું ચિત્ત રાખે સુધીર. ૧૧.

૩

સુર સમરૂં શ્રી આદિદેવ, વિમલાચલ સોહિયો;
સુરતિ મૂરતિ અતિ અદ્ભુત, ભવિયણના મનમોહે. ૧
સુંદર રૂપ સોહામણો, જોતાં તૃપ્તિ ન હોય;
ગુણ અનંત જિનવર તણા, કહી શકે નવ કોય. ૨
વીતરાગ દર્શન વિના, ભવસાગરમાં રૂલિયો;
કુગુરુ કુદેવ ભોળવ્યો, ગાઢો જલ વારીયો. ૩
પૂર્વ પુણ્ય પસાઉલે, વીતરાગ મેં આજ;
દર્શન દીઠું તાહરૂં, તરણતારણ જહાજ. ૪
સુરઘટ ને સુરવેલડી, આંગણે મુજ આઈ;
કલ્પવૃક્ષ ફલ્યો વળી, નવનિધિ મેં પાઈ. ૫
તુજ નામે સંકટ ટળે, નાશે વિષમ વિકાર;
તુજ નામે સુખસંપદા, તુમ નામે જયકાર. ૬
આજ સફળ દિન માહરો, સફલ થઈ મુજ જાત્ર;
પ્રથમ તીર્થંકર ભેટીને, નિર્મળ કીધાં ગાત્ર. ૭
સુરનર કિન્નર કિન્નરી, વિદ્યાધરની કોડી;
મુક્તિ પહોંચ્યા કેવળી, વંદું બે કર જોડી. ૮
શત્રુંજયગિરિ મંડણો એ, મરૂદેવા માત મલ્હાર;
ઋદ્ધિવિજય સેવક કહે, તુમ તરીયા મુજતાર. ૯

શ્રી નેમનાથ ભગવાનનું ચૈત્યવંદન

વિશુદ્ધવિજ્ઞાનભૃતાં વરેણ, શિવાત્મજેન પ્રશમાકરેણ;
યેન પ્રયાસેન વિનૈવ કામં, વિજિત્ય વિક્રાન્તવરં પ્રકામમ્. ૧

વિહાય રાજ્યં ચપલસ્વભાવં, રાજીમતીં રાજકુમારિકાં ચ,
ગત્વા સતીતં ગિરિનારશૈલં, ભેજે પદં કેવલમુક્તિયુક્તમ્. ૨

નિઃશ્રેયસશ્રીરમણીતિરક્તં, જિતેન્દ્રિયત્વે વિહિતપ્રયત્નમ્;
તમુત્તમાનન્દનિધાનમેકં, નમામિ નેમિં વિલસદ્વિવેકમ્ ૩

શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનાં ચૈત્યવંદનો.

૧

સકલ ભવિજન ચમત્કારી, ભારી મહિમા જેહનો;
નિખિલ આતમ રમા રાજિત, નામ જપીએ તેહનો;
દુષ્ટ કર્માષ્ટક ગંજરી જે, ભવિકજન મન સુખ કરો,
નિત્ય જાપ જપીએ પાપ ખપીએ, સ્વામી નામ શંખેશ્વરો. ૧

બહુ પુણ્યરાશી દેશ કાશી, તત્થ નયરી વાણારસી,
અશ્વસેન રાજા રાણી વામા, રૂપે રતી તનુ સારિસી;
તસ કુખે સુપન ચૌદ સૂચિત, સ્વર્ગથી પ્રભુ અવતર્યો,
નિત્ય જાપ જપીએ પાપ ખપીએ, સ્વામી નામ શંખેશ્વરો. ૨

પોષ માસે કૃષ્ણપક્ષે, દશમી દિન પ્રભુ જનમીયા,
સુરકુમરી સુરપતિ ભક્તિ ભાવે, મેરુશૃંગે સ્નાપીયા;
પ્રભાતે પૃથ્વી-પતિ પ્રમોદે, જન્મ મહોત્સવ અતિ કર્યો,
નિત્ય જાપ જપીએ પાપ ખપીએ, સ્વામી નામ શંખેશ્વરો. ૩

શ્રી નેમનાથ ભગવાનનું ચૈત્યવંદન

વિશુદ્ધવિજ્ઞાનકુલં નરેન્દ્રં, શિવાત્મજેન પ્રણમામિ દેવં;
યેન પ્રયોગેન જિનેન કામં, વિજિત્ય વિશ્વાન્તરગં પ્રકામમ્. ૧

વિહાય રાજ્યં ચપલસ્વભાવં, રાજીમતીં રાજકુમારિકાં ચ;
ગત્વા સતીતં ગિરિનારશૈલં, ભેજે વ્રતં દેવતપુષ્ટિયુક્તમ્. ૨

નિઃશેષયોગીશ્વરમૌલિરત્નં, જિતેન્દ્રિયત્વે વિહિતપ્રયત્નમ્;
તમુત્તમાનન્દનિધાનમેકં, નમામિ નેમિં વિલસદ્વિવેકમ્. ૩

શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનાં ચૈત્યવંદનો.

૧

સકલ ભવિજન ચમત્કારી, ભારી મહિમા જેહનો;
નિખિલ આતમ રમા રાજિત, નામ જપીએ તેહનો;
ફુટ કર્માષ્ટક ગંજરી જે, ભવિકજન મન સુખ કરો,
નિત્ય જાપ જપીએ પાપ ખપીએ, સ્વામી નામ શંખેશ્વરો. ૧

બહુ પુણ્યરાશી દેશ કાશી, તત્થ નયરી વાણારસી,
અશ્વસેન રાજા રાણી વામા, રૂપે રતી તનુ સારિસી;
તસ કુખે સુપન ચૌદ સૂચિત, સ્વર્ગથી પ્રભુ અવતર્યો,
નિત્ય જાપ જપીએ પાપ ખપીએ, સ્વામી નામ શંખેશ્વરો. ૨

પોષ માસે કૃષ્ણપક્ષે, દશમી દિન પ્રભુ જનમીયા,
સુરકુમરી સુરપતિ ભક્તિ ભાવે, મેરુશૃંગે સ્નાપીયા;
પ્રભાતે પૃથ્વી–પતિ પ્રમોદે, જન્મ મહોત્સવ અતિ કર્યો,
નિત્ય જાપ જપીએ પાપ ખપીએ, સ્વામી નામ શંખેશ્વરો. ૩

૪

પ્રભુ પાસજી તાહરૂ નામ મિઠું, તિહું લોકમાં એટલું સાર દીઠું, સદા સમરતાં સેવતાં પાપ નીઠું, મન માહરે તાહરૂં ધ્યાન બેઠું ૧

મન તુમ પાસે વસે રાત દિને, મુખ પંકજ નિરખવા હંસ હીસે, ધન્ય તે ઘડી જે ઘડી નયણ દીસે, ભક્તી ભક્તિ આવે કરી વિનવીજે ૨

અહો એહ સંસાર છે દુ:ખદોરી, ઇંદ્રિજાલમાં ચિત્ત લાગ્યું ઠગોરી, પ્રભુ માનીએ વિનતી એક મોરી, મુજ તાર તું તાર બલિહારી તોરી ૩

ઘડી સ્વપ્ન જંજાલને સંગ મોહ્યો, ઘડિયાળમાં કાળ રમતો ન જોયો, મુધા એમ સંસારમાં જન્મ ખોયો, અહો ધૃતવશે હારણે જળ વલોયો ૪

એ તો ભમરલો કેતુખ્ખા ભ્રાંતિ ધાયો, જઈ શુકતણી ચંચુમાંહે ભરાયો; શુકે જાણુ જાણી ગલે દુઃખ પાયો, પ્રણી લાલચે જીવડો એમ વાહ્યો ૫

ભર્યો ભમ ભૂલ્યો રઝ્યો કમ ભારી, દયા ધર્મની શમ મેં ન વિચારી; તોરી નમ્ર વાણી પરમ સુખકારી, તિહું લોકના નાથ ! મેં નવિ સંભારી ૬

વિષય વેલડી શેલડી કરીય જાણી, ભજી મોહ તૃષ્ણા તજી તુજ વાણી, એહવો ભલો બુરો નિજદાસ જાણી, પ્રભુ રાખીએ બાંહીની છાંય પ્રાણી ૭

જ્ઞાન દીધે પ્રભુ દાસ તણો; આજ મારે મોતીડે મેહ
વુઠયા, પ્રભુ પાસ ગોડીચો આપ તુઠયા. ૭,

શ્રી મહાવીર પ્રભુનાં ચૈત્યવંદનો.

પરમાનંદ વિલાસ ધામ, શાસન છે જેહનું; ૧
વરસ-સહસ યોગીશ, વખાણું છે તેહનું.

શ્રી મહાવીર મહિમતરુ, પણ મમતા ધારી; ૨
જોશ ન કણહુ લોખવે, સહુને હિતકારી.

બહુ અતિશય લીલાવતી, કરતાં જન પ્રસન્ન; ૩
બ્રહ્મચારી ચૂડામણી, જસ નહિ વિષયનો સંગ.

ગુરુ પાસે ભણીયા નહિ, પણ સઘળું જાણે; ૪
નિંદ વિના પરમેશ્વરા, સુખ સઘળાં માણે.

રજત-મણિ-હેમગઢ વસે, નહિ પરિગ્રહ પાસ; ૫
ચામર છત્ર વિંઝાવતા, નિષ્પરિગ્રહતા ભાસ.

સેવા કરાવે સહુ ભણી, નામ ધરાવે સાધુ; ૬
સાધ ધરામણુ કો નહિ, સૂક્ષમ નિરાબાધુ.

રાગ નહિ પણ રીઝવે, સવિ ભવિના ચિત્ત; ૭
દ્વેષ નહિ પણ ટાળિયા, મોહાદિક અમિત્ત.

કામ નહિ પણ ભોગવે, સવિ વસ્તુના ધર્મ; ૮
કર્મ નહિ પણ સવિ તણાં, કહે કર્મના મર્મ.

નમોદિક લીલા નહિ, શર્મ તણો નહીં પાર; ૯
તસ ગુણ દાખવી નવિ શકું, જો હોય જીભ અપાર.

સિદ્ધ બુદ્ધ તુજ વંદતાં, સકલ સિદ્ધ વરબુદ્ધ;
રહો પ્રભુ ધ્યાને કરી, પ્રગટે આતમ ઋદ્ધ. ૩

કાળ બહુ સ્થાવર ગ્રહ્યો, ભમીયો ભવમાંહી;
વિકલેંદ્રિય માંહી વસ્યો, સ્થિરતા નહીં ક્યાંહી. ૪

તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય માંહી દેવ, કરમે હું આવ્યો;
કરી કુકર્મ નરકે ગયો, તુમ દરિશણ નહિ પાયો ૫

એમ અનંત કાળે કરી, પામ્યો નર અવતાર;
હવે જગતારક તું મળ્યો, ભવજલ પાર ઉતાર. ૬

પંચતીર્થીનું ચૈત્યવંદન

આજ દેવ અરિહંત નમું, સમરૂં તારૂં નામ;
જ્યાં જ્યાં પ્રતિમા જિનતણી, ત્યાં ત્યાં કરૂં પ્રણામ. ૧

શત્રુંજય શ્રી આદિદેવ, નેમ નમું ગિરનાર;
તારંગે શ્રી અજિતનાથ, આબુ રિખવ જુહાર. ૨

અષ્ટાપદગિરિ ઉપરે, જિન ચોવિસે જોય;
મણિમય મૂરત માનશું, ભરતે ભરાવી સોય. ૩

સમેતશિખર તીરથ વડું એ, જયાં વીશે જિનપાય;
વૈભારગિરિવર ઉપરે, શ્રી વીર જિનેશ્વર રાય. ૪

માંડવગઢનો રાજીઓ, નામે દેવ સુપાસ;
ઋષભ કહે જિન સમરતાં, પહોંચે મનની આશ. ૫

પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન.

...શ્વર પરમાતમા, પાવન પરમિઠ્ઠ;
જગગુરુ દેવાધિદેવ, નયણે મેં દિઠ્ઠ. ૧

[illegible] ઘણી વાર, [illegible] ફરતાં;
પાર ન આવ્યો [illegible], તેનાં ફળ [illegible]. ૯
[illegible] નવ ગમે ક્યાં, [illegible] જગદીશ;
નારક ભાવના ભાવનાં, પામી પદવી જગદીશ ૧૦
જિનવર ભક્તિ વારી મેં, પ્રેમે પ્રકાશી;
નિસુણો શ્રી ગુરુવચન સાર, પૂર્વ ઋષિ ભાખી ૧૧
આઠ કર્મને ટાળવા, જિનમંદિર જઇશું;
તારી શરણ ભગવંતના, હવે નિરમળ થઇશું. ૧૨
કીર્તિવિજય ઉવજ્ઝાયનો, વિનય કહે કરજોડ;
સફલ હોજો મુજ વિનતિ, જિન સેવાનું કોડ. ૧૩

શ્રી જિન ચૈત્યવંદન.

જગન્નાથને હું નમું હાથ જોડી, કરું વિનતિ ભક્તિશું માન મોડી, કૃપાનાથ સંસાર કુપાર તારો, લહ્યો પુણ્યથી આજ દેદાર સારો. ૧.

સોહીલા મલે રાજ્ય દેવાદિ ભોગો, પરમ દોહીલો એક તુજ ભક્તિ જોગો; ઘણા કાલથી તું લહ્યો સ્વામી મીઠો, પ્રભુ પારગામી સહુ દુઃખ નીઠો. ૨.

ચિદાનંદરૂપી પરબ્રહ્મ લીલા, વિલાસી વિભો ત્યક્ત કામાગ્નિ કીલા; ગુણાધાર જોગીશ નેતા અમાઈ, જય ત્વં વિભો ભૂતલે સુખદાઈ. ૩.

ન દીઠી જેણે તાહરી યોગ મુદ્રા, પડયા રાત દિને મહા મોહ નિદ્રા; કિસી તાસ હોસે ગતિ જ્ઞાનસિંધો, વે હે જગજીવ બન્ધો. ૪.

શ્રી પર્યુષણાના ચૈત્યવંદનો.

પર્વ પર્યુષણ ગુણનીલો, નવકલ્પી વિહાર;
ચાર માસાંતર સ્થિર રહે, એહીજ અર્થ ઉદાર ૧

અષાઢ શુદ્ધિ ચઉદશ થકી, સંવત્સરી પચાસ;
મુનિવર દિન સિત્તેરમેં, પડિક્કમતાં ચૌમાસ ૨

શ્રાવક પણ સમતાધરી, કરે ગુરુનાં બહુમાન;
કલ્પસૂત્ર સુવિહિત મુખે, સાંભળે થઈ એકતાન. ૩

જિનવર ચૈત્ય જુહારીએ, ગુરુભક્તિ વિશાલ;
પ્રાયઃ અષ્ટભવાંતરે, વરીએ શિવ વરમાલ. ૪

દર્પણથી નિજ રૂપનો, જુએ સુદૃષ્ટિ રૂપ;
દર્પણ અનુભવ અર્પણો, જ્ઞાનરમણ મુનિભૂપ. ૫

આત્મસ્વરૂપ વિલોકતાં, પ્રગટ્યો મિત્ર સ્વભાવ;
રાય ઉદાઈ ખામણાં, પર્વપર્યુષણ દાવ. ૬

નવ વખાણ પૂજી સુણો, શુકલ ચતુર્થી સીમા;
પંચમી દિન વાંચે સુણે, હોય વિરાધક નિયમા. ૭

એ નહી પર્વે પંચમી, સર્વ સમાણી ચોથે;
ભવભીરુ મુનિ માનશે, ભાખ્યું અરિહાનાથે. ૮

શ્રુતકેવલી વયણાં સુણી એ, લહી માનવ અવતાર;
શ્રી શુભવીરને શાસને, સફલ કરો અવતાર. ૯

૨

ડા કલ્પ પૂરવદિને, ઘરે કલ્પને લાવો;
ત્રિ જાગરણ પ્રમુખ કરી શાસન સોહાવો. ૧

[illegible] ચાર;
[illegible] પરિહાર. ૮
[illegible] પામી [illegible] વિગેરે;
[illegible] જ્ઞાનના, વિજયલક્ષ્મી ગુરુ ઉચ્ચરે. ૯

૪

બાર પર્ષદા આગળે, શ્રી નેમિ જિનરાય;
મધુર ધ્વનિ દીએ દેશના, ભવિજનને હિતદાય. ૧
પંચમી તપ આરાધીએ જિમ લહિએ જ્ઞાન અપાર;
કાર્તિક સુદિ પંચમી ગ્રહો, કરણ ઘણો બહુમાન. ૨
પાંચ વર્ષ ઉપર વલી, પંચ માસ લગે જાણ;
અથવા જાવજ્જીવ લગે, આરાધો ગુણખાણ. ૩
વરદત્ત ને ગુણમંજરી, પંચમી આરાધી;
અંતે આરાધન કરી, શિવપુરીને સાધી. ૪
ઈણિપરે જે આરાધશે એ, પંચમી વિધિસંયુક્ત;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમી થાયે શિવભક્ત. ૫

અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન.

મહા શુદિ આઠમને દિને, વિજયાસુત જાયો;
તેમ ફાગણ શુદિ આઠમે, સંભવ ચવી આયો. ૧
ચૈતર વદની આઠમે, જન્મ્યા ઋષભ જિણંદ;
દીક્ષા પણ એ દિન લહી, હુઆ પ્રથમ મુનિચંદ. ૨
માધવ શુદિ આઠમ દિને, આઠ કર્મ કર્યા દૂર;
અભિનંદન ચોથા પ્રભુ, પામ્યા સુ

છિપે રવિ તેજ, અંજલીમાં જિમ ગંગ ન માયે, મુજ મન તિમ પ્રભુ હેજ. સોભાગી૦ ૩. હુઓ છીપે નહિ અધર અરૂણ જિમ, ખાતાં પાન સુરંગ; પીવત ભર ભર પ્રભુ ગુણ પ્યાલા, તિમ મુજ પ્રેમ અભંગ. સોભાગી૦ ૪ ઢાંકી ઈક્ષુ પરાળશુંજી, ન રહે લહિ વિસ્તાર; વાચક યશ કહે પ્રભુ તણોજી, તિમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર. સોભાગી જિનશું લાગ્યો અવિહડ રંગ. ૫.

શ્રી સુમતિનાથ જિન સ્તુતિ

સુમતિ સુમતિદાઈ, મંગલા જાસ માઇ; મેરૂ ને વળી રાઈ ઓર એહને તુલાઇ; ક્ષય કીધાં ઘાઈ, કેવલજ્ઞાન પાઇ; નહીં ઉણીમ કાંઇ, સેવિયે એ સદાઇ. ૧.

શ્રી પદ્મપ્રભ જિન ચૈત્યવંદન

કોસંબીપુરી રાજીયો, ધર નરપતિ તાય; પદ્મપ્રભ પ્રભુતા મઈ, સુસીમા જસ માય ૧ ત્રીસલાખ પૂરવતણું, જિન આયુ પાળી; ધનુષ અઢીસેં દેહડી, સવિકર્મને ટાળી. ૨ પદ્મ લંછન પરમેસરૂ એ, જિનપદ પદ્મની સેવ; પદ્મવિજય કહે કીજીએ, ભવિજન સહુ નિત્યમેવ ૩.

શ્રી પદ્મપ્રભ જિનનું સ્તવન.

પદ્મપ્રભ જિન જઈ અળગા રહ્યા, જિહાંથી નાવે લેખોજી; કાગલ ને મસિ તિહાં નવિ સંપજે, ન ચલે વાટ વિશેષોજી. સુગુણ સનેહારે કદીએ ન વિસરે ૧. ઇહાંથી તિહાં જઇ કોઇ આવે નહીં, જેહ કહે સંદેશોજી; જેહનું મિલવું રે દોહિલું તેહશું, નેહ તે આપ કિલેસોજી. સુગુણ૦ ૨

સુખ સંતોષ, મહારાજ જગદીશ; આજ મોરા મનરે હીયારે, રૂડે આદર્યુંજી. ૪ મિઠામણ આંગી, તેણે મોહે લોક આજ મેં સ્વામીરે નિરખ્યાજી, વાચક યશો ગુણ ગાયજી. ૫

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિન સ્તુતિ.

સુપાસ જિન વાણી, સાંભળે જેહ પ્રાણી; હૃદયે પહેચાણી તે તર્યા ભવ્ય પ્રાણી; પાંત્રીશ ગુણ ખાણી, સૂત્રમાં જે ગુંથાણી; ષટ્ દ્રવ્યશું જાણી, કર્મ પીલે જ્યું ઘાણી. ૧.

શ્રી ચંદ્રપ્રભ પ્રભુ ચૈત્યવંદન.

લક્ષ્મણા માતા જનમીયો, મહસેન જસ તાય; ઉડુપતિ લંછન દીપતો, ચંદ્રપુરીનો રાય. ૧. દશ લાખ પૂરવ આઉખું, દોઢસો ધનુષની દેહ; સુર નરપતિ સેવા કરે, ધરતા અતિ સસનેહ. ૨. ચંદ્રપ્રભ જિન આઠમા એ, ઉત્તમ પદ દાતાર; પદ્મવિજય કહે પ્રણમિયે, મુજ પ્રભુ પાર ઉતાર. ૩.

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન.

ચંદ્રપ્રભ જિન સાહેબારે, તુમે છો ચતુર સુજાણ; મનના માન્યા. આવો આવોરે ચતુર સુખભોગી, કીજે વાત એકાંત અભોગી, ગુણ ગોઠે પ્રગટે પ્રેમ. મનનામા ન્યા૦ ૧ (આંકણી.) ઓછું અધિકું પણ કહેરે, આસંગાયત જેહ, મનના૦ આપે ફલ જે અણકહે રે, ગિરૂઓ સાહેબ તેહ. મ૦ ૨. દીન કહ્યા વિણ દાનથીરે, દાતાની વાધે મામ. મ૦ જલ દીયે ચાતક ખીજવી રે, મેઘ હુઓ તિણે શ્યામ. મ૦ ૩ પીઉ પીઉ કરી તુમને જપુંરે, હું ચાતક તુમે મેહ; મ૦ એક લહેરમાં દુઃખ હરો રે, વાધે બમણો નેહ. મ૦ ૪ મોડું વહેલું આપવું રે,

ભાવનિ ના મન સુવિધિને મળ્યે રે; શ્રી નયવિજય વિબુધનો શીષ્યો રે, યશ કહે એમ જાણો જગદીશો રે ઉપુ૦ ૫

શ્રી સુવિધિનાથ જિન સ્તુતિ.

નરદેવ ભાવ દેવો, જેહની સારે સેવો; જેહ દેવાધિદેવો સાર જગમાં જ્યું મેવો; જોતાં જગ એહવો, દેવ દીઠો ન તેહવો, સુવિધિ-જિન જેહવો, મોક્ષ દે તત્ખેવો. ૧.

શ્રી શીતલનાથ જિન ચૈત્યવંદન.

નંદા દ્રઢરથ નંદનો, શીતલ શીતલનાથ; રાજા ભદ્દિલપુર તણો, ચલવે શિવપુર સાથ. ૧. લાખ પૂરવનું આઉખું, નેવું ધનુષ પ્રમાણ; કાયા માયા ટાળીને, લહ્યા પંચમ નાણ. ૨. શ્રીવત્સ લંછન સુંદરુ એ, પદ પદ્મ રહે જાસ; તે જિનની સેવા થકી, લહિયે લીલ વિલાસ ૩.

શીતલનાથ જિન સ્તવન.

શ્રી શીતલ જિન ભેટીએ, કરી ભકતે ચોકખું ચિત્તહો તેહશ્યું કહો છાનું કિશ્યું ? જેહને સોંપ્યા તન મન વિત્ત હો શ્રી શી૦ ૧. દાયક નામે છે ઘણા, પણ તું સાયર તે કૂપ હો; તે બહુ ખજુઆ તગતગે, તું દિનકર તેજ સ્વરૂપ હો શ્રી શી૦ ૨ મોટો જાણી મેં આદર્યો, દારિદ્ર ભાંજો જગતાત હો; તું કરુણાવંત શિરોમણિ, હું કરુણાપાત્ર વિખ્યાત હો. શ્રી શી૦ ૩ અંતર્યામી સવિ લહો, અમ મનની જે છે વાત હો; મા આગળ મોસાળનાં, શ્યા વરણવવાં અવદાત હો શ્રી શી૦ ૪ જાણો તો તાણો કિશ્યું, સેવાફળ દીજેદેવ હો; વાચક જશ કહે ઢીલની, એ ન ગમે મુજમન ટેવ હો. શ્રી શી૦ ૫

શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિન સ્તુતિ

વિષ્ણુ જસ માત, જેહના વિષ્ણુ તાત; પ્રભુના ......
તીન ભુવને વિખ્યાત; સુરપતિ સંઘાત, જસ નિ
કરી કર્મનો ઘાત, પામીયા મોક્ષ શાત. ૧.

વાસુપૂજ્ય જિન ચૈત્યવંદન

વાસવ વંદિત વાસુપૂજ્ય, ચંપાપુરી ઠામ; વસુ
ચંદ્રમા, માતા જયા નામ ૧. મહિષ લંછન જિન
સિત્તેર ધનુષ પ્રમાણ; કાયા આયુ વરસ વળી, બોહોંતે
વખાણ. ૨ સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાપીને એ, જિન ઉત્તમ
રાય; તસ મુખ પદ્મ વચન સુણી, પરમાનંદી થાય. ૩.

શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામિ જિન સ્તવન

સ્વામી તુમે કાંઈ કામણ કીધું, ચિત્તડું અમારૂં ચો
લીધું સાહેબા વાસુપૂજ્ય જિણંદા, મોહના વાસુપૂજ્ય
(એ આંકણી.) અમે પણ તુમશું કામણ કરશું, ભક્તે ગ્રહ
મન ઘરમાં ધરશું સાહેબા૦ ૧ મન ઘરમાં ધરીયા ઘરશોભા,
દેખત નિત્ય રહેશો થિર થોભા; મન વૈકુંઠ અકુંઠિત ભગતે,
યોગી ભાખે અનુભવ યુક્તે. ૨ સા૦ ક્લેશે વાસિત મન
સંસાર, ક્લેશ રહિત મન તે ભવપાર, જો વિશુદ્ધ મન ઘર
તુમે આવ્યા, પ્રભુ તો અમે નવનિધિ ઋદ્ધિ પામ્યા. સા૦
સાત રાજ અલગા જઈ બેઠા, પણ ભગતે અમ મન
પેઠા; અલગાને વલગ્યા જે રહેવું, તે ભાણા ખડખડ દુઃ
સહેવું. સા૦ ૪ ધ્યાતા ધ્યેય ધ્યાન ગુણ એકે, ભેદ છેદ
કરશું હવે ટેકે, ખીર નીર પરે તુમશું મલશું, વાચક યશ
કહે હેજે હલશું સા૦ ૫.

શ્રી વિમલનાથ જિન-સ્તુતિ

વિમલજિન જુહારો, પાપ સંતાપ વારો; શ્યામાંબ મલ્હારો, વિશ્વ કીર્તિ વિફારો, યોજન વિસ્તારો, જાસ વાણી પ્રસારો; ગુણ ગણ આધારો, પુણ્યના એ પ્રકારો. ૧.

શ્રી અનંતનાથ જિન ચૈત્યવંદન.

અનંત અનંતગુણ આગરૂ, અયોધ્યાવાસી; સિંહસેન નૃપનંદનો, થયો પાપ નીકાશી ૧. સુજશા માતા જનમીયો, ત્રીશ લાખ ઉદાર; વરસ આઉખું પાલીયું, જિનવર જયકાર. ૨. લંછન સિંચાણા તણું એ, કાયા ધનુષ પચાસ; જિનપદ પદ્મ નમ્યા થકી, લહીયે સહજ વિલાસ ૩.

શ્રી અનંતનાથ જિન સ્તવન.

શ્રી અનંત જિનશું કરો સાહેલડીયાં, ચોળ મજીઠનો રંગ રે, ગુણ વેલડીયાં. સાચો રંગ તે ધર્મનો, સા૦ બીજો રંગ પતંગ રે. ગુણ૦ ૧. ધર્મરંગ જીરણ નહીં, સા૦ દેહ તે જીરણ થાય રે, ગુણ૦ સોનું તે વિણસે નહીં, સા૦ ઘાટ ઘડામણ જાય રે. ગુણ૦ ૨. ત્રાંબુ જે રસવેધિયું, સા૦ તે હોય જાચું હેમરે, ગુણ૦ ફરી તાંબુ તે નવિ હુવે, સા૦ એહવો જગગુરુ પ્રેમ રે. ૩. ઉત્તમ ગુણ અનુરાગથી, સા૦ લહીએ ઉત્તમ ઠામ રે, ગુણ૦ ઉત્તમ નિજ મહિમા વધે, સા૦ દીપે ઉત્તમ ધામ રે. ગુણ૦ ૪. ઉદકબિંદુ સાયર ભળ્યો, સા૦ જિમ હોય અક્ષય અભંગ રે, ગુણ૦ વાચક જસ કહે પ્રભુ ગુણે, સા૦ તિમ મુજ પ્રેમ પ્રસંગ રે. ગુણ૦ ૫.

શ્રી ધર્મનાથ જિન સ્તુતિ.

ધરમ ધરમ ધોરી, કર્મના પાશ તોડી; કેવળશ્રી જોડી, જેહ ચોરે ન ચોરી; દરિસન મદ છોડી, જાય ભાગ્યા સટોરી, નમે સુર નર કોડી, તે વરે સિદ્ધિ નારી. ૧.

શ્રી શાંતિનાથ જિન ચૈત્યવંદન.

જય જય શાંતિજિણંદ દેવ, હથિણાઉર સ્વામી; વિશ્વસેન કુલચંદ સમ, પ્રભુ અંતર જામી ૧. અચિરા ઉર સર હંસલો, જિનવર જયકારી; મારી રોગ નિવારકે, કીર્તિ જગ વિસ્તારી. ૨. સોળમા જિનવર પ્રણમીયે એ, નિત્ય ઉઠી નામી શિશ; સુર નર ભૂપ પ્રસન્ન મન, નમતાં વાધે જગીશ. ૩.

શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન.

ધન દિન વેલા ધન ઘડી તેહ, અચિરા રો નંદન જિન યદિ ભેટશુંજી; લહિશું રે સુખ દેખી મુખચંદ, વિરહ વ્યથાના દુઃખ સવિ મેટશુંજી. ૧. જાણ્યો રે જેણે તુજ ગુણ લેશ, બીજારે રસ તેહને મન નવિ ગમેજી; ચાખ્યો રે જેણે અમિ લવલેશ; બાકસ બુકસ તસ ન રૂચે કિમેજી. ૨. તુજ સમકિત રસ સ્વાદનો જાણ, પાપ કુભક્તે બહુ દિન સેવીયુંજી; સેવે જો કર્મને જોગે તોહિ, વાંછે તે સમકિત અમૃત ધુરે લિખ્યુંજી. ૩, તાહરૂં ધ્યાન તે સમકિતરૂપ, તેહીજ જ્ઞાન ને ચારિત્ર તેહ છે જી, તેહથી રે જાએ સઘલાં હો પાપ, ધ્યાતારે ધ્યેય સ્વરૂપ હોયે પછેજી. ૪. દેખી રે અદ્દ્ભુત તાહરૂં રૂપ, અચરિજ ભવિક અરૂપી પદ વરેજી; તાહરી ગતિ તું જાણે હો દેવ, સમરણ ભજન તે વાચક યશ કરેજી. ૫.

શ્રી કુંથુનાથ જિન સ્તુતિ.

કુંથુજિન નાથ, જે કરે છે સનાથ; તારે ભવ પાથ, જે ગ્રહી ભવ્ય હાથ; એહનો તજે સાથ, બાવલ દીયે બાથ, તરે સુર નર સાથ, જે સુણે એક ગાથ. ૧.

શ્રી અરનાથ જિન ચૈત્યવંદન.

નાગપુરે અર જિનવરૂ, સુદર્શન નૃપ નંદ; દેવી માતા જનમીયો, ભવિજન સુખકંદ ૧. લંછન નંદાવર્તનું, કાયા ધનુષ ત્રીશ; સહસ ચોરાશી વરસનું, આયુ જાસ જગીશ ૨ અરૂજ અજર અજ જિનવરૂ એ, પામ્યા ઉત્તમ ઠાણ; તસ પદ પદ્મ આલંબતાં, લહીયે પદ નિર્વાણ. ૩

શ્રી અરનાથ જિન સ્તવન.

શ્રી અરજિન ભવજળનો તારૂ, મુજ મન લાગે વારૂ રે–મનમોહન સ્વામી; બાંહ્ય ગ્રહી જે ભવિજન તારે, આણે શિવપુર આરે રે–મન૦ ૧. તપ જપ મોહે મહા તોફાને, નાવ ન ચાલે માને રે–મન૦ પણ નવિ ભય મુજ હાથો હાથે, તારે તે છે સાથે રે–મન૦ ૨. ભગતને સ્વર્ગ સ્વર્ગથી અધિકું, જ્ઞાનીને ફળ દેઈ રે–મન૦; કાયા કષ્ટ વિના ફલ લહિયે, મનમાં ધ્યાન ધરેઈ રે–મન૦ ૩. જે ઉપાય બહુ વિધની રચના, યોગમાયા તે જાણો રે–મન૦; શુદ્ધ દ્રવ્ય ગુણ પર્યાય ધ્યાને, શિવ દીયે પ્રભુ સપરાણો રે–મન૦ ૪. પ્રભુ પદ વળગ્યા તે રહ્યા તાજા, અળગા અંગ ન સાજા રે–મન૦; વાચક યશ કહે અવર ન ધ્યાઉં, એ પ્રભુના ગુણ ગાઉં રે–મન૦ ૫.

[illegible]

(૧૦)

જ્ઞાનરયણ રયણાયરૂ રે, સ્વામી શ્રી [illegible] જિણંદ; ઉપગારી અરિહંત પ્રભુ રે, લોક લોકોત્તરાનંદ રે; ભવિયા વાંદો વીર ભગવંત, મહિમા અતુલ અનંત રે. ભ૦ ૧ તિગ [illegible] આગરૂ રે, કોડાકોડી અઢાર; જુગલા ધર્મ નિવારીયો રે ધર્મ પ્રવર્તનહાર રે. ભવિયા૦ ૨ જ્ઞાનાતિશયે ભાખતા રે, સંશય છેદનહાર; દેવ નર તિરિ સમજીયા રે, વચનાતિશય વિચાર રે ભવિયા૦ ૩ ચાર ઘને મઘવા સેવે રે, પૂજાતિશય મહંત; પંચ ઘને યોજન ટલે રે, કષ્ટ એ [illegible] પ્રસંત રે. ભવિયા૦ ૪ યોગ ક્ષેમંકર જિનવરૂ રે, ઉપશમ ગંગા નીર; પ્રીતિ ભક્તિપણે કરી રે, નિત્ય નમે શુભવીર રે ભવિયા૦ ૫

(૧૧)

તુમ દરિશન ભલે પાયો, પ્રથમ જિન તુમ દરિશન ભલે પયો નાભિ નરેસર નંદન નિરૂપમ, માતા મરુદેવી જાયો. પ્ર૦ ૧ આજ અમિરસ જલધર વુઠો, માનું ગંગાજલે ન્હાયો; સુરતરુ સુરમણિ પ્રમુખ અનોપમ, તે સવી આજ મેં પાયો. પ્ર૦ ૨ યુગલા ધર્મ નિવારણ તારણ, જગ જસ મંડપ છાયો; પ્રભુ તુજ શાસન વાસન સમકિત, અંતર વૈરી હટાયો. પ્ર૦ ૩ કુગુરુ–કુદેવ–કુધર્મની વાસે, મિથ્યામતમેં ફસાયો, મેં પ્રભુ આજથી નિશ્ચય કીનો, સવી મિથ્યાત્વ ગમાયો. પ્ર૦ ૪ ઔર ઔર કરું વિનતી ઈતની, તુમ સેવારસ પાયો; જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ સાહિબ નજરે, સમકિત પૂરણ સ[illegible] પ્રથમજિન! તુમ દરિશન ભલે પાયો. પ્ર૦ ૫

જોવતાં રે, ભૂલ્યો સયલ સંસાર; જેણે નયણે કરી મારગ
જોઈએ રે, નયણ તે દિવ્ય વિચાર. પંથડો૦ ૨ પુરુષ પરં
પર અનુભવ જોવતાં રે, અંધોઅંધ પુલાય; વસ્તુ વિચારે
રે જો આગમે કરી રે, ચરણ ધરણ નહીં ઠાય. પંથડો૦ ૩ તર્ક
વિચારે રે વાદ પરંપરા રે, પાર ન પહોંચે કોય; અભિમત
વસ્તુ વસ્તુગતે કહે રે, તે વિરલા જગ જોય. પંથડો૦ ૪ વસ્તુ
વિચારે રે, દિવ્ય નયણ તણો રે, વિરહ પડ્યો નિરધાર, તર
તમ જોગે રે તરતમ વાસના રે, વાસિત બોધ આધાર. પંથડો૦
૫ કાળ લબ્ધિ લહી પંથ નીહાળશું રે, એ આશા અવલં
બ એ જન જીવે રે, જિનજી જાણજો રે, આનંદઘન મત અં
બ. પંથડો૦ ૬

(૨)

(રાગ–મારુ મુજરો લેજો રાજ)

અજિત જિણેસર ચરણની સેવા, હેવાયે હું હળિયે
કહિયે અણચાખ્યો પણ અનુભવ, રસનો ટાણો મળિયે
પ્રભુજી ! મહેર કરીને આજ કાજ અમારાં સાં
મૂકાવ્યો પણ હું નવિ મૂકું, ચૂકું એ નવિ ટાં
ભક્તિભાવ ઉઠ્યો જે અંતર, તે કિમ રહે શરમાણો. ..
લોચન શાંત સુધારસ સુભગા, મુખ મટકાળું સુપ્રસન્ન;
યોગમુદ્રાનો લટકો ચટકો, અતિશયનો અતિધન્ન. પ્ર૦ ૩
પિંડ–પદસ્થ–રૂપસ્થે લીનો, ચરણ કમળ તુજ ગ્રહિયા;
ભ્રમર પરે રસ સ્વાદ ચખાવો, વિરસો કાં કરો મહિયા. પ્ર૦ ૪
બાળકાળમાં વાર અનંતી, સામગ્રીયે નવિ જાગ્યો;
યૌવન કાળે તે રસ ચાખણ, તું સમરથ પ્રભુ માગ્યો. પ્ર૦ ૫

હિયડું મુજ રીઝવી રે, ગુણ તાહરો અપાર;
ઘડી ઘડીએ આનંદે રે, સાહે તુજ દેદાર. સ૦ ૨

અંગ અગરની પરે રે, મહિમ તાહરો અંગ;
નયણે નયણ મિલાવતાં રે, શીતલ થાયે અંગ. સ૦ ૩

અલગ્ય પણું એમ હવે રે, લાગે તુજ વિણ જેહ;
વરસા સો સમ સાહિબા રે, મુજ મન લાગે તેહ. સ૦ ૪

તુજ તો મુજ ઉપરે રે, મહેરે ન આવે કાંય;
તો પણ મુજ મન લાલચું રે, ખિણ અલગું ન થાય. સ૦ ૫

આસંગાયત આપણો રે, જાણીને જિનરાય;
દરિશન દીજે દિન પ્રતિ રે, હંસ રતન સુખ થાય. સ૦ ૬

શ્રી સંભવનાથ પ્રભુનાં સ્તવનો. (૧)

સંભવદેવ તે ધુર સેવો સવે રે, લહિ પ્રભુ સેવનભેદ;
સેવન કારણ પહેલી ભૂમિકા રે, અભય અદ્વેષ અખેદ. સંભવ૦ ૧

ભય ચંચલતા હો જે પરિણામની રે, દ્વેષ અરોચક ભાવ;
ખેદ પ્રવૃત્તિ હો કરતાં થાકીયે રે, દોષ અબોધ લખાવ. સંભવ૦ ૨

ચરમાવર્તે હો ચરમકરણ તથા રે, ભવપરિણતિ પરિપાક;
દોષ ટળે વળી દૃષ્ટિ ખીલે ભલી રે, પ્રાપ્તિ પ્રવચન વાક. સંભવ૦ ૩

પરિચય પાતિકઘાતક સાધુશું રે, અકુશલ અપચય ચેત;
ગ્રંથ અધ્યાતમ શ્રવણ મનન કરી રે, પરિશીલન નય હેત. સં૦ ૪

કારણજોગે હો કારજ નીપજે રે, એહમાં કોઈ ન વાદ;
કારણ વિણ કારજ સાધિયે રે, એ નિજ મત ઉનમાદ. સ૦ ૫

[illegible] મૂરખથી [illegible] આશાતના [illegible] તું આપ્યો રે, ભવમાં [illegible] ભમિયો, તુમ વિણ કોણ દિલાસે રે, બોધિ-બીજ તુમ [illegible]; સંબલ આપજો રે, ચરણ કમળ તુમ સેવા; નય વિમલ જિનને રે, સુખ દેજો દેવાધિદેવા. સાહેબ૦ ૭.

શ્રી અભિનંદનસ્વામીનાં સ્તવનો.

અભિનંદન જિન દરિસણ તરસીએ, દરિસણ દુર્લભ દેવ; મત મત ભેદે રે જો જઈ પૂછીએ, સહુ થાપે અહમેવ. અ૦ ૧. સામાન્યે કરી દરિસણ દોહિલું, નિર્ણય સકળ વિશેષ; મદમેં ઘેર્યો રે અંધો કિમ કરે? રવિ શશિ રૂપ વિલેખ. અ૦ ૨. હેતુ વિવાદે હો ચિત્ત ધરી જોઈએ, અતિ દુર્ગમ નયવાદ; આગમવાદે હો ગુરુગમ કો નહિં, એ સબળો વિખવાદ. અ૦ ૩. ઘાતી ડુંગર આડા અતિ ઘણા, તુજ દરિસણ જગનાથ; ધીઠાઈ કરી મારગ સંચરૂં, સેંગુ કોઈ ન સાથ. અ૦ ૪. દરિસણ દરિસણ રટતો જો ફિરું, તો રણરોઝ સમાન; જેહને પિપાસા હો અમૃતપાનની, કિમ ભાંજે વિષપાન? અ૦ ૫. તરસ ન આવે હો મરણ જીવનતણી, સીઝે જો દરિસણ કાજ; દરિસણ દુર્લભ સુલભ કૃપાથકી, આનંદઘન મહારાજ. અ૦ ૬.

(૨)

તુમ્હે જોજ્યો જોજ્યો રે, વાણીનો પ્રકાશ તુમ્હે જોજ્યો જોજ્યો રે, ઉઠે છે અખંડ ધ્વનિ, જોજને સંભળાય, નર-તિરિ-દેવ આપણી સહુ ભાષા સમજી જાય તુમ્હે૦ ૧.
[illegible]ક દેખી કરીને, જાય નિક્ખેપે જુત્ત; ભંગ તણી

[illegible] દેવી [illegible] પરિગ્રહ [illegible]. ૪. જેહથી [illegible] [illegible] તેહને [illegible], ભાખ્યા [illegible] પોતાના [illegible] [illegible] લજ્જા તજી, અરિહંત મહંત શું [illegible] ૫. [illegible] વિશ્રામ [illegible] [illegible] આદરિયાં; જેહનું [illegible] છો તેહનું પદ [illegible], [illegible] પંચ્યું મુખ ઇમ [illegible]. ૬. સંયમ [illegible] પંચ વિષય સુખ પોષવા, બહુ [illegible] તેહની [illegible]; [illegible] વિના બિરૂદ [illegible], કુમર અવસ્થાનીત કહો કુમરપદે. ૭. અગ્નિ દીપાવી ગામ નગરાદિક બાળીયાં, પોતે આચરી પાપ બીજાને શિર ઢાળીયાં; ગામ નગરના નાયકનો વધ ઇચ્છીયો, અતિ ક્લેશે આતમ તત્ત્વ ન પિછીયો ૮. વીસ બોલ એમ સેવી મહા મોહે રચ્યો, શુદ્ધ દશા નિજ હારી પર ભાવે મચ્યો; ક્ષમાવિજય જિનરાજ ભક્તિ જે ચિત્ત ધરી, જ્ઞાન ચરણ જિન કરસિત ઉત્તમ પદ વરી. ૯.

(૪)

અભિનંદન સ્વામી હમારા, પ્રભુ ભવ દુઃખ ભંજણહારા; યે દુનિયા દુઃખકી ધારા, પ્રભુ ઇનસે કરો નિસ્તારા. અભિ૦ ૧ હું કુમતિ કુટિલ ભરમાયો, દૂર નીતિ કરી દુઃખ પાયો; અબ શરણુ લીયો હે થારો, મુઝે ભવજલ પાર ઉતારો. અભિ૦ ૨ પ્રભુ શીખ હૈયે નહિ ધારી, દુર્ગતિમાં દુઃખ લીયો ભારી; ઇન કર્મોકી ગતિ ન્યારી, કરે બેર બેર ખૂવારી. અભિ૦ ૩ તુમે કરૂણાવંત કહાવો, જગ તારક બિરૂદ ધરાવો; મેરી અરજીનો એક દાવો, ઇણુ દુઃખસે કયું

(૨)

પદ્મપ્રભ પ્રાણસે પ્યારા, છોડાવો કર્મકી ધારા;
કર્મફંદ તોડવા ધોરી, પ્રભુજીસે અરજ હૈ મોરી. પદ્મ૦ ૧

લઘુવય એક થેં જીયા, મુક્તિ મેં વાસ તુમ કીયા;
ન જાની પીર તેં મોરી, પ્રભુ અબ ખેંચ લે ડોરી. પદ્મ૦ ૨

વિષયસુખ માની મો મનમેં, ગયો સબ કાલ ગફલતમેં;
નરક દુઃખ વેદના ભારી, નીકળવા ના રહી બારી. પદ્મ૦ ૩

પરવશ દીનતા કીની, પાપકી પોટ શિર લીની;
ન જાની ભક્તિ તુમ કેરી, રહ્યો નિશદિન દુઃખ ઘેરી. પદ્મ૦ ૪

ઇસવિધ વિનતિ મોરી, કરૂં મેં દોય કરજોડી;
આતમ આનંદ મુજ દીજો, વીરનું કાજ સબ કીજો. પદ્મ૦ ૫

(૩)

શ્રી પદ્મપ્રભના નામને હું જાઉં બલિહાર ભવિકજન, નામ જપંતા દીહા ગમું, ભવ ભય ભંજનહાર. ભવિકજન. શ્રી૦ ૧ નામ સુણતાં મન ઉલ્લસે, લોચન વિકસિત હોય; ભ૦ રોમાંચિત હોય દેહડી, જાણે મિળિયો સોય. ભ૦ શ્રી૦ ૨ પંચમ કાળે પામવું, દુર્લભ પ્રભુ દીદાર; ભ૦ તોએ તેહના નામનો, છે મોટો આધાર. ભ૦ શ્રી૦ ૩ નામ ગ્રહે આવી મળે, મનભીતર ભગવાન; ભ૦ મંત્ર બળે જિમ દેવતા, વહાલો કીધે આહ્વાન. ભ૦ શ્રી ૪. ધ્યાન પદસ્થ પ્રભાવથી, ચાખ્યો અનુભવ સ્વાદ; ભ૦ માનવિજય વાચક કહે, મૂકો [illegible]. ભ૦ શ્રી૦ ૫.

[illegible] પ્રેરક અવસર જિનરૂ
[illegible] સુરતરૂ [illegible]
આનંદઘન પ્રભુ પાય. [illegible] ૭

(૨)

મુજ ઘર આવજો રે નાથ, કરૂણા કટાક્ષે જોઇને દાસને;
કરજો સનાથ. મુજ૦ ૧

ચંદ્રપ્રભ જિનરાજીયા, તુજ વાસ વિષમો દૂર;
મળવા મન અલજો ઘણો, કિમ આવીયે હજુર. મુજ૦ ૨

વિરહવેદના આકરી, કહી પાડવું કુણ સાથ;
પંથી તો આવે નહિ, તે મારગે જગનાથ. મુજ૦ ૩

તું તો નિરાગી છે, પ્રભુ પણ વાલહો મુજ જોર;
એક પખી તે પ્રીતડી, જિમ ચંદ્રમાને ચકોર. મુજ૦ ૪

તુમ સાથે જે પ્રીતડી, અતિ વિષમ ખાંડા ધાર;
પણ તેહના આદર થકી, તસ ફળ તણો નહિ પાર. મુજ૦ ૫

અમે ભક્તિયોગે આણશું, મનમંદિરે તુમ આજ;
વાચક વિમળના રામ શું, ઘણું રીઝશો મહારાજ. મુજ૦ ૬

(૩)

ચંદ્રપ્રભજીની ચાકરી, મને લાગે મીઠી;
જગમાં જોડી જેહની, કિહાં દીસે ન દીઠી. ચંદ્રપ્રભુ૦ ૧

ચરણે માહરૂં, મનડું લલચાણું;
જો ઇણે જગે, જિણ જોયે પલટાણું. ચંદ્ર૦ ૨

રૂપ રાખ્યાર ગુણાગારું રે લો, હારે મારે જડ ચેતન ભિન્ન ભિન્ન ભિન્નાભિન્ન જો, રૂપિ અરૂપી આદિ સ્વરૂપ આધારજે રે લો. ૪. હારે મારે અગુરુલઘુ ... ઘણી તો રે લો; હારે મારે જો, ... આસરીરે રે લો; હારે મારે પંડિત શ્રી ગુરુ ક્ષમાવિજય સુપસાય જો. મુનિ જિન જપે જગમાં જેનાં પાડશીરે લો. ૫

શ્રી સુવિધિનાથ સ્વામીનાં સ્તવનો.

(૧)

સુવિધિ જિનેસર પાય નમીને, શુભ કરણી એમ કી રે, અતિ ઘણો ઉલટ અંગ ધરીને, પ્રહ ઉઠીને પૂજીજે રે. સુવિધિ૦ ૧ દ્રવ્ય-ભાવ શુચિ ભાવ ધરીને, હરખે દેહ જઈએ રે; દહ તિગ પણ અભિગમ સાચવતાં, એકમના ધુ થઈએ રે. સુ૦ ૨ કુસુમ અક્ષત વર વાસ સુગંધી, ધૂપ દી મન સાખી રે, અંગપૂજા પણ ભેદ સુણી એમ, ગુરુ મુ આગમ ભાખી રે. સુ૦ ૩ એહનું ફલ દોય ભેદ સુણી અનંતર ને પરંપર રે; આણાપાલણ ચિત્ત પ્રસન્ની, મુગ સુગતિ સુર મંદિર રે સુ૦ ૩ ફુલ અક્ષત વર ધૂપ પઈ ગંધ નૈવેદ્ય ફલ જલ ભારી રે; અંગ અગ્ર પૂજા મળી અ વિધ, ભાવે ભવિક શુભગતિ વરી રે. સુ૦ ૫ સત્તર ભેદ એ વીશ પ્રકારે, અટ્ઠોત્તર શત ભેદે રે; ભાવપૂજા બહુ નિરધારી, દોહગ દુર્ગતિ છેદે રે. સુ૦ ૬ તુરિય ભેદ પ વત્તિ પૂજા, ઉપશમ ખીણુ સયોગી રે, ચઉહા પૂજા ણુ, ભાખી કેવલ ભોગી રે. સુ૦ ૭ એમ પૂજા ને, સુખદાયક શુભ કરણી રે; ભવિક જીવ કરશે

[illegible] મનના [illegible] રે. લાગી મુને મીઠી રે૦ ૩ [illegible] ગ્રહ [illegible] લાગી મુને મીઠી [illegible] રે. લાગી મુને મીઠી રે૦ ૪ [illegible] સુવિધિ જિણું [illegible] મુજ મન મંદિર આવ્યો રે. લાગી મુને મીઠી રે૦ ૫

(૪)

(મે દિન ક્યારે આવશે એ—દેશી)

રે મન પોપટ ! ખેલીયે, જિન શાસન બાગે, કામિની નયન કબાનકી, જિહાં ચોટ ન લાગે. રે મન૦ ૧ મોહ ચીડી ઘાતક ક્રૂરે, મિથ્યાવાસન ગતને; કોપ સિંચાણો કા ચહે, તું તો નહિ પિછાને. રે મન૦ ૨ માન છડી માયા લીયે, લોહકા પલ લંગાવે; તુજને પકડી ખાપડા, માયા જાલમેં લાવે. રે મન૦ ૩ અણુવ્રત મહાવ્રત વરતરૂ, બાર ભાવના વેલિ; પંચાચાર સુફુલડાં, સમ સુખ ફલ કેલિ. રે મન૦ ૪ ધર્મ શુક્લ દોઉ પાંખસેં, ઉડી નિજ ઘર બેસો; રામાનંદ નિત જયો, જિનવર જગદીશો. રે મન૦ ૫

શ્રી શીતલનાથસ્વામીનાં સ્તવનો (૧)

શીતલ જિનપતિ લલિત ત્રિભંગી, વિવિધ ભંગી મન મોહે રે; કરુણા કોમલતા તીક્ષણતા, ઉદાસીનતા સોહે રે. શીત૦ ૧ સર્વજંતુ હિતકરણી કરૂણા, કર્મવિદારણ તીક્ષણ રે; [illegible] રહિત પરિણામી, ઉદાસીનતા વીક્ષણ રે. શી૦ ૨ [illegible] ન ઈચ્છા કરૂણા, તીક્ષણ પર દુઃખ રીઝે રે; ઉદા

સ્વાદ; જેમ ફૂલ ભરી વિનંતી કરું છું, આવો મીઠા વિશ્રામ લીધો કર્મની ટોળી, મોહ ભૂલાવી, જેમ ગય નાસી, ફરે અમારી આશ. વાલુ૦ આ સંસાર ઘોર મહોદધિથી, ડરી કામને જોડાર; સ્વારથના સહુ કોઈ સગા છે, માત પિતા પરિવાર; ભાગ મિત્ર ઇત્યાદી, વિજય વિલાસી, અરજી ખાસી ફરે અમારી આશ. વાલુ૦

(૩)

આવો આવો ગુરુ મન-મંદિરે, સગરાવું સમકિત વાસ હો-મુણિંદ, પંચાગાર બિછાવણાં, પચરંગી રચના તાસ હો મુણિંદ. આવો૦ ૧ સિંચ્ચત મૈત્રી-ભાવના, ગુણમુદિતા તણાઈ ખાસ હો-મુણિંદ, ઉપશમ ઉત્તર છદ બન્યો, તિહાં કરુણા કુસુમ સુવાસ હો-મુણિંદ. આવો૦ ૨ થિરતા આસન આપશું, તપ તકિયા નિજ ગુણ ભોગ હો-મુણિંદ, શુચિતા કેસર છાંટણાં, અનુભવ તંબોળ સુરંગ હો-મુણિંદ. આવો૦ ૩ ખાંતિ ચામર વિંજશે, વળી મુદુતા ઢાળે વાય હો-મુણિંદ, છત્ર ધરે ઋજુતા સખી, નિર્લોભ ઓળાંસસે પાય હો-મુણિંદ. આવો૦ ૪ સત્ય સચિવને સોંપશું, સેવા વિવેક સંયુત હો-મુણિંદ, આતમ સત્તા શુદ્ધ ચેતના, પરણાવું આજ મુહૂર્ત હો-મુણિંદ. આવો૦ ૫ અરજ સુણીને આવીયા, જયાનંદન નિરુપમ દેવ હો-મુણિંદ, ઓચ્છવ રંગ વધામણાં, થયાં ક્ષમાવિજય જિનગેહ હો-મુણિંદ. આવો૦ ૬

જિમ જીનગણના જિહ અનં૦ ૪ તે માટે તમ આરાધીયા રે, તુજ આશાના જે કોઈ લોક; તેહને આપો આંકણી રે, જિહાં ન ધરે ખામણી રોષ. અનં૦ ૫ તેહને તેહવું આપવું રે, જિહાં રસો ઉપજે કો પોષ; આશાના કરતાં તારજે રે, પ્રભુતાપણો પણ નહિ ઉદ્દ અનં૦ ૬ પામ્યા પામે પામશે રે, જેહ ગુણાદિ અનંત, તે તુજ આણાગ્રી સવે રે, કહે માનવિજય ઉવસંત. અનં૦ ૬

શ્રી ધર્મનાથસ્વામીનાં સ્તવનો.

(રાગ-ગોડી સારંગ, રે રંગીલાની)

ધર્મ જિનેસર ગાઉં રંગશું, ભાંગ મ પડશો હો પ્રીત; જિનેશ્વર૦ બીજો મન મંદિર આણું નહીં, એ અમ કુલવટ રીત. જિને૦ ધર્મ૦ ૧. ધરમ ધરમ કરતો જગ સહુ ફિરે, ધરમ ન જાણે હો મર્મ; જિ૦ ધરમ જિનેશ્વર ચરણ ગ્રહ્યા પછી, કોઇ ન બાંધે હો કર્મ. જિ૦ ધર્મ૦ ૨. પ્રવચન અંજન જો સદ્ગુરુ કરે, દેખે પરમ નિધાન; જિ૦ હૃદય નયણ નિહાલે જગ ધણી, મહિમા મેરૂ સમાન. જિ૦ ધર્મ૦ ૩. દોડત દોડત દોડત દોડીયો, જેતી મનની રે દોડ; જિ૦ પ્રેમ પ્રતીત વિચારો ઢુંકડી, ગુરુગમ લેજો રે જોડ. જિ૦ ધર્મ૦ ૪. એક પખી કેમ પ્રીતિ પરવડે, ઉભય મિલ્યા હોય સંધિ; જિ૦ હું રાગી હું મોહે ફંદિયો, તું નિરાગી નિરબંધ. જિ૦ ર્મ૦ ૫. પરમ નિધાન પ્રગટ મુખ આગળે, જગત ઉલ્લંઘી ા જાય; જિ૦ જયોતિ વિના જુઓ જગદીશની, અંધોઅંધ ધર્મ૦ ૬. નિર્મ૦ ગુણમણિ રોહણ ભૂધ

[illegible] એમ જાણજો, ભલી શુદ્ધ પરિણામ રે; આનંદઘન પદ પામશો ને તરશો ભવ [illegible] રે. શાંતિ૦ ૧૫

(૨)

સુણો શાંતિજિન! તુજ પદ પંકજ મુજ મનમધુકર લીનો, [illegible] સુણ૦ [illegible] અચિરા માતાનો જાયો, વિશ્વસેન [illegible] આયો; [illegible] ભવમાં દોષ [illegible] ભાગો. સુણ૦ ૧. પ્રભુ [illegible] જિનપદનો ભોગી, શાંતિ નામ થકી થાય નિરોગી; તુજ સમ અવર નહીં યોગી, નિજ ગુણ ભોગી. સુણ૦ ૨ ષટ્ ખંડનો પ્રભુ તું ત્યાગી, નિજ આતમઋદ્ધિનો રાગી; તુજ સમ અવર નહીં વૈરાગી સુણ૦ ૩ વડવીર થયા સંજમધારી, લહે કેવળ ક્રમ ક્રમળા સારી; તુજ સમ અવર નહીં ઉપકારી. સુણ૦ ૪ પ્રભુ મેઘરથ ભવ ગુણ ખાણી, પારેવા ઉપર કરૂણા આણી, નિજ શરણે રાખ્યો નિજ સુખખાણી. સુણ૦ ૫ પ્રભુ કર્મ કટક ભવભય ટાળી, નિજ આતમગુણને અજુવાળી; પ્રભુ પામ્યા શિવવધૂ લટકાળી. સુણ૦ ૬ સાહેબ એક મુજરો માનીજે, નિજ સેવક ઉત્તમ પદ દીજે; રૂપકીર્તિ કરે તુજ જીવવિજે. સુણ૦ ૭

(૩)

તાર મુજ તાર મુજ તાર જિનરાજ! તું, આજ મેં તોહિ દિદાર પાયો; સકલ સંપત્તિ મિલ્યો આજ શુભ દિન વલ્યો, સુરમણિ આજ અણચિંત આયો. તા૦ ૧ તાહરી આણ હું શેષ પરે શિર વહું, નિરવહું ભવભવે ચિત્ત શુદ્ધે, [illegible]કાનને સુરતરુની પરે, તું પ્રભુ ઓળખ્યો દેવબુદ્ધે. [illegible]થિર સંસારમાં સાર તુજ સેવના, દેવના દેવ તુજ

આગમ નહિ કોઈ માનશે. દમ૦ ૪. જિનની આણા જિનની ઓળખાવા, ન કોઈ કોઈકે માનશે; [illegible] સહુ ધારશે, [illegible] માનશે. દમ૦ ૫. પ્રભુ ગુન અનુસર [illegible], એ તો ન કોઈ કહાવશે; બાળક [illegible] કહે મોહ મહા અહિ, [illegible] માનશે. દમ૦ ૬.

(૫)

શાંતિ જિનેશ્વર સાહિબા રે, શાંતિ તણા દાતાર; અંતરજામી છો માહરા રે, આતમના આધાર. શાંતિ૦ ૧. ચિત્ત ચાહે પ્રભુ ચાકરી રે, મન ચાહે મળવાને કાજ; નયન ચાહે પ્રભુ નીરખવા રે, દ્યો દરિસણ મહારાજ. શાંતિ૦ ૨. પલક ન વિસરો મન થકી રે, જેમ મોરા મન મેહ; એક પખો કેમ રાખીએ રે, રાજ કપટનો નેહ. શાંતિ૦ ૩. નેહ નજરે નિહાળતાં રે, વાધે બમણો વાન; અખૂટ ખજાનો પ્રભુ તાહરો રે, દીજીએ વાંછિત દાન. શાંતિ૦ ૪. આશ કરે જે કોઈ આપણી રે, નવિ મૂકીએ નિરાશ; સેવક જાણીને આપણો રે, દીજીએ તાસ દિલાસ. શાંતિ૦ ૫. દાયકને દેતાં થકાં રે, ક્ષણ નવિ લાગે વાર; કાજ સરે નિજ દાસનાં રે, એ મ્હોટો ઉપકાર. શાંતિ૦ ૬. એવું જાણીને જગધણી રે, દિલમાંહી ધરજો પ્યાર; રૂપવિજય કવિરાયનો રે, મોહન જય જયકાર. શાંતિ૦ ૭.

(૬)

શાંતિ જિણંદ સોભાગી, હું તો થયો છું તુમ
મે નિરાગી ભગવંત, જોતાં કિમ મળશે તંત.

મારી [illegible] ભોળી, શુભ [illegible] [illegible] કૃપા કરીને [illegible], [illegible] નહીં [illegible] રે મુ૦ ૮ સહી પ્રથમ તીરથ [illegible], [illegible] રે; [illegible] તે [illegible], આનંદદાદ ગિરનાર રે. મુ૦ ૯

(૭)

મ્હેં તો આણા વહેસ્યાંજી, [illegible] રે [illegible]. મ્હેં તો આણા વહેસ્યાંજી-(આંકણી) આણા વહેસ્યાં ભક્તિ કરેસ્યાં કરેસ્યાં [illegible] [illegible], અરિહંત આગળ અરજ કરંતાં, લહસ્યાં સુખ ભરપૂર. મ્હેં૦ ૧ [1]એકને છંડી બેને [2]ખંડી, [3]ત્રણસ્યું તોડી નેહ; [4]ચારનાં શિર ચોટ કરીશું. [5]પાંચનો આણી છેહ. મ્હેં૦ ૨ [6]છ [7]સાત [8]આઠ [9]નવ દશ ને [10]ટાલી અજુવાલી [11]અગીઆર [12]બાર જણાનો આદર કરીશું. [13]તેરનો કરી પરિહાર. મ્હેં૦ ૩ [14]પાંચ [15]આઠ [16]નવ [17]દશ [18]સત્તર પાળી [19]સત્તાવીશ ધરી સાથ, [20]પચવીશ જણસ્યું પ્રીતિ કરીશું, [21]ચાર ચતુર કરી હાથ મ્હેં૦ ૪ [22]બત્રીશ [23]તેત્રીશ ને

૧-અસંયમ. ૨-રાગદ્વેષ. ૩-ત્રણ દંડ. ૪-ચાર કષાય ૫-પાંચ મિથ્યાત્વ. ૬-છકાયની હિંસા. ૭-સાતભય. ૮-આઠમદ ૯ નવનિયાણાં. ૧૦-કામની દશ અવસ્થા. ૧૧-અગીયાર શ્રાવકની પ્રતિમા. ૧૨-બાર ભાવના. ૧૩-તેર કાઠિયા. ૧૪-પાંચ મહાવ્રત. ૧૫-આઠ પ્રવચનમાતા. ૧૬-નવબ્રહ્મચર્યની ગુપ્તિ. ૧૭-દશયતિધર્મ. ૧૮-સત્તર પ્રકારે સંયમ. ૧૯-સત્તાવીશ સાધુના ગુણ. ૨૦-પાચ મહાવ્રતની પચીશ ભાવના. ૨૧-ચાર [illegible]ભાવના. ૨૨-બત્રીશ સામાયિકના દોષ. ૨૩-તેત્રીશ ગુરુની

.હી ત્રણે આગળો, અગાઉથી જિન રાય રે; ઉત્તમવિજય શિષ્ય ભણ્યો, જિનવિજય ગુણ ગાય રે. અર૦ ૯

શ્રી મલ્લિનાથ સ્વામીનાં સ્તવનો

સેવક કિમ અવગણીએ હો મલ્લિજિન, એહ અબ શોભા સારી; અવર જેહને આદર અતિ દીએ, તેહને મૂળ નિવારી હો મલ્લિ૦ ૧ જ્ઞાન સ્વરૂપ અનાદિ તમારૂં, તે લીધું તમે તાણી; જુઓ અજ્ઞાનદશા રીસાણી, જાતાં કાણ ન આણી હો. મલ્લિ૦ ૨ નિદ્રા સુપન જાગર ઉજાગર, તુરીય અવસ્થા આવી; નિદ્રા સુપનદશા રીસાણી, જાણી ન નાથ મનાવી હો. મલ્લિ૦ ૩ સમકિત સાથે સગાઈ કીધી, સપરિવારશું ગાઢી; મિથ્યામતિ અપરાધણ જાણી, ઘરથી બાહિર કાઢી હો. મલ્લિ૦ ૪ હાસ્ય અરતિ રતિ શોક દુગંછા, ભય પામર કરસાળી; નોકષાય ગજશ્રેણી ચઢતાં, શ્વાનતણી ગતિ ઝાલી હો. મલ્લિ૦ ૫ રાગદ્વેષ અવિરતિની પરિણતિ, એ ચરણમોહના યોદ્ધા, વીતરાગ પરિણતિ પરિણમતાં, ઉઠી નાઠા બોધા હો, મલ્લિ૦ ૬ વેદોદય કામા પરિણામા, કામ્યક રસ સહુ ત્યાગી; નિઃકામી કરૂણારસ સાગર, અનંતચતુષ્ક પદ પાગી હો. મલ્લિ૦ ૭ દાન વિઘન વારી સહુ જનને, અભયદાન પદદાતા; લાભ વિઘન જગ વિઘન નિવારક, પરમ લાભ રસ માતા હો. મલ્લિ૦ ૮ વીર્ય વિઘન પંડિતવીર્યે હણી, પૂરણ પદવી યોગી; ભોગોપભોગ દોય વિઘન નિવારી, પૂરણ ભોગ સુભોગી હો. મલ્લિ૦ ૯ એ અઢાર દુષણ વર્જિત તનુ, મુનિજન વૃંદે ગાયા; અવિરતિ રૂપક દોષ નિરૂપણ, નિર્દૂષણ મન ભાયા હો, મલ્લિ૦ ૧૦

...રખી મન વિશરામી, જિનવર ગુણ જે ગાવે;

[illegible] મલ્લિ૦ ૯

શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીના સ્તવનો (૧)

મુનિસુવ્રત જિનરાજ, એક મુજ વિનતિ નિસુણો; આતમતત્ત્વ ક્યું જાણ્યું જગતગુરુ, એહ વિચાર મુજ કહિયો; આતમતત્ત્વ જાણ્યા વિણ નિર્મળ, ચિત્ત સમાધિ નવિ લહિયો. મુનિસુવ્રત જિનરાજ૦ ૧ કોઇ અબંધ આતમ તત્ત માને, કિરિયા કરતો દિસે; કિરિયા તણું ફલ કહો કુણ ભોગવે, ઇમ પૂછ્યું ચિત્ત રીસે. મુનિ૦ ૨ જડ ચેતન એ આતમ એકજ, સ્થાવર જંગમ સરિખો; દુઃખ સુખ શંકર દૂષણ આવે, ચિત્ત વિચારી જો પરિખો. મુનિ૦ ૩ એક કહે નિત્ય જ આતમ તત્ત, આતમ દરિસણ લીનો; કૃતવિનાશ અકૃતાગમ દૂષણ, નવિ દેખે મતિ હીણો. મુનિ૦ ૪ સૌગત મતરાગી કહે વાદી, ક્ષણિક એ આતમ જાણો; બંધ મોક્ષ સુખ દુઃખ ન ઘટે, એહ વિચાર મન આણો. મુનિ૦ ૫ ભૂતચતુષ્કવર્જિત આતમતત્ત, સત્તા અલગી ન ઘટે; અંધ શકટ જો નજરે ન દેખે, તો શું કીજે શકટે. મુનિ૦ ૬ એમ અનેક વાદિ મત વિભ્રમ, સંકટ પડિયો ન લહે; ચિત્ત સમાધિ તે માટે પૂછું, તુમ વિણ તત્ત કોઇ ન કહે. મુનિ૦ ૭ વલતું જગતગુરુ ઇણિ પરે ભાખે, પક્ષપાત સબ છંડી; રાગદ્વેષ મોહ પખ વર્જિત, આતમશું રઢ

શ્રી નમિનાથ સ્વામીનાં સ્તવનો: (૨)

ષડ દરિસણ જિન અંગ ભણીજે, ન્યાસ ષડંગ જો સાધે રે; નમિ જિનવરના ચરણ ઉપાસક, ષડ દરિસણ આરાધે રે. ષડ૦ ૧ (એ આંકણી.) જિન સુરપાદપ પાય વખાણો, સાંખ્ય જોગ દોય ભેદે રે, આતમ સત્તા વિવરણ કરતા, લહો દુગ અંગ અખેદે રે. ષડ૦ ૨ ભેદ અભેદ સુગત મીમાંસક, જિનવર દોય કર ભારી રે; લોકાલોક આલંબન ભજીયે, ગુરુગમથી અવધારી રે. ષડ૦ ૩ લોકાયતિક કુખ જિનવરની, અંશ વિચારી જો કીજે રે; તત્ત્વવિચાર સુધારસ ધારા, ગુરુગમ વિણ કેમ પીજે રે. ષડ૦ ૪ જૈન જિનેશ્વર વર ઉત્તમ અંગ, અંતરંગ બહિરંગે રે; અક્ષર ન્યાસ ધરા આરાધક, આરાધે ધરી સંગે રે. ષડ૦ ૫ જિનવરમાં સઘળા દરિસણ છે, દરિસણમાં જિનવર ભજના રે; સાગરમાં સઘળી તટિની સહી, તટિનીમાં સાગર ભજના રે. ષડ૦ ૬ જિન સ્વરૂપ થઈ જિન આરાધે, તે સહી જિનવર હોવે રે; ભૂંગી ઇલિકાને ચટકાવે, તે ભૂંગી જગ જોવે રે. ષડ૦ ૭ ચૂર્ણી ભાષ્ય સૂત્ર નિર્યુક્તિ, વૃત્તિ પરંપર અનુભવ રે; સમય પુરુષનાં અંગ કહ્યા એ, જે છેદે તે દુર્ભવ રે. ષડ૦ ૮ મુદ્રા બીજ ધારણા અક્ષર, ન્યાસ અરથ વિનિયોગે રે; જે ધ્યાવે તે નવિ વંચિજે, ક્રિયા અવંચક ભોગે રે. ષડ૦ ૯ શ્રુત અનુસાર વિચારી બોલું, સુગુરુ તથાવિધ ન મિલે રે; કિરિયા કરી નવિ સાધી શકીએ, એ વિષવાદ ચિત્ત સઘળે રે. ષડ૦ ૧૦ તે માટે ઉભા કરજોડી, જિનવર આગલ કહીયે રે; સમય ચરણ સેવા શુદ્ધ

આનંદઘન પદ લહીયે રે. ષડ૦ ૧૧

(૧)

શ્રી નેમનાથ સ્વામીનાં સ્તવનો

રાજુલ વર્ણાં કર જોડીરે, તું મુજ આતમરામ મનના વાલા.
સુગુણ સનેહા આવજો રે, તુમ વિણ કોઈ ન કામ. મ૦ ૧
ઘર આવો રે વાલમ ઘર આવો, મહારી આશાના વિસરામ,
મ૦ રથ ફેરો રે સાજન રથ ફેરો, સાજન મહારા મનના
મનોરથ સાથ મ૦ ૨ નારી પખા શો નેહલો રે, સાચ કહે
જગનાથ; મ૦ ઈશ્વર અર્ધાંગે ધરીરે, તું મુજ ઝાલે ન હાથ
મ૦ ૩ પશુજનની કરૂણા કરી રે, આણી હૃદય વિચાર, મ૦
માણસની કરૂણા નહિરે, એ કુણ ઘર આચાર. મ૦ ૪ પ્રેમ
કલ્પતરૂ છેદીયો રે, ધરિયો જોગ ધતૂર; મ૦ ચતુરાઈરો કુણ
કહોરે, ગુરુ મિલિયો જગસુર. મ૦ ૫. મારૂં તો એમાં કાંઈ
નહિરે, આપ વિચારો રાજ; મ૦ રાજસભામાં બેસતા રે, કિસડી
બધસી લાજ. મ૦ ૬ પ્રેમ કરે જગજન સહુરે, નિરવાહે
તે ઓર; મ૦ પ્રીત કરીને છોડી દીયેરે, તેહશું ન ચાલે જોર.
મ૦ ૭ જો મનમાં એહવું હતું રે, નિસપત કરત ન જાણ;
મ૦ નિસપત કરીને છાંડતાં રે, માણુસ હુએ નુકશાન. મ૦ ૮
દેતાં દાન સંવત્સરી રે, સહુ લહે વાંછિત પોષ; મ૦ સેવક વાંછિત
નવિ લહેરે, એ સેવકનો દોષ. મ૦ ૯ સખી કહે એ શામલો રે,
હું કહું લક્ષણ સેત; મ૦ ઇણ લક્ષણ સાચી સખી રે,
આપ વિચારો હેત. મ૦ ૧૦ રાગી શું રાગી સહુ રે,
વૈરાગી શ્યો રાગ; મ૦ રાગ વિના કિમ દાખવો રે,
મુગતિ સુંદરી માગ. મ૦ ૧૧ એક ગુહ્ય ઘટતું નથી રે, સઘલો

હાંરે મારે [illegible], [illegible] પ્રભુજી નામ જો,
[illegible] જિન મહીને રે લો. ૩
હાંરે મારે સહસાવનમાં [illegible] ગુણની ખાણ જો,
[illegible] આદરે રે લો;
હાંરે મારે [illegible], [illegible] કરતા ખાર જો,
[illegible] દિન કેવળજ્ઞાન દશા વરે રે લો. ૪
હાંરે મારે લોકાલોક પ્રકાશક, ત્રિભુવનભાણ જો,
ત્રિગડે બેઠી ધરમ કહે શ્રી જિનવરુ રે લો;
હાંરે મારે શિવાનંદન, નરમે સુખકર વાણી જો,
આસ્વાદે ભવિ ભાવ ધરીને સુંદરૂ રે લો. ૫
હાંરે મારે દેશના નિસુણી, બુઝયાં રાજુલ નાર જો,
નિજસ્વામીને હાથે સંયમ આદરે રે લો;
હાંરે મારે અષ્ટ ભવોની, પાળી પૂરણ પ્રીત જો,
પિયુ પહેલાં શિવલક્ષ્મી રાજીમતી વરે રે લો. ૬
હાંરે મારે વિચરી વસુધા, પાવન કીધી સાર જો,
જગ ચિંતામણિ જગ ઉપગારી ગુણનિધિ રે લો;
હાંરે મારે જિન ઉત્તમ પદ પંકજ કેરી સેવ જો,
કરતાં રતનવિજયની કીરતિ અતિ વધી રે લો. ૭

(૩)

મેં આજે દરિસણ પાયા, શ્રી નેમિનાથ જિનરાયા, પ્ર[illegible]
શિવાદેવીના જાયા, પ્રભુ સમુદ્રવિજય કુલ આયા, કર્મો [illegible]
[illegible]ડાયા, બ્રહ્મચારી નામ ધરાયા, જીને તોડી જગત[illegible]
ને૦ મેં૦ ૧ રૈવતગિરિ મંડનરાયા, કલ્યાણક તી[illegible]

પરભાવે કરી પરતા પામતાં, સ્વસત્તા થિર ઠાણ. સુ૦ આત્મ-
ચતુષ્કમયી પરમાં નહીં, તો કિમ સહુનો રે જાણ. સુ૦ શ્રી૦ ૫
અગુરુલઘુ નિજ ગુણને દેખતાં, દ્રવ્ય સકલ દેખંત; સુ૦
સાધારણ ગુણની સાધર્મ્યતા, દર્પણ જલને દ્રષ્ટાંત. સુ૦ શ્રી૦ ૬
શ્રી પારસજિન પારસરસ સમો, પણ ઈહાં પારસ* નાંહિ સુ૦
પૂરણ રસીઓ હો નિજ ગુણ પરસનો, આનંદઘન મુજ માંહિ શ્રી૦ ૭

(૨)

(શાંતિજિન એક મુજ વિનતિ-એ રાગ)

પાસ જિન તાહરા રૂપનું, મુજ પ્રતિભાસ કેમ હોય રે; તુઝ મુઝ સત્તા એકતા, અચલ વિમલ અકલ જોય રે. પાસ૦ ૧ તુજ પ્રવચન પક્ષથી, નિશ્ચય ભેદ ન કોય રે; વ્યવહારે લખી દેખીએ, ભેદ પ્રતિભેદ બહુ લોય રે. પાસ૦ ૨ બંધ ન મોક્ષ નહીં નિશ્ચયે, વ્યવહારે ભજ દોય રે, અખંડિત અબાધિત સોય કદા, નિત અબાધિત સોય રે. પાસ૦ ૩ અન્વય હેતુ વ્યતિરેકથી, અંતરો તુઝ મુઝ રૂપ રે; અંતર ભેટવા કારણે, આતમસ્વરૂપ અનૂપ રે. પાસ૦ ૪ આતમતા પરમાત્મતા, શુદ્ધ નય ભેદ ન એક રે; અવર આરોપિત ધર્મ છે, તેહના ભેદ અનેક રે. પાસ૦ ૫ ધરમી ધરમથી એકતા, તેહ મુઝ રૂપ અભેદ રે; એક સત્તા લખ એકતા, કહે તે મૂઢમતિ ખેદ રે. પાસ૦ ૬ આતમ ધરમ અનુસરી, રમે જે આતમરામ રે; આનંદઘન પદવી લહે, પરમ આતમ તસ નામ રે. પાસ૦ ૭

* ઉપદ્રવ.

રે. શ્રી૦ ૨ [illegible] રે; [illegible] નહીં. શ્રી૦ ૩ ચિત્ત ચિંતામણિ [illegible] સ્વામી રે, [illegible] માનશે. ચિંતામણિ કલ્પતરુ પામ્યો રે શ્રી૦ ૪. [illegible] નથી, કહો તો તું પામ્યો રે; [illegible] કહો તેને કાંઇ ગુણ [illegible] છે? શ્રી૦ ૫ [illegible] ભવિતવ્યતા. તે [illegible] રે, મુખ્ય હેતુ તું મોહનો, એ મુજને [illegible] રે. શ્રી૦ ૬. અમે ભક્તે મુક્તિને ખેંચશું, જિમ લોહને ચમક પાષાણો રે; તુમને હેજે હસીને દેખશો, કહેશો સેવક છે સાગાણો રે. શ્રી૦ ૭. ભક્તિ આરાધ્યાં ફળ દીએ, ચિન્તામણિ પણ પાષાણો રે, વળી અધિકું કાંઈ કહાવશો, એ ભદ્રક ભક્તિ તે જાણો રે. શ્રી૦ ૮. બાળક તે જિમ તિમ બોલતો, કરે લાડ તાતને આગે રે; તે તેહશું વાંછિત પૂરવે, બની આવે સઘળું રાગે રે. શ્રી૦ ૯. માહરે બનનારું તે બન્યું જ છે, હું તો લોકને વાત શીખાવું રે, વાચક જસ કહે સાહિબા, એ ગીતે તુમ ગુણ ગાવું રે. શ્રી૦ ૧૦.

(૫)

સુખદાઇ રે સુખદાઈ, દાદા પાસજી સુખદાઇ; ઐસો સાહિબ નહિ કોઉ જગમેં, સેવા કીજે દીલ લાઈ સુખ૦ ૧. સબ સુખદાયક એહિજ નાયક, એહિ સાયક સુસહાઈ; કિંકરકું કરે શંકર સરીસો, આપે અપની ઠકુરાઈ. સુખ૦ ૨. મંગલ રંગ વધે પ્રભુ ધ્યાને, પાપવેલી જાએ કરમાઇ; શીતલતા પ્રગટે ઘટ અંતર, મીટે મોહકી ગરમાઈ સુખ૦ ૩. કહો કરૂં સુરતરુ ચિંતામણિકું ? જો મેં પ્રભુ સેવા પાઇ; ય કહે દર્શન દેજ્યો, ઘર અંગન નવ નિધ આઇ. ૪.

[illegible] જાણી, [illegible] પદ [illegible]; [illegible] અમૃત [illegible] [illegible], [illegible] પ્યારો [illegible] ૯૦૪

(૮)

[illegible] જોતા [illegible] ને, [illegible] જોયા રંગ; આજ તારી આંગીનો કાંઈ રૂડો બન્યો રંગ; પ્યારા પારસજી હો લાલ, દીનદયાળ મુને નયણે નિહાળ. ૧ જોગીવાડે જાગતો ને માતો મિંગોડમતા, ગામેથી ગોલામણો કાંઈ, છત્યા આડે મહા. પ્યારા૦ ૨ તું છે મારો સાહિબો ને, હું છું તારો દાસ; આશા પૂરો દાસની કાંઈ, સાંભળી અરદાસ. પ્યારા૦ ૩ દેવ ઘણા દીઠા તેમાં, એક તું સાવદ્ય; લાખેણું છે લટકું તાહરૂં દેખી રીઝે દિલ. પ્યારા૦ ૪ કોઈ નમે પીરને ને, કોઈ નમે રામ; ઉદયરત્ન કહે પ્રભુ, મારે તુમશું કામ. પ્યારા૦ ૫

(૯)

નિત્ય સમરૂં સાહિબ સયણાં, નામ સુણતાં શીતળ શ્રવણાં; જિનદર્શને વિકસે નયણાં, ગુણ ગાતાં ઉલસે વયણાં રે. શંખેશ્વર સાહિબ સાચો, બીજાનો આશરો કાચો રે. શં૦ દ્રવ્યથી દેવ દાનવ પૂજે, ગુણ શાંત રુચિપણું લીજે; અરિ હાપદ પજજવ છાજે, મુદ્રા પદ્માસન રાજે રે. શં૦ સંવેગે તજી ઘરવાસો, પ્રભુ પાર્શ્વના ગણધર થાશો; તવ મુક્તિપુરીમાં જાશો, ગુણી લોકમાં વયણે ગવાશો રે. શં૦ એમ દામોદર જિનવાણી, અશાડી શ્રાવક જાણી; જિન વંદી નિજ આવે, પ્રભુ પાર્શ્વની પ્રતિમા ભરાવે રે. શં૦ ત્રણકાળ ઉવેખે, ઉપકારી શ્રી જિન સેવે; પછી તેહ વૈમાનિક

[illegible] ટાળવી [illegible] ગરુડી, [illegible] સુ૦ ૪. વામા [illegible] નિરૂપે છે. [illegible] જિનમાં આવ્યો કે રૂપ વિજુ [illegible] કરી તાર્યો રે. સુ૦ ૫ નંદન [illegible] ધણીનો મોહન [illegible]

(૧૧)

[illegible] શ્રી [illegible] પાસ જિનેસર, [illegible] અ૦ ૧ તુમ બિનુ કોઉ ચિત્ત ન [illegible] ની. અ૦ ૧ તુમ બિનુ કોઉ ચિત્ત ન [illegible] મેરો મન તુજ ઉપર રસિયો, [illegible] મુહાવે, આવે કોડી ગુની; મેરો મન તુજ ઉપર રસિયો, અલિ જિમ કમલ બની. અ૦ ૨ તુમ નામે સવિ સંક[illegible] મૂકે, નાગરાજ ધરની; નામ જપું નિશિ વાસર તેરો, [illegible] શુભ ગુજ કરની. અ૦ ૩ કોપાનલ ઉપજાવત દુર્જન, મથ[illegible] વચન અરની; નામ જપું જલધાર તિહાં તુજ, ધારૂં દુ[illegible] કરની. અ૦ ૪ મિથ્યામતિ બહુ જન હે જગમેં, પદ ધરત ધરની; ઉનકો અબ તુજ ભક્તિ પ્રભાવે, ભય નહિ [illegible] કની. અ૦ ૫ સજ્જન-નયન સુધારસ-અંજન, દુરજન [illegible] ભરની; તુજ મૂરતિ નિરખે સો પાવે, સુખ જસ [illegible] ઘની. અ૦ ૬

(૧૨)

પરમાતમ! પરમેસરૂ!, જગદીશ્વર! જિનરાજ; જગ-બંધવ! જગભાણુ બલિહારી તુમ તણી, ભલ-જલધિમાંહિ જહાજ. ૧ તારક વારક મોહનો, ધારક નિજ ગુણ ઋદ્ધિ; અતિશયવંત ભદંત રૂપાળી શિવવધૂ, પરણી લહી નિજ સિદ્ધિ. ૨ જ્ઞાન દર્શન અનંત છે, વળી તુજ ચરણ અનંત[illegible]

ય, [illegible]માંહિ [illegible] ; [illegible] નિર્મળ એટલાં; સત્ત
[illegible] ! શુભ [illegible], [illegible] જિમ [illegible] કેટલા, મોહન૦ ૭
અમ[illegible] [illegible] આતમ [illegible] સંભાળી, [illegible] કેરું [illegible] દીધું
[illegible] જિન[illegible] રમણ સુખ, [illegible] સોનાનું દીધું.
મોહન૦ ૮.

(૧૪)

જય ! જય ! જય ! પાસ જિણંદ (ટેક) અંતરીક પ્રભુ! ત્રિભુવન તારન, ભવિક કમલ ઉલ્લાસ દિણંદ. જય૦ ૧ તેરે ચરન શરન મેં કીનો, તૂં બિન કુન તોરે ભવ ફંદ; પરમ પુરુષ પરમારથદર્શી, તૂં દીયે ભવિકકું પરમાનંદ. જય૦ ૨. તૂં નાયક તૂં શિવસુખ-દાયક, તૂં હિતચિંતક તૂં સુખકંદ; તૂં જનરંજન, તૂં ભવભંજન, તૂ કેવલ-કમલા-ગોવિંદ. જય૦ ૩ કોડિ દેવ મિલકે કર ન શકે, એક અંગૂઠ રૂપ પ્રતિછંદ; ઐસો અદ્‌ભુત રૂપ તિહારો, વરષત માનું અમૃતકો બુંદ. જય૦ ૪ મેરે મન મધુકરકે મોહન, તુમ હો વિમલ સદલ અરવિંદ; નયન ચકોર વિલાસ કરતુ હે, દેખત તુમ મુખ પુનમચંદ. જય૦ ૫ દૂર જાવે પ્રભુ ! તુમ દરિસનસેં, દુઃખ દોહગ દારિદ્ર અઘદંદ; વાચક જસ કહે સહસ ફલત હે, જે બોલે તુમ ગુનકે વૃંદ. જય૦ ૬

(૧૫)

મેરે સાહિબ તુમહિ હો, પ્રભુ પાસ જિણંદા. ખિજ, મદગાર ગરીબ હું મેં તેરા બંદા. મેરે૦ ૧ મેં ચકોર કરું

|મહી ચંદા; ચક્રવાક મેં હુઈ રહું, જબ

ધ્યાન પ્રભુજીને સમરતુ જિન લાયો, ભાવ કહે ગુણ ગા[illegible]
પ્રભુજીને તારણ તરણાં. શામળિ૦ ૭.

(૨૫)

સેવો ભવિયાં ! જિન ત્રેવીસમા રે, ચંચળ નાગ નિકંદ[illegible], [illegible] નાગાર્જુન જાન. સેવો૦ ૧ ચઉ દિશે ઘોર ઘટા ઘનશું મિલ્યો રે, કમઠે રચ્યો [illegible] ધાર; ગુણગણમાંહે જગ વરસે ગણું રે, જગધણનો ન લહું પાર. સેવો૦ ૨ નવકાર ! ધારા વડ ઉડગ કાઉસગ્ગ રહ્યાં રે, મેરુતણી પેરે ધીર; ધ્યાનતણી ધારા વાધિ તિહાં રે, ચઢિયાં ઉછંગ નીર. સેવો૦ ૩ અરાગ ન ચળિયા પ્રભુજી માહગ રે, પામ્યા કેવળનાણ; સમવસરણ સુર કોડી મળ્યા તિહાં રે, વાગ્યા જીતનિશાન. સેવો૦ ૪ નવકર ઉંચપણે પ્રભુ સોહતા રે, અશ્વસેનરાયના નંદ; પરચાપૂરણ પરગટ પાસજી રે, દીઠે હોવે પરમાનંદ. સેવો૦ ૫ એક શત વરસનું આઉખું, ભોગવી રે, પામ્યા અવિચળ ઋદ્ધ; બુધ શ્રી સુમતિવિજય ગુરુ નામથી રે, રામ લહે વરસિદ્ધ. સેવો૦ ૬

(૨૬)

ભેટે ભેટે સલુને, પ્રભુ પાર્શ્વનાથ ભેટે. જગત વત્સલ જગ હિતકારી, સલુને પ્રભુ ભેટે; મોહ ચોર જબ જોર કિયો ઘત, તબ સમરવો પ્રભુ નેટે. સલુને૦ ૧ ઓર સખાઈ ચાર દિવસ કી, સાચ સખા પ્રભુ ભેટે; ઈતનો આપ વિવેક વિચારે માયામેં મત લેટે. સલુને૦ ૨ ભામણુડે તો ભૂખ ન ભાગે, ખનુ ભોજન ગયે પેટે; ભગવંત ભક્તિ વિના સવિ નિષ્ફળ જશ કહે ભક્તિમેં ભેટે. સલુને૦ ૩.

...સ્તીયે એકામવાળુ, કેસર અક્ષિક વોલ;
...થકન ચિત્તવોછ, ધ્યાન ધોલ રંગરોલ શુદ્ધ૦ ૫
...લ વર્ડુ આપ્યા અહીંછ, તિલક તણો તેહ ભાવ,
આભરણ ઉતારીયેછ, તે ઉતાર્યા પરભાવ શુદ્ધ૦ ૬
નિર્માલ્ય ઉતારીયેછ, તે તો ચિત્ત-ઉપાધિ
...લ કરતાં ચિંતવોછ, નિર્મલ ચિત્ત-સમાધિ શુદ્ધ૦ ૭
...શુદ્ધ જે ધર્મનાછ, આત્મસ્વભાવ જે અમાં
આભરણ પહેરાવીયેછ, તે સ્વભાવ નિજ ધામ શુદ્ધ૦ ૮
...વાદ વિશુદ્ધતાથી, તે પુષ્પ ...
...વાર વિશુદ્ધતાછ, તેહ ફુલ પગર ... શુદ્ધ૦ ૯
...વો કરતાં ચિંતવોછ, જ્ઞાન દીપક ...
... ચિંતા ... પૂરીયુ છ, ... શુદ્ધ૦ ૧૦
... [illegible] ...
... [illegible] ... શુદ્ધ૦ ૧૧
[illegible]
[illegible] શુદ્ધ૦ ૧૨
[illegible]
[illegible] ૧૩
[illegible]
[illegible] શુદ્ધ૦ ૧૪
[illegible]
[illegible] ૧૫

પ્રમાદી, અંતરંગમુખ નવિ દીઠું–મન૦ ૨૦ કેતા મુજ
આપું તેરી, નહિ જ તેરો આદર–ઓળખાણ, તે કહીએ !
કેટું કહીએ ન માને, તું પ્રભુ અનંત અપાર–મન૦ ૨૧ કીધ
સ્વંદ નહીં નઉમયુ કેરા. જિહાં પક્ષપાત નહિ તેજ, કરતા
જિહાં એક જ્યું ગુણ ધામ વિરાજે, નિર્મલ ચેતના સેજ. મન૦
૨૨ આદિ રહિત અજરામર નિર્મલ, વ્યાપક એક અનંત.
સલુના, શુદ્ધ પ્રકૃતિ અસુવિ અમાયિ, તું પ્રભુ બહુ ગુણવંત.
મન૦ ૨૩ તું માતા, તું ત્રાતા, તું ભ્રાતા, તું પિતા બંધુ
તું મિત્ર–સલુના, ચરણ તુંહી તુજ સેવા કીજે, દૃઢ કરી એક
જ ચિત્ત. મન૦ ૨૪ પાસ આસ પૂરો અબ મેરી, અરજ
એક અવધાર; સલુના, શ્રી નયવિજય વિબુધ પયસેવક, જશ
કહે ભવજલ તાર. મન૦ ૨૫

(૩૦)

પૂજાવિધિ માંહે ભાવિએજી, અંતરંગ જે ભાવ;
તે સવિ તુજ આગલ કહુંજી, સાહેબ ! સરલ સ્વભાવ.
સુહંકર ! અવધારો પ્રભુ પાસ ! ૧

દાતણ કરતાં ભાવિયેજી, પ્રભુ ગુણ જલ મુખ શુદ્ધ;
ઉલ ઉતારી પ્રમત્તતાજી, હો મુજ નિર્મલ બુદ્ધ. સુહં૦ ૨

જતનાએ સ્નાન કરીજીએજી, કાઢો મેલ મિથ્યાત;
અંગુછો અંગ શોષવીજી, જાણું હું અવદાત. સુહં૦ ૩

ક્ષીરોદકનાં ધોતીયાજી, ચિંતવો ચિત્ત સંતોષ;
સંવર ભલોજી, આઠ પડો મુખકોષ. સુહં૦ ૪

રખ કર્યોએ. પા૦ ૭ સ્વામી માણિક નગ્ર, નાથ આંટોલિયા, કોઠા જોરવાડી જગેશ, કાપડી ઢોલડી પ્રશમીયા ગુજપત, પટદીયા પ્રભુ ગુણ ગીરિયા. પા૦ ૮ હમીરપુર પાર્શ્વ પ્રભુ [illegible] નવલખા, બીલાજન પ્રભુ [illegible] પા૦ ૯ [illegible] રામરીયા નગ્ર, પાર્શ્વ [illegible] પા૦ ૯ [illegible] સદસફૂળા સાહિબા, મહેમદાવાદ [illegible] નારીના [illegible] નવલી [illegible] પા૦ ૧૦ પાર્શ્વ [illegible] પા૦ ૧૧ [illegible] પા૦ ૧૨ [illegible] પા૦ ૧૩ [illegible] ([illegible]) [illegible] (કાપરડા) [illegible] પા૦ ૧૪ [illegible]

[illegible]

નાંહિ રે. [illegible] રે, કેતાં શું આવ રે ૩. નિરા [illegible] કેમ [illegible] રે, [illegible] આધાર બિરૂદ ધરાવો રે; [illegible] [illegible] રે, [illegible] તિરાઠી દીજે રે. ૪. હું [illegible] મહારાજનું [illegible] માગશો રે, નેહ ધરીને નાથ નજરે નિહાળો રે; [illegible] અમર વિમાને આપ પ્રભુ તુમ નામે રે, પ્રભુ પતિત ઉદ્ધારણહાર [illegible] ઠામે રે. ૫. કરૂણાવંત ભગવાન ભક્તને તારો રે, ભવદુઃખભંજણહાર પાર ઉતારો રે; સકલ દેવ શિરદાર મુગટને તોલે રે; પારસ જિન પસાય પદ્મ એમ બોલે રે. ૬.

(૩૫)

મનમોહન પ્રભુ પાસજી, સુણો જગત આધાર જી;
શરણે આવ્યો રે પ્રભુ તાહરે, મુજ દુરિત નિવાર જી. મન૦ ૧
વિષય–કષાયના પાસમાં, ભમ્યો કાળ અનંત જી;
રાગ–દ્વેષ મહા ચોરટા, લુંટયો ધર્મનો પંથજી. મન૦ ૨
પણ કાંઈ પૂરણ પુન્યથી, મળીયા શ્રી જિનરાજ જી;
ભવસમુદ્રમાં બુડતાં, આલંબન જિમ જહાજ જી. મન૦ ૩
કમઠે નિજ અજ્ઞાનથી, ઉપસર્ગ કીધા બહુ જાત જી;
ધ્યાનાનલ પ્રગટાવીને, કીધો કર્મનો ઘાત જી. મન૦ ૪
કેવળજ્ઞાનથી દેખીયું, લોકાલોક સ્વરૂપ જી;
વિજય મુક્તિપદ જઈ વર્યું, સાદિ અનંત ચિદ્રૂપ જી. મન૦ ૫
તે પદ પામવા ચાહતો, મોહન કમલનો દાસ જી;
મનમોહન પ્રભુ માહરી, પૂરજો મનની આશ જી. મન૦ ૬

(૩૬)

ઓરે આજ દિવસ ભલે ઉગિયો જી, ઓરે આજ થયો સુવિહાણ, પાસ જિણેસર ભેટિયા, થયો આનંદ કુશલ કલ્યાણ હો સાજન, સુખદાયક જાણી સદા, ભવિ પૂજો પાસ જિણંદ (એ આંકણી) ૧ ઓરે નિરમળ બુદ્ધિએ નિતુ નમે ઓરે નિસિહી ત્રણ સભાવ, ત્રિહું દિશ નિરખણ વરજન, દીજે ખમાસમણ ત્રણ વાર હો સાજન૦ ૨ ઓરે ચૈત્યવંદન ગાવિસ [illegible] ઓરે સરસ પદ વર્ણ વિસ્તાર, અર્થ ચિંતન નિતુ ભાવના જિનનાથ નિરખવા ચાર હો સાજન૦ ૩ ઓરે શ્રી જિનવર રાયે [illegible], કવિ મલિન તે પદ કરવાથી તે [illegible] ક્ષમા હુવે, અનુક્રમે વધુ શુભ નિર્વાણ હો સાજન૦ ઓરે [illegible] ગુણ પરી, ઓરે પારસ દરસ પસાય, પામ્યા [illegible] તિમ જિનપદ સેવા ઉપાય હો સાજન૦ ૫ ઓરે [illegible] નર ઘણા, ઓરે મન ધરી ભક્તિ ઉદાર, [illegible] પદ ભજો, પામે જિન કરે મન ઉપકાર હો સાજન૦ ૬ ઓરે આપણું મન નિર્મળ કરી, ઓરે [illegible] પામે મોક્ષાનંદ સ્વરૂપને, [illegible] હો સાજન૦ ૭

(૩૭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (૧) [illegible]
[illegible]

માનવ નહિ પાયા તો ફુટા ઢોલ બજાયા. (૨) ન૦ ૨. મુજ દાસની ફેર બતલાયા. મેં ઉતરી નીચે પાયા; મુજ કૌ બહુ ફુરમાયા, ભવોને નામ નમાયા. ઈણ વિધ કે બહુ આયા. (૨) ન૦ ૩ ચોગા અંદર સુખ પાયા, જગ બહુ ઉપગાર કરાયા; નવખંડા નામ ધરાયા, મેં સુનકર સારદૈ આયા. ઉદ્ધાર કરો નહાવાયા. (૨) ન૦ ૪ હુઆ ચાતુરમાસ મુજ આયા, ગ્રીષ્મ કારતુ અંત ભેડાયા; ઘો મન વાંછિત સુખદાયા, હું પ્રેમે પ્રભુજી પાયા. સેવક કા કાજ સરાયા. (૨) ન૦ ૫ ઈસ વિધિ વિધિ ઈંદુ કહાયા, જાણો આશ્વિન માસ સોહાયા; દીવાળી દિન જબ આયા, મેં આતમ આનંદ પાયા. એમ વીરવિજય ગુણ ગાયા (૨) ન૦ ૬

(૩૮)

શ્રી શંખેશ્વર પાશ્વર્ં સુણો મુજ વિનતી, આવ્યો છું તુમ પાસ આશા મોટી ધરી; લાખ ચોરાશી યોનિ, દ્વારમાંહું ભમ્યો, તેમાંહિ મનુષ્ય જન્મ અતિહી દુલ્લહો. ૧ તે પણ પૂરવ પુણ્ય પસાયે અનુભવ્યો, તો પણ દેવ–ગુરુ ને ધર્મ ન ઓળખ્યા; શું થાશે પ્રભુ મુજ તુજ કરૂણા વિના, રઝળ્યો રાંકની પેરે પામ્યો વિડંબના. ૨ ન દીધું દાન સુપાત્રે ભાવથી, ન પાળ્યું વળી શિયલ વિડંબ્યો કામથી; તપ તપ્યો નહિ કોઇ આતમને કારણે, ઝાઝું શું કહું નાથ ! જાઉં નરક બારણે. ૩ કીધાં જે મેં કર્મ, જો તું વિવરી કહું, તો લાગે બહુ વાર ભજન કયારે કરૂં; પૂર્વ વિરાધક ભાવથી ભાવ ન ઉલ્લસે, ચારિત્ર ડહોળ્યું નાથ ! કરમ મોહની વશે. ૪

[illegible]

([illegible])

[illegible]

શ્રી મહાવીર સ્વામીનાં સ્તવનો

વીર જિનેશ્વર ચરણે લાગું, વીરપણું તે માગું રે; મિથ્યા મોહ તિમિર ભય ભાંગ્યું, જિત નગારું વાગ્યું રે વીર૦ ૧ છઉમત્થ વીર્ય લેશ્યા સંગે, અભિસંધિજ મતિ અંગે રે; સૂક્ષ્મ સ્થૂલ ક્રિયાને રંગે, યોગી થયો ઉમંગે રે. વીર૦ ૨. અસંખ્ય પ્રદેશે વીર્ય અસંખે, યોગ અસંખિત કંખે રે; પુદ્ગલગણ તેણે લે સુવિશેષે, યથાશક્તિ મતિ લેખે રે. વીર૦ ૩. ઉત્કૃષ્ટ વીર્યનિવેશે, યોગ ક્રિયા નવિ પેસે રે, યોગ તણી ધ્રુવતાને લેશે, આતમશક્તિ ન ખોસે રે. વીર૦ ૪ કામ વીર્યવશે જેમ ભોગી, તેમ આતમ થયો ભોગી રે; શૂરપણે આતમ ઉપયોગી, થાય તેહ અયોગી રે. વીર૦ ૫. વીરપણું તે આતમ ઠાણે, જાણ્યું તુમચી વાણે રે; ધ્યાન વિજ્ઞાને શક્તિ પ્રમાણે, નિજ ધ્રુવપદ પહિચાણે રે. વીર૦ ૬. આલંબન સાધન જે ત્યાગે, પરપરિણતિને ભાગે રે; અક્ષય દર્શન જ્ઞાન વૈરાગે, આનંદઘન પ્રભુ જાગે રે. વીર૦ ૭

(૨)

ચરમ જિણેસર વિગત સ્વરૂપનું રે, ભાવું કેમ સ્વરૂપ સાકારી વિણ ધ્યાન ન સંભવે રે, એ અવિકાર અરૂપ હો ચરમ૦ ૧ આપ સ્વરૂપે આતમમાં રમે રે, તેહના ધુર બે ભેદ; અસંખ ઉક્કોસે સાકારી પદે રે, નિરાકારી નિરભેદ ભો ચરમ૦ ૨. સૂક્ષ્મ નામ કરમ નિરાકાર જે રે, તેહ ભેદે નહીં અંત; નિરાકાર જે નિરગત કર્મથી રે, તેહ અભેદ અનંત. ચરમ૦ ૩ રૂપ નહી કઇએ બંધન ઘટયું રે, બંધ

મોક્ષ ન હોઈ, બંધ મોક્ષ વિણ સાદિ અનંતનું રે ભંગ ભંગ કેમ હોય અરમ૦ ૪ દ્રવ્ય વિના તેમ સત્તા નહિ કહે છે, સત્તા વિણ શ્યો રૂપ, રૂપ વિના કેમ સિદ્ધ અનંતતા રે, ... આઠ સ્વરૂપ અરમ૦ ૫ આતમના પરિણતિ જે પરિ... કર્યા છે, તે મુજ બાહ્યબોધ... વિણ ... રૂપનું રે સ્વ... વિધિ પ્રતિષેધ અરમ૦ ૬ અંતિમ ભવ ... ... આતમનું છે, ... શુદ્ધ સ્વરૂપ ... આનંદઘન પદ પામશું રે, આતમરૂપ અનૂપ અરમ૦ ૭

(૩)

શ્રી જિનેશ્વર પરમાત્મા ... [illegible]

[illegible]

(૯)

[illegible] નિવારીજી;
[illegible] વીર૦ ૧
પંચમે આરે જેહનું શાસન, [illegible] ને આરજી;
[illegible] મુનિ આચારજી. વીર૦ ૨
[illegible] મુનિ [illegible], [illegible]જી;
[illegible] નીકું [illegible], [illegible] વીર૦ ૩
દશ અચ્છેરે દુષિત ભરતે, બહુ મતભેદ કરાળજી;
જિન કેવળી પૂરવધર વિરહે, ફણીસમ પંચમ કાળજી વીર૦ ૪
તેહનું ઝેર નિવારણ મણિસમ, તુજ આગમ તુજ બિંબજી;
નિશિ દીપક પ્રવહણ જેમ દરિયે, મરુમાં સુરતરુ લુંબજી. વીર૦ ૫
જૈનાગમ વક્તા ને શ્રોતા, સ્યાદ્વાદ શુચિ બોધજી;
કલિકાળે પણ પ્રભુ! તુજ શાસન, વરતે છે અવિરોધજી. વીર૦ ૬
માહરે તો સુષમાથી દુષમો, અવસર પુન્યનિધાનજી;
ખિમાવિજય જિન વીર સદાગમ પામ્યો સિદ્ધિનિદાનજી. વીર૦ ૭

(૧૦)

વીરજી સુણો એક વિનતિ મોરી, વાત વિચારે
તુમે ઘણી રે; વીર મને તારો મહાવીર મને તારો, ભવજ
પાર ઉતારોને રે (આંકણી) પરિભ્રમણ મેં અનંતાં રે કીધ
હજુએ ન આવ્યો છેડલો રે; તમે તો થયા પ્રભુ! સિ
નિરંજન, અમે તો અનંતા ભવ ભમ્યા રે. વીર મને૦ ૧
[illegible] મે વાર અનંતી ભેળાં, રમીયા સંસારીપણે રે; તે

...જો પ્રભુ પાળો, તો હમને તુમ સમ કો ? ધીર૦ ૨
...મ અમ અમને એમ ન જાણ્યા [illegible],
...પાલક તુમ ચરણાની સેવા, પામી અમે બહુ [illegible]
ધીર૦ ૩ [illegible] કહેતો છે આપો [illegible]
[illegible] અર્જુનમાળી જે પાર પામી, [illegible]
[illegible] છે ધીર૦ ૪ [illegible]
[illegible] તમને પ્રભુ છે, [illegible]
[illegible] છે ધીર૦ ૫ [illegible]
[illegible]
[illegible] તુમ [illegible] છે ધીર૦ ૬ [illegible]
પ્રભુ ! નામ [illegible]
પ્રભુ ! [illegible]
[illegible]
[illegible]
છે ધીર૦ ૮

(૧૧)

[illegible]

[illegible]

(૧૮)

માતા ત્રિશલાનંદકુમાર જગતનો દીવો રે; મારા પ્રાણ તણો આધાર, જગતનો દીવો રે. (એ આંકણી.) આમલકી ક્રીડાએ રમતાં, હાર્યો સુર પ્રભુ પામી રે; સુણજો સ્વામી, અંતરજામી, વાત કહું શિર નામી રે, વીર ઘણું જીવો રે. માતા૦ ૧ સુધર્મા સુરલોકે રહેતાં, અમો મિથ્યાત્વે ભરાણાં રે; નાગ દેવની પૂજા કરતાં, શિર ન ધરી પ્રભુ આણા રે. વીર૦ માતા૦ ૨ એક દિન ઇંદ્રસભામાં બેઠા, સોહમપતિ એમ બોલે રે; ધીરજ બળ ત્રિભુવનનું નાવે, ત્રિશલા-બાલક તોલે રે. વીર૦ માતા૦ ૩ સાચું સાચું સહુ સુર બોલ્યા, પણ મેં વાત ન માની રે; ફણિધર ને લઘુ બાલકરૂપે, રમત રમીયો છાની રે. વીર૦ માતા૦ ૪ વર્ધમાન ! ધીરજ તુમ મોટું, બલમાં પણ નહીં કાચું રે; ગિરુઆના ગુણ ગિરુઆ ગાવે, હવે મેં જાણ્યું સાચું રે. વીર૦ માતા૦ ૫ એકજ મુષ્ટિપ્રહારે મહારૂં, મિથ્યાત્વ ભાગ્યું જાય રે; કેવલ પ્રગટે મોહરાયને, રહેવાનું નહીં ઠાય રે. વીર૦ માતા૦ ૬ આજથકી તું સાહેબ માહરો, હું છું સેવક તાહરો રે; ખિણ એક સ્વામી ગુણ ન [illegible], પ્રાણથકી તું પ્યારો રે. વીર૦ માતા૦ ૭. મોહ

કહાવે સમકિત પામે, સુર નરના સુખ પાવે [illegible] મહાવીર પ્રભુ નામ ધ્યાવે, [illegible] ગુણ ગાવે રે [illegible] ૮

(૧૪)

[illegible] સ્વામીના પાયે લાગુ, પ્રણમી [illegible] આણંદ હર્ષ ધરીને, વર્ધમાન જિનરાજ [illegible] જિનના [illegible], [illegible] જિનના [illegible] [illegible] આરે [illegible] [illegible] વિચારી [illegible] [illegible] કોઈ [illegible] [illegible]

[illegible]

(૧૫)

[illegible]

[illegible] ગૌતમ [illegible]

[illegible] ભક્તિને

[illegible] તારીને, [illegible]

[illegible] ક્યારે,

[illegible] ગૌતમનો

[illegible] તારી [illegible]

[illegible] પુકારે, આંખોથી

આંસુધાર [illegible]; [illegible] હવે નહી

કોઈ જગતમાં મારે; પશ્ચાત્તાપ કરતાં પામ્યું કેવલજ્ઞાન. તારા૦

૪ [illegible] ગુરુ મળી રે આજે, ગુણ તમારા ગાજે, થઈને

સુકાની તું પ્રભુ આવે, ભવજલ નૈયા પાર ઉતારે, અરજી

સ્વીકારી દિલમાં ધારી, કરજે વંદન વાત. તારા૦ ૫.

(૧૫)

તેરા દર્શન મન ભાયો ચરમ જિન ! તેરા૦

તું પ્રભુ કરુણારસમય સ્વામી, ગર્ભમેં સોગ મીટાયો,
ત્રિશલામાતાકું આનંદ દીનો, જ્ઞાતનંદન જગ ગાયો. ચ૦ ૧
વરસીદાન દે રોરતા વાળી, સંયમરાજ્ય ઉપાયો;
દીન હીનતા કબહુ ન તેરે, સચ્ચિદ્આનંદ રાયો. ચ૦ ૨
કરુણા મંથર નયને નિહાળી, ચંડકૌશિક સુખદાયો;
આનંદરસભર સરગ પહુંતો, ઐસા કૌન કરાયો. ચ૦ ૩
રત્નકંબલ દ્વિજવરકો દીનો, ગોશાલક ઉધરાયો;
જમાલી પન્નર ભવ અંતે, મહાનંદ પદ ઠાયો. ચ૦ ૪
મત્સરી ગૌતમકો ગણધારી, શાસનનાયક ઠાયો;
વદાત [illegible] જગ કેતે, તું કરુણાસિંધુ કહાયો. ચ૦ ૫

માહરૂ શરણાગત તેહ, મુજહો હવે કિમનાથ;
પરે વિરદને હું બડું રૂખ પાયું, ધર મુજ આતમ ના ચ૦ ૬

(૧૬)

વીરજી સુણો મોરી વિનતિ, કરજોડી હો કહું મન [illegible]
નાથ બાળકની પરે વિનવું મારા સ્વામી હો [illegible]
[illegible] વી૦ ૧ તુમ દરિસણ વિણ હું [illegible]
સ્વામી સમુદ્ર મઝાર; દુખ [illegible]
હો કિમ આવે પાર, વી૦ [illegible]
[illegible] હો જન દીન દયાળ [illegible]
સ્વામી તુજને હો નિજ નયણ [illegible]
પણ ઉદ્ધર્યો, કહું કેતા હો [illegible]
[illegible], મન આણ્યા હો સ્વામી મોરી [illegible]
[illegible] પ્રતિબુઝવ્યો, જેણે દીધા [illegible]
[illegible]

[illegible]

શ્રી દિવાળીનું સ્તવન (મહાવીરપ્રભુ)

માર્ગદેશક મોક્ષનો રે, કેવલજ્ઞાન નિધાન; 1
ભાવદયા સાગર પ્રભુ રે, પર ઉપગારી પ્રધાન રે.
વીર પ્રભુ સિદ્ધે થયા, સંઘ સકલ આધાર રે;
હવે ઇણ ભરતમાં, કોણ કરશે ઉપગાર રે. વીર૦ ૨
નાથ વિહૂણું સૈન્ય જ્યું રે, વીર વિહૂણો રે સંઘ;
સાધે કોણ આધારથી રે, પરમાનંદ અભંગ રે. વીર૦ 3
માતા વિહૂણો બાલ જ્યું રે, અરહો પરહો અથડાય;
વીર વિહૂણા જીવડા રે, આકુલ વ્યાકુલ થાય રે. વીર૦ ૪
સંશયછેદક વીરનો રે, વિરહ તે કેમ ખમાય;
જે દીઠે સુખ ઉપજે રે, તે વિણ કેમ રહેવાય રે. વીર૦ ૫
નિર્યામક ભવસમુદ્રનો રે, ભવ અટવી સથ્થવાહ;
તે પરમેશ્વર વિણ મળે રે, કેમ વાધે ઉત્સાહ રે. વીર૦ ૬
વીર થકાં પણ શ્રુત તણો રે, હતો પરમ આધાર;
હવે ઈહાં શ્રુત આધાર છે રે, અહો જિનમુદ્રા સાર રે. વીર૦ ૭
ત્રણ કાળે સવિ જીવને રે, આગમથી આણંદ;
સેવો ધ્યાવો ભવિજના રે; જિનપડિમા સુખકંદ રે. વીર૦ ૮
ાર આચારજ મુનિ રે, સહુને ઇણિપરે સિદ્ધ;
વ આગમ સંગથી રે, દેવચંદ્ર પદ લીધ રે. વીર૦ ૯

[illegible] રૂડી રીતે [illegible] નો. વિનતડી૦ ૩. [illegible] પ્રભુ [illegible] ભાવથી, [illegible] તો કોઈ [illegible] નો, હું [illegible] ગુણ [illegible] નહિ, કો [illegible] નો. વિનતડી૦ ૪. અંતર [illegible] ફેરા આવે [illegible] આશા આવે શોભા [illegible] નો. વિનતડી૦ ૫. મારી આશા સફલ તર પ્રભુ ભાવથી, તારક રૂપે તુમચી કદીયે ન પળાય જો; વાત વિચારી મનમાં ચિંતા મોટકી, કોઇ બતાવો સ્વામી સરળ ઉપાય જો. વિનતડી૦ ૬. અતિશયધારી ઉપકારી પ્રભુ તું મળ્યો, મુજ મન માંહિ પૂરો છે વિશ્વાસ જો; ધર્મરત્ન પણ નિર્મળ રત્ન આપજો, કરજો આતમ પરમાતમ પ્રકાશ જો વિનતડી૦ ૭

(૮)

જેહને જિનવરનો નહિં જાપ; તેહનું પાસું ન મુકે
પાપ; જેહને જિનવરશું નહિં રંગ, તેહનો કદી ન કીજે સંગ. ૧
જેહને નહિ વહાલા વીતરાગ, તે મુક્તિનો ન લહે તાગ;
જેહને ભગવંતશું નહિ ભાવ, તેહની કુણ સાંભળશે રાવ. ૨
જેહને પ્રતિમાશું નહી પ્રેમ, તે તો સમકિત પામે કેમ ?;
પૂજા છે મુક્તિનો પંથ, નિત નિત ભાખે ઇમ ભગવંત. ૩
નામ્ સ્થાપના દ્રવ્ય ને ભાવ, પ્રભુને પૂજો લહી પ્રસ્તાવ; જે
નર પૂજે જિનનાં બિંબ, તે લહે અવિચલ પદ અવિલંબ. ૪
સત્તર અઠાણું અષાઢી બીજ, ઉજ્જવલ કીધું છે બોધિબીજ;
[illegible]યરત્ન ઉવજઝાય, પ્રેમે પૂજો પ્રભુના પાય. ૫.

શ્રી સીમંધર સ્વામીનાં સ્તવનો

સાહેબ શ્રી સીમંધર સાહિબા, સાહેબ તુમ પ્રભુ દેવા-
ધિદેવ; સન્મુખ જુઓને મારા સાહિબા સાહેબ મન શુદ્ધ
કરું તુમ સેવ; એકવાર મળોને મારા સાહિબા ૧ સાહેબ
દુઃખ-દુઃખ વારો હમારે ... [illegible]

[illegible]

[illegible], સાહેબ તુમે [illegible] [illegible] સાહેબ [illegible]
નદી [illegible], સાહેબ [illegible] ઉતરશો પાર. એકવાર૦ ૧૦
સાહેબ તુમ [illegible] છો, સાહેબ [illegible]
મહારાજ; સાહેબ [illegible], સાહેબ તો સઉને
સારે [illegible] કાજ. એકવાર૦ ૧૧. સાહેબ હું તુમ પગની
મોજડી, સાહેબ હું તુમ દાસનો દાસ; સાહેબ શાન્તિવિમલ
સૂરિ [illegible] કહે, સાહેબ મને રાખો તમારી પાસ. એકવાર૦ ૧૨.

(૨)

પુક્ખલવઇ વિજયે જયો રે, નયરી પુંડરીગિણિ સાર; શ્રી સીમંધર સાહીબા રે, રાયશ્રેયાંસકુમાર જિણંદરાયા ધરજો ધર્મસનેહ. ૧

મોટા નાના અંતરો રે, ગિરુઆ નવિ દાખંત;
શશિ દરિસણ સાયર વધે રે, કૈરવ–વન વિકસંત. જિણંદ૦ ૨.

ઠામ કુઠામ નવિ લેખવે રે, જગ વરસંત જલધાર;
કર દોય કુસુમે વાસીયે રે, છાયા સવિ આધાર. જિણંદ૦ ૩

રાય ને રંક સરીખા ગણે રે, ઉદ્યોતે શશી સૂર;
ગંગાજલ તે બિહું તણા રે, તાપ કરે સવિ દૂર. જિણંદ૦ ૪

સરીખા સહુને તારવા રે, તિમ તુમે છો મહારાજ !;
મુજશું અંતર કિમ કરો રે; બાંહ્ય ગ્રહ્યાની લાજ. જિણંદ૦ ૫

મુખ દેખી ટીલું કરે રે, તે નવિ હોય પ્રમાણ;
મુજરો માને સવિ તણો રે, સાહિબ તેહ સુજાણ. જિણંદ૦ ૬

[illegible] છન માતા સત્યકી રે, નંદન રૂક્મિણીકંત;
[illegible] ઈમ વિનવે રે, ભય–ભંજન ભગવંત. જિણંદ૦ ૭

(૩)

[illegible]

[illegible]

([illegible])

આજ જિનરાજ ! મુજ કાજ સિધ્યાં સવે. જિણે ભગતી [illegible], [illegible] મુજ [illegible] તો [illegible]. આજ૦ ૧. ચેગડો મત [illegible] દેવ ! મુજ મન [illegible], [illegible] જિમ પરાગી, ચતુ પાસાયું જિમ [illegible], મુક્તિને સહજ તુજ ભક્તિ રાગી. આજ૦ ૨. તું [illegible] ! [illegible] હિયડલે, તો સકલ પાપના બંધ તૂટે; ઉગતે ગગન સૂર્યતણે મંડલે, દહ દિશિ જિમ તિમિર પડલ ફૂટે. આજ૦ ૩. સીંચજે તું સદા વિપુલ કરુણારસે, મુજ મને શુદ્ધ મતિ કલ્પવેલી; નાણ દંસણ કુસુમ ચરણવર મંજરી, મુક્તિ ફલ આપશે તે અકેલી. આજ૦ ૪. લોકસંજ્ઞાથકી લોક બહુ વાઉલો, રાઉલો દાસ તે સવિ ઉવેખે; એક તુજ આણશું જેહ રાતા રહે, તેહને એહ નિજ મિત્ર દેખે. આજ૦ ૫. આણ જિનભાણ ! તુજ એક હું શિર ધરું, અવરની વાણી નવિ કાને સુણીએ; સર્વ દર્શન તણું મૂલ તુજ શાસને, તેણે તે એક સુવિવેક થુણીએ. આજ૦ ૬ તુજ વચન રાગ સુખસાગરે હું ગણું, સકલ સુર મનુજ સુખ એક બિંદુ; સાર કરજો સદા દેવ ! સેવક તણી, કમલિની વન દિણિંદુ આજ૦ ૭. જ્ઞાનયોગે ધરી [illegible] શક્તિ લીજિયે, ગાજિયે એક તુજ [illegible]

[illegible]

(૫)

[illegible]

([illegible])

[illegible] રે,
[illegible] રે. શ્રી૦ ૧
[illegible] રે,
[illegible] રે. શ્રી૦ ૨
[illegible] રે;
[illegible] રે. શ્રી૦ ૩
શરણ કમલ જિન તણે, શુભ મન હંસ નિવાસો તાત રે;
ચરણ શરણ મોહિ આધારો, ભંજન દેવાધિદેવ તાત રે. શ્રી૦ ૪
અધમ ઉદ્ધારણ છો તુમ્હે, દૂર કરો ભવદુઃખ તાત રે;
કહે જિનહર્ષ મયા કરી, દેજો અવિચલ સુખ તાત રે. શ્રી૦ ૫

(૭)

તારી મૂરતિએ મન મોહ્યુ રે, મનના મોહનીયા !
તારી સૂરતિએ જગ સોહ્યું રે, જગના જીવનીયા !
તુમ જોતાં સવિ દુરમતિ વિસરી, દિન રાતડી નવી જાણી;
પ્રભુ ગુણ ગણ સાંકળશું બાંધ્યું, ચંચલ ચિત્તડું તાણી રે મ૦ ૧
પહેલાં તો એક કેવલ હરખે, હેજાળું થઈ હળિયો;
ગુણ જાણીને રૂપે મિલિઓ, અભ્યંતર જઈ ભળિઓ રે મ૦ ૨
વીતરાગ ઈમ જસ નિસુણીને, રાગી રાગ કરેહ;
આપ અરૂપી રાગ નિમિત્તે, દાસ અરૂપ ધરેહ રે મ૦ ૩
[illegible] ધર ! તું જગબંધુ, સુંદર તાહરી વાણી,
[illegible] અધિક ધીરજ ધર, વંદે તે ધન્ય પ્રાણી રે મ૦ ૪

શ્રી પ્રબોધ નરેશ્વર-નંદન, ચંદન શીતલ વાણી
[illegible] માતા [illegible] પ્રભુ, [illegible]

વિહરમાન-શ્રી અનંતવીર્યજિનનું સ્તવન

(૧)

અનંતવીરજ અરિહંત ! સુણો મુજ વિનતિ [illegible] [illegible] આજ હું [illegible] [illegible] આપ્યા, [illegible] અવિરતિ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

શ્રી પર્યુષણ [illegible] પર્વનું સ્તવન

[illegible] નહિ એનાં તોલે રે; [illegible] પજુસણ ભારી. ૧. જેમ [illegible] માંહે [illegible] રે, [illegible]. ભાખ્યાં૦ ૨. તારા ગણમાં જેમ ચંદ્ર, [illegible] માંહે જેમ ચંદ રે, [illegible] માંહે [illegible] ભારી. ભાખ્યાં૦ ૩. [illegible] એમ પર્વ પજુસણ થાવે રે; સૂત્રમાં [illegible] ભાખ્યાં૦ ૪. તે દિવસે રાખી સમતા, છોડ ક્રોધ માયા ને મમતા રે; સમતા રસ દિલમાં ધારી. ભાખ્યાં૦ ૫. જો બને તો અઠ્ઠાઈ કીજે, વલી માસખમણ તપ કીજે રે; સોળ ભત્તાની બલિહારી. ભાખ્યાં૦ ૬. નહિ તો ચોથ છઠ્ઠ તો લહીયે, વલી અઠ્ઠમ કરી દુઃખ સહિયે રે; તે પ્રાણી ગુજ અવતારી. ભાખ્યાં૦ ૭. નવ પૂર્વતણો સાર લાવી, જેણે કલ્પસૂત્ર બનાવી રે; ભદ્રબાહુ વીર અનુસારી. ભાખ્યાં૦ ૮. સોના રૂપાનાં ફુલડાં ધરીયે, એ કલ્પની પૂજા કરીયે રે; તે એ શાસ્ત્ર અનોપમ ભારી. ભાખ્યાં૦ ૯. સુગુરુ મુખથી તે સાર, સુણે અખંડ એકવીશ વાર રે; એ જુવે આઠ ભવે શિવ પ્યારી. ભાખ્યાં૦ ૧૦. ગીત ગાન વાજિંત્ર બજાવે, પ્રભુજીની આંગી રચાવે રે; કરે ભક્તિ વાર હજારી. ભાખ્યાં૦ ૧૧. એવા અનેક ગુણના ખાણી, તે પર્વ પજુસણ જાણી રે; સેવો દાન દયા મનોહારી. ભાખ્યાં૦ ૧૨.

卐

શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરિ કૃત છ અઠ્ઠાઇનું સ્તવન (નવઢાળ)

શ્રી સ્યાદ્વાદ શુદ્ધોદધિ, વૃદ્ધિ હેતુ જિનચંદ્ર; પરમ
[illegible] પરમેષ્ઠિમાં, તાસુ ચરણ સુખકંદ -૧ ત્રિગુણ ગોચર
[illegible]મ જે, બુદ્ધ પ્રધાન માને જેહ; ધર્મ લોકોત્તર વર્ણથી,
તે અર્હત્ જિન એહ-૨ [illegible] અધિક તણું, [illegible]
[illegible] નહ અઠ્ઠાઇ સ્તવના [illegible], [illegible] ૩

ઢાળ પહેલી-[illegible] માસ સુદિ પક્ષમાં રે, પ્રથમ અઠ્ઠાઇ
[illegible] [illegible] [illegible] સેવના રે, [illegible]
રે, ભવિકા [illegible] અઠ્ઠાઇ [illegible], [illegible] [illegible] રે
ભવિકા૦ ૧ [illegible] [illegible] [illegible] રે [illegible]
[illegible] [illegible] રે, [illegible] રે ભવિકા૦
૨ [illegible] [illegible] રે, [illegible]
[illegible] રે, [illegible] રે ભવિકા૦ ૩
[illegible] રે, [illegible]
[illegible] રે [illegible] ભવિકા૦ ૪
[illegible] રે, [illegible] રે [illegible]
[illegible] રે, [illegible] રે [illegible]
[illegible] રે, [illegible] રે [illegible] ૬
[illegible] રે [illegible]
[illegible] રે [illegible] ભવિકા૦ ૭

[illegible]

ઢાળ બીજી—નવો વેષ રચે તેણી વેળા, વિચરે આદી શ્વર ભેળા, જળ થોડે સ્નાન વિશેષે, પગ પાવડી ભગવે વેષે. ૧ ધરે ત્રિદંડ લાકડી મ્હોટી, શિર મુંડણ ને ધરે ચોટી; વળી છત્ર વિલેપન અંગે, થૂલથી વ્રત ધરતો રંગે. ૨ સોનાની જનોઈ રાખે, સહુને મુનિ મારગ ભાખે, સમોસરણે પૂછે નરેશ, કોઈ આગે હોશે જિનેશ. ૩ જિન જંપે ભરતને તામ, તુજ પુત્ર મરિચી નામ; વીર નામે થશે જિન છેલ્લા, આ ભરતે વાસુદેવ પહેલા. ૪ ચક્રવર્તી વિદેહે થાશે, સુણી આવ્યા ભરત ઉલ્લાસે; મરિચીને પ્રદક્ષિણા દેતા, નમી વંદીને એમ કહેતા. ૫ તમે પુન્યાઇવંત ગવાશો, હરિ ચક્રી ચરમ જિન થાશો; નવિ વંદું ત્રિદંડીક વેશ, નમું ભક્તિયે વીર જિનેશ. ૬ એમ સ્તવના કરી ઘેર જાવે, મરિચી મન હર્ષ ન માવે; મ્હારે ત્રણ પદવીની છાપ, દાદા જિન ચક્રી બાપ ૭ અમે વાસુદેવ ધુર થઈશું, કુળ ઉત્તમ મ્હારૂં કહીશું; નાચે કુળમદશું ભરાણો, નીચ ગોત્ર તિહાં બંધાણો ૮ એક દિન તનુ રોગે વ્યાપે, કોઈ સાધુ પાણી ન આપે; ત્યારે વંછે ચેલો એક. તવ મળીયો કપિલ અવિવેક. ૯ દેશના સુણી દીક્ષા વાસે, કહે મરિચી લીયો મુનિ પાસે; રાજપુત્ર કહે તુમ પાસે, લેશું અમે દીક્ષા ઉલ્લાસે. ૧૦ તુમ દરશને ધરમ મનો વ્હેમ, સુણી ચિંતે મરિચી એમ; મુજ યોગ્ય મળ્યો એ ચેલો, મૂળ કડવે કડવો વેલો. ૧૧ મરિચી કહે ધર્મ ઉભયમાં, લીયે દીક્ષા યૌવન વયમાં; એણે વચને વધ્યો સંસાર, એ ત્રીજો કહ્યો અવતાર. ૧૨ લાખ ચોરાશી પૂરવ આયુ પાળી પાંચમે સ્વર્ગ સધાય; દસ સાગર જીવિત ત્યાંહી, શુભ વીર સદા સુખમાંહી. ૧૩

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ત્રેવીસમે [illegible] [illegible] [illegible] આચારી [illegible] [illegible] [illegible] મહાશુક્રે થઈ દેવ [illegible] [illegible] નંદન નામે પુત્ર, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] વીશસ્થાનક [illegible] તીર્થંકર નામકર્મ, તિહાં નિકા-ચિતાં. ૫ લાખ વરસ દીક્ષા પર્યાય તે પાળતા, છવ્વીસમે ભવે પ્રાણત કલ્પે દેવતા, સાગર વીશનું જીવિત સુખભર ભોગવે, શ્રી શુભવીર જિનેશ્વર ભવ સુણજો ભવે. ૬

ઢાળ પાંચમી-નયર માહણકુંડમાં વસે રે, મહાઋદ્ધિ ઋષભદત્ત નામ, દેવાનંદા દ્વિજ શ્રાવિકા રે, પેટે લીધો પ્રભુ વિસરામ ૧ બ્યાશી દિવસને અંતરે રે. સુર હરિણૈગમેષી આય; સિદ્ધારથ રાજા ઘરેરે, ત્રિશલા કૂખે છટકાય રે ત્રિશલા૦ ૨ નવ માસાંતરે જનમિયા રે, દેવ દેવીયે ઓચ્છવ કીધ; પરણી યશોદા યૌવને રે, નામે મહાવીર પ્રસિદ્ધ રે. નામે૦ ૩. સંસાર લીલા ભોગવી રે, ત્રીશ વર્ષે દીક્ષા લીધ; બાર વરસે હુઆ કેવળી રે, શિવવહુનું તિલક શીર દીધરે શિવ૦ ૪. સંઘ ચતુર્વિધ થાપીયો રે, દેવાનંદા ઋષભદત્ત પ્યાર; સંયમ દેઈ શિવ મોકલ્યા રે,-ભગવતીસૂત્રે અધિકાર રે. ચોત્રીસ અતિશય શોભતા રે, સાથે ચઉદ

અપૂનાર; છત્રીસ સદસ તે સાખવી રે, નમે દેવુ [illegible] રિવાર રે ચોવિસે૦ ૬ ચીસવરસ પ્રભુ દેવ ની રે, [illegible] તે પાવન કીધ, બહોતેર વરસનું આઉખું રે [illegible] શિવપદ લીધ રે. દીવાળી૦ ૭ [illegible] સાદિ અનંત નિવાસ; મોહરાય [illegible] ગુણ [illegible] રાય નાશ રે [illegible] રે, નહિ ભાવ [illegible] રે [illegible] પરીયે તુમારી આશ રે [illegible] રે, મે દીઠો [illegible] [illegible] [illegible] રે, [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] ત્રિશલા [illegible] ગિરૂઆ૦ ૨ [illegible] ગિરૂઆ૦ ૩ [illegible] કેસરી [illegible] ગિરૂઆ૦ ૪ [illegible] નિમાણ; રયણરેડ [illegible] ગિરૂઆ૦ ૫ [illegible] સુપન વિપ્ર કહે તુમે [illegible] સુત હોશે, ત્રિભુવનમાંહે વિખ્યાત. ગિરૂઆ૦ ૬ અતિ [illegible] માત [illegible] નરીચ [illegible] કર્મવિચાર, તાત સુતાવર લિધાં [illegible] કુંવર, વળી નીચ કુળે અવતાર. ગિરૂઆ૦ ૭ ઇંદ્રો અવસર ઇંદ્રાસન ડોલે. નાણે કરી હરિ જોય; માહણી કુખે જગગુરુ પેખી નમી કહે અઘટતું હોય ગિરૂઆ૦ ૮ તત્‌ક્ષણ હરિણેગમેષી તેડાવી, મોકલીઓ તેણે ઠામ, માહણી ગર્ભ અને ત્રિશલાનો, બિહું બદલી સુર જાય. ગિરૂઆ૦ ૯ જાગે વળી નિશિભર એ દેવાનંદા,–દેખે એ સુપન અસાર; એ સુપન ત્રિશલા કર ચઢિયાં, જઈ કહે નિજ ભરતાર. ગિરૂઆ૦ ૧૦ કંત કહે તું દુખ હર સુંદરી, મુજ મત અચરિજ એહ; મરુથલમાંહે કલ્પદ્રુમ દીઠો, આજ સંશય ટળ્યો તેહ. ગિરૂઆ૦ ૧૧.

(ઢાળ બીજી) નયરી ક્ષત્રિયકુંડ નરપતિ સિદ્ધારથ ભલો એ. આણ ન ખંડે તસ કોય કે જગ જસ નિર્મલો એ. તસ પટરાણી ત્રિશલા સતી, કૂખે જગપતિ એ, પરમ હિયડે ધરી, ઠવીયા સુરપતિએ. ૧. સુખશય્યાએ પોઢી

રેવી તો ચોર સુપન લહે એ, આપની જિનરૂપ પમતી,
હાખતી, મહગઢે એ ૨ રાજહંસ અતિ ચાલતી, જિહુ
કને આવતી એ; મહ ઉમમને સુત કે જિન જિનપતિ
એ. ૩ વાત સુણીને રાય હરખ્યા, પંડિત તેડીયા આ;
તેણે સુભ સુપના વિચારતા, પુસ્તક છોડીયા આ નાઠે
મધુરી વાણુ કે, ગુણનિધિ સુત હોશે એ, સુખ સંપતિ
ઘરે વાધશે, સકટ આળશે એ ૪ પંડિતને રાય તેનો
[illegible]

એ, સર્વ સુખ સંસારનાં વિલસીયાં એ. ૧. અનુક્રમે હુઈ એક કુંવરી એ, ત્રીશ વરસ જિનરાજ લીલા કરી એ; માત પિતા સ્વર્ગગતિ ગયા એ, પછી વીર વૈરાગે પૂરીયા એ. ૨. ગયપુરાય સેના ગુણીયા એ, વીર અથિર સંસાર મન ચિંતીયો એ, રાજરમણી ઋદ્ધિ પરિહરી એ, કહે કુટુંબને લેશું સંયમ સિરિ એ. ૩.

(ઢાળ છઠ્ઠી)—ચિંતવીએ સુધામ રે, ભાઈ નંદિવર્ધન, કહે વત્સ! એમ ન કીજીએ. ૧. આગે માત તાત વિછોહ રે, તું વળી મત દીએ. ચાંદે ખાર ન દીજીએ. ૨. નીર વિના જિમ મચ્છ રે, વીર વિના તિમ, ટળવળતું ઇમ સહુ કહે એ. ૩. કૃપાવંત ભગવંત રે, નેહ વિના વળી, વરસ બે ઝાઝેરાં રહ્યાં એ. ૪. ફાસુ લીએ અન્નપાન રે, પરઘર નવિ જમે, ચિત્ત ચારિત્ર ભાવે રમે એ. ૫. ન કરે રાજની ચિંત રે, સુર લોકાંતિક, આવી કહે સંયમ સમે એ. ૬ બૂઝ બૂઝ ભગવંત રે, છોડી વિષયસુખ, એ સંસાર વધારણો એ. ૭.

ઢાળ સાતમી:-આલે આલે ત્રિશલાનો કુંઅર, સિદ્ધારથનો નંદન, દાન સંવત્સરી એ, એક કોડી આઠ લાખ દિન પ્રત્યે એ, કનક રયણ રૂપા મોતી તો; મુઠી ભરી ભરીએ. આલે૦ આલે૦ ૧ ઘણું કણું ગજ રથ ઘોડલા રે, ગામ નગર પુર દેશ તો; મનવંછિત વળી એ, નિર્ધનને ધનવંત કીઆ એ, તસ ઘર ન ઓળખે નારી તો, સમ કરે વળી વળી એ. આલે આલે૦ ૨ દુઃખ દારિદ્ર ટાળ્યા જગતણાં એ, મેઘ પરે દાન તો, પૃથ્વી અનૃણ કરીએ, બહુ નરનારી ઓચ્છવ

[illegible]

([illegible]) [illegible]

ઢાળ નવમી.—[illegible] શું કીધું રે, [illegible] રે; કર્મે [illegible] કરો કોઈ [illegible] રે, [illegible] રે. ૧ કર્મે ચક્રી બ્રહ્મદત્ત નડીયો રે, સુભૂમ નરકમાંહિ પડીઓ રે; ભરત બાહુબળશું લડીયો રે, ચક્રી હાર્યો રાય જગ ચડીયો રે. ૨ સનતકુમારે સહ્યા રોગ રે, નળદમયંતીની વિયોગ રે; વાસુદેવ જરાકુમારે માર્યો રે બળદેવ મોહનીયે માર્યો રે. ૩ ભાઈ રામ મસ્તકે વહીયો રે, પ્રતિબોધ સુરમુખે લહીઓ રે; શ્રેણિક નરકે એ પહોતો રે, વન ગયા દશરથ પુત્રો રે. ૪ સત્યવંત હરિશ્ચંદ્ર ધીર રે, ડુંબ ઘેર શિર વહ્યું નીર રે; કુબેરદત્તને કુયોગ રે, બહિન વળી માતશું ભોગ રે ૫ પરહસ્થે ચંદનબાળા રે, ચઢિયો સુભદ્રાને આળ રે; મયણરેહા મૃગાંકલેખા રે, દુઃખ ભોગવીયા તે અનેકા રે. ૬ કરમે ચંદ્ર કલંકિયો રે, રાય રંક કોઇ ન મૂકયો રે; ઇંદ્ર અહલ્યાશું લુબ્ધ્યો રે, રેનાદેવી રવિ માહું કીધો રે. ૭ ઇશ્વર નારીએ નચાવ્યો રે, બ્રહ્મા ધ્યાનથી ચૂકાવ્યો રે; અઈ અઇ કરમ પ્રધાન રે, જીત્યા જીત્યા શ્રી વર્દ્ધમાન રે. ૮

ઢાળ દસમી:–ઇમ કર્મ હણ્યા સવિ ધીર પુરુષ મહા-[illegible] બાર વર્ષ તપ્યો તપ, તે સબળો વિણુ નીર, શાલી

[illegible] પામ્યા કેવળજ્ઞાન, સમવસરણ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] હાલો હાલો
[illegible]
[illegible] તે મારે
[illegible] જિનરાજ
[illegible] જિનજી પાન પ્રભુના
[illegible] જિનરાજ;
[illegible] મારી કુખે આવ્યા
[illegible] મહારાજ, મારી કુખે આવ્યા
[illegible] જિનરાજ, મારી કુખે આવ્યા સંઘ તીરથની લાજ,
હું તો પુણ્ય પનોતી ઇંદ્રાણી થઈ આજ. હા૦ ૩. મુજને
[illegible] સુપનો [illegible] ગજ અંબાડીએ, સિંહાસન પર બેસું
સાગર છત્ર ધરાવ; એ સહુ લક્ષણ મુજને નંદન તારા તેજના,
તે દિન સંભારું ને આનંદ અંગ ન માય. હા૦ ૪. કરતલ
પગતલ લક્ષણ એક હજાર ને આઠ છે, તેહથી નિશ્ચય જાણ્યા
જિનવર શ્રી જગદીશ; નંદન જમણી જંઘે લંછન સિંહ
બિરાજતો, મેં તો પહેલે સુપને દીઠો વીસવાવીસ. હા૦ ૫.
નંદન નવલા બંધવ નંદીવર્ધનના તમે, નંદન ભોજાઈઓના
દીયર છો સુકુમાળ, હસશે ભોજાઈઓ કહી દીયર મારા
લાડકા, હસશે રમશે ને વળી ચૂંટી ખણશે ગાલ; હસશે રમશે
ને વળી ઠુંસા દેશે ગાલ હા૦ ૬. નંદન નવલા ચેડારાજાના
ભાણેજ છો, નંદન નવલા પાંચસે મામીના ભાણેજ છો; નંદન
મામલીયાના ભાણેજા સુકુમાર, હસશે હાથે ઉછાળી કહીને
ન્હાના ભાણેજા, આંખો આંજીને વળી ટપકું કરશે ગાલ.
૭. નંદન મામા મામી લાવશે ટોપી આંગલા, રતને

[illegible] ઢાળ ૧૬. [illegible] ગાઉં
[illegible] પુર તણું
[illegible]
[illegible] ઢાળ ૧૭.

બીજ તિથિનું મોટું સ્તવન. (ત્રણ ઢાળનું)

ઢાળ પહેલી:-(દેશી-ચુનડીની [illegible]) સરસ
[illegible] સરસતી, સદ્‌ગુરુની [illegible] ભંડાર, બીજ તણો મહિ
કહું, જિન કહ્યો શાસ્ત્ર મોઝાર. ૧. જંબુદ્વીપના ભરત
રાજગૃહી નગરી ઉદ્યાન; વીરજિણંદ સમોસર્યા, વાંદવા આ
રાજન. ૨. શ્રેણિક નામે ભૂપતિ, બેઠા બેસણ ઠાય; વિ
શ્રી જિનરાયને "દ્યો ઉપદેશ મહારાય!" ૩. ત્રિગડે
ત્રિભુવનપતિ, દેશના દીયે જિનરાય. કમળ સુકોમળ પાંખ
એમ જિન હૃદય સોહાય. ૪. શશી પ્રગટે જેમ તે
ધન્ય તે દિન સુવિહાણ, એક મને આરાધતાં, પામે
નિરવાણ. ૫.

ઢાળ બીજી-(અષ્ટાપદ અરિહંતાજી-એ રાગ) ક
ણક જિનના કહું, સુણ પ્રાણીજીરે! અજિનંદન અરિહં
એ ભગવંત ભવિ પ્રાણીજીરે! માઘ સુદી બીજને
સુણ પ્રાણીજીરે! પામ્યા શિવસુખ સાર, હરખ અપાર,
પ્રાણીજીરે! માઘ સુદી બીજને દિને, સુણ પ્રાણીજીરે! પા
શિવસુખ સાર, હરખ અપાર, ભવિ પ્રાણીજીરે! ૧ વ
જ્ય જિન બારમા સુણ પ્રાણીજી રે! એહિજ તિથે
ણ, સફળ વિહાણ, ભવિ પ્રાણીજીરે! અષ્ટકર્મ ચૂરણ

પુષ્પ માસ્મીટ્ટરે। અનમાદન આચાર મુનિ મોગાર અધિ માર્ટ્ટરે। ર અનનાથ [illegible] પુષ્પ [illegible] મહારાજના અનિહન, એ.અ.ાવન, અધિ [illegible] લિપિ ધાનપુની અસી, [illegible] માસ્મીટ્ટરે। [illegible] આ પુસ નાર, અધિ માસ્મીટ્ટરે। [illegible] પુષ્પ માસ્મીટ્ટરે। પરમપરની [illegible] અધિ માસ્મીટ્ટરે। પશાપનવરી [illegible] પુષ્પ [illegible] સાવ આ થાય, [illegible] અધિ [illegible] આપણુ સુહાી પીલ અસી પુષ્પ માસ્મી [illegible] [illegible], ભાઈ [illegible] અધિ માસ્મીટ્ટરે। [illegible] પુષ્પ માસ્મીટ્ટરે। [illegible] અધિ માસ્મીટ્ટરે। " [illegible]

[illegible]

[illegible] રે, [illegible] રે, [illegible]
[illegible] રે [illegible] રે, [illegible]
[illegible] ૧

[illegible] ગાયો અતિ
[illegible] મંગલ [illegible]
[illegible] સિદ્ધપુર ચોમાસ
લો, જેહ ભવિક ભાવે સુણે ગાવે, તસ ઘર લીલવિલાસ એ

શ્રી પાંચમનું સ્તવન (૭ ઢાળનું)

(૧)

સુત સિદ્ધારથ ભૂપનોરે, સિદ્ધારથ ભગવાન; બારહ પર
પદા આગળેરે, ભાખે શ્રી વર્દ્ધમાનો રે, ભવિયણ ! ચિ
ધરો, મન વચન કાય ઉમાહ્યો રે, જ્ઞાન-ભગતિ કરો—૧
ગુણ અનંત આતમતણારે, મુખ્યપણે તિહાં દોય; તેમાં પ
જ્ઞાનજ વડું રે, જેહથી દંસણ હોય રે-ભવિ૦ ૨. જ્ઞાં
અનિગુણ વધે રે, જ્ઞાને ઉદ્યોત સહાય; જ્ઞાને થિવિરપ
લહે રે, આચારજ ઉવજ્ઝાયો રે—ભવિ૦ ૩. જ્ઞા
શ્વાસોશ્વાસમાં રે, કઠિન કરમ કરે નાશ, વન્હિ જે
ઇંધણ દહે રે, ક્ષણમાં જ્યોતિ પ્રકાશોરે-ભવિ૦ ૪ " પ્રથ
જ્ઞાન પછે દયા " રે, સંવર મોહ-વિનાશ; ગુણસ્થાનક પ
થાલિએરે, જેમ ચઢે મોક્ષઆવાસોરે-ભવિ૦ ૫. મઇ સુ
ઓહિ મણપજ્જવારે, પંચમ કેવલજ્ઞાન; ચઉ મૂગા શ્રુ
રે, સ્વપર પ્રકાશ નિદાનોરે-ભવિ૦ ૬. તેહનાં સાધ
રે, પાટી પુસ્તક આદિ; લખે લખાવે સાચવે

માં મહી અપ્રમાદોઇ-અધિ૦ ૭ વિવિધ આચારાંગના [illegible] કે
છે, [illegible] કે અવગ્રહ અથવા મહેલ [illegible] સૂત્ર
પોતાના પાસ છે-અધિ૦ ૮ બાહુના ગુહના ન આવડે" ન
મળે [illegible] ચોથું ગુહમળથી બાહર [illegible]
[illegible] છે-અધિ૦ ૯ [illegible] પ્રભુમાં [illegible]
" [illegible] બાહરનાઇ, [illegible]
અધિ૦ ૧૦

(૫)

" [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] રે, નહિ પ્રમાદ [illegible] રે, ગુરુ [illegible] રે, [illegible] ભીતરે [illegible] રે, જ્ઞાન [illegible] સુખ [illegible] રે, [illegible] રે-પ્રા૦ [illegible] ૧૧. [illegible] મુનિને રે, ભાખો કરુણાવંત! [illegible] નિરંતરે ?" પ્રા૦ ગુણમંજરી [illegible] નિરંતરે [illegible] પ્રા૦ ૧૨.

(૩)

"ધાતકીખંડના ભરતમાં, પોટક નયર સુઠામ; વ્યવહારી જિનદેવ છે, ઘરણી સુંદરી નામ. ૧. અંગજ પાંચ સોહામણા, પુત્રી ચતુરા ચાર; પંડિત પાસે, શીખવા તાતે મૂકયા કુમાર. ૨. બાળ સ્વભાવે રમત-કરતાં દહાડા જાય; પંડિત મારે ત્યારે, મા-આગળ કહે આય. ૩. સુંદરી શંખિણી સીખવે, ભણવાનું નહિ કામ; પંડયો આવે તેડવા, તો તુમ હણજો તામ." ૪. પાટી ખડીઓ લેખણ, બાળી કીધા રાખ; શઠને વિદ્યા નવિ રુચે, જેમ કરહાને દ્રાખ. ૫. પાડા પરે મોટા થયા, કન્યા ન દીએ કોય; શેઠ કહે "સુણ સુંદરી, એ તુજ કરણી જોય" ૬. ઝટકી ભાખે ભામિની બેટા બાપના હોય, પુત્રી હોયે માતની, જાણે છે સૌ કોય." ૭. "રે રે પાપિણી! સાપિણી! સામા બોલ મ બોલ!" રિસાળી કહે "તાહરો પાપી બાપ નિટોલ" ૮ શેઠે માર્યો સુંદરી, કાળ કરી તતખેવ, એ તુજ બેટી ઊપની, જ્ઞાન વિરાધે હેવ. ૯ મૂર્છાગત ગુણમંજરી, જાતિસમરણ પામી

"[illegible] વાંચ્યા," [illegible] ૧૦ [illegible] "[illegible]!" [illegible] ૧૧ [illegible] ૧૨ [illegible] ૧૩ [illegible] ૧૪ [illegible]

(૪)

[illegible]

[illegible] ૬ (ઢાળ) [illegible] રે, [illegible] ગુરૂપાસે તેડી, [illegible] રે, [illegible] રે, [illegible] મહા [illegible] (ઉથલો) [illegible] [illegible] ગુરૂ [illegible] ઢાળ) મન ચિંતવે રે, "ક્યાં મુજ લાગ્યું પાપ રે ? [illegible] તો એવડો સંતાપ રે; મુજ [illegible] રે, [illegible] કરે, [illegible] રે આઠ ગુણ ગુણ ઉચ્ચરે" ૭. (ઉથલો) બાર વાસર કોઈ મુનિને, વાયણા દીધી નહિ, તાસુ ફલને આજ પૂરી ભૂપ! તુજ નંદન સહિ, જ્ઞાનવિરાધન ગૂઢ જડપણું, કોઢની વેદના લહિ, વૃદ્ધ બાંધવ માન સરવર, હંસગતિ પામ્યો સહિ". વરદત્તને રે, જાતિસમરણ ઉપન્યું, ભવ દીઠો રે, ગુરુ પ્રણમે કહે શુભ મનો; "ધન્ય ગુરુજી રે જ્ઞાન જગત્પ્રદીવડો ગુણ-અવગુણ રે, ભાસન જે જગ પરવડો. ૯ (ઉથલો) જ્ઞાન પાવન સિદ્ધિસાધન. જ્ઞાન કહો કેમ આવડે ?" ગુરુ કહે "તપથી પાપ નાસે, ટાઢ જેમ ધનતાવડે;" ભૂપ પભણે "પુત્રને પ્રભુ ! તપની શક્તિ ન એવડી," ગુરુ કહે "પંચમી તપ આરાધો, સંપદા લ્યો બેવડી." ૧૦.

(૫)

સદ્ગુરુ વયણ સુધારસેરે, ભેદી સાતે ધાત-તપશું રંગ લાગ્યો. ગુણમંજરી વરદત્તનોરે, નાઠો રોગ રોગ મિથ્યાત્વ હું૦ ૧. પંચમી તપ મહિમા ઘણો રે, પ્રસર્યો મહિયલ

[illegible]

([illegible])

[illegible] હું [illegible]

[illegible] હું૦ [illegible]

[illegible] હું૦ [illegible] હું૦ [illegible]

[illegible] હું૦ [illegible] હું૦ [illegible] નામરે, હું

[illegible] હું૦ પંચમી તપ પરકાશ્યાં

હું૦ વા૦ ૨ [illegible] હું૦ [illegible] આપ

હું૦ વા૦ [illegible] હું૦ [illegible] દીધા આપરે

હું૦ વા૦ ૩ દેવાનંદા [illegible] હું૦ [illegible] વળી નિપરે

હું૦ વા૦ બ્યાશી દિવસ સંબંધથી, હું૦ [illegible] પૂરો [illegible]

હું૦ વા૦ ૪ કર્મરોગને ટાળવા, હું૦ સવિ ઔષધનો જાણું

હું૦ વા૦ આવ્યો મેં આશા ધરી હું૦ મુજ ઉપર હિ

આણરે, હું૦ વા૦ ૫ શ્રી વિજયસિંહ સૂરીશનો, હું૦ સત્ય

વિજય પંન્યાસરે, હું૦ વા૦ શિષ્ય કપૂરવિજય કવિ, હું૦

ચંદકિરણજશ જાસરે, હું૦ વા૦ ૬ પાસપંચાસરા સાન્નિધ્યે

હું૦ ખિમાવિજય ગુરુનામરે. હું૦ વા૦ જિનવિજય કહે મુ

હજો હું૦ પંચમીતપ પરિણામ રે. હું૦ વા૦ ૭

કળશ—ઈમ વીરલાયક વિશ્વનાયક સિદ્ધિદાયક સંસ્તવ્યો

પંચમી તપ સ્તવન ટોડર ગુંથી જિનકંઠે ઠવ્યો; પુણ્ય પાટ

[illegible] ર ત્રાણું સંવત્સરે; શ્રી પાર્શ્વ જન્મ કલ્યા

ભવિ મંગળ કરે. ૧.

જ્ઞાન પંચમીનું સ્તવન

(૧)

પંચમી તપ તમે કરોરે પ્રાણી [illegible]

[illegible]

(૨)

[illegible]

[illegible]

(૬)

શ્રી જિનવરને પ્રગટ થયું રે, ક્ષાયિક ભાવે જ્ઞાન, ભવિયા [illegible], ગુણ [illegible] તે પ્રમાણ રે; ભવિયા [illegible] વંદો કેવળજ્ઞાન, પંચમી દિન ગુણખાણ રે ભવિ૦ ૧ [illegible] [illegible] રે, [illegible] તો [illegible] [illegible] રે, [illegible] રે. ભવિ૦ ૨ [illegible] [illegible] રે, [illegible] રૂપ; પરા પરપ[illegible] પામીને રે, કાંઇ પ્રમાણું મુનિ રૂપ રે. ભવિ૦ ૩ છતી પર્યા[illegible] જે જ્ઞાનના રે, તે તો નવિ કહાય; જ્ઞેયની નવનવી વર્ત્તન[illegible] રે, સમયમાં સર્વ જણાય રે. ભવિ૦ ૪. બીજા જ્ઞાનત[illegible] પ્રભા રે, એહમાં સર્વ સમાય; રવિ-પ્રભાથી અધિક ન[illegible] રે, નક્ષત્ર ગણુ સમુદાય રે. ભવિ૦ ૫. ગુણ અનંતા જ્ઞાનન[illegible] રે, જાણે ધન્ય નર તેહ; વિજયલક્ષ્મીસૂરિ તે લહે રે, જ્ઞા[illegible] મહોદય ગેહ રે. ભવિ૦ ૬.

આઠમનાં સ્તવનો-(બે ઢાળનું)

ઢાળ પહેલી—હાંરે મારે ઠામ ધરમના સાડા પચવી[illegible] દેશ જો, દીપે રે તિહાં દેશ મગધ સૌમાં શિરે રે લોલ; હાં[illegible] મારે નગરી તેહમાં રાજગૃહી સુવિશેષ જો, રાજે રે તિ[illegible] શ્રેણીક ગાજે ગજ પરે રે લોલ. ૧. હાંરે મારે ગામ નગ[illegible]

પુત્ર પાવન કરતા નાથ જો, વિચારના [illegible]
નો રે લાલ, હારે [illegible]
[illegible]

ઢાળ બીજી. [illegible] ગિરનાર [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
પર્વ [illegible] રે—વી૦ ૩. [illegible]
પડ્યું આગમે જોય રે; વચન અનુસાર આરાધતાં, સર્વ
સિદ્ધિફળ હોય રે—વી૦ ૪. જીવને આયુ પરભવતણો, તિ
થિને બંધ હોય પ્રાય રે, તે ભણી એહ આરાધતાં, પ્રાણી
શુભગતિ જાય રે—વી૦ ૫ તેહવે અષ્ટમીફળ તિહાં, પૂછે
ગૌતમસ્વામ રે; ભવિક જીવ જાણવા કારણે, કહે વીરપ્રભુ તા
રે—વી૦ ૬ " અષ્ટ મહાસિદ્ધિ હોય એહથી, સંપદા આઠ
વૃદ્ધિ રે; બુદ્ધિના આઠ ગુણ સંપજે, એહથી અષ્ટ ગુણ સિ
રે—વી૦ ૭. લાભ હોય આઠ પડિહારનો, આઠ પવયણ ફળ હો
રે; નાશ આઠ કર્મનો મૂળથી, અષ્ટમીનું ફળ જોય રે—વી૦
આદિજિન જન્મ દીક્ષાતણો, અજિતનો જન્મ કલ્યાણ
ચ્યવન સંભવતણો એહ તિથે, અભિનંદન નિરવાણ રે—વી
૯. સુમતિ સુવ્રત નમિ જનમિયા, નેમનો મુગતિદિન જા
રે; પાર્શ્વજિન એહ તિથે સિદ્ધલા, સાતમા જિન ચ્યવ
માણ રે. ૧૦, એહ તિથિ સાધતો રાજીયો, દંડવીરજ લહ
મુક્તિ રે; કર્મ હણવા ભણી અષ્ટમી, કહે સૂત્ર નિર્યુક્તિ
વી૦ ૧૧ અતીત અનાગત કાળના, જિનતણાં કેઈ કલ્યા
એહ તિથે વળી ઘણા સંયમી, પામશે પદ નિરવાણ

જીવ ૨૨ ધર્મવાસિત પશુ-પંખીઓ, [illegible] ઉત્પન્ન [illegible] જે ગમનારી જીવ પામ્યા છે, જ્યારે ધર્મ [illegible] [illegible] આપ્યા પછી આત્મ [illegible] [illegible] છે, [illegible] ઉત્કર્ષી પામ્યા, [illegible] જીવ ૨૨ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] સુખ [illegible] પામી [illegible] [illegible] [illegible] આવ્યે દુઃખ આવે, કોઈ સુખ આવે [illegible]

આત્મનું સ્તવન ત્રીજું ([illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible] રે, [illegible]—
[illegible] રે [illegible]
[illegible] રે, [illegible]
[illegible] ની રે, જેના [illegible]
[illegible] ની—ભવિજન૦ ૩.
[illegible] રે. [illegible] જિન ગુણવંતા રે;
[illegible] મુખ્ય કહ્યા—ભવિજન૦ ૫ આઠ કર્મ તે દૂર પલાય
રે, એથી અષ્ટસિદ્ધિ અનુભૂતિ થાય રે; તે કારણ સેવો
ગુણ ઠામ—ભવિજન૦ ૬ શ્રી ઉદયસાગરસૂરિરાયા રે; ગુરુશિષ્ય
વિવેકે ધ્યાયા રે, તસ ન્યાયસાગર ગુણ ગાયા—ભવિજન૦ ૭

એકાદશીનું સ્તવન. (ચાર ઢાળનું)

જગપતિ ! નાયક નેમિ જિણંદ, દ્વારિકા નગરી સમોસર્યા; જગપતિ ! વંદવા કૃષ્ણ નરિંદ, જાદવ કોડશું પરિવર્યા ૧. જગપતિ ! ધી ગુણ ફુલ અમૂલ, ભક્તિગુણે માલા રચી, જગપતિ ! પૂછે પૂછે કૃષ્ણ, ક્ષાયિક સમકિત શિવરુચિ ૨. જગપતિ ! ચારિત્ર ધર્મ અશક્ત, રક્ત આરંભ પરિગ્રહે; જગપતિ ! મુજ આતમ ઉદ્ધાર, કારણ તુમ વિણ કોણ કહો ૩ જગપતિ ! તુમ સરિખો મુજ નાથ, માથે ગાજે ગુણ નીલો; જગપતિ ! કોઈ ઉપાય બતાવ, જેમ કરે શિવવધૂ કંતલો." ૪ નરપતિ ! ઉજ્જવલ માગશિર માસ, આરાધો એકાદશી; નરપતિ ! એકસો ને પચ્ચાસ, કલ્યાણક તિથિ ઉલ્લસી. ૫ નરપતિ ! દશ ક્ષેત્રે ત્રણ કાલ, ચોવીશી ત્રીશે [illegible]રપતિ ! નેવું જિનનાં કલ્યાણ, વિવરી કહું અ[illegible] નરપતિ ! અર—દીક્ષા નમિ નાણ,—મલ્લી જન્મ

[illegible] નમ્યપનિ । [illegible]
[illegible] ૭ નમ્યપનિ । [illegible]
[illegible] નમ્યપનિ । [illegible]
[illegible] ૮ નમ્યપનિ । [illegible]
[illegible] નમ્યપનિ । [illegible]
[illegible] ૯ નમ્યપનિ । [illegible]
[illegible] નમ્યપનિ । [illegible]
[illegible] ૧૦ નમ્યપનિ । [illegible]
[illegible]

[illegible]

શ્રી જિનબિંબ સ્થાપન સ્તવન.

ભરતાદિકે ઉદ્ધાર જ કીધો, શત્રુંજય મોઝાર; સોનાતણાં જેણે દેહરાં કરાવ્યાં, રતનતણાં બિંબ થાપ્યાં. હો કુમતિ! કાં પ્રતિમા ઉત્થાપી? એ જિનવચને થાપી. હો કુમતિ! ૧ વીર પછી બસેં નેવું વરસે, સંપ્રતિ રાય સુજાણ; સવા લાખ પ્રાસાદ કરાવ્યા, સવા ક્રોડ બિંબ સ્થાપ્યા. હો૦ ૨ દ્રૌપદીએ જિનપ્રતિમા પૂજી, સૂત્રમાં સાખ ઠરાણી, છઠ્ઠે અંગે તે વીરે ભાખ્યું, ગણધર પૂરે સાખી. હો૦ ૩ સંવત નવસેં તાણું વરસે, વિમળ મંત્રીશ્વર જેહ, આબુતણાં જેણે દહેરાં કરાવ્યાં, બે હજાર બિંબ સ્થાપ્યાં. હો૦ ૪ સંવત અગિયાર નવાણું વરસે, રાજા કુમારપાળ. પાંચ હજાર પ્રાસાદ કરાવ્યાં, સાત હજાર બિંબ સ્થાપ્યાં. હો૦ ૫ સંવત બાર પંચાણું વરસે, વસ્તુપાળ તેજપાળ; પાંચહજાર પ્રાસાદ કરાવ્યા, અગિયાર હજાર બિંબ સ્થાપ્યાં. હો૦ ૬ સંવત બાર બહોંતેર વરસે, સંઘવી ધન્નો જેહ, રાણકપુર જેણે દહેરા કરાવ્યાં, ક્રોડ નવાણું દ્રવ્ય ખરચ્યાં. હો૦ ૭ સવત તેર ઇકોતેર વરસે સમરોશા રંગ શેઠ, ઉદ્ધાર પંદરમો શેત્રુંજે કીધો, અગિયાર લાખ દ્રવ્ય ખરચ્યાં. હો૦ ૮ સંવત સોલ બહોંતેર વરસે, બાદશાહને વારે; ઉદ્ધાર સોલમો શેત્રુંજે કીધો, કરમાશાહે જશ લીધો. હો૦૯ એ જિન પ્રતિમા જિનવર સરખી, પૂજો ત્રિવિધ તુમે પ્રાણી, જિનપ્રતિમામાં સંદેહ ન રાખો, વાચક જશની વાણી. હો૦૧૦

જિમ જિન પ્રતિમા

જિન પ્રતિમા વંદન દીસે, સમકિતને આલા
ાસક પ્રગટ અર્થ એ, મૂરખ મનમાં નાવે રે. કુમ

— જિનપ્રતિમા ઉથાપી [illegible]

[illegible] પાણી [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] આશાતના [illegible]

[illegible]

જિનપ્રતિમા [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] મુક્તિ રે.
[illegible] પ્રતિમા વંદન
[illegible] રે. કુમ
[illegible] પંચાંગીના સાખી
[illegible] વખાણ રે.
[illegible] ૧૫

શ્રી સમ્મેતશિખરગિરિનાં સ્તવનો.

સમ્મેતશિખર જિન વંદીએ, મોટું તીરથ એહ રે; પાર પમાડે ભવતણું, તીરથ કહિયે તેહ રે. સ૦ ૧ અજિતથી સુમતિ-જિણંદ લગે, સહસ મુનિ પરિવાર રે; પદ્મપ્રભ શિવ-સુખ વર્યા, ત્રણસેં અડ અણગાર રે સ૦ ૨ પાંચશેં મુનિ પરિવારશું, શ્રી સુપાસ જિણંદ રે; ચંદ્રપ્રભ શ્રેયાંસ લગે, સાથે સહસ મુણિંદ રે. સ૦ ૩ છ હજાર મુનિ-રાજશું, વિમલ-જિનેશ્વર સિદ્ધા રે; સાત સહસશું ચૌદમા, નિજ કારજ વર કીધાં રે. સ૦ ૪ એકસો આઠશું ધર્મજી, નવસેંશું શાંતિનાથ રે; કુંથુ અર એક સહસશું, સાચો શિવ-પુર સાથ રે સ૦ ૫ મલ્લિનાથ શત પાંચશું, મુનિ નમિ એક હજાર રે; તેત્રીશ મુનિ યુત પાસજી, વરિયા શિવસુખ સાર રે. સ૦ ૬ સત્તાવીશ સહસ ત્રણશેં, ઉપર ઓ પચાસ રે; જિન પરિકર બીજા કેઈ, પામ્યા શિવપુર વા સ૦ ૭ એ વીશે જિન એણે ગિરિ, સિદ્ધા અણસણ લેઈ રે; ચુમીએ, પાસ શામલનું ચૈઇય રે. સમ્મે૦

(૨)

[illegible]

(૩)

[illegible]

મોહ. જીવ મારું મારું મ કરો રે જાણ્યા. ૧ જીવ આ સંસાર છે કારમો, જેવો છે આળપંપાળ; જીવ એહવું જાણીને ચેતજે, આગળ મોટી છે જાળ. જીવ૦ ૨ જીવ માત-પિતા બાંધુ-બહેનડી, વહુ કુટુંબ તણો પરિવાર; જીવ કહેતી વારે સહુ વાગ્યું, પછે સાંગા કીધા ગુહાર. જીવ૦ ૩. જીવ કહેતી લગે સગી અંગના, શેરી લગે સગી માય; જીવ સીમ લગે સાજન ભલો, પછે હંસ એકીલો જાય. જીવ૦ ૪. જીવ જાતાં સકાં નવી જાણીયું, નવિ જાણ્યો વાર કુવાર; જીવ ગાડું ભરીયું ધાવે, ખોખરી હાંડલી સાથ. જીવ૦ ૫. જીવ આડમ પાખી ન ઓળખી, બહુલા કીધાં પાપ; જીવ સુમતિવિજય મુનિ એમ વદે, આવાગમન નિવાર. જીવ૦ ૬.

આપ સ્વભાવની સજ્ઝાય (૩)

આપ સ્વભાવમાં રે, અવધૂ સદા મગનમેં રહેના. જગત જીવ હે કર્માધીના, અચરીજ કછુઅ ન લીના. આપ સ્વભાવમાં રે૦ ૧. તુમ નહિ કેરા કોઈ નહિ તેરા, કયા કરે મેરા મેરા; તેરા હે સો તેરી પાસે, અવર સબ અનેરા. આપ૦ ૨ વપુ વિનાશી તું અવિનાશી, અબ હે ઇનકા વિલાસી; વપુ સંગ જબ દૂર નિકાસી, તબ તુમ શિવકા વાસી. આપ૦ ૩. રાગ ને રીસા દોય ખવીસા, એ તુમ દુઃખકા દિસા; જબ તુમ ઉનકું દૂર કરીસા, તબ તુમ જગકા ઈસા. આપ૦ ૪ પરકી આશા સદા નિરાશા, એ હે જગ જન પાસા; વો કાટનકું કરો અભ્યાસા, લહો સદા સુખવાસા. આપ૦ ૫. કબહીક કાજી કબહીક પાજી, કબહીક હુઆ અપભ્રાજી; કબહીક જગમેં કીર્તિ ગાજી, સબ પુદ્ગલકી બાજી.

વૈરાગ્ય વિષયક (૬)

[illegible]

[illegible] ભૂલ્યો૦ ૪. ઘડી
માંની સાંની કાંઈ [illegible] કરો [illegible] [illegible]. ભૂલ્યો૦ ૪. ઘડી
ઘડી પલ [illegible], [illegible] ઊંચા મંદિર જોઈ, મરવાની [illegible] મનની, [illegible]
કરીશ જોઈ. ભૂલ્યો૦ ૫ [illegible] કરે મન [illegible]. [illegible]
માન ન આણ; ગજ બિના ગર્જ [illegible]. [illegible] આડંમાંય.
ભૂલ્યો૦ ૬. ભવસાગર દુઃખ ન કે જાયો, ગરજો છે રે તેહ,
[illegible]માં [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] રાવરા ને ગેહ. ભૂલ્યો૦ ૭
ઉમાપતિ છત્રપતિ ચલિ ગયા, ગયા [illegible] જે [illegible]; ગર્વ
ફરી ગાયો એનતા, સર્વ ગયા બાળી રાખ. ભૂલ્યો૦ ૮.
ઘમણ ધમંતી રે રહી ગઈ, બુઝ ગઈ લાલ અંગાર; એર
ઘુકો ડબકો મિટ્યો, ઉઠ ચાલ્યો રે લુહાર. ભૂલ્યો૦ ૯ કેવટ મારગ
ચાલતાં, જાવું પેલે રે પાર; આગળ હાટ ન વાણીયો,
સંબળ લેજો રે સાર. ભૂલ્યો૦ ૧૦. પરદેશી પરદેશમેં, કુણશું
કરો રે સનેહ; આયા કાગળ ઉઠ ચલ્યાં, ન ગણે આંધી ને
મેહ. ભૂલ્યો૦ ૧૧. કેઈ ચાલ્યા કેઇ ચાલશે, કેઇ ચાલણહાર
કેઇ બેઠા રે બૂઢા બાપડા, જાએ નરક મોઝાર. ભૂલ્યો૦ ૧૨.
જે ઘેર નોબત વાગતી, થાતાં છત્રીસે રાગ; ખંડેર થઇ
ખાલી પડયાં, બેસણ લાગ્યા છે કાગ ભૂલ્યો૦ ૧૩. ભમરો
આવ્યો રે કમળમાં, લેવા પરિમલ પૂર; કમળની વાંછાએ
માંહિ રહ્યો, જિમ આથમતે સૂર. ભૂલ્યો૦ ૧૪. રાતનો
ભૂલ્યો રે માનવી, દિવસે મારગ આય; દિવસ ભૂલ્યો રે
[illegible], ફિરફિર ગોથાં ખાય. ભૂલ્યો૦ ૧૫. સદ્‌ગુરુ કહે
વહોરિયે, જે કાંઇ આવે રે સાથ; આપણો લાભ
[illegible]ન, લેખું સાહિબ હાથ. ભુલ્યો૦ ૬.

[illegible] (૬)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

જીરે, શકુનિ આવ્યો કામ રે. જીવડા સો૦ ૩ મયૂર તાકે છે સાપને જીરે, આહેડી તાકે છે મોર; મરણ તણાગમ, એમ છે જીરે, નિશંક નહિ કોઈ ઠોર રે. જીવડા સો૦ ૪ કર્મે નાટક માંડીયો જીરે, જીવડો નાચણહાર, નવા નવા વેશ રંગમાં જીરે, પેટે વિવિધ પ્રકાર રે. જીવડા સો૦ ૫ નાગરી સોગાનમાં જીરે, રૂપ-રંગના ઠાઠ; તમાસા તજ ઝોકમાં જીરે, બાજીગરના પાઠ રે. જીવડા સો૦ ૬ અમોલ ગઈ થોડી રહી જીરે, પરમાત આનું રે બાંધ; સમતા સુખની વેડી જીરે, ધર્મરત્ન પદ સાધ રે. જીવડા સો૦ ૭.

વૈરાગ્ય વિષયક (૮)

તન મન જોબન કારમુંજી રે, કોના માત ને તાત; કોના મંદિર માળીયાંજી રે; જેહવી સ્વપ્નની વાત; સૌભાગી શ્રાવક! સાંભળો ધર્મ સજ્ઝાય. ૧ ફોગટ ફાંફાં મારવાજી, અંતે સર્યું નહિં કાંઈ, ઘેબર જમાઇ ખાઈ ગયોજી, કુટાઇ ગયો કંદોઈ. સૌ૦ ૨ પાપ અઢારને સેવીનેજી, લાવે પૈસો એક; પાપના ભાગી કો નહિજી, ખાવાવાળા છે અનેક. સૌ૦ ૩ જીવતાં જસ લીધો નહિજી, મૂવા પછી શી વાત; ચાર ઘડીનું ચાંદરડુંજી, પછી અંધારી રાત. સૌ૦ ૪ ધન્ય તે મોટા શ્રાવકોજી, આણંદ ને કામદેવ; ઘરનો બોજો છોડીનેજી, વીર પ્રભુની કરે સેવ. સૌ૦ ૫ બાપ દાદા ચાલ્યા ગયાજી રે, નહિં કામ; કરવી દેવની વેઠડીજી, શેખચલ્લીના સૌ૦ ૬ જો સમજો તો સાનમાંજી, સદ્ગુરુ આપે ચાહો સુખ મોક્ષનાંજી, 'ધર્મરત્ન' કરો ધ્યાન. સૌ૦૭

[illegible] વિષયક (૬)

[illegible]

[illegible] વિષયક ([illegible]

[illegible]

પરિ[illegible] રે. મરણ૦ ૪. ક્યાં [illegible] ઉતારશો, [illegible] માન રે, [illegible] આગળે, રોતા રોતા [illegible] મરણ૦ ૫. [illegible] સહુ [illegible] વહુ [illegible] રે; [illegible] સંસાર રે. મરણ૦ ૬. [illegible] આવશો, મરતા ખાલી છે હાથ રે, જીવડા [illegible] તું જગતમાં, કોઇ ન આવે છે સાથ રે. મરણ૦ ૭. નાના મોટા સહુ સંચર્યા, કોઇ નહિ સ્થિર વાસ રે; નામ-રૂપ સહુ નહિ ઠરે, 'ધર્મરત્ન' અવિનાશ રે. મરણ૦ ૮.

ઉપદેશક સજ્ઝાય. (૧૧)

તને સંસાર સુખ કેમ સાંભરે રે લોલ, દુઃખ વિસરે શું ગર્ભાવાસના જો; નવ માસ રહ્યો તું માને ઉદરે રે લોલ મળ મૂત્ર અશુચિ વિશરામ જો. તને૦ ૧. તિહાં હવા પવન નહિ સંચરે રે લોલ, નહિ સેજ તલાઈ પલંગ જો; તિહ લટકી રહ્યો ઉંધે શિરે રે લોલ, દુઃખ સહતો અપાર અનં જો. તને૦ ૨. ઉઠ કોડી સૂઇ તાતી કરી રે લોલ, સમકાળે ચાંપે કોઇ રાય જો; તેથી અનંતગણું તિહાં કને રે લોલ દુઃખ સહેતાં વિચાર તે થાય જો. તને૦ ૩. હવે પ્રસવે મુજને માવડી રે લોલ, તો કરું તપજપ ધ્યાન જો હવે સેવું સદા જિનધર્મને રે લોલ, મૂકું કુગુરુને સંગ અજ્ઞાન જો તને૦ ૪. જ્યારે જન્મ્યો ત્યારે ભૂલી ગયે રે લોલ; 'ઉઆં ઉઆં' રહ્યો ઈમ કહેવાય જો; તિહાં લાગ રમવા તણી રે લોલ, આયુ અંજલી જળ સમ જા ૦ ૫. ઈમ બાળક વય રમતે ગઈ રે લોલ, થ

[illegible] મહાત્મા [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
હોય, પુત્ર-પૌત્ર [illegible] [illegible]

[illegible]

રે, જે નર [illegible] [illegible], [illegible] મારે શિર ડાગ રે. મા૦ ૩ કેઈ આવ્યા કેઈ જાશે, કેતા [illegible] રે; મારગ વહે રે [illegible], પણ નહિ [illegible] રે. મા૦ ૪. અંત રે! પ્રભુનો [illegible], ન [illegible] રે; [illegible] ને ભોગવી, શનિ [illegible] વાગી [illegible] રે. મા૦ ૫ જે [illegible] નિજ એક ઘડી, રહેતા નહિ [illegible] રે, તે વિણ જન્મારો વહી ગયો, નહિ શુદ્ધિ સમાચાર રે, મા૦ ૬. જે નર ગાજી ર ઘોડતાં વાપરતા મુખ પાન રે; તે નર અગ્નિમાં પોઢીયા, કાયા કાજલ વાન રે. મા૦ ૭. ચીર પીતાંબર પહેરતાં, કંઠે કનકના હાર રે; તે નર કાઢી માટી થયા, જોજો અથિર સંસાર રે. મા૦ ૮. જે શિર છત્ર ઢળાવતા, ચડતા હાથીને ખંધ રે; તે નર અંતે રે લઇ ગયા, દેઇ દોરડાના બંધ રે. મા૦ ૯. કોડી મણની શિલા કર ગ્રહી, ગિરિધર કહાવે નામ રે; તરસે તરફડે નિકમ્યા, નહિં કોઇ પાણી પાનાર રે. મા૦ ૧૦. ચોસઠ સહસ અંતેઉરી, પાયક છન્નુ કરોડ રે; તે નર અંતે રે એકલો, સૂતો ચીવર ઓઢ રે. મા૦ ૧૧. જે જિહાં તે તિહાં રહ્યો, પાપ ને પુણ્ય બે સાથ રે; અહો! એવો સ્વરૂપ દેખીને, પુણ્ય કરો નિજ હાથ રે. મા૦ ૧૨. જે નર હસી હસી બોલતા, કરતા ભોજન સાર રે; તે નર અંતે માટી થયા, ઘડતા પાત્ર કુંભાર રે. મા૦ ૧૩. ચંપાવરણી રે દેહડી, કદલી કોમળ જાંઘ રે; તે નર સૂતા રે કાષ્ટમાં, પડે ધડોધડ રંગ રે. મા૦ ૧૪ દેહ વિડંબણા નર સુણો, ન કરો તરલોભ રે; જરાસંધ સરખા રે રાજવી, અંતે ન રહ્યા રે. મા૦ ૧૫ અથિર સંસાર જાણી કરી, મમતા ન

સિદ્ધની સઝાય (૧૭)

[illegible] નહિ [illegible] નહિ, [illegible] નહિ [illegible] હો. ગૌ૦ શિ૦ ૧૦ [illegible] નહિ, નહિ [illegible] નહિ [illegible] હો૦ ગૌ૦ [illegible] નહિ. નહિ ર. [illegible] ગાર હો૦ ગૌ૦ શિ૦ ૧૧ [illegible] નહિ [illegible] નહિ, નહિ કઠોર નહિ [illegible] હો, ગૌ૦ મુનિએ [illegible] નહિ, નહિ [illegible] વડાઈ [illegible] હો૦. ગૌ૦ શિ૦ ૧૨. [illegible] રહ્યા, આરૂપી જ્યોતિ પ્રકાશ હો; ગૌ૦ [illegible] સુખ સારીયો, સાધુને [illegible] વાસ હો, ગૌ૦ શિ૦ ૧૩ અનંતા સિદ્ધ મુક્તે ગયા, ફેર અનંતા જાય હો૦ ગૌ૦ ઓર જગ્યા રૂંધે નહિ, જ્યોતમેં જ્યોત સમાય હો૦ ગૌ૦ શિ૦ ૧૪. કેવલ જ્ઞાન સહિત છે, કેવળ દરિસણ પાસ હો; ગૌ૦ ક્ષાયક સમકિત દીપતા, કદીય ન હોવે ઉદાસ હો. ગૌ૦ શિ૦ ૧૫ સિદ્ધસ્વરૂપ જે કોઈ ઓળખે, આણી મનવૈરાગ હો; ગૌ૦ શિવરમણી વેગે વરે, નય કહે સુખ અથાગ હો. ગૌ૦ શિવ૦

કર્મ પચ્ચીસી (૧૪)

દેવ દાનવ તીર્થંકર ગણધર, હરિહર નરવર સબળા; કર્મસંયોગે સુખ દુઃખ પામ્યા, સબળ હુઆ મહા નબળા રે પ્રાણી ! કર્મ સમો નહિ કોય, કીધા કર્મ વિણ ભોગવ્યાં છુટ[illegible] બારો ન હોય રે પ્રાણી! કર્મસમો નહિ કોય. ૧. આદીશ્વરને અંતરાય વિડંબ્યો, વર્ષ દિવસ રહ્યા ભુખે; વીરને બાર વરસ દુઃખ દીધું, ઉપન્યા બ્રાહ્મણી કુખે રે પ્રાણી૦ ૨. સાઠ સહસ્ર સુત એક દિન મુઆ, સામંત શૂરા જેસા; સગર હુઓ વિ[illegible] [illegible]ત્રે [illegible]:ખિઓ, કર્મ તણાં ફળ એસા રે. પ્રાણી૦ ૩. બત્રી[illegible]

[illegible] સાતમી [illegible] , [illegible]
[illegible] ૨. પ્રાણી૦
[illegible] ; ૧૬. [illegible] પણ [illegible] , [illegible] કાયો;
[illegible] , તેને પણ કર્મે [illegible] રે.
પ્રાણી૦ ૧૭. [illegible] , મુંજરાયે માંગી ભીખ;
[illegible] કોણિક [illegible] , માની ન કોઈની શીખ રે.
પ્રાણી૦ ૧૮. ગજસુકુમાલના શિર ઉપર સગડી, સાગરદત્ત
બાળ્યું શીશ; મેતારજ વાધરે વીંટાણા, દયા ન આણી રીશ
રે. પ્રાણી૦ ૧૯. પાંચસે સાધુ ઘાણીમાં પીલ્યા, રોષ ન
આણ્યો લગાર; પૂરવ કર્મે ઢંઢણ ઋષિને, ષટ્ માસ ન મળ્યો
આહાર રે. પ્રાણી૦ ૨૦. ચૌદ પૂરવધર કર્મ તણે વશ, પડયા
નિગોદ મઝાર; આર્દ્રકુમાર અને નંદિષેણ, ફરી વાસ્યો ઘર
બાર રે. પ્રાણી૦ ૨૧. કળાવતીના કર છેદાણા, સુભદ્રા પામી
કલંક; મહાબળ મુનિનું ગાત્ર પ્રજાળ્યું, કર્મ તણા એ વંક
રે. પ્રાણી૦ ૨૨. દ્રૌપદી હેતે પદ્મનાભનું, ફોડયું કૃષ્ણે ઠામ;
વીરના કાને ખીલા ઠોકાણા, પગે રાંધી ખીર તામ રે.
પ્રાણી૦ ૨૩. કર્મથી નાઠા જાય પાતાળે, પેસે અગ્નિ મઝાર;
મેરુશિખર ઉપર ચઢે પણ, કર્મ ન મૂકે લગાર રે. પ્રાણી૦ ૨૪.
એવાં કર્મ જીત્યાં નરનારી, પહોંચ્યાં શિવપુર ઠાય; પ્રભાતે
ઉઠી નિત નિત વંદો, ભક્તિએ તેહનાં પાય રે. પ્રાણી૦ ૨૫.
એમ અનેક નર ખંડ્યા કર્મે, ભલભલેરા જે સાજ, ઋષિ
હરખ કર જોડીને કહે, નમો નમો કર્મ મહારાજ રે. પ્રાણી
[illegible] મો નહીં હોય. ૨૬.

[illegible] રે, [illegible]
[illegible] રે [illegible]
[illegible] રે, [illegible]
[illegible] રે, મમ૦ પ
[illegible] રે; [illegible]
[illegible] રે. મમ૦ [illegible]
[illegible]
રે; [illegible] પરે [illegible], [illegible]
રે. મમ૦ ૭.

અન્યત્વ ભાવનાની સઝાય (૧૭)

પાંચમી ભાવના ભાવીયે રે, જીવ અન્યત્વ વિચાર; આ
સ્વારથી એ સહુ રે, મિલીયો તુજ પરિવાર સંવેગી સુંદર
બૂઝમાબૂઝ ગમાર ૧. તારું કો નહિ ઇણ સંસાર, તું કેહનો ન
નિરધાર. સંવેગી૦ ૨. પંથ શિરે પંથી મળ્યા રે, કી
કિણહીશું પ્રેમ?; રાત્રિ વસે પ્રહ ઉઠી ચલે રે; નેહ નિવ
કેમ. સંવેગી૦ ૩. જિમ મેળો તીરથે મલે રે, જન જ
વણજની ચાહ; કે ત્રોટો કે ફાયદો રે, લેઈ લેઈ નિજ ઘ
જાય. સવેગી૦ ૪. જિહાં કારણ જેહનાં સરે રે, તિહાં
દાખે નેહ; સૂરીકાંતારાણી પરે રે, છટકી દેખાડે છેહ. સં
ગી૦ ૫. ચૂલણી અંગજ મારવા રે, કૂડું કરે જતુગે
ભરત બાહુબલિ ઝુઝિયા રે, જૂઓ જૂઓ નિજના ને
વેગી૦ ૬ શ્રેણિકપુત્રે બાંધીયો રે; લીધું વહેંચી રા
મ લીધું બહુ તાતને રે, દેખો સુતનાં કાજ. સવેગી૦

ક્ષ ભાવના શિવ-પદ લહે રે, શ્રી મરૂદેવી માય; વીર-
શિષ્ય કેવલ લહ્યું રે, શ્રી ગૌતમ ગણરાય સવેગી૦ ૮

જીવદયાની સજ્ઝાય (૧૮)

ચતુર નર! જીવદયા ધર્મ સાર, જેથી પામીયે ભવનો
પાર, ચતુર નર! જીવદયા ધર્મ સાર ૧ ગજભવે સસલો
ઉગારીયો રે, કરુણારસ આણી અપાર, શ્રેણિકને ઘેર ઉપન્યો
રે, અંગજ મેઘકુમાર ચતુર૦ ૨ વીર વાણી વાણી સુણી
રે, લીધો સંજમભાર, વિજયવિમાને ઉપન્યો રે, સિદ્ધશે
મહાવિદેહ મઝાર. ચતુર૦ ૩ નેમપ્રભુ જાયા પરણવા રે,
સુણી પશુડાનો પોકાર, પશુડાની કરુણા ઉપની રે, તજી
રાજમતિ નાર. ચતુર૦ ૪ શરણે પારેવો ઉગારીયો રે, જુઓને
મેઘ રાય, શાન્તિનાથ ચક્રી થયા રે, દયાતણે સુપસાય
ચતુર૦ ૫ માસખમણને પારણે રે, ધર્મરુચિ અણગાર, કીડી
ઓની કરુણા ઉપની રે. કીધો કડવા તુંબાનો આહાર ચતુર૦ ૬
સર્વાર્થસિદ્ધમાં ઉપન્યા રે, સિધ્યા વિદેહ મોઝાર; ધર્મ ઘોષના
શિષ્ય થયા રે, રૂડી દયાતણા એ પસાય. ચતુર૦ ૭ અર્જુન
માલી જાણીએ રે, લીધો સંયમભાર, કર્મ છ માસે ક્ષય કરી
પહોંચ્યા મુગતિ મઝાર. ચતુર૦ ૮ દેવકીનંદન સોહામણા
રે, ગજસુકુમાલ, ધનધાવી સમતા સહી રે, આણી
ક્ષમા અપાર ચતુર૦ ૯ એ ધર્મ છે સુરતરુસમો રે, જેહની
શીતળ છાંય, સેવક જન નિત સેવજો રે, એહ છે મુગતિનો
ચતુર૦ ૧૦

ક્રોધની સજ્ઝાય (૧૯)

કડવાં ફળ છે ક્રોધનાં, જ્ઞાની એમ બોલે, રીસતણો રસ
જાણીએ, હલાહલ તોલે. ક્રો૦ ૧. ક્રોધે ક્રોડ પૂરવ તણું, સંજમ
ફળ જાય; ક્રોધ સહિત તપ જે કરે, તે તો લેખે ન થાય,
ક્રો૦ ૨. સાધુ ઘણો તપીયો હતો, ધરતો મન વૈરાગ્ય; શિષ્યના
ક્રોધ થકી થયો; ચંડકોશીયો નાગ. ૩ આગ ઉઠે જે ઘર
થકી. તે પહેલું ઘર બાળે; જળનો જોગ જો નવિ મળે, તે
પાસેનું પ્રજાળે. ક્રો૦ ૪. ક્રોધતણી ગતિ એહવી, કહે કેવળ
નાણી. હાણ કરે જે હેતની, જાળવજો એમ જાણી. ક્રો૦ ૫
ઉદયરત્ન કહે ક્રોધને, કાઢજો ગળે સાહી; કાયા કરજો નિર્મળી
ઉપશમરસે નાહી. ક્રો૦ ૬.

માનની સજ્ઝાય (૨૦)

રે જીવ ! માન ન કીજીએ, માને વિનય ન આવે રે
વિનય વિના વિદ્યા નહીં, તો કિમ સમકિત પાવે રે ? રે૦ ૧
સમકિત વિણ ચારિત્ર નહીં, ચારિત્ર વિણ નહીં મુક્તિ રે;
મુક્તિનાં સુખ છે શાશ્વતાં, તે કેમ લહીએ જુક્તિ રે. રે૦ ૨
વિનય વડો સંસારમાં, ગુણમાં અધિકારી રે; માને ગુણ જાય
ગળી, પ્રાણી જોજો વિચારી રે. રે૦ ૩. માન કર્યું જો રાવણે
તે તો રામે માર્યો રે; દુર્યોધન ગરવે કરી, અંતે સવિ હાર્યો રે
રે. રે૦ ૪. સૂકાં લાકડાં સારિખો, દુઃખદાયી એ ખોટો રે;
ઉદયરત્ન કહે માનને, દેજો દેશવટો રે. રે૦ ૫.

માયાની સજ્ઝાય (૨૧)

સમકિતનું મૂળ જાણીએજી, સત્ય વચન સાક્ષાત; સાચામાં
સમકિત વસે જી, માયામાં મિથ્યાત્વ રે પ્રાણી ! મ કરી

માયા લગાર ૧ (એ આંકણી) ખમુ મીઠો જૂઠો મને જી,
કૂડ કપટનો રે કોટ, જીભે તો જી જી કરે જી, ચિત્તમા તાકે
ચોટ રે. પ્રા૦ ૨ આપ ગરજે આવો પડે જી, પણ ન ધરે
વિશ્વાસ, મનશુ રાખે આતરો જી, એ માયાનો પાસ રે
પ્રા૦ ૩ જેહશુ બાધે પ્રીતડીજી, તેહશુ રહે પ્રતિકૂળ, મેલ
ી છડે મન તણો જી, એ માયાનુ મૂળ રે પ્રા૦ ૪ તપ
ાપી માયા કરી જી, મિત્રશુ રાખ્યો રે ભેદ, મલ્લિ જિને
ર જાણજો જી તો પામ્યા સ્ત્રીવેદ રે પ્રા૦ ૫ ઉદયરત્ન
સાભળો જી, મેલો માયાની બુદ્ધ, મુક્તિપુરી જાવા તણો
એ મારગ છે શુદ્ધ રે પ્રા૦ ૬

લોભની સજ્ઝાય (૨૨)

તુમે લક્ષણ જોજો લોભના રે, લોભે મુનિજન પામે ક્ષોભના
રે, લોભે ડાહ્યા મન ડોળ્યા કરે રે, લોભે દુર્ઘટ પંથે સચરે
તુ૦ ૧. તજે લોભ તેહનાં લેઉ ભામણાં રે, વળી પાયે
મીને કરુ ખામણા રે, લોભે મરજાદા ન રહે કેહની રે, તુમે
ગત મેલો તેહની રે. તુ૦ ૨ લોભે ઘર મેલી રણમાં
ા ભરે રે, લોભે ઉચ તે નીચુ આચરે રે, લોભે પાપ ભણી
૩ લોભે મનડુ ન રહે નિર્મળુ રે, લોભે સગપણુ
વેગળુ રે; લોભે ન રહે પ્રીતિ ને પાવડુ રે, એકડુ રે, તુ૦ ૪ લોભે પુત્ર પ્રત્યે પિતા હણે રે,
લે હત્યા પાતક નવિ ગણે રે, તે તો દામતણે લોભે કરી રે લોભે
ઉપર દુખિયર થાયે તે મરી રે તુ૦ ૫. એવા લોભનો થોભ દીસે
નહી રે, એવુ સૂત્ર સિદ્ધાંતે કહ્યુ સહી રે, લોભે સહી

[illegible]

એકાદશીની સજ્ઝાય (૨૩)

આજ મારે એકાદશી રે, નણદલ! મૌન કરી મુખ રહીએ;
પૂછ્યાનો પડિઉત્તર પાછો, કેહને કાંઈ ન કહીએ. આજ૦ ૧

મારો નણદોઈ તુજને વહાલો, મુજને તારો વીરો;
ધુમાડાના બાચકા ભરતાં, હાથ ન આવે હીરો. આજ૦ ૨

ઘરનો ધંધો ઘણો કર્યો પણ, એકે ન આવ્યો આડો;
પરભવ જતાં પાલવ ઝાલે, તે મુજને દેખાડો. આજ૦ ૩

માગશર શુદિ અગિયારસ મોટી, નેવું જિનનાં નિરખો;
દોઢસો કલ્યાણક મોટાં, પોથી જોઈ જોઈ હરખો. આજ૦ ૪

સુવ્રત શેઠ થયો શુદ્ધ શ્રાવક, મૌન ધરી મુખ રહીઓ;
પાવક પુર સઘળો પરજાળ્યો, એહનો કાંઈ ન દહીઓ. આજ૦ ૫

આઠ પહોરના પોસહ કરીએ, ધ્યાન પ્રભુનું ધરીએ;
મન-વચ-કાયા જો વશ કરીએ, તો ભવસાયર તરીએ આ૦ ૬

ઉદયરત્ન વાચક ઉપદેશે, જે નરનારી રહેશે;
પોસહમાંહે પ્રેમ ધરીને, અવિચળ લીલા લહેશે. આજ૦ ૭

રે જીવ જૈનધર્મ. (૨૪)

રે જીવ જૈનધર્મ કીજીએ, ધર્મના ચાર પ્રકાર; દા
શિયલ તપ ભાવના, જગમાં એહીજ સાર. રે જીવ૦

૫૫ દિવસને પારણે, આદીશ્વર સુખકાર, ઇક્ષુરસ વોહરાવીઓ શ્રી શ્રેયાંસકુમાર રે જીવ૦ ૨ ચંપાપોળ ઉઘાડવા ચાળણીએ કાઢયું નીર, સતીય સુભદ્રા સુયશ થયો, શિયલે સુર નર ધીર રે જીવ૦ ૩ તપ કરી કાયા શોષવી, અરસ નીરસ આહાર, વીરજિણંદે વખાણીયો, ધન ધન્નો અણગાર રે જીવ૦ ૪ અનિત્ય ભાવના ભાવતા, ધરતા નિર્મળ ધ્યાન, ભરત આરીસાભવનમાં, પામ્યા કેવળજ્ઞાન. રે જીવ૦ ૫ જૈન ધર્મ સુરતરુ સમો, જેની શીતલ છાયા, સમયસુંદર કહે સેવતા, મનવંછિત ફળ પાયા, રે જીવ૦ ૬

આઠ મદની સજ્ઝાય (૨૫)

મદ આઠ મહા મુનિ વારિયે, જે દુર્ગતિના દાતારો રે! શ્રીવીર જિણંદ ઈમ ઉપદિશે ભાખે સોહમ ગણધારો રે! મદ આઠ૦ ૧ હાંજી જાતિનો મદ પહેલો કહ્યો, પૂર્વે હરિકેશીએ કીધો રે, ચંડાળ તણે કુળ ઉપન્યો, તપથી સવિ કારજ સીધો રે. મદ આઠ૦ ૨ હાંજી કુળમદ બીજો દાખીઓ, મરિચી-ભવે કીધો પ્રાણી રે, કોડાકોડિ સાગર ભવમાં ભમ્યો, મદ મ કરો ઈમ જાણી રે મદ આઠ૦ ૩ હાંજી બળમદથી દુઃખ પામીયા શ્રેણીક-વસુભૂતિ-જીવો રે; જઈ સોગ્યા દુઃખ નરકતણા, બૂમ પાડતા નિત રીવો રે મદ આઠ૦ ૪ હાંજી સનતકુમાર નરેસરુ સુર આગળ રૂપ વખાણ્યું રે, રોમ રોમ કાયા બગડી ગઈ મ૦ ચોથાનું એ ટાણું રે, મદ આઠ૦ ૫ હાંજી મુનિવર સંયમ પાળતાં, તપનો મદ મનમાં આયો રે, થયા કુરગડુ ઋષિરાજિયા, પામ્યા તપનો અંતરાયો રે, મદ આઠ૦ ૬ હાંજી દેશ દશા

ન[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] આહાર, સાધુને દેજે સુવિચાર. ૭. [illegible] કરજે [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], કરજે તાસ [illegible] [illegible] [illegible]. ૮. [illegible] અનુસારે દેજે દાન, [illegible] મ કરે અભિમાન; ગુરુને મુખ લેજે આખડી, ધર્મ ન મૂકીશ એકે ઘડી. ૯ વારુ શુદ્ધ કરે વ્યાપાર, ઓછા અધિકાનો પરિહાર; ન ભરે કોઈની કૂડી સાખ, કૂડા જનશું કથન મ ભાખ. ૧૦. અનંતકાય કહ્યાં બત્રીસ, અભક્ષ્ય બાવીશે વિશ્વાવીસ; તે ભક્ષણ નવિ કીજે કિમે, કાચાં કૂણાં ફલ મત જિમે. ૧૧. રાત્રિભોજનના બહુ દોષ, જાણીને કરજે સંતોષ; સાજી સાબુ લોહ ને ગળી, મધુ ધાવડી મત વેચીશ વળી. ૧૨. વળી મ કરાવે રંગણ પાસ, દૂષણ ઘણાં કહ્યાં છે તાસ; પાણી ગળજે બેબે વાર, અણગળ પીતાં દોષ અપાર. ૧૩. જીવાણીનાં કરે જતન્ન, પાતિક છોડી કરજે પુન્ય; છાણાં ઇંધણ ચૂલે જોઈ, વાવરજે જિમ પાપ ન હોઇ. ૧૪. ઘૃતની પરે વાવરજે, નીર, અણગળ નીર મ ધોયે ચીર; બ્રહ્મવ્રત સુધા પાળજે, અતિચાર સઘળાં ટાળજે. ૧૫. કહિયા પનરહ કર્માદાન, પાપતણી પરિહરજે ખાણ; શીશ ન લેજે અનરથદંડ, મિથ્યા મેલ મ ભરજે પિંડ. ૧૬. સમકિત શુદ્ધ હિયડે રાખજે, બોલ વિચારીને ભાખજે; ઉત્તમ ઠામે ખરચે વિત્ત, પર ઉપગાર કરે શુભ ચિત્ત. ૧૭. તેલ તક્ર ઘૃત દૂધ ને દહીં, ઉઘાડા મત મેલે સહી; પાંચ તિથિ ન કરે આરંભ, પાલે શીલ તજે મન દંભ. ૧૮. દિવસચરિમ કરજે ચોવિહાર, ચારે આહારતણો પરિહાર; દિવસતણાં આલોએ પાપ, જિમ ભાંજે

સઘળા સંતાપ ૧૯ સંધ્યા આવશ્યક સાચવે, જિનવર ચરણ શરણ ભવનવે, ચારે શરણ કરી દઢ હોય, સાગારી અણસણ લે સોય ૨૦ કરે મનોરથ મન એહવા, તીરથ શેત્રુંજે જાયવા, સમેતશિખર આબૂ ગિરનાર, ભેટીશ હું ધન ધન અવતાર ૨૧ શ્રાવકની કરણી છે એહ, એહથી થાયે ભવનો છેહ, આઠે કર્મ પડે પાતળા, પાપતણા છૂટે આમળા ૨૨ વારુ લહીએ અમર વિમાન, અનુક્રમે પામે શિવપુર ધાન, કહે જિનહર્ષ ઘણે સસનેહ, કરણી દુઃખહરણી છે એહ ૨૩

શ્રી પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિની સજ્ઝાય (૨૮)

પ્રણમું તુમારા પાય, પ્રસન્નચંદ્ર ! પ્રણમું તુમારા પાય, (એ આંકણી) રાજ્ય છોડી રળીયામણું રે, જાણી અથિર સંસાર, વૈરાગે મન વાળીયું રે, લીધો સંયમ ભાર પ્રસન્ન૦ ૧ સ્મશાને કાઉસગ્ગ રહ્યા રે, પગ ઉપર પગ ચઢાય, બાહુ બે ઉંચા કરી રે, સૂરજ સામી દ્રષ્ટિ લગાય પ્રસન્ન૦ ૨ દુર્મુખ દૂત વચન સુણી રે કોપ ચડ્યો તત્કાળ, મનશું સંગ્રામ માંડીઓ રે જીવ પડ્યો જંજાળ પ્રસન્ન૦ ૩ શ્રેણિક પ્રશ્ન પૂછે તે સમે રે, સ્વામી ! એહની કુણ ગતિ થાય, ભગવંત કહે હમણાં મરે તો, સાતમી નરકે જાય પ્રસન્ન૦ ૪ ક્ષણ એક આંતરે પૂછીયું રે, સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાન; વાગી દેવની દુંદુભિ રે, ઋષિ પામ્યા કેવળજ્ઞાન પ્રસન્ન૦ ૫ પ્રસન્નચંદ્ર ઋષિ મુક્તે ગયા રે, શ્રી મહાવીરના શિષ્ય, રૂપ વિજય કહે ધન્ય છે રે, જેણે દીઠા એ પ્રત્યક્ષ પ્રસન્ન૦ ૬

[illegible] મેતારજ૦ ૭. [illegible] મેતારજ૦ ૮. [illegible] કેવલ લહી મુગતે ગયાજી, [illegible] મેતારજ૦ ૯. પાપી પાતકે [illegible] અંગડ ચેલા આઠમેજી, [illegible] મેતારજ૦ ૧૦. [illegible] મેતારજ ઋષિરાય; અંતગડ હુવા કેવલીજી, વંદો મુનિના પાય. મેતારજ૦ ૧૧. ભારી કાષ્ટની સ્ત્રીએ લિધાંજી, ડાળી નાંખી તેણિવાર, ધબકે પંખી જાગીયોજી, જવલા કાઢયા તિવું સાર. મેતારજ૦ ૧૨. દેખી જવલા વિષ્ટમાંજી, મન લાજ્યો સોનાર, ઓઘો-મુહપત્તિ સાધુતાંજી, લેઇ થયો અણગાર. મેતારજ૦ ૧૩. આતમ તાર્યો આપણોજી, થિર કરી મન વચ કાય; રાજવિજય રંગે ભણેજી, સાધુતણી એ સજ્ઝાય. મેતારજ૦ ૧૪.

શ્રી જંબૂસ્વામીની સજ્ઝાય. (૩૨)

રાજગૃહી-નયરી વસે, ઋષભદત્ત વ્યવહારી રે; તસ સુત જંબૂ-કુમર નમું, બાલપણે બ્રહ્મચારી રે ૧ જંબૂ કહે જનની! સુણો, સ્વામી-સુધર્મા આવ્યા રે"; દીક્ષા લેશું તેહ કને, અનુમતિ દ્યો મોરી માયા રે. જંબૂ૦ ૨ માય કહે-"સુણ બેટડા, વાત વિચારી કીજે રે; તરુણપણે તરુણી વરી, છાંડી કેમ છૂટીજે રે? જંબૂ૦ ૩ આગે અરણિક મુનિવરા, ફરી પાછા ઘર આવ્યા રે; નાટકણી નેહે કરી, અષાઢાભૂતિ ભોળાયા રે જંબૂ૦ ૪ વેશ્યા વશ પડીયા પછી, નંદિષેણ નગીનો

રે, આર્દ્રક દેશનો પાટવી, આર્દ્રકુમાર કા કીનો રે જબૂ૦૫ સહસ વરસ સંજમ લીના, તો એ પાર ન પાયા રે, કંડરીકને કરમે કરી, પછી ઘણું પસ્તાયા રે જબૂ૦ ૬ મુનિવર-શ્રી રહનેમિજી, નેમિજિનેસર ભાઈ રે, રાજિમતિ દેખી કરી, વિષયતણી મતિ આઈ રે જબૂ૦ ૭ દીક્ષા છે વત્સ ! દોહિલી, પાળવી ખાંડાની ધાર રે, અરસ-વિરસ-અન્ન જિમવું સુવું ડાભ-સથાર રે. જબૂ૦ ૮ દીક્ષા છે વત્સ ! દોહિલી, કહ્યું અમારું કીજે રે, પરણો પનોતા પદ્મિણી, અમ મનોરથ પૂરીજે રે જબૂ૦ ૯ જબૂ કહે ' જનની ! સુણો, ધન ધન્નો-અણગાર રે, મેઘ-મુનિસર મોટકો, શાલિભદ્ર સભારો રે જબૂ૦ ૧૦ ગજસુકુમાલ ગુણે ભર્યો, આતમ સાધન કીધો રે, ષટ્-માસી-તપ પારણે, ઢંઢણે કેવલ લીધો રે. જબૂ૦ ૧૧ દશાર્ણભદ્ર સંયમ લહી, પાય લગાડ્યો ઈંદો રે, પ્રસન્નચંદ્ર કેવલ લહી, પામ્યા છે પરમ આણંદો રે જબૂ૦ ૧૨ એમ અનેક-મુનિવર હુવા, કહેતાં પાર ન પાય રે, અનુમતિ દ્યો મોરી માવડી ! ક્ષણ લાખિણી જાય રે જબૂ૦ ૧૩ પાંચશો-સત્તાવીશશું, જબૂકુમાર પરવરિઓ રે, પંચ-મહાવ્રત ઉચ્ચરી, ભવજલ સાયર તરીયો રે. જબૂ૦ ૧૪ જબૂ ચરમજ કેવળી, તાસ તણા ગુણ ગાયા રે, પંડિત લલિતવિજયતણા, હેતવિજય સુખદાયા રે. જબૂ૦ ૧૫

શ્રી જબૂસ્વામીની સજ્ઝાય (૩૩)

સરસ્વતી સામિની વિનવું, સદ્ગુરુ લાગું પાય, ગુણ રે ગાશું જબૂસ્વામીના, હરખ ધરી મન માય ધન ધન જબૂસ્વામિને ૧ ચારિત્ર છે વત્સ દોહિલું, વ્રત છે

[illegible] ધન૦ ૨. [illegible] ૩. [illegible] ધન૦ ૩. [illegible] ધન૦ ૪. [illegible] ધન૦ ૫. પરણીને રુંજી પરિહરે, હાથ મેરવાનો સંબંધ; પછી રે ફરશો સ્વામી ભોરતો, જિમ કીધો મેર બુદ્ધિ. ધન૦ ૬. જંબૂ કહે રે નારી સુણો, અમ મન સંયમ ભાવ; સાચો સ્નેહ હરી દેખવો, તો સંયમ લ્યો અમ સાથ. ધન૦ ૭. તેહ્યે સમે પ્રભવોજી આવીઓ, પાંચશે ચોર સંઘાત, તેને પણ જંબૂસ્વામીએ બુઝવ્યો, બુઝવ્યા માત ને તાત. ધન૦ ૮. સાસુ સસરાને પણ બુઝવ્યા, બુઝવી આઠે નાર, પાંચશે સત્તાવીશશું, લીધોજી સંયમભાર ધન૦ ૯. સુધર્માસ્વામી પાસે આવીયા, વિચરે મનને ઉલ્લાસ; કર્મ ખપાવી કેવળ પામીયા, પહોંચ્યા છે મુક્તિ મોઝાર. ધન૦ ૧૦

(૩૪) શ્રી રૂક્મિણીની સજ્ઝાય

વિચરંતા ગામો ગામ, નેમિ–જિણેસર સ્વામ; આ છે લાલ ! નયરી-દ્વારામતી આવીયાજી. ૧. કૃષ્ણાદિક–નરનાર, સહુ મળી પર્ષદા બાર; આ છે લાલ ! નેમિ–વંદન તિહાં આવીયાજી. ૨. દીએ દેશના જિન–રાય, આવે સહુને દાય આ છે લાલ ! રુક્મિણી પૂછે શ્રી–નેમિનેજી. ૩. " પુત્રનો માહરે વિયોગ, શો હશે કર્મ સંયોગ ?; આ છે લાલ !

ભગવંત ! મુજને તે કહોજી " ૪ તુ હતી નૃપની નાર, પૂરવ ભવ એક વાર; આ છે લાલ ! ઉપવન રમવા સંચર્યાજી ૫ ફરતા વન મોઝાર, દીઠો એક સહકાર, આ છે લાલ ! મોરલી વિયાણી તિહાં કનેજી ૬ સાથે હતો તુજ નાથ, ઈંડાં ઝાલ્યાં હાથ આ છે લાલ કુંકુ ભવરણા તે થયાજી ૭ નવિ ઓળખે તિહાં મોર, કરવા લાગી શોર, આ છે લાલ ! ચૌ-દિશિ ચમકે વિજળીજી ૮ પછી વુઠયો તિહાં ઈંડા ધોવાણા તેહ, આ છે લાલ ! સોલ-ઘડી પછી સેવિયાંજી હસતા તે બાંધ્યા કર્મ, નવિ ઓળખ્યો જૈનધર્મ, આ છે લાલ ! રોતા ન છૂટે પ્રાણીયાજી, ૧૦ તિહાં બાંધી અંતરાય ભાખે શ્રી જિન રાય; આ છે લાલ ! સોલ ઘડીનાં વરસ સોલ થયાંજી ૧૧ " દેશના સુણી અભિરામ, રુકૃમિણી રાણી તામ, આ છે લાલ ! સૂધો તે સંયમ આદર્યોજી ૧૨ થિર કરી મન-વચન-કાય, કેવળનાણ ઉપાય, આ છે લાલ ! કર્મ ખપાવી મુગતે ગયાજી ૧૩ તેહનો છે વિસ્તાર, અંતગડ સૂત્ર મોઝાર, આ છે લાલ ! રાજવિજય રંગે ભણેજી ૧૪

(૭૫) શ્રી શાલીભદ્રની સજ્ઝાય

(રાગ-કાલિંગડો)

બોલો બોલો રે, શાલિભદ્ર ! દેવરિયા ! દેવરિયાં દો-ચાર વરિયાં ! બોલો ૧૦ માયા તુમારી ખરીય પુકારે, વહુ-અર સબ આગે ખરીયાં બોલો૦ ૨ પોઢયો પુત્ર શિલા-પટ પેખી, આંખે આસુ જળ-ઝળીયાં બોલો૦ ૩ કુલની શય્યા જેહને ખુંચતી, તેણે સંથારો શિલા કરીયા બોલો૦ ૪ પૂરવ-ભવ-માડી આહીરણી, આહાર કરી અણસણ કરીયાં.

ક્ષોભાવ્યો તેણે કામ રે! દિલડું ખોભાયું જાણી રાજુલ ભાખે, રાખો સ્થિર મન શુભના ધામ રે! દેવરિયા૦ ૨ જાદવ કુલમાં જિનજી નેમ નગીનો, વમન કરી છે મુજને તેણે રે! બંધવ તેહના તમે શિવાદેવી–જાયા, એવડો પટંતર કારણ કેણ રે! દેવરિયા૦ ૩ પરદારા સેવી પ્રાણી નરકમાં જાય, દુલભ–બોધિ હોય પ્રાય રે! સાધવી સાથે ચૂકી પાપ જે બાંધે, તેહનો છૂટકારો કદીય ન થાય રે! દેવરિયા૦ ૪ અશુચિ કાયા રે મળમૂત્રની ક્યારી તમને કેમ લાગી એવડી પ્યારી રે! હું રે સંયમી તમે મહાવ્રતધારી, કામે મહાવ્રત જાશો હારી રે! દેવરિયા૦ ૫ ભોગ વમ્યા રે! મુનિ મનથી ન ઇચ્છે, નાગ અગંધન કૂલના જેમ રે!, ધિક્ કુલ નીચા થઇ નેહથી નિહાળે, ન રહે સંયમ શોભા એમ રે! દેવ રિયા૦ ૬ એહવા રસિલા રાજુલ વયણ સુણીને, બુઝયા રહનેમિ પ્રભુજી પાસ રે!, પાપ આલોઇ કરી સંજમે લીના, અનુક્રમે પામ્યા શિવ આવાસ રે! દેવરિયા૦ ૭ ધન્ય ધન્ય જે નર નારી શિયલને પાળે, સમુદ્ર તર્યા સમ વ્રત છે એહરે; રૂપ કહે રે એહના નામથી હોવે, અમ મન નિર્મળ સુંદર દેહરે દેવરિયા૦ ૮

(૩૮) શ્રી ઢંઢણઋષિની સજ્ઝાય

ઢંઢણઋષિજીને વંદણા, હું વારીલાલ, ઉત્કૃષ્ટો અણ ગાર રે, હું વારી૦ અભિગ્રહ લીધો આકરો, હું વારી૦ લબ્ધે લેશું આહાર રે. હું વારી૦ ૧ દિન પ્રત્યે જાવે ગોચરી, હું વારી૦ ન મલે શુદ્ધ આહાર રે, હું વારી૦

[illegible] ભાo વિo ૪ [illegible] જી, [illegible]
[illegible] જી, [illegible] ભo વિo ૫
[illegible] જી, [illegible]
[illegible] જી, [illegible] તેમ. ભo વિo ૬ ચંદ્ર તણી
પરે ઉજળી જી, કીરતિ તેહ લહંત; વિનય [illegible] જી,
જે નર વિનય વહંત. ભo વિo ૭ વિજયદેવગુરુ પાટવી
જી, શ્રી વિજયસિંહસૂરીંદ, શિષ્ય ઉદય વાચક ભણે જી,
વિનય સયળ સુખકંદ ભo વિo ૮.

૪૩ વૈરાગ્યની સજ્ઝાય.

કાતરિયારે કાઢી નાખો, અરિહંત પદ મુખથી ભાખો; જે કોઇ કહે તેહનું સાંખો રે કાતરિયા૦ ૧ તમે જુઠી નવિ બોલો વાણી, સુખીયા થાશો સહુ પ્રાણી; પંચ બોલે તે પ્રમાણી રે. કાતરિયા૦ ૨ તમે ખમીયા થઇને સહુ ખમજો, પ્રભુજી તણા રંગમાં રમજો; ઝપટી લઇ જાશે જમડો રે. કાતરિયા૦ ૩ તમે ખારિલા થઇને નવિ ખાટો, કોઇ સાથે નવિ રાખો આંટો, તો નડશે કટકતણો કાંટો રે. કાતરિયા૦ ૪ એ ક્રોધ કષાયને દુર કરીએ, ક્ષમા ખડગ કરમાં ધરીએ, શિવસુંદરી ઝટપટ વરીએ રે. કાતરિયા૦ ૫ તમે માયા-લોભને વિસારો, મિત્રતા-સંતોષ દિલ ધારો; વશીકરણ મહામંત્ર સારો રે. કાતરિયા૦

સમતા સરોવરીયે ઝીલો, કર્મ ખીલો કરજો ઢીલો, તો શિવ સુંદરી સહેજે મીલો રે કાતરિયા૦ ૭ પાંચ ચોર પચવીશ નારી, તમે મનથી મૂકો વિસારી, તો સદ્દગતિ થાશે તમારી રે કાતરિયા૦ ૮ જ્ઞાનવિમલ ગુણના દરિયા, તપ સંયમ ગુણના ભરીયા, શિવસુખ મારગ અનુસરીયા રે કાતરિયા રે કાઢી નાખો, અરિહંત પદ મુખથી ભાખો ૯

૪૪ ઉપદેશની સજ્ઝાય

આતમધ્યાનથી રે, સંતો સદા સ્વરૂપમાં રહેવું, કર્મા-ધીન છે સહુ સંસારી, કોઈને કાંઈ ન કહેવું આતમ૦ ૧. કોઈ જન નાચે, કોઈ જન ખેલે, કોઈ જન યુદ્ધ કરતા, કોઈ જન જન્મે, કોઈ જન રૂવે દેશાટન કોઈ કરતા આતમ૦ ૨ વેણુ પીલી તેલની આશા, મૂરખ જન મન રાખે, બાવળીઓ વાવીને કેરી, આંબારસ શું ચાખે આતમ૦ ૩ રાગીથી તો રાગ ન કીજે, દ્વેષીથી નહી દ્વેષ, સમભાવે સહુ જીવને મળીએ, તો શિવસુખનો લેશ આતમ૦ ૪ બૂઠી જગની પુદ્ગલબાજી, ત્યાં નવી રહિએ રાજી, તન ધન જોબન સાથ ન આવે, આવે ન માત પિતાજી આતમ૦ ૫ ભલા ભલા પણ ઉઠી ચાલ્યા, જોને કોઈક ચાલે, બીલાડીની દોટે ચડીયો, ઉંદરડો શું મહાલે આતમ૦ ૬ કાળઝપાટા સહુને વાગે, યોગીજન જટ જાગે, ચિદાનંદઘન આતમઅર્થી, રહેજો સૌ વૈરાગે. આતમ૦ ૭

૪૫ નિંદાનિવારકની સજ્ઝાય

નિંદા ન કરશો કોઈની પારકી રે, નિંદાના બોલ્યા મહા પાપ રે, વેર વિરોધ વધે ઘણા રે, નિંદા કરતો ન ગણે માય ને

[illegible] રે. નિંદા ન કરજો૦ ૧. દૂર બળંતી કાં દેખો તુમે રે, પગમાં બળતી દેખો સહુ કોય રે, પરના મેલમાં ધોયાં લૂગડાં રે, કહો કેમ ઊજળાં હોય રે. નિંદા ન કરજો૦ ૨ આપ સંભાળો સહુકો આપણો રે, નિંદાની મૂકો પડી ટેવ રે; થોડે ઘણે અવગુણે સહુ ભર્યા રે, કેહનાં નળીયાં ચૂવે કેહનાં નેવ રે. નિંદા ન કરજો૦ ૩ નિંદા કરે તે થાયે નારકી રે, તપ જપ કીધું નિષ્ફળ જાય રે, નિંદા કરો તો કરજો આપણી રે, જેમ છુટકબારો થાય રે. નિંદા ન કરજો૦ ૪. ગુણ ગ્રહજો સહુકો તણા રે, જેમાં દીઠો એક વિચાર રે; કૃષ્ણ પરે સુખ પામશો રે, સમયસુંદર સુખકાર રે. નિંદા ન કરજો કોઈની પારકી રે. ૫

પરનિંદાનિવારક સજ્ઝાય (૪૬)

મ કર હો જીવ પરતાંત દિન રાત તું, આપણો વાંક નયણે ન દેખે; તિલ સમ પારકા દોષ હોવે જીકે, તેહ કરી દાખવે મેરૂ લેખે. મ કર૦ ૧. જે કરે પરતણી અતિહી નિંદા ઘણી, તેહ તો તેહનો મેલ ધોવે; તાસ ઉજ્જવલ કરે, પિંડ પાપે ભરે, મૂઢ તે માનવી સુગુણ ખોવે મ કર૦ ૨. બહુલ મચ્છરપણે ગુણ તજી પરતણા, સંત અણુસંત જે દોષ ભાખે; બાપડો જીવડો તેહ મૂરખપણે, ગજપર નિજ શિરે ધૂળ નાંખે. મ કર૦ ૩. દ્રાક્ષ સાકર સરસ વસ્તુ સવિ પરિહરિ, કાક જેમ ચાંચશું મેલ ચૂંથે; નિંદકી તેમ ગુણ કોડિ છોડી કરી, ચિત્તમાં પર તણા દોષ ગૂંથે. મ કર૦ ૪. અંગ જેમ ગોપવી મીનને મારવા, બગ રહે તાકી જીમ નીર નાકે; નીચ તેમ

છિદ્ર ગોપવી કરી આપણા, રાત દિન પારકાં છિદ્ર તાકે મ કર૦ ૫. નિપટ લપટ પણે લપટી કૂતરો, વમન દેખી કરી નફટ નાચે, દોષ લવલેશ પામી તથા પાતકી, અધમ જન સબલ મનમાહિ માચે મ કર૦ ૬ એક સજ્જન હોયે સેલડી સારિખા, ખડે ખડે કરી કોઈ કાપે, તોહિ પણ પીલતા આપ ઉત્તમ પણે, સરસ રસ વસ્તુનો સ્વાદ આપે મ કર૦ ૭ દોહિ અવગુણ પણ છોડી જે ગુણ ગ્રહે, દેશ-પર દેશ તે સુખ પાવે, દેખ પ્રત્યક્ષપણે કૃષ્ણપરે તેહનાં, દેવ રાજેન્દ્ર પણ સુયશ ગાવે મકર૦ ૮ દેવ-ગુરુ-ધર્મ આરાધ તું શુદ્ધ મને, પારકે પેટમાં મૂઢ કાને, સકલ સુખ કારિણી દુરિત દુ:ખ વારિણી, ભાવના એહ શિખ માને મકર૦ ૯

૪૭ મનડાને વશ કરવાની સજ્ઝાય

મનાજી તુ તો જિન ચરણે ચિત્ત લાય, તેરો અવસર વિત્યો જાય, મનાજી તુ તો જિનચરણે ચિત્ત લાય, ઉદર ભરણ કે કારણે રે, ગૌઆં વનમે જાય, ચારો ચરે ચિહુ દિશી ફરે રે, વાકુ ચિત્તડુ વાછરીયા માય. મનાજી૦ ૧ ચાર પાંચ સાહેલી મળીને, હીલ મીલ પાણી જાય, તાલી દિયે રે ખડખડ હસે રે, વાકુ ચિત્તડુ ગગરીયા માંય મનાજી૦ ૨ નટવા નાચે ચોકમાં રે, લખ આવે લખ જાય, વાંસ ચઢી નાટક કરે રે, વાકુ ચિત્તડુ દોરડીયા માંય મનાજી૦ ૩ સોની સોનાના ઘાટ ઘડે રે, વળી ઘડે રૂપાના ઘાટ, ઘાટ ઘડી મન રીઝવે રે, વાંકુ ચિત્તડુ સોનૈયા માય મનાજી૦ ૪ જુગારીયાને મન જુગટુ રે, કામિનીને મન કામ, આનંદઘન એમ વિનવે

પામ્યા, લબ્ધિ અઠ્ઠાવીશ ઉપજે રે, મનોવાંછિત ફળ થાય. ભવિક૦ ૨. તીર્થંકર પદ પામીએ રે, નાસે સઘળાં રોગ; રૂપ લીલા સુખ સાહ્યબી રે, લહીએ તપ સંયોગ. ભવિક૦ ૩ તે શું છે સંસારમાં રે, તપથી જે નવિ થાય, જે જે મનમાં ×કામીએ રે, સફળ ફળે સવિ તેહ. ભવિ૦ ૪. અષ્ટ કર્મના ઓઘને રે, તપ ટાળે તત્કાળ; અવસર લહીને તેહનો રે, ખપ કરજો ઉજમાળ. ભવિક૦ ૫ બાહ્ય અભ્યંતર જે કહ્યા રે, તપના બાર પ્રકાર; હોજો તેહની ચાલમાં રે, જેમ ધન્નો અણગાર. ભવિક૦ ૬. ઉદયરત્ન કહે તપ થકી રે, વાધે સુજસ સનૂર; સ્વર્ગ હુવે ઘર આંગણે રે, દુર્ગતિ જાવે દૂર. ભવિક-જન, તપ કરજો મન શુદ્ધ. ૭.

સત્સંગની સજ્ઝાય (૫૧)

સત્સંગનો રસ ચાખ, તું તો સત્સંગનો રસ ચાખ; પ્રથમ લાગે તીખો ને કડવો, અંતે આંબા કેરી શાખ. પ્રાણી૦ ૧ મેડી ને મંદિર માલ ખજાના; પડયા રહેશે ઘર-બાર. પ્રાણી૦ ૨ આ રે કાયાનો ગર્વ ન કરશો, અંતે થવાની છે રાખ. પ્રાણી૦ ૩ જુગતિ જોઇને રાચમાં જરીયે, ખોટો બધો છે આ ખેલ. પ્રાણી૦ ૪ ચારગતિમાં જીવ તું ભમિયો; પંચમી ગતિ સંભાળ. પ્રાણી૦ ૫ તન ધન જોબન તે નથી તારા; અંતે માટીમાં મલનાર પ્રાણી૦ ૬ મારૂં મારૂં કરી દાન દીધું; સાથે આવે ન તલભાર. પ્રાણી૦ ૭ રાય પ્રદેશી રાજ્યમાં ખૂંત્યો; ગુરુ સંગત જુઓ સાર. પ્રાણી૦૮

× કામીએ એટલે ઈચ્છીએ.

ગુરુ ઉપદેશથી રાય પરદેશી, પામશે મોક્ષ દુવાર પ્રાણી૦ ૯ શ્રેણિક રાજા સમકિત પામ્યા, ગુરુ અનાથિ મુનિરાય પ્રાણી૦ ૧૦ દાસનો દાસ તુ તો જીવ અભાગીયો, જ્ઞાન વિમલ ધરો ધ્યાન પ્રાણી૦ ૧૧

સ્વારથની સજ્ઝાય (૫૨)

જગત હે સ્વાથકા સાથી, સમજ લે કૌન હે અપના, એ કાયા કાચકા કુંભા, નાહક તું દેખકે ફુલતા જગત૦ ૧ મનુ ષ્યકી એસી જીંદગાની અબી તુ ચેત અભિમાની, જીવનકા ક્યા ભરોસા હે, કરી લે ધમકી કરણી જગત૦ ૨ ખજાના માલ ને મિલ્કત, તુ કયુ કહેતા મેરા મેરા, ઇહા સબ છોડ જાના હે, ન આવે સાથ અબ તેરા જગત૦ ૩ કુટુંબ પરિવાર સુત દારા, સુપન સમ દેખ જગ સારા, નિકલ જબ +હંસ જાયેગા, ઉસી દિન હે સભી ન્યારા જગત૦ ૪ ઇસી સંસાર સાગરમે, જપે જો નામ જિનવરકો, કહે ખાન્તિ એહી પ્રાણી, હઠાવે કર્મ જંજીરકો જગત હે સ્વાથકા સાથી સમજ લે કૌન હે અપના૦ ૫

અન્યત્ર સંબંધની સજ્ઝાય (૫૩)

કેહના રે સંપણ કેહની રે માયા, જીવ રહ્યો છે લોભાઈ રે; અસ્થિર સંસારમાં કોઈ નથી તાહરૂં, સાચી ધમ સગાઈ રે કેહના૦ ૧ શ્રેણિક રાયને પિંજરમાં પૂર્યો, કોણીકે રાજ્ય લોભાઈ રે; પુત્રે પિતાને અતિ દુઃખ દીધુ, તો ક્યાં રહી પુત્ર સગાઈ રે. કેહના૦ ૨ ભરત બાહુબલી રાજ્યને માટે,

+ હંસ એટલે આત્મ-જીવ.

માંહો માંહે લડાઈ રે, [illegible] નિજ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] રે. કેહના૦ ૩ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] રે, [illegible] [illegible] [illegible] તો ક્યાં ગઈ ભાઈ [illegible] રે. કેહના૦ ૪ [illegible] નિજ પુત્રને [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] રે, [illegible] મારવા કાજે, તો ક્યાં ગઈ પુત્ર સગાઈ રે. કેહના૦ ૫ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] રે. [illegible] [illegible] [illegible] નારીએ, [illegible] [illegible] પાઈ રે કેહના૦ ૬ ચુલણી માતા નિજ પુત્રને બાળે, લાખનું ઘર બનાઈ રે; વિષયમાં અતિ લંપટ થઈને, તો ક્યાં ગઈ માત સગાઈ રે, કેહના૦ ૭ શેઠાણી નિજ શેઠને કહે, પુત્રને ઊંડા કુવાની માંહી રે, કર્મ તણી જોજો વિચિત્રતા, ક્યાં ગઈ પત્ની સગાઈ રે. કેહના૦ ૮ નિજ અંગજના અંગજ છેદે, કુણો સહુ કેતુ કમાઈ રે; સહુ સહુને નિજ સ્વારથ વ્હાલો, કોણ ગુરુને કોણ ભાઈ રે. કેહના૦ ૯ સુભૂમ પરશુરામ જ દોઈ. માંહો માંહે વેર બનાઈ રે; ક્રોધ કરીને નરકે પહોંચ્યા, તો ક્યાં રહી તાત સગાઈ રે. કેહના૦ ૧૦ ચાણક્યે તો પર્વત સાથે; કીધી મિત્ર ઠગાઈ રે, મરણ પામી તે મનમાં હરખ્યો, તો ક્યાં રહી મિત્ર સગાઈ રે. કેહના૦ ૧૧ આપ સ્વારથ સહુને વ્હાલો, કોણ સજ્જન કોણ માઇ રે; જમરાજાનો તેડો આવ્યો, ટગ મગ જુવે ભાઈ રે. કેહના૦ ૧૨ કોની માતા ને કોના પિતા, કોના ભાઈને ભોજાઈ રે; મ્હારૂં મ્હારૂં સહુ કહે છે ત્હારું પ્રાણી કોઇ ન સહાઈ રે. કેહના૦ ૧૩ સજ્જન વર્ગ કોઈ સાથ ન આવે, આવે આપ કમાઈ રે; વિનયવિજય

પંડિત એમ બોલે જૈનધર્મ સાચો ભાઇ રે કેહના રે સગપણ, કેહની રે માયા૦ ૧૪

૫૪ પુણ્ય ફળની સજ્ઝાય

એક ઘેર ઘોડા હાથીયાજી, પાયક સંખ્યા ન પાર, મ્હોટા મંદિર માળીયાજી, વિશ્વ તણો આધાર રે જીવડા! દીધાનાં ફળ જોય વીણ દીધા કેમ પામીએજી, હૃદય વિચારી જોય રે જીવડા! દીધાના ફળ જોય ૧ ભરીયાને સહુ કો ભરેજી, પુઠચા વરસે મેહ, સુખીયાના સહુ કોઇ સગાજી દુખીયાશું નહીં નેહરે જીવડા૦ ૨ બેઉ નર સાથે જનમીયાજી, એવડો અંતર આજ, એક માથે ભાર વહેજી, એક તણે ઘર રાજરે જીવ૦ ૩ એક સુખીયા દીસે સદાજી, દુખીયા એકજ હોય, સુખદુખ બેઉ ભ્રાતરૂજી પુણ્ય તણા ફળ જોય રે. જીવડા૦ ૪ સેવ સુંવાળી લાપસીજી ભોજન કુર કપૂર, એકને કુકશ ઢોકળાજી, પેટ ન પહોચે પૂર રે જીવડા૦ ૫ એક ઘર આંગણ મલપતીજી, નીઠા બોલી રે નાર, એક ઘર કાળી કુબડીજી, કોઇ ન ચડે ઘર દ્વાર રે જીવડા૦ ૬ એક ચડે ઘોડે હાલતેજી, એક આગળ ઉભાય, એક નર પોઢે પાલખીજી, એક ઓઝાતે પાય રે. જીવડા૦ ૭ એક ઘર બેટા સુંદરૂજી, રાખે ઘરના સૂત્ર, એક નર દીસે વાંઝીયાજી એક કુળ ખાપણ કુપુત્ર રે જીવડા૦ ૮ એક પાય ×પટોળી પહેરેજી, પહેરણ ચાક જમાગ, એક તણે નહી પહેરવાજી, પહેરવા નહિ પીત રે જીવડા૦ ૯ એક ચિંકુ માડે બાંધીયેજી, વિશ્વમાંહે +ચોવાળ,

---

× ઉત્તમ જાતિનું કપડું + જારે જાણું

[illegible]

૫૫ ઉપદેશની સજ્ઝાય

જાવું જરૂર મરી જીવડા રે, તારે જાવું જરૂર મરી; અનંત કાળથી ભવમાં ભટકતાં, પુન્યે નર દેહ ધરી, જીવડા૦ મળ મૂત્રમાં ઉંધે શીર લટકયો, જ્યું વડે વાગુળી જીવડા૦ ૧ ગર્ભવાસની અંદર તુજને, વેદના અનંતી પરી; જન્મ ટાણે મહાકષ્ટ સહ્યાં, તે તો જાણે એક હરી જીવડા૦ ૨ સંસારનો જબ વાયુ વાયો તબ, વેદના ગયો વિસરી; પયપાન માતાનું કરીને, જોબન વય વરી. જીવડા૦ ૩ કામિની સાથે પ્રેમ કરીને, કર્મ બંધનો કરી; માત–પિતાથી જુદો પડીને, વસ્તુ ઘરમાં ભરી. જીવડા૦ ૪ છોરૂ પ્રિયાની ટાપટીપ તું, કરતો પળ પળ ધરી; સદ્ગુરુથી નિત્ય દૂરે ફરતો, જ્યું સાધુ સંતથી

---

* ચોખા–ચાવલ. ÷ દાન વગર. + આજ્ઞા.

ઠરી જીવડા૦ ૫ ગયો જોબન ને આયો બુઢાપણ, શરીર ગયો જરજરી, ઝાંખી આંખના દેવ થયા વળી, ઉજડ કરણ પુરી જીવડા૦ ૬ ઉંબર ડુંગર પાદર પરદેશ, ગોળી નગા સરી, હૃષ્ટ પુષ્ટ કાયા ઘટીને, નબળાઇ દેહે વરી જીવડા૦ ૭ વૃદ્ધા વયમાં કુટુંબ કબીલે, ચાકરી નવિ કરી, અંતકાળે જિનનામ ન લીધું, મારૂં મારૂં કરી જીવડા૦ ૮ મરતી વખતે ખુરે હલાલે, જીવ ગયો નીસરી, જન્મ-મરણુની વેદના સુણતાં, ધ્રુજે જાય થરથરી જીવડા૦ ૯ વીતરાગનું નામ વિસારી, દુર્ગતિ હાથ ધરી, નરક-નિગોદના કારા ટહમાં, બેસીશ કેમ તું ઠરી. જીવડા૦ ૧૦ ધર્મમાર્ગ મૂકીને પામ્યો, લાખ ચોરાશી પરી, વીરમુનિ કહે ધર્મ કરો તો, સંસાર આવો તરી જીવડા રે ત્હારે જાવું જરૂર મરી. ૧૧

૫૬ મનુષ્યભવનું ટાણું તેની સજ્ઝાય

મનુષ્યભવનું ટાણું, કાલે વહી જાયે રે; અરિહંતના ગુણ ગાવો નરનાર, રત્ન ચિંતામણિ આવ્યો રે હાથમાં, ભગવંતના ગુણ ગાવો નર-નાર મનુષ્ય૦ ૧ બળદ થઈ ધીલાએ ચાલચો રે, ચઢયો વળી ચોરાશીની ચાલ, ચોકડું બાંધીને ઘાણીએ ફેરવ્યો રે ઉપર બેસી મુરખ દેશે માર. મનુષ્ય૦ ૨ કુતરા થઈ ઘર ઘર ભટકયો રે, ઘરમાં નહીં પેસવા દે કોઈ, કાનમાં કીડા રે પડયે અતિ ઘણા રે, ઉપર પડ્યો લાકડીઓના માર. મનુષ્ય૦ ૩ ગધેડા થઈને ગલીઓમાં ભટકયો રે, ઉપાડયો અણુતોલ ભાર, કુંભારની ઓથે રે જઈને ભૂકયો રે, સાંજ પડે ધણી નવિ દીયે સંભાળ.

મનુષ્ય૦ ૪ ભૂંડ થઈને ચાટે અશુચિ રે, [illegible] ખાખુંરિના આહાર; [illegible] ને [illegible] કોઈએ નહિ ગણે રે, ઉપર પડશે પત્થરના પ્રહાર. મનુષ્ય૦ ૫ [illegible] ઉપાડશો રે, ચરશો વળી [illegible], [illegible] ઘર સેના થાશો રે, ઉપર પડશે ચાબુકના પ્રહાર. મનુષ્ય૦ ૬ ઘોડા થઈને ગાડીએ જોતરાશો રે, ઉપર પડશે ચાબુકના પ્રહાર; સોકડું બાંધી ફેરવશે રે, રાખનારા અસવાર. મનુષ્ય૦ ૭ ઝાડ થઈને વનમાં ઝુલશો રે, સહશો વળી તડકો ને ટાઢ, ડાળે ને ડાળે પંખી માળા ઘાલશે રે, ઉપર પડશે કુહાડાના ઘાત. મનુષ્ય૦ ૮ ઉત્તમ નરભવ ફરી ફરી આતમા રે, મેળવવો છે મુશ્કેલ; હીરવિજયની ઓળી પરે શીખડી રે, સાંભળો અમૃતવેલ. મનુષ્યભવનું ટાણું, કાલે વહી જાશે રે ૯

૫૭ આત્મોપદેશની સજ્ઝાય

હું તો પ્રણમું સદ્દગુરુ રાયા રે, માતા સરસ્વતીના વંદું પાયા રે; હું તો ગાઉં આતમ રાયા, જીવનજી બારણે મત જાજો રે, તુમે ઘેર બેઠા કમાવો; ચેતનજી બારણે મત જાજો રે૦ ૧ તાહરે બાહેર દુર્મતિ રાણી રે, કે તાસું કુમતિ કહેવાણી રે; તુને ભોળવી બાંધશે તાણી. જીવનજી બારણે મત જાજો રે૦ ૨ તાહરા ઘરમાં છે ત્રણ રતન્ન રે, તેનું કરજે તું તો જતન્ન રે; એ અખુટ ખજાનો છે ધન્ન. જીવનજી૦ ૩ તારા ઘરમાં પેઠા છે ધુતારા રે, તેને કાઢોને પ્રીતમ પ્યારા રે; એથી રહોને તુમે ન્યારા. જીવનજી૦ ૪ સત્તાવનને કાઢો ઘરમાંથી રે, ત્રેવીશને કહો જાઓ ઈહાથી રે; પછી વ જાગશે માંહેથી જીવનજી૦ ૫ સોળ કષાયને દીયો

ર પાપસ્થાનકને મગાવો ભીખ રે, પછી આઠ
ભીક જીવનજી૦ ૬ ચારને કરોને ચકચૂર રે,
નંઓ હજુર રે, પછી પામી આનંદ ભરપુર
વિવેક દીવે કરો અજુવાળો રે, મિથ્યાત્વ
અંધકારને ટાળો રે, પછી અનુભવ સાથે મ્હાલો જીવનજી૦
૮ સુમતિ સાહેલીશુ ખેલો રે, કુમતિનો છેડો મેલો રે,
પછી પામી મુક્તિ ગઢ હેલો જીવનજી૦ ૯ મમતાને કેમ
ન મારો રે, જીતી બાજી કાંઈ હારો રે, કેમ પામી ભવનો
પારો જીવનજી૦ ૧૦ શુદ્ધ દેવગુરુ સુપસાય રે, મ્હારો જીવ
આવે કાંઈ ઠામ રે, પછી આનંદઘન મય થાય. જીવનજી
આરંભે મત જાજો રે ૧૧

૫૮ ઉત્તમ મનોરથની સજ્ઝાય.

ધન ધન તે દિન કયારે આવશે, જપશું જિનવર નામ;
કર્મ ખપાવી રે જે થયા કેવલી, કરશુ તાસ પ્રણામ ધન
ધન૦ ૧ મન વચન કાયા રે આપણા વશ કરી, લેશુ સંયમ
યોગ, સમતા ધરશુ રે સમરસ અર્મા, રહીશુ છંડી રે લોન.
ધન ધન૦ ૨ વિનય વૈયાવચ્ચ ગુરુ સાથે કરી, કરશુ જ્ઞાન
અભ્યાસ, પ્રવચન માતા રે આઠ આદરી, ચાલશુ પથ
વિહાર ધન ધન૦ ૩ પરિમિત વસતી રે વસ્ત્ર ને પાત્રમાં,
આડંબર અહંકાર, મૂકી મમતા રે લોકની વારતા, ચાલશુ
શુદ્ધે આચાર ધન ધન૦ ૪ તપ તપી દુર્બલ દેહ કરી ઘણુ,
સહીશુ શીત ને તાપ, પુદ્ગલ પરિણતિ રસ નિવારીને,
રમશુ નિજ ગુણ આપ. ધન ધન૦ ૫ સહેશું સાબરે ભૂખને
દોહલા, સુખ વળુ સુખ નાસ, ખોળે નરતક મૂકી ઉપરે,

આણી મન નિઃશંક. ધન ધન૦ ૬ પ્રસન્નચંદ્ર ઋષી નિર્મલા [illegible] ધરશું, પામ્યું આતમ ધ્યાન, કૂરગડુમુનિ કેવલી થઈ કરી, સાધ્યું પોતાનું કામ. ધન ધન૦ ૭ [illegible] આકરી, યોગિ આચારી રે [illegible] જીવો પ્રતિ, કર્યું સદ્ગુરુ સાથ. ધન ધન૦ ૮ એવા મુનિ વર આગે જે થયા, સમરી ગજ [illegible], પરિસહ સહિયું રે ધીરજપણું ધરી, કર્યું કર્મનો ઘાત. ધન૦ ધન૦ ૯ વાધરક વીંટ્યો રે ડોળા નિસર્યા, ધન મેતારજ સાધ; ખંધક શિષ્યો રે ઘાણી પીલીયા, રાખી સમતા અગાધ. ધન ધન૦ ૧૦ માથે પાળી કરી સઘડી ભરી, ભરિયા માંહી અંગાર; ગજસુકુમારે રે શિર બળતું સહ્યું, તે પામ્યા ભવનો પાર ધન ધન૦ ૧૧ સિંહ તણી પરે રે સામા ચાલિયા, સુકોશલ મુનિરાય; વિરુઇ વાઘણ ધસતી ખાયવા, વોસિરાવી નિજકાય. ધન ધન૦ ૧૨ દેવ પરીક્ષા રે કરતાં વલી, ચક્રી સનતકુમાર; તેને પીડયો રે વરસ સાતસે, ન કરી દેહની સાર. ધન ધન૦ ૧૩ નિશદિન એવી રે ભાવના ભાવતાં, સરે નિજ આતમકાજ; મુનિવિજય બુધ બોલે પ્રેમશું, ભાવના ભવોદધિ જહાજ. ધન ધન૦ ૧૪

૫૯ ભાવની સજ્ઝાય

રે ભવિ ભાવ હ્રદયે ધરો. જે છે ધર્મનો ધોરી; એકલ મલ્લ અખંડ જે, કાપે કર્મની દોરી. રે ભવિ૦ ૧ દાન શિયલ તપ ત્રણ એ, પાતક મળ ધોવે; ભાવ જો ચોથો નવિ

* લીની ચામડાની પટી.

મળે, તો તે નિષ્ફળ હોવે રે ભવિ૦ ૨ વેદ પુરાણ સિદ્ધાન્તમાં, ષટદર્શન ભાખે, ભાવ વિના ભવ સતતિ, પડતા કોણ રાખે રે ભવિ૦ ૩ તારક રૂપ એ વિશ્વમાં, જપે * જગભાણ ભરતાદિક શુભ ભાવથી, પામ્યા પદ નિર્વાણ રે ભવિ૦ ૪ ઔષધ આય ઉપાય જે, મત્ર તત્ર ને મૂળી, ભાવે સિદ્ધ હોવે સદા, ભાવ વિણ સહુ ધૂળી રે ભવિ૦ ૫ ઉદયરત્ન કહે ભાવથી, કોણ કોણ નર તરીયા, શોધી જોજો સૂત્રમાં, સજ્જન ગુણ દરિયા રે ભવિ ભાવ હૃદયે ધરો, જે છે ધર્મ નો ધોરી રે ભવિ૦ ૬

૬૦ શ્રી ઘડપણની સજ્ઝાય

ઘડપણ તું કાં આવિયો રે, તુજ કુણ જોયે છે વાટ, તું સહુને અળખામણો રે, જેમ માંકડ ભરી ખાટ રે. ઘડપણ૦ ૧ ગતિ ભાંજે તુજ આવતાં રે, ઉદમ ઉઠી જાય, દાંતલડા પણ ખસી પડે રે, લાળ પડે મુખમાય રે. ઘડપણ૦ ૨ બલ ભાગે આંખો તણો રે, શ્રવણે સુણિયો ન જાય, તુજ આવે અવગુણ ઘણા રે, વળી ધવલી હોવે રોમરાય રે. ઘડપણ૦ ૩ કેડ દુખે ગુડા રહે રે, મુખમાં શ્વાસ ન માય, ગાલે પડે કરોચલી રે, રૂપ શરીરનું જાય રે. ઘડપણ૦ ૪ જીભલડી પણ લડથડે રે, આણ ન માને કોય, ઘરે સહુને અળખામણો રે, સાર ન પૂછે કોય રે. ઘડપણ૦ ૫ દીકરા નાશી ગયા રે, વહુઅર દીએ છે ગાલ; દીકરી નાવે ઢુંકડી રે, સબલ પડ્યો છે જંજાલ. ઘડપણ૦ ૬ કાને તો કાંઇ

---

* જગભાણ એટલે અરિહંત ભગવાન.

[illegible] રે, [illegible] નહિ [illegible] રે [illegible] એ તો કોઈ ન [illegible]. ઘડપણ૦ ૭ [illegible] રે, [illegible] રે, [illegible] બુઢિઓ [illegible] રે. ઘડપણ૦ ૮ ઘડપણ [illegible] રે, ઘડપણ [illegible], ઘડપણ [illegible] રે, બુઢિઆ [illegible] રે. ઘડપણ૦ ૯ ઘડપણ તું [illegible] રે, [illegible] મા વેરી; જોગણીયું [illegible] રે, [illegible] તું [illegible] કરેમ. ઘડપણ૦ ૧૦ [illegible] તું અભાગિયા રે. જોબનનો તું કાલ, રૂપરંગને ભાંગી જતો રે, તું તો મહોટો ચંડાલ રે. ઘડપણ૦ ૧૧ નીસાસે ઉસાસમેં રે, દેવને દીજીએ ગાળ; ઘડપણ તું કાં સરજીઓ રે, લાગ્યો મહારે નિલાડ રે. ઘડપણ૦ ૧૨ ઘડપણ તું સદા વડો રે, હું તુજ કરું રે જુહાર; જે મેં કહી છે વાતડી રે, જાણજે તાસ વિચાર રે. ઘડપણ૦ ૧૩ કોઇ ન વછે તુજને રે," તું તો દૂર વસાવ; વિનયવિજય ઉવઝાયનો રે, રૂપવિજય ગુણ ગાય. ઘડપણ૦ ૧૪

૬૧ શિખામણની સજ્ઝાય

ચોવીસ જિન પ્રણમી કરી, સુગુરુને સુપસાયજી; સજ્ઝાય કહું રે સોહામણી, ભણતાં સુણતાં સુખ થાયજી. સુણજો સાજન શીખડી૦ ૧ સુદેવ, સુગુરુ, સુધર્મની, પરીક્ષા ન કરી લગારજી, દષ્ટિરાગે રે મોહી રહ્યો, તેણે રૂલ્યો સંસારજી. સુણજો૦ ૨ લાખ ચોરાશી યોનિમાં, ભમ્યો કાલ અનંતજી, જન્મ-મરણ દુઃખ ભોગવ્યાં, તે જાણે ભગવંતજી સુણજો૦ ૩ મનુષ્યજન્મ પામી કરી, પાપ કુટુંબ શું ધરી પ્રીતજી, ધર્મ કુટુંબ નવિ ઓળખ્યો, કામ કર્યાં વિપરીતજી. સુણજો૦

૪ પાપનુ મૂળ તે ક્રોધ છે, પાપનો બાપ તે લોભજી, માતા હિંસારે પાપની, પુત્ર લાલચ અશુભજી સુણજો૦ ૫ કુબુદ્ધિ પાપની સ્ત્રી છે, પાપની બેન તે રીસજી, જુઠ ભાઈ તે પાપનો, પુત્રી તૃષ્ણા તે કૃશજી સુણજો૦ ૬ પાપકુટુંબને પરિહરી, ધમકુટુંબ શુ ધરો નેહજી, નામ બતાવુ રે તેહના, જેહથી લહીએ ભવ છેહજી સુણજો૦ ૭ ધર્મનુ મૂળ તે ક્ષમા છે, બાપ નિર્લોભતા જાણુજી, માતા દયા તે ધમની, પુત્ર સંતોષ સુજાણજી સુણજો૦ ૮ ધર્મની સ્ત્રી તે સંજમ છે, પુત્રી સમતા શુ રાચજી, સુબુદ્ધિ બેન તે ધમની, ધમનો ભાઈ તે સાચજી સુણજો૦ ૯ પાચે ઇન્દ્રિય જે વશ કરે, જગતમા તેહિ જ સુરજી, પર ઉપકાર કરે તે પનવત, કુલક્ષણ ન સેવે તે ચતુરજી સુણજો૦ ૧૦ ધમમત આદરીને જે પાળે, જ્ઞાની તેહ કહાયજી, પદ્મવિજય સુપસાયથી, જીવ નમે તેહના પાયજી સુણજો૦ ૧૧

૬૨ શ્રી સજ્જનદીની સજ્ઝાય

સજ્જનન્દી રે આતમા, સૂતો કાંઈ નિશ્ચિંત રે, મોહ તણા રણીયા ભમે, જાગ જાગ નવિવત રે, લૂટે જગતના જવરે, નાખી વાંક અત્યન્ત રે, નરકાવાસ ઠવન્ત રે, કોઈ વિરલા ઉગરવ રે સ૦ ૧ રાગ-દ્વેષ પરિણતિ ભજી, માયા કપટ કરાય રે, કાશકુસુમપરે જીવડો, હોગટ જનમ ગમાય રે, માથ ભય જમરાય રે, દો મન સવ ધરાય રે, સહુ એક મારગ જાય રે, કોણ જગ અમર કહાય રે. સ૦ ૨ રાવણ સરિખા રે રાજવી, નામ ચાલ્યા વિણુધામ રે, દશ માથાં દશનાં રડવડ્યા, ચાચ દીયે શિર કાગ રે, દેવ ગયા નવિ

બાગ રે, ન રહી માનનો ગાન રે, કહિ હાથે હરખા નિગાન રે, તો તે બાહુબલના [illegible] રે. સ૦ ૪ કેઈ [illegible] કેઈ આગળે, જેના આગળ [illegible] રે; [illegible] [illegible] રે [illegible] એનાં [illegible] [illegible] રે, [illegible] [illegible] [illegible] રે, તે નર એહ સંસાર રે. [illegible] [illegible] [illegible] રે. ન [illegible] [illegible] [illegible] રે. સ૦ ૩ નારાયણપુરી દ્વારિકા, બળતી દીઠી નિરધાર રે, રત્નમાં તે એકઠા, નાઠા દેઈ આશાશ રે, કિહાં તઠ્યાધા આવાસ રે, જગ જગ કરી ગયો સાસ રે, ગજમદ સરોવર પાસ રે, મુનિ પાંડવ શિવવાસ રે. સ૦ ૫ રાજી ગાજી રે બોલતા, કરતા હુકમ ઉેરાન રે, પોઢ્યા અગ્નિમાં એકઠા, કાયા રાખ સમાન રે, બ્રહ્મદત્ત નરક પ્રયાણ રે. એ ઋદ્ધિ અથિર નિદાન રે, જેવું પીંપળ પાનરે, મ ધરો મૂઢ ગુમાનરે. સ૦ ૬ વાલેશર વિના એક ઘડિ, નવિ સોહાતું લગાર રે; તે વિણ જનમારો વહી ગયો, નહિ કાગળ સમાચાર રે, નહિ કોઇ કોઇનો સંસાર રે. સ્વારથિયો પરિવાર રે, માતા મરૂદેવી સાર રે, પહોંત્યા મોક્ષ મોઝાર રે. સ૦ ૭ માતા પિતા સુત બાંધવા, અધિકો રાગ વિચાર રે, નારી અસારી રે ચિત્તમાં, વંછે વિષય ગમાર રે, જૂઓ સૂર્યકાંતા જે નાર રે, વિષ દીધો ભરતાર રે, નૃપ જિનધર્મ આધાર રે, સજ્જન નેહ નિવાર રે. સ૦ ૮. હસી હસી દેતા રે તાલીયો, શય્યા કુસુમની સાર રે, તે નર અંતે માટી થયા, લોક ચણે ઘરબાર રે, ઘડતા પાત્ર કુંભાર રે, એહવું જાણી અસારરે, છોડ્યો વિષય વિકાર રે. ધન્ય તેહનો અવતાર રે. સ૦ ૯. થાવચ્ચાસુત શિવ વર્યો, વળી ઈલાચીકુમાર રે, ધિક્ ધિક્ વિષયી રે જીવને, લઈ વૈરાગ્ય રસાળ રે,

મેટી મોહજ બાગ રે, ઘેર રમે કેવળબાળ રે, ધન્ય કરક ડુ ભૂપાળ રે. સ૦ ૧૦ શ્રી શુભવિજય સુગુરુ લહી, ધર્મરયણ ધરો છેક રે, વીર વચન રસ ગોવડી, ચાખે ચતુર વિવેક રે, ન નમે તે નર એક રે, ધરતા ધર્મની ટેક રે, ભવજળ તરીયા અનેક રે સ૦ ૧૧

૬૩ વૈરાગ્યવર્ધક સજ્ઝાય

હોરે ચેતન ચેતજો –

પરખદા આગે દિયે મુનિ દેશના, જુઓ સંસારના રૂપ હો; જગમાં જોતા કો કોઇનુ નહિ, અરથી લાગે અનૂપ હો હો૦ ૧ સ્વારથ લગે સહુ ખુશ ખમે, જેમ દુઝણી ગાયની લાત હો, ભૂપે મારે બૂઢીને જુઓ, એમ અનેક અવદાત હો હો૦ ૨ ધૂતા વડે પીરી જિન્હા લગે, તિહાં લગે દિયે છે જવાર હો; નાથે ઝાલી ધી પાયે વળી, પછી ન નીર ચાર હો હો૦ ૩ સુતને ધવરાવે માતા સ્વારથે, સ્વારથે સુત ધાવત હો; લેવું દીજે રે દેવું દીજીયે, ભાખે એમ ભગવત હો હો૦ ૪ સગપણ સઘળાં રે સબધ લગે જે કરે પુન્ય ને પાપ હો, નવાનો ઉધારો જૂના ભોગવે, કુણ બેટો કુણ બાપ? હો હો૦ ૫ પહોતી અવધિ કોઇ પડખે નહિ, કીજે કોટી ઉપાય હો; રાખ્યુ તે કોઇનું નહિ રહે પાકા પાનનો ન્યાય હો હો૦ ૬ મોહની ભર્ખે સહુ મુઝી રહ્યા, એક રાગ ને બીજો દ્વેષ હો, ભગવત ભાખે બધન એ કહ્યા, તે માટે રાગ વિશેષ હો હો૦ ૭ જે જેમ કરે તે તેમ ભોગવે, કરમ ફ્રમવિપાક હો, વિષયનો

[illegible] ૧૦ [illegible] સંસારમાં [illegible] ૧૧.

૬૪ વૈરાગ્યની સજ્ઝાય

(રાગ ભુજંગી)

ઘણા મંદિર માળીઆ ગોખ મેડી, ઘણા બાગ ને બંગલા મોજ પેટી; સ્મસાને સૂકા કાષ્ટમાં વાસ લેવો, અરે આવશે એક તો દિન એવો. ૧ ઘણી વેર સેના ઘણા હાથી-ઘોડા, ઘણી જુગતીવાળા બન્યા ખેત જોડા, ઘડીમાં થશે સ્વપ્નનો સાજ જેવો, અરે આવશે એક તો દિન એવો. ૨ હશો ગામમાં સીમમાં કે કસીમાં, હશો ખેઠમાં કે હશો કો ખુશીમાં; કહો કોણ જાણે હશે કાળ કેવો, અરે આવશે એક તો દિન એવો. ૩ નહિ આગળે કાગળેથી જણાવે, નહિ કોઈ સાથે સંદેશો કહાવે; અજાણ્યો અકસ્માત આશ્ચર્ય જેવો, અરે આવશે તો એક દિન એવો. ૪ પૂરા થઈ શક્યા તે થશે કામ પૂરા, અધુરા રહ્યા તે રહેશે અધુરા; તડાકો તમે તોપનો જેમ ટેવો, અરે આવશે એક તો દિન એવો. ૫ રહ્યા મિત્ર સંબંધી તે સર્વ રોશે, જરા જોર ચાલે નહિ દ્રષ્ટિ જોશે; જશે ખાખ થઈ ઉડી તો આ અવેવો, અરે

આવશે એક તે દિન એવે ૬ ભર્યો પેટીમા રાચ રૂડા રૂપાળા, રહ્યા તેમના તેમ દીધેલ તાળા, નથી કુચીનો વમખો હાથ લેવે, અરે આવશે એક તે દિન એવે ૭

૬૫ વૈરાગ્યની સજ્ઝાય

મહેલ ઝરૂખાને માળિયા, હાડી ઝુમર ઠાઠમાઠજી, હીંચકતા હીંડાળે સુવર્ણના, જ્યોતિ દીપક ઝગમાગજી, એક દિન જાવું છોડી એકલા૦ ૧ હય ગય વર રથ પાલખી બેસી કરતા કહલોલજી, ચિઠ્ઠી ફરી જમરાયની, તે ઘર થની રડારોડજી એક૦ ૨ નિશદિન નોબત વાગતી, નાટક ગીત ને નાદજી, તે ઘર ખાલી ખ ડેર પડયા, કાને પડે કા ાસાદજી એક૦ ૩ શ્રીમ ત નામ ધરાવતા, જેનુ રહેવુ સાત માળજી, તેવા નરને ઉપાડીને હોળીઓ કરી ાખો કાળજી એક૦ ૪ આનદ મોજ ઉડાવતા, દેતા અદગાફ દાનજી, દુ ખ દેખ્યુ નથી દીલમા, તે પણ પહોચ્યા સમશાનજી એક૦ ૫ વાસુદેવ બળદેવ ચક્રવર્તી, ઈંદ્ર નાગેન્દ્ર જે હોયજી કાળે કોઈને મૂક્યા નહિ, અમર હુ નહીં કોઈજી એક૦ ૬ માત-પિતા સુત બાંધવા, પુ ી ભગિનીનો સાથજી, જ ામા કોઈ કોઈનુ નહીં કેમ બરી બેઠા છો બાથજી એક૦ ૭ હુ ને મારૂ કરી મેળવ્યુ, જનમા ભાગી દિન-રાતજી, અ તકાળે જતા જીવને એકલા, આવ્યુ કોઈ નહિ સ ગાતજી એક૦ ૮ પ્રયાણ થતા પરલોકના ભાવુ જીવને જરૂરજી, આવાગમન છે એકુ પુન્ય અને પાપ હજુરજી એક૦ ૯ ધન રહેશે દાટયુ ભાગમે પાદર સુપી સૌ સ ગાતજી, સ્વજન વા સમશાન લગી, જનની જુઓ રીત-ભાતજી એક૦ ૧૦ સબ રૂદન કરે સ્વાર્થનુ,

[illegible] ૧૧ [illegible] ૧૨ [illegible] આત્મનાથજી. [illegible] ૧૩ [illegible] ૧૪ [illegible] ૧૫

૬૬ વૈરાગ્યની સજ્ઝાય

એક દિવસના ગાદ્દુ ડેરામાં, સિર પર વાગે ઢાલ.જો, આવેગા જમડા લઈ જાય, જેમ તેતર ઉપર બાજજો. હો મન પંખીયા તું તો મત પડીશ ભવ પીંજરે સંસાર માયા જાળ. હો મન પંખીયા૦ ૧ કાચો તી કુંભ જળે ભર્યો, તેને વિણસતાં કેટલી વારજો, એવી રે કાયા તારી જાજરી તે તો અંતે થાશે ખાખજો હો મન૦ ૨ કુંભ રૂપી આ શરીર છે, નીર રૂપી તેમાં રોગજો, શુભ અશુભ કર્યાં હશે, તેનો આગળ પડશે ભોગ. હો મન૦ ૩ જ્યારે સરોવર નીર ભર્યાં હતાં, ત્યારે ન બાંધી પાળ જો, નીર હતાં તે વહી ગયાં, પછી હાથ ઘસે શું થાય. હો મન૦ ૪ આઉખા રૂપી નીર જાણવું, ધર્મ રૂપી તેને પાળ જો, આવો રે અવસર જે ચૂકશે, તેને જ્ઞાનીએ કીધો ગમાર. હો મન૦ ૫ સાડા ત્રણ હાથનું કાપડ મંગાવ્યું, શ્રીફળ લાવ્યા ચારજો, ખોખરી હાંડલીમાં આગ મંગાવી, તેને લઈ ચાલ્યા સમશાન. હો મન૦ ૬

ચેરી લગી સગી સુદગી, ઝાપા લગી માય અને બાપ જો, સમશાન લગી બધવો આવે, તે તો ખોળી બાળે હાડ જો, હો મન૦ ૭ હાડ બળે જેમ લાકડી, કેશ બળે જેમ ઘાસ જો, કચનવરણી તારી કાયા બળશે, ત્યારે કોઈ ન આવે સાથ જો હો મન૦ ૮ ચૂવા ચદન અગ વિલેપન, નિત નિત નવલા શણગાર જો, સાવ કચન જેવી કાયા તારી, અતે થાશે નાખ જો હો મન૦ ૯ માતા રૂવે તારી ઘડી ઘડી, બહેની રૂવે ખટ માસ જો, ઘરની ત્રિયા તારી તેર દિવસ રૂવે, પછી પૂરે બેઞી આય. હો મન૦ ૧૦

૬૭ આત્મજ્ઞાનની સજઝાય

શી કહુ કથની મારી વીર, શી કહુ કથની મારી; જન્મ પહેલા મેં આપની પાસે, કીધો છે કોલ કરાર, અનતા જન્મના કમ મિટાવવા, મનુષ્ય જન્મ મેં દીલધારી. શી૦ ૧ સસાર વાયરાની લ્હેરથકી હુ, વિસર્યો છુ આજ્ઞા તુમારી બાલપણામા હુ રહ્યો અજ્ઞાની, મનુષ્યજન્મ ગયો અવહારી શી૦ ૨ જોબન વયમા વિષય વિકારી રાચી રહ્યો હુ દીલ ધારી, ધન ન પાડ્યો ધમ ન સાધ્યો, ધમને મેલ્યો મેં વિસારી શી૦ ૩ જોતજોતામા ઘડપણ આવ્યુ, શક્તિ ગઈ સહુ મારી, ધનદોલતની આશાએ વળગ્યો ગયો મનુષ્યભવ હારી શી૦ ૪ ભરતભૂમિમા પચમકાળે, નહિ કોઈ કેવળ ધારી, સદેશ સઘળા કોણની પાસે મતિ મુઝાય છે હવે મારી. શી૦ ૫ ઉદયરત્ન કરજોડી કહે છે, કરો હો મહેર મોરરી, ભક્તિવત્સલ બહુ સહાય કરીને, લેજો મુજને ઉગારી. શી૦ ૬

[illegible]

[illegible] જ્યારે આવશે રે, ત્યારે રહેશે તાહરી કુણ લાજ. શું મુખ૦ ૨ અહીં આંખો દેખાડતા બીતો નથી રે, શું કુદે છે મન નથી લાજ; સુરશશિના [illegible] જોર છે રે, રખે જાણતો પોપાબાઈનું રાજ. શું મુખ૦ ૩

સંસારનું નાટક. (૧૯)

હું તો નટવો થઈને નાટક એવા નાચ્યો હો જિનવરિયા. પહેલાં નાચ્યો પેટમાં, માતાના બહુવાર; ઘોર અંધારી કોટડી કોણ સુણે પોકાર, જ્યાં માથું નીચું ને છાતી ઉંચી હો જિનવરિયા. હું તો૦ ૧. હાડ–માંસનો પીંજરો, ઉપર મઢીયો ચામ; મળ–મૂત્ર માંહે ભર્યો, માન્યો સુખનો ધામ. ત્યાં નવ નવ મહિના ઉંધે માથે લટકયો હો જિનવરિયા. હું તો૦ ૨. ઉઠ ક્રોડ રોમ રોમમાં, કરી ધગધગતી સોય; કોઈ ભોંકે જો સામટી, કષ્ટ અષ્ટગણું હોય. પછી માતાને મેં જમના દ્વાર દેખાડયા હો જિનવરિયા. હું તો૦ ૩ બાંધી મુઠી હોયમાં, લાવ્યો પુણ્ય ને પાપ; ઉવા ઉવા કરી હું રહું, જગમાં હર્ષ ન માય. પછી પરદામાંથી રંગભૂમિ

૫૧ આવ્યો હો જિનવરિયા ૬ તો૦ ૪ પારણીયામા પોઢીયો, માતા હાલો ગાય, ખરડાવ્યો મળમૂત્રમા, અશુચી મુખ જાય પછી ભીનામાથી સુકામા સુવાડયો હો જિન વરીયા ૬ તો૦ ૫ છોટાનો મોટો થયો, રમતો પૂલીમાય; પિતાએ પરણાવીયો, માતા હરખે ન માય પછી નારીનો નચાવ્યો, થેઈ થેઈ નાચ્યો હો જિનવરિયા ૬ તો૦ ૬ કુટુબ ચિંતા કારની, ચૂટ કલેજા ખાય, એથી તો બની હાકિણી, મનડુ માહિ મુઝાય પછી કોશીગનો દીરો ઝાઝ ઝુપાયો હો જિનવરીયા ૬ તો૦ ૭ દાઢા ને દાનો પડ્યા, નીચા હળીવા નેણ, આખોની લાલી ગઈ, ખુ ખુ થઈ નઈ દેણ પછી ડોસો થઇને ડામાડામગ ચાલ્યો હો જિનવરીયા. ૬ તો૦ ૮ ચાર ગતિ ચોગાનમા નાચ્યો નાચ અપાર; ભ્યાવસાગર નાચ્યો નહિ, રત્નત્રયીને દ્વાર પણ કુમતિનો ભરાવ્યો, કાંઇ નવિ સમજ્યો હો જિનવરીયા ૬ તો૦ ૯

રત્નચિંતામણિની સજ્ઝાય (૭૦)

આ ભવ રત્નચિંતામણિ સરિખો વારોવાર ન મળશેજી, ચેતી શકે તો ચેતજે જીવડા આવો સમય નહિ મળશેજી આ ભવ૦ ૧ ચાર ગતિ ચોરાશી યોનિ, તેમા તુ ભની આયોજી, પુણ્યસંયોગે સ્વપ્નની સગતે માનવનો ભવ પાયોજી આ૦ ૨ વહેલો થા તુ વહેલો જીવડા, લે જિન વરનુ નામજી, કુગુરુ કુદેવ કુધર્મને છડી કીજે આતમ કામજી આ૦ ૩ જેમ કઠીયારે ચિંતામણિ લઈ, કુદરતે સંયોગજી; કાકરાની પરે નાંખી દીધો, ફરી નહિ મળ્યા એમજી આ૦ ૪ તેહની પરે તુ જો જીવડા, કમ આહિં

[illegible] (૫૫)

[illegible]

બનું, વીજલી આસમાનકી. ખબર૦ ૨. કૂડ કપટ કર માયા જોડી, કરી બાતાં છલકી, કરી૦ પાપકી પોટલી બાંધી શિર પર, કૈસે હોય હલકી. ખબર૦ ૩. યા જુગ હૈ સૂપનેકી માયા, જૈસે બુંદ જલકી; જૈસે૦ વિણસંતા તો વાર ન લાગે દુનિયા જાય ખલકી. ખબર૦ ૪. માત તાત પ્રિયા સુત બાંધવ, સબ જગ મતલબકી; સબ૦ કાયા માયા નાર હવેલી, એ તેરી કબકી. ખબર૦ ૫ માન માનવ તન ચંચલ હસ્તી, મસ્તી હે બલકી; મસ્તી૦ સદ્ગુરુ અંકુશ ધરો શિર પર, ચલો માર્ગ સતકી. ખબર૦ ૬. જબ લગે હંસા રહે દેહમેં, ખુશીયાં મંગલકી; હંસા છોડ ચલ્યા જબ દેહી, મિટિયાં જંગલકી. ખબર૦ ૭. પર ઉપગાર સમો નહિ સુકૃત, ધર સમતા સુખકી; ધર૦ પાપ વલી પર પ્રાણી પીડન, હર હિંસા દુઃખકી. ખબર૦ ૮. કોઈ ગોરા કોઈ કાલા પીલા, નયને નીરખનકી; નયને૦ એ દેખી મત રાચો પ્રાણી, રચના પુદ્ગલકી. ખબર૦ ૯. અનુભવજ્ઞાને આતમ બૂઝી, કર બાંતા ઘરકી; કર૦ અમરપદ અરિહંતકું ધ્યાના, પદવી અવિચલકી. ખબર૦ ૧૦.

શિખામણની સજ્ઝાય. (૭૩)

ગર્ભાવાસમાં ચિંતવે રે, હવે ન કરશું મે પાપ કે, જબ જાયો તબ વિસર્યો રે, માંડયો માંડયો ઘણો સંતાપકે સુણ રે ચંચલ જીવડા, તું તો પરભવ કેશો લઈ શકે, સુણ રે ચંચલ જીવડા ર. ૧ જો નવકાર ગણાવીયે તો, નયણે નિંદ ભરાય કે, નાટક ચેટક નિરખતા તો, જાય જાય રયણી વિહાય કે સુણ રે૦ ર જો સામાયિક કરાવીયે તો, લાગે વાર અપાર કે, વાતો સાચે જો મિલે તો, કરે કરે પહોર બે ચાર કે સુણ રે૦ ૩ ઉભા કાઉસ્સગ્ગ કરાવીયે તો, કહે દુખે મેરા પાય કે; માથે પોટકું મુકીયે તો, દોડયો દોડ્યો મારગ જાય કે સુણ રે૦ ૪ જો ઉપવાસ કરાવીએ તો, લાગ ભૂખ અપાર કે, લેણા કારણ રોકાયે તો, લાપે લાપે દો દિન ચાર કે સુણ રે૦ ૫ ધર્મને કાજે માગીએ તો, એક બદામ ન દેય કે; રાજક દેવક રોકી લ્યે તો, પૂણે બેસી ગણી દેય કે સુણ રે૦ ૬ લોભને વશ થઈ પ્રાણીયો રે, મેલે ઘણેરી આથ કે, દાન સુપાત્રે દેયતા તો, થર થર ધ્રુજે છે હાથ કે સુણ રે૦ ૭ નવ વરષ આરાધીયે તો, જપીએ શ્રી નવકાર કે; ખીમાવિજય ગુણ જાણીએ તો, પહોંચે મુક્તિ મોઝાર કે સુણ રે ચંચલ જીવડા૦ ૮

ધોબીડાની સજ્ઝાય. (૭૪)

ધોબીડા તું ધોજે મનનું ધોતીયું રે, રખે રાખતો મેલ લગાર રે; એણે રે મેલે જગ મેલો કર્યો રે, અણધોયું ન રાખે લગાર રે. ધો૦ ૧ જિનશાસન સરોવર સોહામણું રે,

[illegible] રે, [illegible] રે, [illegible] રે. [illegible] [illegible] [illegible] રે. ધી૦ ૨. નિંદા [illegible] મુનિવર [illegible] રે, [illegible] રે; [illegible] સાધે તે કિરિયા રે, નિંદા [illegible] આતમ [illegible] રે. ધી૦ ૩. તપસ્યે તપ [illegible] કરી રે, [illegible] રે, [illegible] ઉડાડે પાપ અઢારના રે; એમ ઉજળું કીધો [illegible] રે. ધી૦ ૪. આલોયણા સાધુડા સૂધા કરે રે, [illegible] આવે માયા [illegible] રે; નિશ્ચય પવિત્રપણું રાખજો રે, પછે આપણા નિયમ સંભાળ રે. ધી૦ ૫. રુપે મુક્તો મન મોકળું રે, પડ મેલીને સંકેત રે; સાગરમુંદરની શીખડી રે, સુખડી અમૃતવેલ રે. ધી૦ ૬.

આધ્યાત્મિક પદો

આશા ઓરનકી કયા કીજે. (૭૫)

આશા ઓરનકી કયા કીજે, જ્ઞાન સુધારસ પીજે આશા૦ ભટકે દ્વાર દ્વાર લોકનકે, કુકર આશાધારી, આતમ અનુભવ રસકે રસીયા, ઉતરે ન કબહુ ખુમારી આશા૦ ૧ આશા દાસીકે જે જાયા, તે જન જગકે દાસા, આશા દાસી કરે જે નાયક, લાયક અનુભવ પ્યાસા આશા૦ ૨ મનકા પ્યાલા પ્રેમ મશાલા, બ્રહ્મ અગ્નિ પરજાલી, તન ભાઠી અવટાઈ પીવે કસ, જાગે અનુભવ લાલી આશા૦ ૩ અગમ પિયાલા પિયો મતવાલા, ચીન્હે અધ્યાતમ વાસા, આનંદઘન ચેતન વ્હૈ ખેલે, દેખે લોક તમાશા આશા૦ ૪

અબ હમ અમર ભયે (૭૬)

અબ હમ અમર ભયે ન મરેગે અબ૦ યા કારન મિથ્યાત દીયો તજ, કયું કર દેહ ધરેગે અબ૦ ૧ રાગ દેષ જગબંધ કરત હે, ઉનકો નાશ કરેગે; મર્યો અનંત કાલ તે પ્રાની સો હમ કાલ હરેગે અબ૦ ૨ દેહ વિનાશી હું અવિનાશી, અપની ગતિ પકરેગે, નાશી જાસી હમ થીરવાસી, ચોખે બહી નિખરેગે અબ૦ ૩ મર્યો અનંતવાર બીન સમજ્યો, અબ સુખ દુખ બિસરેગે; આનંદઘન નિકટ નિપટ અક્ષર દો, નહિ સમરેગે સો મરેગે. અબ૦ ૪

[illegible]

[illegible] (૭૭)

[illegible] કથની તો જગ મજૂરી રહુની, તો કે ખાંડ કસ્તૂરી; કથની સાકરનામ મીઠી. રહુની અતિ લાગે અનીઠી—કથ૦ ૪. જબ રહુનીકા નર પાવે, કથની તબ ગિનતી આવે; અબ ચિદાનંદ ઇમ જોઈ, રહુણીકી સેજ સોઈ—કથ૦ ૫.

(૭૮)

લઘુતા મેરે મન માની, લેઇ ગુરુગમ જ્ઞાનનિશાની. લઘુ૦ એ ટેક. મદ અષ્ટ જિનોને ધારે, તે દુર્ગતિ ગયે બિચારે, દેખો જગતમેં પ્રાની, દુઃખ લહત અધિક અભિમાની. લઘુ૦૧ શશી સૂરજ બડે કહાવે, તે રાહુકે બસ આવે; તારાગણ લઘુતા ધારી, સ્વરભાનુ ભીતિનિવારી. લઘુ૦ ૨. છોટી અતિ જોયણગંધી, લહે ખટરસ સ્વાદ સુગંધી; કરટી મોટાઇ ધારે, તે છાર શીશ નિજ ડારે. લઘુ૦ ૩. જબ બાલચંદ્ર હોઈ આવે, તબ સહુ જગ દેખણ ધાવે; પૂનમદિન બડા કહાવે, તવ ક્ષીણ કલા હોઈ જાવે. લઘુ૦ ૪. ગુરુતાઈ મનમેં વેદે, નૃપ શ્રવણ નાસિકા છેદે; અંગમાંહે લઘુ કહાવે, તે

કાનશુ ચરણ પૂજાવે લઘુ૦ ૫ શિશુ રાજ ધામમે જાવે, સખી હિલમિલ ગોદ ખીલાવે; હોય બડા જાશુ નવિ પાવે, આવે તો શીશ કટાવે લઘુ૦ ૬ અંતર મદ ભાવ વહાવે, તબ ત્રિભુવનનાથ કહાવે, ઇમ ચિદાનંદ એ ગાવે, રહણી બિરલા કોઉ પાવે. લઘુ૦ ૭

(રાગ- આશાવરી તથા ટોડી) (૭૮)

અવધૂ નિરપક્ષ વિરલા કોઈ, દેખ્યા જગત સહુ જોઈ અવધૂ૦ (એ આંકણી) સમરસ ભાવ ભલા ચિત્ત જાકે, થાપ ઉથાપ ન હોઈ, અવિનાશી કે ઘરકી બાતાં, જાનેગે નર સોઈ અવ૦ ૧ રાવ રંકમેં ભેદ ન જાને, કનક ઉપલ સમ લેખે, નારી નાગણીકો નહીં પરિચય, સો શિવમંદિર દેખે. અ૦ ૨ નિંદાસ્તુતિ શ્રવણ સુણીને, હર્ષ શોક નવિ આણે; તે જગમેં જોગીસર પૂરા નિત્ય ચઢતે ગુણઠાણે અવ૦ ૩ ચંદ્ર સમાન સૌમ્યતા જાકી, સાયર જિમ ગંભીરા; અપ્રમત્ત ભારંડ પરે નિત્ય, સુરગિરિ સમ શુચિ ધીરા અવ૦ ૪ પંકજ નામ ધરાય પંકશું, રહત કમલ જીમ ન્યારા; ચિદાનંદ ઈસ્યા જન ઉત્તમ, સો સાહિબકા પ્યારા અવ૦ ૫

મન સ્થિરતા (૮૦)

(રાગ- ધન્યાશ્રી)

જબ લગ આવે નહિ મન ઠામ, તબ લગ કષ્ટ ક્રિયા સવિ નિષ્ફલ, જ્યો ગગને ચિત્રામ. જબ૦ ૧. કરની બિન તુ કરે રે મોટાઈ, બ્રહ્મવતી તુજ નામ; આખર ફલ ન લહેગો જ્યો જગ, વ્યાપારી બિન દામ. જબ૦ ૨. મુંડ મુંડાવત સબહિ ગડરિયા, હરિણ રોઝ વન ધામ, જટા

[illegible]

સાચો જૈન (૮૧)

([illegible])

જૈન કહો ક્યું હોવે, પરમગુરુ! જૈન કહો ક્યું હોવે? ગુરૂ ઉપદેશ બિના જન મૂઢા, દર્શન જૈન વિગોવે. પરમગુરુ! જૈન કહો ક્યું હોવે? (ટે.) ૧ કહત કૃપાનિધિ સમ-જલ ઝીલે, કર્મ-મયલ જો ધોવે; બહુલ પાપમલ અંગ ન ધરે, શુદ્ધ રૂપ નિજ જોવે. પરમ૦ ૨ સ્યાદ્વાદ પૂરન જો જાને, નયગર્ભિત જસ વાચા; ગુન પર્યાય દ્રવ્ય જો બૂઝે, સોઈ જૈન હે સાચા. પરમ૦ ૩ ક્રિયા મૂઢમતિ જો અજ્ઞાની, ચલત ચાલ અપૂઠી; જૈનદશા ઉનમેં હિ નાંહી, કહે સો સબહિ જૂઠી. પરમ૦ ૪ પરપરિણતિ અપની કર માને, કિરિયા ગર્વે ગહિલો; ઉનકું જૈન કહો ક્યું કહિયે, સો મૂરખમેં પહિલો. પરમ૦ ૫ જૈનભાવ જ્ઞાનીમાંહી સબ, શિવસાધન સદ્દહિએ; નામ વેષશું કામ ન સીઝે, ભાવ ઉદાસે રહિએ. પરમ૦ ૬ જ્ઞાન સકલ નય સાધન સાધો, ક્રિયા જ્ઞાનકી દાસી; ક્રિયા કરત ધરતુ હે મમતા, યાહિ ગલેમેં ફાંસી. પરમ૦ ૭

— બિના જ્ઞાન નહિ કબહું, ક્રિયા જ્ઞાન બિનુ નાંહી;

ક્રિયા જ્ઞાન દોઉ મિલત રહતુ હે, જ્યો જલ-રસ જલમાહી. પરમ૦ ૮ ક્રિયા મગનતા બાહિર દીસત, જ્ઞાનશક્તિ જસ ભાજે, સાગુરુ શીખ સુને નહિ કબહુ, સો જન જનતે લાજે પરમ૦ ૯ તત્ત્વબુદ્ધિ જિનકી પરિણુતિ હે, સકલ સૂત્રકી કુંચી જગ જસવાદ વહે ઉનહીકો, જૈન દશા જસ ઉંચી પરમ૦ ૧૦

સમતા અને મમતા (૮૨)

(રાગ-નાયકી માનડો અથવા કાફી)

ચેતન ! મમતા છારિ પરીરી, દૂર પરીરી ચેતન૦ પર રમનીસુ પ્રેમ ન કીજે, આદરી સમતા આપ વરીરી ચે૦ ૧ મમતા મોહ-ચંડાલકી જેટી, સમતા સંયમ-નૃપકુમરીરી મમતા મુખ દુર્ગંધ અસત્યે, સમતા સત્ય સુગંધ ભરીરી. ચે૦ ૨ મમતાસે લરતે દિન જાવે સમતા નહિ કોઉ સાથ લરિરી, મમતા હેતુ બહુત હે દુશ્મન, સમતા કે કોઉ નાહિ અરિરી ચે૦ ૩ મમતાકી દુર્ગતિ હે આહી, જાકિની જગત અનર્થ-કરીરી; સમતાકી શુભ ગતિ હે આહી, પર ઉપગાર ગુણ સમરીરી ચે૦ ૪ મમતા-પૂત ભએ કુલ ખંપન, સોક વિયોગ મહામચ્છરીરી, સમતાસુત હોવેગો કેવલ રહેગો દિવ્ય નિશાન ધુરીરી ચે૦ ૫ સમતા-મગન રહેગો ચેતન જો એ ધારે શીખ ખરીરી સુજસ-વિલાસ લહેગો તો તૂ ચિદાનંદઘન આપ વરીરી ચે૦ ૬

સામાયિક નય. (૮૩)

ચતુરનર સામાયિક નય ધારો, લોકપ્રવાહ છોડ કર અપની, પરિણુતિ શુદ્ધ આચારો, ચતુરનર૦ ૧. દ્રવ્યત અખય અભંગ

[illegible]

૮૬

[illegible]

૮૭

([illegible])

મુસાફીર રૈન રહી અબ થોરી, મુસાફીર રૈન રહી અબ થોરી. જાગ જાગ તું નિંદ ત્યાગ દે, હોત વસ્તુકી ચોરી. મુસાફીર૦ ૧ મંઝીલ દૂર ભયો ભવસાગર, માન કૂર મતિ મોરી. મુસાફીર૦ ૨ ચિદાનંદ ચેતનમય મૂરત, દેખો હૃદય દગ જોરી. મુસાફીર૦ ૩

૮૮

અબ મોહે તારો દીનદયાળ, મત મત મેં સબહી દેખે, ચિત્ત ચિત્ત તુમ નામ રસાળ, અબ મોહે તારો દીનદયાળ૦ ૧ આદિ અનાદિ પુરુષ હો તુમહી, તુમહી વિષ્ણુગોપાલ; શિવ શંકર બ્રહ્મા ઈશ્વર તુંહી, ભાંગી ગઈ ભ્રમજાલ અબ૦ ૨ મોહ વિકલ ભૂલ્યો ભવમાં, ફીયો અનંતો કાળ; ગુણવિલાસ શ્રી આદિજિનેશ્વર, મેરી કરો પ્રતિપાળ. અબ૦ ૩

૮૯

ચેતન શુદ્ધાતમકુ ધ્યાવો, પર પરચે ધામધૂમ સદાઇ નિજપરચે સુખ પાવો ચેતન૦ ૧ નિજઘરમે પ્રભુતા હૈ તેરી, પરગ નીચ કહાવો, પ્રત્યક્ષ રીત લખી તુમ એસી, ગહિયે આપ સહાવો ચેતન૦ ૨ યાવત્ તૃષ્ણા મોહ હૈ તુમકો, તાવત્ મિથ્યા ભાવો, સ્વસવેદગ્યાન લહી કરિવો, છરો ભ્રમક વિભાવો ચેતન૦ સુમતા ચેતન પતિકુ ઇણવિધ, કહે નિજ ઘરમે આવો, આતમ ઉદ સુધારસ પીયે, સુખ આનદ પદ પાવો ચેતન૦ ૪

૯૦

ચદપ્રભુજીસે ધ્યાન રે, મોરી લાગી લગનવા, લગી લગનવા છોડી ન છુટે, જબ લગ ઘટમે પ્રાણ રે. મોરી૦ દાન શિયળ તપ ભાવના ભાવો, જૈન ધરમ પ્રતિપાળ રે મોરી૦ હાથ જોડી કરી અરજ કરત હૈ, વદત શેઠ પુરાણ રે મોરી૦

૯૧

(રાગ- બિહાગ તાલ તિતાલ.)

આગન કલ્પ ફલ્યોરી, હમારે માઇ આગન૦ રિદ્ધિ સિદ્ધિ સુખ સપત્તિદાયક, શ્રી શાતિનાથ જિનદ્યોરી આગન૦૧ કેશર ચદન મૃગમદ ભેળી, ભાવિ બરાસ નીરદ્યોરી. આગન૦૨ પૂજત શ્રી શાતિનાથકી પ્રતિમા, અશુભ કરમ ટરદ્યોરી આગન૦ ૩ શરણે રાખો કૃપા કરી જિન, જનુ પરૈવા પરદ્યોરી. આગન૦ ૪ વનવજાર પ્રભુ તુમરી કૃપાસે, ચિત સુદરી સો મિલદ્યોરી. આગન૦ ૫.

[illegible]

[illegible] ૨

[illegible]

([illegible])

વામાનંદન [illegible]

નેક નજર કરી મોહીપર નિરખો, તુમ હો [illegible]સે.

વામાનંદન૦ ૧ [illegible] પ્રભુ તુમહિ [illegible], પં

[illegible] બડાઈ માન; અબ દો ચાર ગુનકાન બહાવત,

[illegible] કહાં તુમકો દામ. વામાનંદન૦ ૨ અહનિશ ધ્યાન

હું તો તેરા, મુખશી ના બિસરૂં તુજ નામ; શ્રી નયવિ

વિબુધ વર સેવક, કહે તુમ મેરે આતમરામ. વામાનંદન

૯૩

(રાગ– કાફી હોળી)

આનંદકી ઘડી આઈ, આજ સખીરી આનંદકી૦ બિપ સણ દૂર પલાઈ. આ૦ કર કે કૃપા પ્રભુ દર્શન દીનો, ભ[illegible] કી પીડ મિટાઈ, મોહનિદ્રાસે જાગ્રત કરકે, સત્યકી જ્ઞા[illegible] સુનાઈ, તન મન હર્ષ ન માઈ. આનંદકી૦ નિત્યાનિત્યકા ભેદ બતાકર, મિથ્યાદષ્ટિ હરાઈ, સમ્યગ્ જ્ઞાનકી દિવ્ય પ્રભાકો [illegible]ંતરમેં પ્રગટાઈ, સાધ્ય સાધન દિખલાઈ. આનંદકી૦

ત્યાગ વૈરાગ્ય સયમકે યોગસે, નિસ્પૃહ ભાવ જગાઈ, સર્વ સગ પરિત્યાગ કરા કેરી અલખ ધૂન મચાઈ, અપ્રમત્ત ઠઠ લાઈ આનદકી૦ અપૂર્વકરન ગુણસ્થાનક સુખકર, શ્રેણિ ક્ષપક મડવાઈ, વેદ તીનોકો છેદ કરા કર ક્ષીણમોહિ બનવાઈ, જીવનમુક્તિ દિલાઈ આનદકી૦ ભક્તવત્સલ પ્રભુ કરુણાસાગર, ચરણ શરણ સુખદાઈ, ધ્યાન પ્રભુકા ધ્યાવત સો નર, અજર અમર પદ પાઈ, દુઃખ સકલ મિટવાઈ આનદકી૦

૬૫

પ્રભુ મોહે અબકી કરો બક્ષીસ, ક્રોર કાહને નાહીં ભટકું, નાનુ કીસીય ન શીશ પ્રભુ૦ ૧ શુદ્ધ આતમ કલા હી પ્રગટે ઘટે ના । ને રીસ પ્રભુ૦ ૨ ગુણ વિલાસકી આશા પૂરો, હે જગપતિ જગદીશ પ્રભુ૦ ૩

૬૬

(રાગ- ભૂપાલી-તાલ ત્રિતાલ)

તો બીન ઔર ન જાનુ જિનરાય, તો૦ મૈ મેરા મન નિશ્ચલ કીનો, એકમાં નહિ કાનુ જિ૦ ચરન કમલ પર ભ્રમર મન મેરા, અનુભવ રસ ભાર ચાખુ જિનરાય ! તો૦ 'અતરના અમૃત રસ ચાખો,' એહ વચન મન રાખુ જિનરાય ! તો૦ જસ પ્રભુ ધ્યાયો મહારસ પાયો અવર રસે નહિ રાચુ જિનરાય ! તો૦ અતરમ ફૂરસો દરશન તેરો, તુજ ગુણ રસ સમ માનુ જિનદ તો૦

૬૭

જિન તેરે ચરનકી શરન ગ્રહું હૃદયકમલમેં ધ્યાન ધરત હું, શિર તુજ આણ વહુ જિન૦ ૧ તુજ સમ ખોજ્યો

કેર અલકમેં, ફિર્યો નાહિ ફળ હું; તેરે ગુનકી જપું જપ-
માલા અહનિશિ પાપ કટું જિનજી રે મેરે મનકી તુમ સબ
જાનો ક્યા મુખ બહોત કહું? કહે જસવિજય કરો ત્યું
સાહિબ, જ્યું ભવદુઃખ ન લહું જિન તેરે ચરનકી શરન
ગ્રહું. ૩

૯૮

([illegible])

આજ આનંદ ભયે, પ્રભુકો દર્શન લહ્યો; રોમ રોમ શીતલ ભયો પ્રભુ ચિત્ત આયો હે. આ૦ ૧. મનહું તે ધાયો તોહે, ચલકે આયો મન મોહે; ચરણ કમલ તેરો, મનમેં ઠહરાયો હે. આ ૨. અકલ અરૂપી તુંહિ, અકલ અમૂરતિ સુંહિ; નીરખ નીરખ તેરો, સુમતિશું મિલાયો હે. આ૦ ૩. સુમતિ સ્વરૂપ તેરો રંગ ભયો એક અનેરો; વાઇરંગ આત્મ-પ્રદેશે, સુજસ રંગાયો હે. આ૦ ૪.

૯૯

જ્ઞાનાદિક ગુણ તેરો, અનંત અપાર અનેરો; વાહી કીરત સુન મેરો, હું જસ ગાયો હે. જ્ઞાના૦ તેરો જ્ઞાન તેરો ધ્યાન, તેરો નામ મેરો પ્રાણ; કારણ કારજ સિદ્ધો, ધ્યાતા ધ્યેય ઠહરાયો હે. જ્ઞાના૦ ૨ છૂટ ગયો ભ્રમ મેરો, દર્શન પાયો મેં તેરો, ચરણ-કમલ તેરો સુજસ રંગાયો હે.જ્ઞાના૦૩

સ્તુતિઓ-થોયો.

શ્રી ઋષભદેવ સ્વામીની સ્તુતિ

૧

આદિ જિનવર રાયા, જાસ સોવન્નકાયા, મરૂદેવી માયા, ધોરી લછન પાયા; જગત સ્થિતિ નિપાયા; શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા, કેવળસિરિરાયા મોક્ષનગરે સિધાયા ૧ સવિજિન સુખકારી, મોહ મિથ્યા નિવારી, દુરગતિ દુઃખભારી શોક સંતાપ વારી; શ્રેણી ક્ષપક સુધારી, કેવલાનંત ધારી, નમીયે નરનારી, જેહ વિશ્વોપકારી ૨ સમવસરણે બેઠા, લાગે જે જિનજી મીઠા, કરે ગણપ પઈઠ્ઠા, ઈંદ્ર ચંદ્રાદિ દિઠ્ઠા, દ્વાદશાંગી વરિઠ્ઠા ગુંથતા ટાળે રિઠ્ઠા, ભવિજન હોય હિઠ્ઠા, દેખી પુણ્યે ગરિઠ્ઠા ૩ સુર સમકિતવંતા, જેહ ઋદ્ધે મહંતા, જેહ સજ્જન સંતા, ટાળીયે મુજ ચિંતા, જિનવર સેવંતા, વિઘ્ન વારે દુરંતા, જિન ઉત્તમ થુણંતા, પદ્મને સુખ દિંતા ૪

શ્રી શાંતિનાથ જી૦ ની સ્તુતિઓ

૧

વંદો જિનશાંતિ, જાસ સોવન્ન કાંતિ, ટાળે ભવભ્રાંતિ, મોહ-મિથ્યાત્વ-શાંતિ; દ્રવ્ય-ભાવ-અરિ-પાંતિ, તાસ કરતા

નિશાંતિ, ધરતાં મન ખાંતિ, શોક-સંતાપ શાંતિ. ૧. દોય જિનવર નીલા, દોય ધોળા સુશીલા, દોય રાતા રંગીલા, કાઢતા કર્મ-કીલા; ન કરે કોઈ હીલા, દોય શ્યામ સલીલા, સોળ સ્વામીજી પીલા, આપજો મોક્ષ-લીલા. ૨. જિનવરની વાણી મોહ-વલ્લી-કૃપાણી, સૂત્રે દેવાણી સાધુને યોગ્ય જાણી; અર્થે ગુંથાણી, દેવ-મનુષ્ય-પ્રાણી, પ્રણમો હિત આણી, મોક્ષની એ નિશાણી. ૩. વાગેશ્વરી દેવી હર્ષ હીયડે ધરેવી, જિનવર પયસેવી સાર શ્રદ્ધા વરેવી, જે નિત્ય સમરેવી દુઃખ તેહના હરેવી, પદ્મવિજય કહેવી ભવ્ય સંતાપ ખેવી. ૪.

૨

(રાગ—શાંતિ સુહંકર સાહિબા)

શાંતિ જિનેસર સમરીએ, જેની અચિરા માય; વિશ્વસેન કુલ ઉપન્યા, મૃગલંછન પાય; ગજપુર નયરીનો ધણી, કંચન વરણી કાય; ધનુષ ચાલીશની દેહડી, લાખ વરસનું આય. ૧ શાંતિ જિનેસર સોલમા, ચક્રી પંચમ જાણું; કુંથુનાથ ચક્રી છઠ્ઠા, અરનાથ વખાણું; એ ત્રણે ચક્રી સહી, દેખી આણંદું; સંજમ લઈ મુગતે ગયા, નિત્ય ઉઠીને વંદું. ૨ શાંતિ જિનેશ્વર કેવળી, બેઠા ધર્મ પ્રકાશે, દાન શિયલ તપ ભાવના, નર સોય અભ્યાસે; એહ વચન જિનજીતણા, જેણે હીયડે ધરીયા, સુણતા સમકિત નિર્મળા, નિશ્ચે કેવળ વરીયા. ૩ સમેતશિખરગિરિ ઉપરે, જેણે અણુસણ કીધાં, કાઉસ્સગ્ગ ધ્યાનમુદ્રા રહી, જેણે મોક્ષ જ સિધ્યાં; જક્ષ ગરુડ સમરૂં સદા, દેવી નિરવાણી, ભવિક જીવ તુમે સાંભળો, રિષભ-ણી. ૪.

શ્રી નેમનાથ પ્રભુની સ્તુતિઓ

રાજુલ વર નારી, રૂપથી રતિ હારી, તેહના પરિહારી, બાળથી બ્રહ્મચારી; પશુઆ ઉગારી, હુઆ ચારિત્રધારી, કેવળ સિરિ સારી, પામિયા ઘાતિ વારી. ૧ ત્રણ જ્ઞાન સંયુક્તા, માતની કૂખે હુંતા, જનમે સુર હુંતા, આવી સેવા કરતા, અનુક્રમે વ્રત ધરતા, પાંચ સમિતિ ધરતા, મહિયલ વિચરતા, કેવળશ્રી વરતા ૨ સવિ સુરવર આવે, ભાવના ચિત્ત લાવે, ત્રિગડું સોહાવે, દેવછંદો બનાવે, સિંહાસન ઠાવે, સ્વામીના ગુણ ગાવે, તિહાં જિનવર આવે, તત્ત્વવાણી સુણાવે. ૩ શાસનસુરી સારી, અંબિકા નામ ધારી, જે સમકિત નર નારી, પાપસંતાપ વારી, પ્રભુસેવાકારી જાપ જપીએ સવારી, સંઘદુરિત નિવારી, પદ્મને જેહ પ્યારી ૪

૨

સુર અસુર વંદિત-પાય પંકજ, મયણ-મલ્લઅક્ષોભિત, ઘન સુઘન શ્યામ શરીર સુંદર શંખલંછન શોભિત, શિવા દેવીનંદન ત્રિજગવંદન ભવિકકમલ દિનેશ્વર, ગિરનાર ગિરિવર શિખર વંદો, નેમિનાથ જિનેશ્વર, ૧ અષ્ટાપદે શ્રી આદિ જિનવર, વીર પાવાપુરીવર, વાસુપૂજ્ય ચંપાનયરી સિદ્ધા, નેમિ રૈવતગિરિવર, સમેતશિખરે વીશ જિનવર મુક્તિ પહોંચ્યા મુનિવર, ચોવીશ જિનવર નિત્ય વંદું, સકલ સંઘને સુખકાર ૨ અગ્યારે અંગ ઉપાંગ બારે, દશ પયન્ના જાણીએ, છ છેદ ગ્રંથ પ્રકરણ અર્થે, મૂળ ચાર વખાણીએ, અનુયોગદ્વાર ઉદાર નંદિ સૂત્ર જિનમત ગાઇએ, વૃત્તિ ટીકા ભાષ્ય ચૂર્ણિ પીસ્તાલીશ આગમ ધ્યાઇએ. ૩ દેવ સિદ્ધિ

[illegible] જેને, [illegible] સુખકારી. [illegible] [illegible] [illegible] ગિરનાર [illegible] નેમિ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] કરો [illegible] ૪

શ્રી પાર્શ્વનાથભગવાનની સ્તુતિઓ ૧

ભીલડીપુર મંડણ, સોહિયે પાર્શ્વજિણંદ, તેહને તમે પૂજો નર નારીના વૃંદ, એ સુખીયો આપે ધન-કણ-કંચન કોડ, તે શિવપદ પામે, કર્મતણા બંધ છોડ. ૧, ઘનસારીવ ઘનાઘન કેસરના રંગરોળ. તેહમાં તમે ભેળો, કસ્તુરીના ઘોળ; તિણશું તમે પૂજો, ચોવીસે જિણંદ, જેમ દેવ દુઃખ જાવે આવે ઘર આનંદ. ૨ ત્રિગડે જિન બેઠા, સોહિયે સુંદર રૂપ, તસ વાણી સુણવા, આવી પ્રણમે ભૂપ; વાણી જોજનની સુણજો ભવિયણ સાર, તે સુણતાં હોશે પાતિકનો પરિહાર. ૩ પાય રૂમઝુમ રૂમઝુમ ઝાંઝરના ઝણકાર, પદ્માવતી ખેલે પાર્શ્વતણા દરબાર; "સંઘ વિઘ્ન હરજો, કરજો જયજયકાર;" એમ સૌભાગ્યવિજય કહે સુખ સંપત્તિદાતાર. ૪.

૨

શ્રી શંખેશ્વર પાસ જિણેસર, વિનતી મુજ અવધારોજી; દુરમતિ કાપી સમકિત આપી નિજ સેવકને તારોજી; તું જગનાયક શિવસુખદાયક, તું ત્રિભુવન સુખકારીજી, હરિ હિતકારી પ્રભુ ઉપગારી, યાદવ જરા નિવારીજી. ૧ શ્રી શંખેશ્વર અતિ સુંદર, જિહાં જિન આપ બિરાજેજી, સુરગિરિ સમ [illegible] પ્રાસાદે, દંડ કલશ ધ્વજ રાજેજી; ચિહું દિશિ

બાવન જિન મંદિરમેં, ચોવીશે જિન વંદોજી, ભીડભંજન
જગગુરુ મુખ નિરખો, જિમ ચિરકાલે નંદોજી ૨ શ્રી
શંખેશ્વર સાહિબ દરિસન, સંઘ બહુ વિધ આવેજી, ધન
દેઈ જિન જિનમુખ નિરખી ગોરી મંગલ ગીત ગાવેજી,
આઠ સત્તર એકવીશ પ્રકારે અષ્ટોત્તર બહુ ભેદેજી આગમ રીતે
જગગુરુ પૂજે, કર્મ કઠીનને છેદેજી ૩ શંખેશ્વરને જિનઘર
પાસે, મા પદ્માવતી દીપેજી સુરપતિ ધરણરાજ પરસાદી, તેજે રવિ
શશી જીપેજી, તપગચ્છાધિપતિ શ્રી વિજયજિનેંદ્રસૂરિ, અઠ
નિત તપ આરાધેજી, કૃષ્ણવિજય જિનસેવા કરતા, રત્ન
અધિક જશ વાધેજી ૪

૩

પાસ જિણંદા વામાનંદા, જબ ગરભે ફલી, સુપના
દેખે અર્થ વિશેષે, કહે મઘવા મલી, જિનવર જાયા સુર
ફુલરાયા, હુઆ રમણી પ્રિયે, નેમિ રાજી ચિત્ત વિરાજી
વિલોકિત વ્રત લીએ ૧ વીર એકાકી ચાર હજારે, દીક્ષા
ધુરે જિનપતિ, પાસ ને મલ્લિ ત્રયશત સાથે, બીજા
સહસે મતી; ષટ શત સાથે સંયમ ધરતા, વાસુપૂજ્ય જગધણી
અનુપમ લીલા જ્ઞાન રસીલા, દેજો મુજને ઘણી ૨ જિનમુખ
દીઠી વાણી મીઠી, સુરતરુ વેલડી, દ્રાખ વિહાસે ગઈ વનવાસે,
પીલે રસ સેલડી; સાકર સેતી તરણાં લેતી મુખે પશુ ચાવતી
અમૃત મીઠું સ્વર્ગે દીઠું સુરવધૂ ગાવતી ૩ ગજમુખ કહીએ
વામન યક્ષો, મસ્તકે ફણાવલી, ચાર તે બાંહી કચ્છપ વાહી,
કાયા જસ શામલી; ચઉકર પ્રૌઢા નાગારૂઢા, દેવી પદ્માવતી,
સોવન કાન્તિ પ્રભુ ગુણ ગાતી, વીર ઘરે આવતી ૪

શ્રી મહાવીરસ્વામી [illegible] સ્તુતિઓ ૧

શાસનનાયક [illegible] એ, ભાખે પ્રથમ આચાર તો. રાત્રિ ભોજન મત કરો એ, જાણી પાપ અપાર તો, ઘુવડ કાગ ને નાગના એ, તે પામે અવતાર તો. નિયમ નોકારશી નિત્ય કરો એ, સાંજે કરે ચોવિહાર તો ૧ વાસી બોળો ને રીંગણાં એ કંદમૂળ તું ટાળ તો. ખાતાં ખોટ ઘણી કહીએ, તે માટે મન વાળજો; કાચા દુધ દહીં છાશમાં એ, કઠોળ જમવું નિવાર તો, [illegible] જિન પૂજતાં એ, રાગ ધરે ચિત્તધાર તો. ૨ હોળી બળી ને નોરતાં એ, પીંપળે પાણી મ રેડ તો, શીતળ સાતમનાં વાસી વડાં એ, ખાતાં મોટી ખોડ તો; સાંભળી સમકિત દૃઢ કરો એ, મિથ્યા પર્વ નિવાર તો, સામાયિક પડિક્કમણું નિત્ય કરો એ, જિનવાણી જગસાર તો. ૩ ઋતુવંતી અડકે નહિ એ, ન કરે ઘરનાં કામ તો, તેહના વંછિત પૂરશે એ, દેવી સિદ્ધાયિકા નામ તો; હિત ઉપદેશે હર્ષ ધરો એ, કોઈ મ કરશો રીસ તો, કીર્તિ કમળા પામશો એ, જીવ કહે તસ શિષ્ય તો. ૪.

બીજની સ્તુતિ

દિન સકલ મનોહર, બીજ દિવસ સુવિશેષ, રાયરાણા પ્રણમેં, ચંદ્રતણી જિહાં રેખ; તિહાં ચંદ્રવિમાને શાશ્વતા જિનવર જેહ, હું બીજતણે દિન, પ્રણમું આણી નેહ. ૧. અભિનંદન ચંદન શીતળ શીતળનાથ, અરનાથ સુમતિ જિન, વાસુપૂજ્ય શિવસાથ; ઈત્યાદિક જિનવર, જન્મ જ્ઞાન-નિર- [illegible] બીજતણે દિન, પ્રણમું તે સુવિહાણ. ૨. પ્રકાશ્યો

બીજે, દુવિધ ધમ ભગવત, જેમ વિમળ કેવળ હોય, વિપુલ નયન વિકસત, આગમ અતિ અનુપમ, જિહાં નિશ્ચય-વ્યવહાર, બીજે સવિ કીજે, પાતકનો પરિહાર ૩ ગજગામિની કામિની, કમલ-સુકોમલ ચીર, ચક્રેશ્વરી કેસર સરસ સુગંધ શરીર; કર જોડી બીજે, હું પ્રણમું તસ પાય, એમ લબ્ધિ વિજય કહે, પૂરો મનોરથ માય ૪

શ્રી પંચમીની સ્તુતિ

શ્રી નેમિ પંચરૂપ-ત્રિદશ-પતિકૃત-પ્રાજ્ય-જન્માભિષેકશ્ચંચત્ પંચાક્ષમત્તદ્વિરદમદભિદા, પંચવક્ત્રોપમાનઃ નિર્મુક્ત પંચદેહ્યા પરમસુખમય પ્રાસ્તકર્મ-પ્રપંચ કલ્યાણં પંચમીસત્તપસિ વિતનુતાં પંચમજ્ઞાનવાન્વ ૧ સંપ્રીણન્ સન્ચકોરાન્ શિવતિલકસમ કૌશિકાનન્દમૂર્તિ, પુણ્યાબ્ધિ-પ્રીતિદાયિ-સિતરુચિરિવ ય સ્વીયગોભિસ્તમાંસિ, સાન્દ્રાણિ ધ્વંસમાન સકલ-કુવલયો-લ્લાસમુચ્ચૈશ્ચકાર, જ્ઞાન પુષ્યાજ્જિનૌઘ સતપસી ભવિના પંચમીવાસરસ્ય ૨ પીત્વા નાના બિધાર્થો-મૃતરસમસમ યાન્તિ યાસ્યન્તિ જગ્મુર્જીવા યસ્માદનેકે વિધિવદમરતાં પ્રાજ્ય-નિર્વાણપુર્યામ્; યાત્વા દેવાધિદેવાગમદસમસુધા-કુણ્ડમાનન્દહેતુ-સ્તત્પંચમ્યાસ્તપસ્યુદ્યતવિ-તદધિયાં ભાવિનામસ્તુ નિત્યમ્ ૩ સ્વર્ણાલંકારવલ્ગન્મણિકિરણગણ-ધ્વસ્ત-નિત્યાન્ધકારા, હુંકારારાવદૂરી-કૃતસુકૃતજન-વ્રાત-વિઘ્નપ્રચારા, દેવી શ્રી અમ્બિકાખ્યા જિનવરચરણા-મ્ભોજભૃંગીસમાના પંચમ્યહ્નસ્તપોઽર્હં વિતરતુ કુશલં ધીમતાં સાવધાના ૪

શ્રી આઠમની થોય.

મંગળ આઠ કરી જસ આગળ ભાવ ધરી સુરરાજજી, આઠ જાતિના કળશા ભરીને ન્હવરાવે જિનરાજજી, વીર જિનેશ્વર જન્મ મહોત્સવ કરતાં શિવસુખ સાધેજી, આઠમનું તપ કરતાં અમ ઘર મંગળકમળા વાધેજી. ૧. અષ્ટકર્મ વૈરી ગજગંજન અષ્ટાપદ પરે બળિયાજી; આઠમે આઠ સ્વરૂપ વિચારી મદ આઠે તસ ગળિયાજી; અષ્ટમી ગતિ પહોંચ્યા જે જિનવર ફરસ આઠ નહિ અંગજી; આઠમનું તપ કરતાં અમ ઘર નિત નિત વાધે રંગજી ૨. પ્રાતિહારજ આઠ બિરાજે સમવસરણ જિન રાજેજી, આઠમે આઠસો આગમ ભાખી ભવિમન સંશય ભાંજેજી; આઠે જે પ્રવચનની માતા પાળે નિરતિચારોજી, આઠમને દિન અષ્ટપ્રકારી જીવદયા ચિત્ત ધારોજી. ૩ અષ્ટપ્રકારે પૂજા કરીને માનવભવ ફળ લીજેજી, સિદ્ધાઈદેવી જિનવર સેવી અષ્ટ મહાસિદ્ધિ દીજેજી; આઠમનું તપ કરતાં લીજે નિર્મળ કેવળજ્ઞાનજી, ધીરવિમળ કવિ સેવક નય કહે તપથી કોડ કલ્યાણજી. ૪.

શ્રી એકાદશીની સ્તુતિ.

એકાદશી અતિ રૂઅડી ગોવિંદ પૂછે નેમ, કિણ કારણ એ પર્વ મોહોટું કહોને મુજશું તેમ; જિનવર કલ્યાણક અતિઘણાં, એકસો ને પચ્ચાસ, તેણે કારણ એ પર્વ મોહોટું કરો મૌન ઉપવાસ. ૧. અગિયાર શ્રાવકતણી પડિમા, કહી તે જિનવરદેવ, એકાદશી એમ અધિક સેવો વનગજા જિમ રેવ; ચોવીશ જિનવર સયલ સુખકર જેસા સુરતરુ ચંગ, [illegible]ર્મળ નીર જેહવો, કરો જિનશું રંગ. ૨.

અગિયાર અંગ લખાવીએ, અગિઆર પાઠાં સાર, અગિઆર કવળી વીંટણા ઠવણી પૂંજણી સાર, ચાબખી ચંખી વિવિધ રંગી, શાસ્ત્રને અનુસાર, એકાદશી એમ ઉજવો જેમ પામીએ ભવપાર. ૩ વરકમલનયણી કમલવયણી કમલ સુકોમળ કાય, ભુજદંડ ચંડ અખંડ જેહને સમરતા સુખ થાય, એકાદશી એમ મન વસી, ગણી હર્ષપંડિત શિષ્ય, શાસન દેવી વિઘ્ન નિવારો, સંઘતણા નિશદિશ ૪

૨

શ્રીમાન્ નેમિર્બભાષે જલશયસવિધે સ્ફૂર્તિમેકાદશીનાં, માધ મોહાવનીન્દ્ર પ્રશમનવિશિખ પંચબાણાચિરજુ, કિરયા લ-ત્વાન્વવાન્તો રવિકરનિકર-સ્વીનલોભાદ્રિવજ્ર, યેયત્રત્યેન વસ્તાન્નિધ્રુવસુખમિતિ વા સુવ્રતશ્રેષ્ઠિનોડભૂત્ ૧ ઈ કે બ્રહ્મ મિથુનિપગુણરસા સ્વાદનાનન્દપૂર્ણ-હિમ્યદભિ સ્ફારધારે લલિ વવરપુ યદિભિસ્સ્વવધૂભિ, સાધ કલ્યાણકોપા જિનપતિ નવતેભિ-દુભૂતેન્દુલ ભ્યો, ધન્ને યસ્મિન્ અગે તદ્ ભવતુ સુભવિના પવ સરઠમ હેતુ ૨ સિદ્ધાવાપિધપ્રવાદ ક્રમવચન પદાન્ પ્લાયવન્ ય પ્રવૃત્ત, સિદ્ધિદીપ નયનૂપીયનમુનિ વણિજ સત્યપાત્રપ્રતિષ્ઠાન્, એકાદશ્યાદિપર્વ ક્રમજ્ઞિમતિરિતન્ પીવરાણાં મધાય, સન્યાયાગ્રભવ્ય નિત્ય પ્રવિતરતુ વ સ્વમતીર નિવાસમ્ ૩ તત્પવોધાપનાય સમુદિતજુવિધ શકુસ ધ્યામમેયા-મુપુષ્ટાં વસ્તુવીથી-મસમદકદને પ્રત્રી કુરવતાં, તેષા સન્યાશ્રયાં લલિતમભિમતિ અન્યુચ્છિ ભિવી દુષ્ટેન્દ્ર ... દેવ દરિતુ ...

કામ્બા. ૪

(૧) શ્રી પર્યુષણ પર્વની સ્તુતિઓ.

વરસ દિવસમાં અષાઢ ચોમાસું તેહમાં વળી ભાદરવો માસ, આઠ દિવસ અતિ ખાસ, પર્વ પજુસણ કરો ઉલ્લાસ, અઠ્ઠાઇધરનો કરો ઉપવાસ, પોસહ લીજે ગુરુ પાસ, વડા કલ્પનો છઠ્ઠ કરીજે, તેહ તણું વખાણ સુણીજે, ચૌદ સુપન વાંચીજે; પડવેને દિન જન્મ વંચાય, ઓચ્છવ મહોચ્છવ મંગળ ગવાય, વીર જિનેશ્વર રાય. ૧. બીજ દિને દીક્ષા અધિકાર, સાંજ સમય નિર્વાણ વિચાર, વીરતણો પરિવાર; ત્રીજ દિને શ્રી પાર્શ્વ વિખ્યાત, વળી નેમીસરનો અવદાત, વળી નવ ભવની વાત, ચોવિશ જિન અંતર તેવીશ, આદિ જિનેશ્વર શ્રી જગદીશ, તાસ વખાણ સુણીશ, ધવળ મંગળ ગીત ગહુંલી કરીએ, વળી પ્રભાવના નિત અનુસરીએ, અઠ્ઠમ તપ જય વરીએ. ૨. આઠ દિવસ લગે અમર પળાવો, તેહ તણો પડહો વજડાવો, ધ્યાન ધરમ મન ભાવો; સંવત્સરી દિન સાર કહેવાય, સંઘ ચતુર્વિધ ભેળો થાય, બારસા સૂત્ર સુણાય, સ્થવિરાવળી ને સમાચારી, પટ્ટાવળી પ્રમાદ નિવારી, સાંભળજો નર નારી; આગમસૂત્રને હું પ્રણમીશ, કલ્પસૂત્રશું પ્રેમ ધરીશ, શાસ્ત્ર સર્વે સુણીશ. ૩. સત્તરભેદી જિનપૂજા રચાવો, નાટકકેરા ખેલ મચાવો, વિધિશું સ્નાત્ર ભણાવો; આડંબરશું દેહરે જઇએ, સંવત્સરી પડિક્કમણું [illegible]ને, સંઘ સકલને ખમીએ; પારણે સાહમ્મિવચ્છલ કીજે,

ભરીજે; શ્રી વિજય-

ઉદાર, જિણંદસાગર

૨

મણિરચિત સિંહાસન-બેઠા જગદાધાર, પર્યુષણ કેરો
મહિમા અગમ અપાર; નિજ મુખથી દાખી-સાખી સુર
નર વૃંદ, એ પર્વ પર્વમાં-જિમ તારામાં ચંદ ૧ નાગકેતુની
પરે-કલ્પ સાધના કીજે, વ્રત નિયમ આખડી-ગુરુ મુખ
અધિકી લીજે; દોય ભેદે પૂજા-દાન પંચ પ્રકાર, કર પડિક્ક-
મણાં ધર-શિયલ અખંડિત ધાર ૨ જે ત્રિકરણ શુદ્ધે
આરાધે નવવાર, ભવ સાત આઠ નવ-શેષ તાસ સંસાર;
સહુ સૂત્ર શિરોમણિ કલ્પસૂત્ર સુખકાર, તે શ્રવણ સુણીને-
સફળ કરો અવતાર ૩ સહુ ચૈત્ય જુહારી-ખમત ખામણા
કીજે, કરી સાહમિવચ્છલ કુમતિદ્વાર પટ દીજે; અટ્ઠાઈ
મહોત્સવ-ચિદાનંદ ચિત્ત લાઈ ઈમ કરતાં સંઘને શાસન
દેવ સહાઈ ૪

૩

સત્તરભેદી જિનપૂજા રચીને સ્નાત્રમહોત્સવ કીજેજી
ઢોલ દદામા ભેરી નફેરી ઝલ્લરી નાદ સુણીજેજી, વીર જિન
આગળ ભાવના ભાવી-માનવભવ ફલ લીજેજી પર્વ પજુ
સણ પૂરવ પુણ્યે-આવ્યાં એમ જાણીજેજી ૧ માસ પાસ
વળી દશમ દુવાલસ-ચત્તારિ અટ્ઠ કીજેજી ઉપર વળી દશ
દોય કરીને-જિન ચોવીશે પૂજીજેજી વડા કલ્પનો છઠ્ઠ કરીને
વીર વખાણ સુણીજેજી, પડવેને દિન જન્મમહોત્સવ ધવલ
મંગળ વરતીજેજી ૨ આઠ દિવસ લગે અમર પળાવી અઠ્ઠ
મનો તપ કીજેજી નાગકેતુની પરે કેવળ લહીને-મુક્તિ
જાવે રહીએજી, તેલાધર દિન ત્રણ કલ્પધર અનુસરજે

[illegible] મનોરથ પૂરે દેવી સિદ્ધાઈજી. ૪

શ્રી શાશ્વતજિનની સ્તુતિ.

ઋષભ ચંદ્રાનન વંદન કીજે, વારિષેણ દુઃખ વારેજી, વર્ધમાન જિનવર વળી પ્રણમો, શાશ્વતા નામ એ ચારેજી; ભરતાદિક ક્ષેત્રે મળી હોવે, ચાર નામ ચિત્ત ધારેજી; તિણે ચારે એ શાશ્વતા જિનવર, નમિયે નિત્ય સવારેજી. ૧ ઉર્ધ્વ અધો તીરછીલોકે થઈ, કોડી પન્નરસે જાણોજી, ઉપર કોડી બેતાલીશ પ્રણમો અડવન લાખ મન આણોજી, છત્રીસ સહસ એંશી તે ઉપરે, બિંબતણો પરમાણોજી, અસંખ્યાત વ્યંતર જ્યોતિષીમાં પ્રણમું તે સુવિહાણોજી. ૨ રાયપસેણી જીવાભિગમેં ભગવતી સૂત્રે ભાખીજી, જંબૂદીપ પન્નત્તિ ઠાણાંગે વિવરીને ઘણું દાખીજી, વલી અશાશ્વતી જ્ઞાતાકલ્પે વ્યવહાર પ્રમુખે આખીજી, તે જિનપ્રતિમા લોપે પાપી, જિહાં બહુ સૂત્ર છે સાખીજી. ૩ એ જિનપૂજાથી આરાધક ઇશાનઇન્દ્ર કહાયાજી; તેમ સૂરિયાભ પ્રમુખ બહુ સુરવર, દેવીતણા સમુદાયાજી; નંદીશ્વર અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ, કરે અતિ હર્ષ ભરાયાજી, જિન ઉત્તમ કલ્યાણક દિવસે પદ્મવિજય નમે પાયાજી ૧

શ્રી ચૈત્યવન્દનની સ્તુતિ.

ત્રણ નિસીહિ ત્રણ પ્રદક્ષિણા, ત્રણ પ્રણામ કરીજેજી, ત્રણ પ્રકારી પૂજા કરીને અવસ્થા ત્રણ ભાવીજેજી; ત્રણ દિશિ

વચ્ચે જિન જુઓ, ભૂમિકા ત્રણ પૂજીજેજી, આલંબન ત્રણ મુદ્રા ત્રણ પ્રણિધાન, ચૈત્યવંદન તેમ કીજેજી ૧ પહેલે ભાવ જિન દ્રવ્ય જિન બીજે, ત્રીજે એક ચૈત્ય ધારોજી, ચોથે નામ જિન પાંચમે સવ, લોક ચૈત્ય જુહારોજી, વિહરમાન છઠ્ઠે જિન વંદો, સાતમે નાણ નિહાળોજી, સિદ્ધ મહાવીર જિન ઉજ્જિંત અષ્ટાપદ, શાસનસુર સંભાળોજી ૨ શક્રસ્તવમાં દોય અધિકાર, અરિહંત ચેઈયાણં તીજેજી, નામસ્તવમાં દોય પ્રકાર, શ્રુતસ્તવ દોય લીજેજી, સિદ્ધસ્તવમાં પાંચ પ્રકાર એ બારે અધિકારોજી, નિર્યુક્તિએ સરૂપ ભાખ્યો, ભાષ્યમાંહે વિસ્તારોજી ૩ તંબોલ પાન ભોજન ઉપાનહ મૈથુન એક ચિત્ત ધારોજી થુંક સલેખમ વડી લઘુનીતિ જુગટે રમવું વારોજી, એ દશે આશાતના મોટી વર્જી જિન ઘર હારોજી, ક્ષમાવિજય જિન એણીપરે જંપે, શાસન સૂરી સંભારોજી ૪

૩

સોવનવાટી કુંકુમે છાંઈ, છાબ ભરી હું લાવુંજી કુંકમ લાવું ને હાર ગુંથાવું, પ્રભુ કહે તો હાવુંજી ઉપવાસ કરું તો ભૂખજ લાગે, ઉનું પાણી નવિ ભાવેજી આંબેલ કરું તો લુખું ન ભાવે નીવીએ ઝોલા આવેજી ૧ એકાસણું કરું તો ભૂખે ન રહી શકું ખુબે ખાઉં ત્રણ ટંકજી [illegible] કરું તો બેસી ન શકું નિદ્રા કરું ખારી [illegible] કરું તો બેઠી જ થાઉં [illegible] હાથ જ ધ્રુજે [illegible] ૨ [illegible]

[illegible]

કર્યા તે. તેણું તે [illegible] આવ્યુંજી, તેણું તે [illegible] [illegible] [illegible] મોક્ષમાર્ગ હું [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ? [illegible] [illegible] શીખ્યુંજી ? [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] રહું શું સાથે આવેજી ? [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ભારા સારેજી, શાસનદેવી [illegible] [illegible]. ધ્યાવો [illegible] ધ્યાનજી, [illegible] જિનજીને પૂજે, સમકિતને અજવાળોજી. ૪

શ્રી નવકારની સ્તુતિ

(રા. શ્રી શત્રુંજય તીરથ સાર)

સમરો ભવિયણ શ્રી નવકાર, જેહનો મહિમા અગમ અપાર, કહેતાં નાવે પાર; ચઉદ પૂરવનો એહ છે સાર, ગણિપિટકનો જેહ ઉદ્ધાર, જપતાં જય જયકાર; અક્ષર અડસઠ એહના જાણો, સંપદા આઠથી જે પરમાણો, નવપદ શાશ્વત ઠાણો; હૃદય કમલમાં અક્ષર સ્થાપી, ઉજ્જવલ ધ્યાન કરે ×અણુવાણી, વાધે જસ જગ વ્યાપી. ૧ મારગ–દેશક શ્રી અરિહંત, અવિનાશી શ્રી સિદ્ધ ભગવંત, આચારજ ત્રીજે ગુણવંત, વિનયશીલ થિરસૂત્ર–સજ્ઝાયા, ચોથે પદ નમો શ્રી ઉવજ્ઝાયા, સહાય કરે મુનિરાયા; બાર ને આઠ વળી છત્રીશ સાર, પચવીશ સત્તાવીશ ગુણ ધાર, અષ્ટોત્તરશત નિરધાર; ઉજ્જ્વલ અરુણ પીત નીલ વખાણો, શ્યામ વર્ણ ક્રમ ધ્યાન એ જાણો, સવિ જિનવર સુપ્રમાણો. ૨ શ્વેત સુગંધી પુષ્પને લઇએ, શુચિ શ્રદ્ધાલુ એકભોજી* થઇએ, સ્નાત્ર

× મૌની * એક વખત ભોજન કરનાર.

મહોત્સવ કરીએ; પાંચ હજાર મંત્ર દિન-પ્રતિ નણીએ, વીસ દિવસે એક લાખને જપીએ, તીર્થંકર પદ વરીએ, પંચ મંગલ મહાનિશીથે કહીએ, મહાશ્રુતસ્કંધ ઊમા સુણીએ, તન મન અધિક ઉલ્લસીએ, જીવને જીવથી તમે અધિકાર, આગમમાંહી છે સુખકાર, સાંભળજો નરનાર એ કાષ્ટમાં બળતો નાગ અનાથ, નવકારશ્રવણે થયો સનાથ, ધરણીધર શિર પાથ, પુરૂષાદાણી પારસનાથ, તાસ સેવક પદ્માવતી સાથ સાધક વિઘ્ન પ્રમાથ, અડસઠ અક્ષર ને એક હજાર, પ્રત્યેક અક્ષરમાં નિરધાર વિદ્યા દિવસે ઓંકાર; ઉદય પંડિત કવિ આપદા કાપે, વળી અવિચળ સંપદા આપે, અજરામર પદ સ્થાપે. ૪

૨

સો ક્રોડ સાધુ સો ક્રોડ સાધવી જાણ, એણે પરિવારે, સીમંધર ભગવાન; દશલાખ કહ્યા કેવલી પ્રભુજીનો પરિવાર, વાચક જસ વદે નિત્ય નિત્ય વાર હજાર ૧

શ્રી જિનવાણીની સ્તુતિ

અનંત અનંત નાણી જસ મહિમા વખાણી સુર નર તિરિ પ્રાણી, સાંભળે જાસ વાણી એક વચન સમજાણી જેહ સ્યાદ્વાદ જાણી, તરી તે ગુણખાણી પામિયા સિદ્ધિ રાણી ૧

શ્રી ભીડભંજન પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ

ભીડભંજન પાસ પ્રભુ સમરો અરિહંત અનંત ગુણ ભરો; જિનરાજ મ અમૃતપાન કરો ર જજે ઇદ્ર કવિ દિવ્ય કરો. ૧

શ્રી ગીરનારજીની સ્તુતિ.

[illegible] ૧

[illegible] નેમી જિણંદ, [illegible] સિદ્ધાંતની રચના ગણધર કરે [illegible]

દુરિતભયનિવારં, મોહવિધ્વંસકારં, ગુણવંતમવિકારં, પ્રાપ્તસિદ્ધિરુદારં; જિનવરનતકારં, કર્મસંક્લેશહારં, ભવજલનિધિતારં, નૌમિ નેમિકુમારં. ૧

શ્રેયઃશ્રિયાં મંગલકેલિસદ્મ, શ્રીયુક્તચિંતામણિ-પાર્શ્વનાથઃ દુર્વારસંસારભયાચ્ચ રક્ષ, મોક્ષસ્ય માર્ગે વરસાર્થવાહ! ૧

શ્રી પુન્ય-પ્રકાશનનું સ્તવન

દુહા

સકળ સિદ્ધિદાયક સદા, ચોવીસે જિનરાય, સહગુરુ સ્વામિની સરસતી, પ્રેમે પ્રણમું પાય ૧ ત્રિભુવનપતિ ત્રિશલા તણો, નંદન ગુણ ગંભીર, શાસન-નાયક જગ જયો વર્દ્ધમાન વડવીર ૨ એક દિન વીર-જિણંદને, ચરણે કરી પ્રણામ, ભવિક જીવના હિત ભણી, પૂછે ગૌતમ સ્વામ ૩ મુક્તિ માર્ગ આરાધિએ, કહો કિણ પરે અરિહંત; સુધા સરસ તવ વચનરસ, ભાખે શ્રી ભગવંત ૪ [૧]અતિચાર આલોઇએ [૨]વ્રત ધરીએ ગુરુ શાખ; [૩]જીવ ખમાવો સયલ જે યોનિ ચોરાશી લાખ ૫ [૪]વિધિશું વળી વોસિરાવીયે પાપસ્થાન અઢાર, [૫]ચાર શરણ નિત્ય અનુસરો, [૬]નિંદો દુરિત આચાર ૬ [૭]શુભ કરણી અનુમોદીએ, [૮]ભાવ ભલો મન આણ, [૯]અણસણ અવસર આદરી, [૧૦]નવપદ જપો સુજાણ ૭ શુભ ગતિ આરાધન તણા, એ છે દશ અધિકાર, ચિત્ત આણીને આદરો, જેમ પામો ભવપાર ૮

ઢાળ-પહેલી

જ્ઞાન દરિસણ ચારિત્ર તપ વીરજ, એ પાંચે આચાર;
એહ તણા ઇહ ભવ પરભવના આલોઇએ અતિચાર રે પ્રાણી!

જ્ઞા

નિજ શકતે, ધર્મે મન વચ કાયા વીરજ, નવિ ફોરવીયું ભગતે રે. પ્રા૦ ચા૦ ૧૨ તપ વીરજ આચારજ એણીપરે, વિવિધ વિરાધ્યા જેહ, આ ભવ પરભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડ તેહ રે પ્રા૦ ચા૦ ૧૩ વળિય વિશેષે ચારિત્ર કેરાં અતિચાર આલોઇએ, વીર જિણેસર વયણ સુણીને, પાપ મેલ વવિ ધોઇએ રે. પ્રા૦ ચા૦ ૧૪

ઢાળ-બીજી

પૃથ્વી પાણી તેઉ, વાઉ વનસ્પતિ, એ પાંચે થાવર કહ્યા એ, કરી કરસણ આરંભ, ખેત્ર જે ખેડીયાં કૂવા તળાવ ખણાવીયા એ ૧ ઘર આરંભ અનેક ટાંકા ભોંયરાં મેડી માળ ચણાવીયા એ લીંપણ ગુંપણ કાજ, એણીપરે પરપરે; પૃથ્વીકાય વિરાધીએ એ ૨ ધોયણ નાહણ પાણી ઝીલણ અપકાય; છોતિ ધોતિ કરી દુહવ્યા એ, ભાઠીગર કુંભાર લોહ સોવનગરા ભાડભુંજા લીહાલાગરા એ. ૩ તાપણ શેકણ કાજ, વસ્ત્ર નિખારણ, રંગણ રાંધણ રસવતી એ, એણી પેરે કર્માદાન, પરે પરે કેળવી, તેઉ વાઉ વિરાધીઆ એ. ૪ વાડી વન આરામ, વાવી વનસ્પતિ, પાન ફૂલ ફળ ચુંટીયાં એ; પોંક પાપડી શાક, શેક્યા સુકવ્યા, છેદ્યા છુંદ્યા આથીયાં એ ૫ અળશી ને એરંડા, ઘાણી ઘાલીને ઘણા તિલાદિક પીલીયાં એ, ઘાલી કોલુ માંહે, પીલી શેલડી, કંદમૂળ ફળ વેચીયાં એ ૬ એમ એકેંદ્રિ જીવ, હણ્યા હણાવીયા, હણતાં જે અનુમોદીયા એ, આ ભવ પરભવ જેહ વળીય ભવોભવે, તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડ એ. ૭ કૃમિ સરમીઆ કીડા, ગાડર ગંડોલા, ઇયળ પૂરા ને અલસીયાં એ,

[illegible]

... એ. ૧૧. એમ ચૌરિંદ્રિય જીવ, જે મેં દુહવ્યા, તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ, જળમાં નાંખી જાળ, જળચર દુહવ્યા, [illegible] એ. ૧૨ પીડયાં પંખી જીવ પાડી પાસમાં, પોપટ ઘાલ્યા પાંજરે એ; એમ પંચેન્દ્રિય જીવ, જે મેં દુહવ્યા, તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ. ૧૩.

ઢાળ—ત્રીજી

ક્રોધ લોભ ભય હાસ્યથીજી, બોલ્યાં વચન અસત્ય; કુડ કરી ધન પારકાંજી, લીધાં જેહ અદત્ત રે. જિનજી! મિચ્છામિ દુક્કડં આજ, તુમ સાખે મહારાજ રે-જિનજી, દેઈ સારું કાજ રે-જિનજી, મિચ્છામિ દુક્કડં આજ. ૧ દેવ મનુષ્ય તિર્યંચનાજી, મૈથુન સેવ્યાં જેહ; વિષયારસ લંપટ પણેજી, ઘણું વિડંબ્યો દેહ રે. જિનજી૦ ૨ પરિગ્રહની મમતા કરી જી, ભવે ભવે મેલી આથ; જે જિહાં તે તિહાં રહીજી, કોઈ ન આવી સાથ રે. જિનજી૦ ૩ રયણીભોજન જે કર્યાંજી, કીધાં ભક્ષ અભક્ષ; રસના રસની લાલચેજી, પાપ કર્યાં પ્રત્યક્ષ રે. જિનજી૦ ૪ વ્રત લેઈ વિસારીયાંજી, વળી ભાંગ્યાં પચ્ચક્ખ-

ખાણ, કપટહેતુ કિરિયા કરીજી, કીધા આપ વખાણ રે જિન૦ ૫ ત્રણ ઢાલ આઠે દુહેજી, આલોયા અતિચાર; શિવગતિ આરાધન તણોજી, એ પહેલો અધિકાર રે જિન૦ ૬

ઢાળ–ચોથી

પંચ મહાવ્રત આદરો–સાહેલડી રે, અથવા લ્યો વ્રત બાર તો; યથાશક્તિ વ્રત આદરી સાહેલડી રે, પાળો નિરતિચાર તો ૧ વ્રત લીધાં સંભારીએ–સા૦, હૈડે ધરીય વિચાર તો, શિવગતિ આરાધન તણો–સા૦, એ બીજો અધિકાર તો ૨ જીવ સવે ખમાવીએ–સા૦, યોની ચોરાશી લાખ તો; મન શુદ્ધે કરી ખામણા–સા૦, કોઈશું રોષ ન રાખ તો ૩ સર્વ મિત્ર કરી ચિંતવો–સા૦, કોઈ ન જાણો શત્રુ તો; રાગદ્વેષ એમ પરિહરો સા૦, કીજે જન્મ પવિત્ર તો ૪ સાહમ્મી સંઘ ખમાવીએ સા૦, જે ઉપની અપ્રીત તો; સજ્જન કુટુંબ કરી ખામણા–સા૦ એ જિનશાસન રીત તો ૫ ખમીયે ને ખમાવીએ સા૦, એહિજ ધર્મનો સાર તો શિવગતિ આરાધન તણો સા૦, એ ત્રીજો અધિકાર તો ૬ મૃષાવાદ હિંસા ચોરી–સા૦ ધન મૂર્છા મૈથુન તો, ક્રોધ માન માયા તૃષ્ણા–સા૦, પ્રેમ દ્વેષ પૈશુન્ય તો ૭ નિંદા કલહ ન કીજીએ–સા૦, કૂડા ન દીજે આળ તો, રતિ અરતિ મિથ્યા તજો સા૦, માયા મોસ જંજાળ તો ૮ ત્રિવિધ ત્રિવિધ વોસરાવીએ–સા૦, પાપસ્થાન અઢાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો–સા૦ એ ચોથો અધિકાર તો ૯

• • •

[illegible]

[illegible]

આત્મસાખે તે નિંદીએ એ, પડિક્કમીએ ગુરુ સાખ તો. ૪ મિથ્યામત વરતાવિયા એ, જે ભાખ્યાં ઉત્સૂત્ર તો; કુમતિ કદાગ્રહને વશે એ, જે ઉત્થાપ્યાં સૂત્ર તો. ૫ ઘડ્યાં ઘડાવ્યાં જે ઘણાં એ, ઘરંટી હળ હથિયાર તો; ભવ ભવ મેલી મૂકીયાં એ કરતાં જીવ સંહાર તો. ૬ પાપ કરીને પોષીઓ એ જનમ જનમ પરિવાર તો; જનમાંતર પહોંચ્યાં પછી એ, કોઈએ ન કીધી સાર તો. ૭ આ ભવ પરભવ જે કર્યાં એ, એમ અધિકરણ અનેક તો; ત્રિવિધ ત્રિવિધે વોસરાવીએ એ, આણી હૃદય વિવેક તો. ૮ દુષ્કૃત નિંદા એમ કરી એ, પાપ કરો પરિહાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો એ, એ છઠ્ઠો અધિકાર તો. ૯

ઢાળ-છઠ્ઠી

ધન ધન તે દિન માહરો, જીહાં કીધો ધર્મ; દાન શીયળ તપ ભાવથી, ટાળ્યાં દુષ્કૃત કર્મ. ધન૦ ૧ શેત્રુંજાદિક તીર્થની જે કીધી જાત્ર, જુગતે જિનવર પૂજિયા, વળી પોષ્યાં પાત્ર. ધન૦ ૨ પુસ્તક ×જ્ઞાન લખાવીયાં, ✻જિણહર ÷જિનચૈત્ય,

---

× જિનાગમ. ✻ જિનમંદિર. ÷ જિનપ્રતિમા.

સંઘ ચતુર્વિધ સાચવ્યાં, એ સાતે ક્ષેત્ર. ધન૦ ૩ પડિ
મણું સુપરે કર્યાં અનુકંપાદાન, સાધુ સૂરિ ઉવજ્ઝાયને દીધાં
બહુમાન ધન૦ ૪ ધમ કામ અનુમોદિએ, એમ વારોવાર;
શિવગતિ આરાધન તણો, એ સાતમો અધિકાર ધન૦ ૫
ભાવ ભલો મન આણિએ, ચિત્ત આણી ઠામ; સમતાભાવે
ભાવીએ, એ આતમરામ ધન૦ ૬ સુખ દુઃખ કારણ જીવને
કોઈ અવર ન હોય; કર્મ આપ જે આચર્યાં, ભોગવીએ
સોય ધન૦ ૭ સમતા વિણ જે અનુસરે, પ્રાણી પુણ્યનાં
કામ, છાર ઉપર તે લીપણું, ઝાંખર ચિત્રામ ધન૦ ૮ ભાવ
ભલી પરે ભાવીએ, એ ધમનો સાર; શિવગતિ આરાધન
તણો, એ આઠમો અધિકાર. ધન૦ ૯

ઢાળ-સાતમી

હવે અવસર જાણી, કરી સંલેખન સાર, અણસણ આદ-
રિયે પચ્ચક્ખી ચારે આહાર; લલુતા સવિ મૂકી છાંડી
મમતા અંગ; એ આતમ ખેલે સમતા જ્ઞાન તરંગ. ૧ ગતિ
ચારે કીધા, આહાર અનંત નિઃશંક, પણ તૃપ્તિ ન પામ્યો
જીવ લાલચીયો રંક; દુલહો એ વળી વળી, અણસણનો
પરિણામ, એહથી પામીજે, શિવપદ સુરપદ ઠામ. ૨ ધન
ધન્નો શાલિભદ્ર ખંધક મેઘકુમાર, અણસણ આરાધી પામ્યા
ભવનો પાર, શિવમંદિર જાશે કરી એક અવતાર, આરાધન
કેરો, એ નવમો અધિકાર ૩ દશમે અધિકારે, મહામંત્ર
નવકાર; મનથી નવિ મૂકો શિવસુખ ફલ સહકાર એહ

[illegible]

[illegible] ઘણાનાં સિદ્ધ ૭ એ દશ અધિકારે, વીર જિણેસર ભાખ્યો; આરાધન કેરો વિધિ, જેણે ચિત્તમાંહી રાખ્યો, તેણે પાપ પખાળી ભવભય દૂરે નાંખ્યો, જિન વિનય કરંતાં, સુમતિ અમૃત રસ ચાખ્યો. ૮

ઢાલ-આઠમી

(નમો ભવિ ભાવશું. એ દેશી)

સિદ્ધારથ રાય કુલ-તિલો એ, ત્રિશલા માત મલ્હાર તો; અવનીતલે તમે અવતર્યા એ, કરવા અમ ઉપકાર. જયો જિન વીરજી એ. ૧ મેં અપરાધ કર્યા ઘણાંએ, કહેતાં ન લહું પાર તો, તુમ ચરણે આવ્યાં ભણી એ, જો તારે તો તાર. જયો૦ ૨ આશ કરીને આવીયો મે, તુમ ચરણે મહારાજ તો; આવ્યાંને ઉવેખશો એ, તો કેમ રહેજે રાજ ! જયો૦ ૩ કરમ અલુંજણ આકરાં એ, જન્મ-મરણ જંજાળ તો; હું છું એહથી ઉભગ્યો એ, છોડાવ દેવ ! દયાલ ! જયો૦ ૪

આજ મનોરથ મુજ ફળ્યા એ, નાઠાં દુખ દંદોલ તો, તુઠયો જિન ચોવીસમો એ, પ્રગટ્યા પુન્ય કલ્લોલ જયો૦
ભવે ભવ વિનય તુમારડો એ, ભાવ ભક્તિ તુમ પાય તો, દેવ! દયા કરી દીજીએ એ, બોધિબીજ સુપસાય. જયો૦ ૬

કળશ

ઇહ તરણ તારણ સુગતિ કારણ, દુઃખ નિવારણ જગ જયો; શ્રી વીર-જિનવર ચરણ થુણતાં, અધિક મન ઉલટ થયો ૧ શ્રી વિજયદેવસૂરિંદ-પટધર, તીરથ જંગમ એણી જગે; તપગચ્છપતિ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ, સૂરિ તેજે ઝગમગે. ૨ શ્રી હીરવિજયસૂરિશિષ્ય વાચક કીર્તિવિજય સુરગુરુ સમો; તસ શિષ્ય વાચક-વિનયવિજયે, થુણ્યો જિન ચોવીસમો. ૩ સયસત્તર સંવત ઓગણત્રીશે, રહી રાંદેર ચોમાસ એ વિજય દશમી વિજય કારણ કીયો ગુણ અભ્યાસ એ. ૪ નરભવ આરાધન સિદ્ધિસાધન, સુકૃત લીલવિલાસ એ નિર્જરા હેતે સ્તવન રચિયું, નામે પુન્યપ્રકાશ એ ૫

પદ્માવતી-આરાધના

હવે રાણી પદ્માવતી, જીવરાશિ ખમાવે જાણપણું જુગતે ભલું, ઈણ વેળા આવે. ૧ તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં અરિહંતની સાખ, જે મેં જીવ વિરાધીયા ચોરાશી લાખ તે મુજ૦ ૨ સાત લાખ પૃથ્વી તણા સાતે અપકાય, સાત લાખ તેઉકાયના સાતે વળી વાય. તે મુજ૦ ૩ દશ પ્રત્યેક વનસ્પતિ, ચઉદહ સાધાર, બિતિ ચઉરિંદ્રિ જીવના બે બે લાખ વિચાર તે મુજ૦ ૪ દેવતા તિર્યંચ નારકી ચાર ચાર

[illegible] તે [illegible] [illegible] તે મુજ૦ ૬ [illegible] [illegible] તે મુજ૦ ૭ [illegible] [illegible] તે મુજ૦ ૮ [illegible] તે મુજ૦ ૯ [illegible] કુગુરુ કુદેવ કુધર્મનો, ભલો આણ્યો ભરોસો. તે મુજ૦ ૧૦ ખાટકીને ભવે મેં કીધા, જીવ નાનાવિધ ઘાત; ચીડીમાર ભવે ચરકલાં, માર્યાં દિન રાત. તે મુજ૦ ૧૧ કાજી મુલ્લાને ભવે, પઢી મંત્ર કઠોર; જીવ અનેક ઝબ્બે કીયાં, કીધાં પાપ અઘોર. તે મુજ૦ ૧૨ માછીને ભવે માછલાં, ઝાલ્યાં જળવાસ; ધીવર ભીલ કોળી ભવે, મૃગ પાડ્યાં પાસ. તે મુજ૦ ૧૩ કોટવાળને ભવે મેં કીયા, આકરા કર દંડ; બંદીવાન મરાવિયા, કોરડા છડી દંડ. તે મુજ૦ ૧૪ પરમાધામીને ભવે, દીધાં નારકી દુઃખ; છેદન ભેદન વેદના, તાડન અતિ તિક્ષ્ણ. તે મુજ૦ ૧૫ કુંભારને ભવે મેં કીયા, નીભાડ પચાવ્યા; તેલી ભવે તિલ પીલિયા, પાપે પિંડ ભરાવ્યા. તે મુજ૦ ૧૬ હાલી ભવે હળ ખેડિયાં, ફાડ્યાં પૃથ્વી પેટ; સૂડ નિદાન ઘણાં કિયાં, દીધાં બળદ ચપેટ. તે૦ મુજ૦ ૧૭ માળીને ભવે રોપિયાં, નાનાવિધ વૃક્ષ; મૂળ પત્ર ફળ ફૂલનાં, લાગ્યાં પાપ તે લક્ષ. તે મુજ૦ ૧૮ અધોવાઇઆને ભવે, ભર્યા અધિક ભાર; પોઠી પૂંઠે કીડા

પડયા, દયા નાણી લગાર તે મુજ૦ ૧૯ છીપાને ભવે છેતર્યા, દીધા રંગણ પાસ, અગ્નિ આરંભ કીધા ઘણા, ધાતુવાદ અભ્યાસ તે મુજ૦ ૨૦ શૂરપણે, ઝુઝતા રણ માંહી માણસવૃંદ, મદિરા માંસ માખણ ભખ્યા, ખાધા મૂળ ને કંદ તે મુજ૦ ૨૧ ખાણ ખણાવી ધાતુની, પાણી ઉલેચ્યાં, આરંભ કીધાં અતિ ઘણાં, પોતે પાપ જ સંચ્યાં તે મુજ૦ ૨૨ કર્મે અંગાર કીધા વળી, ઘરમેં દવ દીધા; સમ ખાધા વીતરાગના, કૂડા કોશજ કીધાં તે મુજ૦ ૨૩ બિલ્લી ભવે ઉંદર લીધા, ગીરોલી હત્યારી, મૂઢ ગમાર તણે ભવે, મેં જૂ લીખ મારી, તે મુજ૦ ૨૪ ભાડભુંજા તણે ભવે, એકેંદ્રિય જીવ; જવારી ચણા ગહું શેકીયા, પાડતા રીવ તે મુજ૦ ૨૫ ખાંડણ પીસણ ગારના, આરંભ અનેક, રાંધણ ટંધણ અગ્નિના, કીધા પાપ ઉદ્રેક તે મુજ૦ ૨૬ વિકથા ચાર કીધી વળી સેવ્યા પાંચ પ્રમાદ; ઈષ્ટ વિયોગ પાડ્યા ઘણા, કીધા રૂદન વિખવાદ તે મુજ૦ ૨૭ સાધુ અને શ્રાવક તણા, વ્રત લેઈને ભાંગ્યાં, મૂળ અને ઉત્તર તણાં, મુજ દૂષણ લાગ્યાં તે મુજ૦ ૨૮ સાપ વીંછી સિંહ ચીતરા, શકરા ને સમળી, હિંસક જીવ તણે ભવે, હિંસા કીધી સબળી તે મુજ૦ ૨૯ સૂવાવડી દૂષણ ઘણાં, વળી ગર્ભ ગળાવ્યા; જીવાણી ઢોળ્યાં ઘણાં, શીળ વ્રત ભંજાવ્યાં તે મુજ૦ ૩૦ ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધાં દેહ સંબંધ; ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વોસિરું તિણશું પ્રતિબંધ તે મુજ૦ ૩૧ ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધા પરિગ્રહ સંબંધ; ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વોસિરું તિણશું પ્રતિબંધ તે મુજ૦ ૩૨ ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધાં કુટુંબ સંબંધ

શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ.

: ભાસ :

વીર જિણેસર ચરણકમલ, કમલાકયવાસો; પણમવિ પભ- ણિસું સામિ-સાલ, ગોયમગુરુ રાસો; મણ તણુ વયણ એકંત કરી, નિસુણો ભો ભવિયા!; જિમ નિવસે તુમ્હ દેહ ગેહ, ગુણગણ ગહગહીયા. ૧ જંબૂદીવ સિરિ ભરહખિત્ત, ખોણી તલમંડણ, મગધ દેસ સેણિય-નરેસ; રિઉ દલ બલ ખંડણ; ધણુવર ગુબ્બર ગામ નામ, જિહાં ગુણગણ સજ્જા; વિપ્ર વસે વસુભૂઈ તત્થ, જસુ પુહવી ભજ્જા. ૨ તાણ પુત્ત સિરિઇંદભૂઈ, ભૂવલય પસિદ્ધો, ચઉદહ વિજ્જા વિવિહ રૂવ, નારી રસ વિદ્ધો. વિનય વિવેક વિચાર સાર, ગુણ ગણહ મનોહાર; સાત હાથ સુપ્રમાણ દેહ, રૂપે રંભા વાર. ૩ નયણ વયણ કર ચરણ, જિણવિ પંકજ જળે પાડિય; તેજે તારા ચંદ સૂર, આકાશ ભમાડિય; રૂવે મયણ અનંગ કરવિ, મેલ્હિઓ નિરધાડિય; ધીરમે મેરુ ગંભીર સિંધુ, ચંગમચયચાડિય. ૪ પેખવિ નિરુવમ રૂવ જાસ, જણ જંપે કિંચિય, એકાકી કલિ ભીત ઈત્થ, ગુણ મેહલ્યા સંચિય; અહવા નિશ્ચે પુવ્વ જમ્મ, જિણવર ઈણ અંચિય; રંભા પઉમા ગૌરી ગંગ રતિ હા! વિધિ વંચિય. ૫ નહિ બુધ નહિ ગુરુ કવિ ન કોઈ, જસુ આગલ રહિઓ; પંચસયા ગુણપાત્ર છાત્ર, હીંડે પરવરિઓ; નિરંતર યજ્ઞ કર્મ, મિથ્યામતિ મોહિય; ઈણ છલ હોશે ...ાણ, દંસણહ વિસોહિય. ૬

વાસ્તુ-૯૬

જબૂદીવઇ, જબૂદીવઇ ભરહવાસનિ, ઓત્રીનવમ [illegible]
મગધ દેસ, સેણિય નરેસર; વર ગુબ્બર ગામ તિહાં, વિપ્ર
વસે વસુભૂઇ સુંદર; તસુ ભજ્જા પુહવી સયલ ગુણગણ [illegible]
નિહાણ; તાણ પુત્ત વિજ્જાનિહાઓ, ગોયમ અતિહિ [illegible] ૭

ભાષા

ચરમ જિણેસર કેવલનાણી, ચઉવિહ સંઘ પઇટ્ઠા જાણી,
પાવાપુરી સામી સંપત્તો, ચઉવિહ દેવનિકાયે જુત્તો ૮ દેવ
સમવસરણ તિહાં કીજે જિણ દીઠે મિથ્યામતિ [illegible] જિણ
વર-ગુરુ સિંહાસણ બઇઠા, તતખિણ મોહ દિગંતે [illegible]
ક્રોધ માન માયા મદ પૂરા, જાયે નાઠા જિમ દિન ચોરા
દેવદુંદુહિ આકાશે વાજે, ધમ્મ નરેસર [illegible] ૧૦
કુસુમવૃષ્ટિ વિરચે તિહાં દેવા, ચોસઠ ઇંદ્ર [illegible]
ચામર છત્ર શિરોવરિ સોહે રૂપહિ જિણવર [illegible] ૧૧
ઉવસમ રસભર ભરી વરસતા, જોજન વાણી વખાણ કરંતા,
જાણવિ વદ્ધમાણજિણપાયા સુર નર કિંનર [illegible] ૧૨
કાંતિસમૂહે ઝલઝલકંતા, ગયણ વિમાને રણરણકંતા; પેખવિ
[illegible] મન ચિંતે સુર આવે અમ્હ યજ્ઞ હોવંતે. ૧૩ [illegible]
[illegible] જિમ તે વહતા ગહગહતા [illegible], [illegible]
અભિમાને ગોયમ [illegible] [illegible] ૧૪
[illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] ૧૫

વસ્તુ-છંદ

વીર જિણેસર વીર-જિણેસર નાણુસંપન્ન, પાવાપુરી સુર મહિય પત્ત નાહ સંસારતારણ, તિહિં દેવેહિં નિમ્મવિય, સમોસરણ બહુ સુખ કારણ. જિણવર જગ ઉજ્જોય કરે; તેજે કરી દિનકર, સિંહાસણે સામિય ઠવ્યો, હુઓ સુજય જયકાર. ૬

ભાષા

તવ ચડિયો ઘણ-માનગજે, ઇંદભૂઈ ભૂદેવ તો; હુંકારો કરી સંચરિયો, કવણસુ જિણવર દેવ તો. જોજનભૂમિ સમોસરણ, પેખવી પ્રથમારંભ તો. દહ દિસિ દેખે વિબુધવધૂ, આવંતી સુરરંભ તો. ૧૭ મણિમય તોરણ દંડ ધજા, કોશીસે નવઘાટ તો, વૈરવિવર્જિત જંતુગણ, પ્રાતિહારજ આઠ તો; સુર નર કિન્નર અસુરવર, ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી રાય તો, ચિત્ત ચમક્કિય ચિંતવે એ, સેવંતા પ્રભુ પાય તો. ૧૮ સહસકિરણ સમ વીરજિણ, પેખવી રૂપ વિશાળ તો; એહ અસંભવ સંભવે એ, સાચો એ ઇન્દ્રજાળ તો; તો બોલાવે ત્રિજગગુરુ, ઇંદભૂઈ નામેણ તો, શ્રીમુખ સંશય સામી સવે, ફેડે વેદપએણ તો. ૧૯ માન મેલ્હી મદ ઠેલી કરી, ભગતે નામે સીસ તો, પંચસયાશું વ્રત લીયો એ, ગોયમ પહિલો સીસ તો. બંધવ સંજમ સુણવિ કરી, અગનિભૂઇ આવેઇ તો; નામ લેઇ આભાસ કરે, તે પણ પ્રતિબોધેય તો. ૨૦ ઇણિ અનુક્રમે ગણહર રયણ, થાપ્યા વીરે અગીઆર તો, તવ ઉપદેશે ભુવનગુરુ, સંજમશું વ્રત બાર તો; બિહું ઉપવાસે પારણું એ, આપણુપે વિહરંત તો, ગોયમ સંજમ જગ સયલ, જય જયકાર કરંત તો. ૨૧

વસ્તુ ૭૬

ઈંદભૂઈ ઈંદભૂઈ, ચઢિય બહુમાન, હુંકારો કરી સંચરિયો, સમવસરણ પુહતો તુરંત, ઈહ સંસા સામિ સવે, ચરમનાહ ફેડે ફુરંત, બોધિબીજ સંજાય મને, ગોયમ ભવહ વિરત્ત, દિક્ખ લેઈ સિક્ખા સહિય, ગણહરપય સંપત્ત. ૨૨

ભાષા

આજ હુઓ સુવિહાણ, આજ પચેલિમ પુણ્ય ભરો; દીઠા ગોયમસામી, જો નિય-નયણે અમિય ભરો. સિરિ ગોયમ ગણહાર, પંચ સયા મુનિ પરિવરિય, ભૂમિય કરીય વિહાર, ભવિયણ જન પડિબોહ કરે, સમવસરણ મઝાર, જે જે સંસા ઉપજે એ, તે તે પર ઉપગાર, કારણ પૂછે મુનિ પવરો. ૨૩ જિહાં જિહાં દીજે દિક્ખ, તિહાં તિહાં કેવલ ઉપજે એ; આપ કન્હે અણહુંત, ગોયમ દીજે દાન ઇમ, ગુરુ ઉપર ગુરુભત્તિ, સામિય ગોયમ ઉપનિય; ઇણ છલ કેવલનાણ, રાગજ રાખે રંગ ભરે. ૨૪ જો અષ્ટાપદ શૈલ, વંદે ચઢી ચઉવીસ જિણ, આતમલબ્ધિવસેણ ચરમશરીરી સોઈ મુનિ; ઈઅ દેસણ નિસુણેઈ, ગોયમ ગણહર સંચલિઓ, તાપસ પન્નરસએણ, તો મુનિ દીઠો આવતો એ. ૨૫ તપ સોસિય નિય અંગ, અમ્હ શક્તિ નવિ ઉપજે એ, કિમ

ચડશે દ્રઢકાય, ગજ જિમ દિસે ગાજતો એ; ગિરુઓ એણે અભિમાન, તાપસ જો મન ચિંતવે એ; તો મુનિ ચડિયો વેગ, આલંબવિ દિનકર કિરણ. ૨૬ કંચન મણિ નિપ્પન્ન, દંડ કલસ ધજવડ સહિય; પેખવિ પરમાણંદ, જિણહર ભરહેસર મહિય; નિય નિય કાય પ્રમાણ, ચઉદિસિ સંઠિય જિણહ બિંબ; પણમવિ મન ઉલ્લાસ, ગોયમ ગણહર તિહાં વસિય. ૨૭ વયરસામીનો જીવ, તિર્યગ્જૃંભક દેવ તિહાં; પ્રતિબોધી પુંડરીક, કંડરીક અધ્યયન ભણી; વળતા ગોયમસામી, સવિ તાપસ પ્રતિબોધ કરે; લેઈ આપણે સાથ, ચાલે જેમ જૂથાધિપતિ. ૨૮ ખીર ખાંડ ઘૃત આણી, અમિઅ વુઠ અંગૂઠ ઠવે; ગોયમ એકણ પાત્ર, કરાવે પારણું સવે; પંચસયા શુભ ભાવ, ઉજ્જવલ ભરીયો ખીર મીસે; સાચા ગુરુ સંજોગ, કવલ તે કેવલરૂપ હુઆ. ૨૯ પંચસયા જિણનાહ, સમવસરણ પ્રાકાર ત્રય; પેખવિ કેવલનાણ, ઉપન્નું ઉજ્જોય કરે; જાણે જિણવિ પીયૂષ, ગાજંતી ઘણ મેઘ જિમ; જિણ-વાણી નિસુણેઈ, નાણી હુઆ પંચસયા. ૩

વસ્તુ છંદ

ઇણે અનુક્રમે ઇણે અનુક્રમે, નાણસંપન્ન, પન્નરહ સ પરિવરિય, હરિય દુરિય જિણનાહ વંદઈ; જાણવિ જગગુ વયણ, તિહ નાણ અપ્પાણ નિંદઇ; ચરમ જિણેસર ઈ

ભણુઈ; ગોયમ ! મ કરિય ખેઉ, છેદી જઈ આપણુ નહી, હોસ્યું તુલ્લા બેઉ ૩૧

ભાષા

સામિઓ એ વીર-જિણંદ, પૂનિમચંદ જિમ ઉલ્લસિઅ, વિહરિઓ એ ભરહવાસમિ, વરિસ બહુતેર સંવસિઅ, ઠવતો એ કણયપઉમેસુ, પાય કમલ સંઘહિ સહિઅ, આવિઓ એ નયણાણંદ નયર પાવાપુરી સુરમહિઅ ૩૨ પેખિઓ અ ગોયમસામીઈ દેવશમો પ્રતિબોધ કરેઓ આપણો અ ત્રિશલા દેવી-નંદન પહોતો પરમપએ; વળતાં એ દેવ આકાશ પેખવિ જાણીય જિણ સમે એ; તો મુનિ એ મન વિખવાદ નાદ ભેદ જિમ ઉપનો એ ૩૩ કુણ સમો એ કહિય દેખાડી, આપ કરે [illegible] રાખિઓ એ; જાણતા એ તિહુઅણનાહ, લોકવ્યવહાર ન પાલિઓ એ, અતિ ભલું એ કીધું [illegible], જાણીયું કેવલ માગશે એ, ચિંતવિયું એ બાળક જેમ [illegible] કેડે લાગશે એ ૩૪ [illegible] કિમ એ વીર જિણંદ, ભગતે [illegible] ભોળવ્યો એ, આપણો એ અવિહડ નેહ [illegible] ન [illegible] સાચવ્યો એ, સાચો એ તું વીતરાગ નેહ ન જેણે [illegible] એ, ઈણ સમે એ ગોયમ ચિત્ત રાગ [illegible] એ ૩૫ આવતું એ જે ઉલટ [illegible] રાગે [illegible] એ કેવલ એ નાણ ઉપન્ન ગોયમ સહેજે ઉમ્માહિઓ એ, તિહુઅણ એ જયજયકાર, કેવલ મહિમા સુર કરે એ, ગણધર એ કરિય વખાણ ભવિયણ જિમ ઈમ નિસ્તરે એ ૩૬

વસ્તુ-છંદ

પઢમ ગણહર પઢમ ગણહર, વરિસ પચાસ; ગિહિવાસે સંવસિય, તીસ વરિસ સંજમ વિભૂસિય, સિરિ કેવલનાણ પુણ, બાર વરિસ તિહુયણ નમંસિય; રાયગિહિ નયરીહિ ઠવિય, બાણુંવઇ વરિસાઉ; સામી ગોયમ ગુણનિલો; હોશે શિવપુર ઠાઉ. ૩૭

ભાષા

જિમ સહકારે કોયલ ટહુકે, જિમ કુસુમ-વને પરિમલ મહકે, જિમ ચંદન-સુગંધ-નિધિ; જિમ ગંગાજળ લહેરે લહકે, જિમ કણયાચલ તેજે ઝલકે, તિમ ગોયમ સૌભાગ્ય નિધિ. ૩૮ જિમ માનસરોવર નિવસે હંસા, જિમ સુરવર સિરિ કણયવતંસા; જિમ મહુયર રાજીવ વને, જિમ રયણા-યર રયણે વિલસે, જિમ અંબર તારા-ગણ વિકસે, તિમ ગોયમ ગુણ કેલિ વને. ૩૯ પૂનમનિસિ જિમ સસહર સોહે સુરતરુ-મહિમા જિમ જગ મોહે, પૂરવદિસિ જિમ સહ-સકરો, પંચાનન જિમ ગિરિવર રાજે, નરવઈ ઘર જિમ મયગલ ગાજે, તિમ જિનશાસન મુનિપવરો. ૪૦ જિમ સુર તરુ વર સોહે શાખા, જિમ ઉત્તમ મુખ મધુરી ભાષા, જિમ ... કી મહમહે એ; જિમ ભૂમિપતિ ભુયબલ ચમકે, ...નમંદર ઘંટા રણકે, તિમ ગોયમ લબ્ધે ગહગહે એ. ૪૧

ચિંતામણિ કર ચઢિયો આજ, સુરતરુ સારે વંછિત કાજ,
કામકુંભ સવિ વશ હુઆ એ, કામગવી પૂરે મન કામિત,
અષ્ટ-મહાસિદ્ધિ આવે ધામિત, સામિય ગોયમ અણુસરો
એ ૪૨ પણવક્ખર પહેલો પભણીજે, માયાબીજ શ્રવણ
નિસુણીજે, શ્રીમતી શોભા સંભવે એ; દેવહ ધુરિ અરિહંત
નમીજે, વિનય-પહુ ઉવજ્ઝાય થુણીજે, ઇણ મંત્રે ગોયમ
નમો એ ૪૩ પુર પુર વસતાં કાંઈ કરીજે ? દેશ દેશાંતર
કાંઈ ભમીજે ?, કવણ કાજ આયાસ કરો ? પ્રહ ઉઠી ગોયમ
સમરીજે, કાજ સમગ્ગહ તતખિણ સીઝે નવનિધિ વિલસે
તાસ ઘરે ૪૪ ચઉદહ સય બારોત્તર વરસે ગોયમ ગણહર
કેવળ દિવસે કિઉ કવિત્ત ઉપગાર પરો; આદેહિ મંગલ એહ
પભણીજે, પરમ મહોચ્છવ પહિલો લીજે, રિદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાણ
કરો ૪૫ ધન માતા જિણે ઉદરે ધરિયા, ધન્ય પિતા જિણ
કુળ અવતરિયા, ધન સુગુરુ જિણે દિક્ખિયા એ, વિન
યવંત વિદ્યાભંડાર જસ ગુણ કોઈ ન લબ્ભે પાર, વિનયવંત
શિષ્ય વિનવે એ; ગોયમસ્વામિનો રાસ ભણીજે, ચઉવિહ
સંઘ રળિયાયત કીજે, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાણ કરો ૪૬

ઇતિ શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ સંપૂર્ણ

મંત્ર—ૐ હ્રીં શ્રીં અરિહંત ઉવજ્ઝાય ગૌતમસ્વામિને નમઃ

[illegible]
[illegible]

શ્રી શાંતિનાથનો છંદ

સારદ માય નમી શિરનામી, હું ગુણ ગાઉં ત્રિભુવન કે સ્વામી; શાંતિ શાંતિ જપે સબ કોઈ, તે ઘેર શાંતિ સદા સુખ હોઈ. ૧ શાંતિ જપીને કીજે કામ, સોહી કામ હોવે અભિરામ; શાંતિ જપી પરદેશ જાવે, તે કુશલે કમલા લેઈ આવે. ૨ ગર્ભથકી પ્રભુ મારી નિવારી, શાંતિ નામ દિયો હિતકારી; જે નર શાંતિતણા ગુણ ગાવે, ઋદ્ધિ અચિંતી તે નર પાવે. ૩ જે નરકું પ્રભુ શાંતિ સહાઈ, તે નરકું કહા આરતિ ભાઈ? જો કછુ વંછે સોહિ પૂરે, દુઃખ-દારિદ્ર-મિથ્યામતિ ચૂરે. ૪ અલખ નિરંજન જ્યોત પ્રકાશી ઘટ ઘટ કે પ્રભુ અંતરવાસી; સ્વામિસ્વરૂપ કહ્યુ નવિ જાય, કહેતાં મુજ મન અચરિજ થાય. ૫ ડાર દિયે સબહિ હથિયારા, જિત્યા મોહતણા દળ સારા; નારી તજી શિવશું રંગ રાચે, રાજ્ય તજ્યો પણ સાહિબ સાચે. ૬ મહાબળવંત કહીજે દેવા, કાયર કુંથુ એક હણેવા; ઋદ્ધિ સયલ પ્રભુ પાસ લહીજે, ભિક્ષા આહારી નામ કહીજે ૭ નિંદક-પૂજકકું સમ ભાયક, પણ સેવકહિકું સુખદાયક; તજી પરિગ્રહ ભયે જગનાયક, નામ અતિથિ સવે સિદ્ધિ લાયક. ૮ શત્રુ-મિત્ર સમચિત્ત ગણીજે, નામ દેવ અરિહંત ભણીજે; સયળ-જીવ-હિતવંત કહીજે, સેવક જાણી મહાપદ દીજે. ૯ સાયર જેસા હોત ગંભીરા, દૂષણ એક ન માંહે શરીરા; મેરુ અચળ જિમ અંતરજામી, પણ ન રહે ... એકણુ ઠામી. ૧૦ લોક કહે જિનજી સબ લેખે, પણ

સુપનાંતર કગ્યું ન પેખે, ગીત વિના આવીશ પરીક્ષા લેના
દ્ગની તે જગદીવા ૧૧ માન વિના જન આવુ નગાઈ
માયા વિના શિવગુ લય આઈ, લાભવિના ગુણરાશિ નડીજે,
ભિષ્ણુભાવે ત્રિગડો સેવીજે ૧૨ નિજ ધરણુ કિરે છત્ર ધરાવે,
નામ ધરિ પણ ચમર કરાવે, અભયદાનદાતા સુખકરણ,
આ [illegible] ચડે આલ અનિદાયણ ૧૩ શ્રી જિનરાજ [illegible]
ધરીજે, કર્મ સદર્ભ નૂતન ખાલીજે, પડિબિંદ [illegible]
ધાપે લખડી ધણી દખે નવિ આપ ૧૪ વિનવચન [illegible]
કહાવે, નહિ કિ [illegible] વિવનમાવે, અચિન્તનો [illegible] પણ
સેવનપંકજ પદ ઠાવ ૧૫ નામ નહિ પણ [illegible]
નહિ નિગુણા જન નાવે, તણ આરમ નિજ [illegible]
[illegible] સાથ ચલાવે ૧૬ તદો નહિમા [illegible]
લેતા ગુણકો પાર ન લહીએ, તુ પ્રભુ [illegible]
[illegible] લેતા ૧૭ તુ કે [illegible]
[illegible] અનાથ ને તુ કે [illegible], તુ [illegible]
તુ પ્રભુ [illegible] ૧૮ તુ [illegible]
પાયો તો મેરા કાજ [illegible]
તુમ્હ, કરી કૃપા જિનવરજી [illegible] ૧૯ [illegible]
[illegible] નિવારો, [illegible] કે, [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ૨૧

* * *

શ્રી ગૌતમાષ્ટકમ્.

શ્રીઇન્દ્રભૂતિં વસુભૂતિપુત્રં, પૃથ્વીભવં ગૌતમગોત્રરત્નમ્;
સ્તુવન્તિ દેવાસુરમાનવેન્દ્રાઃ, સ ગૌતમો યચ્છતુ વાઞ્છિતં મે.

શ્રીવર્ધમાનાત્ ત્રિપદીમવાપ્ય, મુહૂર્તમાત્રેણ કૃતાનિ યેન;
અઙ્ગાનિ પૂર્વાણિ ચતુર્દશાપિ, સ ગૌતમો યચ્છતુ વાઞ્છિતં મે.

શ્રીવીરનાથેન પુરા પ્રણીતં, મન્ત્રં મહાનન્દસુખાય યસ્ય;
ધ્યાયન્ત્યમી સૂરિવરાઃ સમગ્રાઃ, સ ગૌતમો યચ્છતુ વાઞ્છિતં મે.

યસ્યાભિધાનં મુનયોઽપિ સર્વે, ગૃહ્ણન્તિ ભિક્ષાભ્રમણસ્ય કાલે;
મિષ્ટાન્નપાનામ્બરપૂર્ણકામાઃ, સ ગૌતમો યચ્છતુ વાઞ્છિતં મે.

અષ્ટાપદાદ્રૌ ગગને સ્વશક્ત્યા, યયૌ જિનાનાં પદવન્દનાય;
નિશમ્ય તીર્થાતિશયં સુરેભ્યઃ, સ ગૌતમો યચ્છતુ વાઞ્છિતં મે.

ત્રિપંચસંખ્યાશતતાપસાનાં, તપઃકૃશાનામપુનર્ભવાય;
અક્ષીણલબ્ધ્યા પરમાન્નદાતા, સ ગૌતમો યચ્છતુ વાઞ્છિતં મે.

સદક્ષિણં ભોજનમેવ દેયં, સાધર્મિકં સઙ્ઘસપર્યયેતિ;
કૈવલ્યવસ્ત્રં પ્રદદૌ મુનીનાં, સ ગૌતમો યચ્છતુ વાઞ્છિતં મે.

શિવં ગતે ભર્તરિ વીરનાથે, યુગપ્રધાનત્વમિહૈવ મત્વા;
પટ્ટાભિષેકો વિદધે સુરેન્દ્રૈઃ, સ ગૌતમો યચ્છતુ વાઞ્છિતં મે.

શ્રીગૌતમસ્યાષ્ટકમાદરેણ, પ્રબોધકાલે મુનિપુઙ્ગવા યે;
પઠન્તિ તે સૂરિપદં ચ દેવા-નન્દં લભન્તે સુતરાં ક્રમેણ.

+

દશ ક્ષેત્રે ત્રિહું કાળનાં, ત્રણસેં કલ્યાણ;
વરસ અગ્યાર એકાદશી, આરાધો વરનાણ. ૭
અગિયાર અંગ લખાવિયે, એકાદશ પાઠાં;
પુંજણી ઠવણી વીંટણી, મશી કાગળ કાઠાં. ૮
અગિયાર અવ્રત છાંડવા એ, વહો પડિમા અગિયાર;
ખીમાવિજય જિન શાસને, સફળ કરો અવતાર. ૯

ચૌદશનું ચૈત્યવંદન.

ચૌદ સ્વપ્ન લહે માવડી, સવિજિનવર કેરી;
તે જિન નમતાં ચૌદરાજ, લોકે ન હોય ફેરી. ૧
ચૌદ રત્નપતિ જેહના, પ્રણમે પદ આવી;
ચૌદ વિદ્યાના થયા જાણ, સંયમ શ્રી ભાવી. ૨
ચૌદ રાજ શિવ ઉપરે, સિદ્ધિ સકળ ગુણઠાણ;
જ્ઞાનવિમળ પ્રભુ ધ્યાનથી, હોય અચળ અહિઠાણ. ૩

શ્રી દીવાળીનું ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધારથ કુલનભ વિષે, ઇન્દુ રૂપ જિનરાજ;
ત્રિશલાસુત વંદન કરો, મેળવવા શિવ સાજ. ૧
સાત હાથ પરિમાણ દેહ, ગુણગણથી ભરિયા;
ભોગ તજી સજમ ગ્રહ્યું, નાણ કેવલ વરિયા. ૨
ત્રીશ વરસ સંસારમાં, સાડા બાર પર્યાય;
સંજમ ને કેવળતણો, સાડી ઓગણત્રીશ થાય. ૩
આવ્યા અપાપા નયરીએ, કર્યું અંતિમ ચોમાસ;
સોલ પહોર દઇ દેશના, તાર્યો નૃપવર ખાસ. ૪
શુભાશુભ વિપાકના, પચપણ પચપણ જાણ;
મારુદેવ અધ્યયનતણા, ધ્યાને શિવ પ્રયાણ. ૫

નમો [illegible], દર્શન પદ ધ્યાવો;
વિનય કરો ગુરુજનનો, ચારિત્ર મન લાવો. ૩

નમો બંભવયધારિણં, તેરમે કિરિયાણં;
નમો તવસ્સ ચૌદમે, ગોયમ નમો જિણાણં. ૪

ચારિત્ર નાણ સુઅસ્સને એ, નમો તિત્થસ્સ જાણી;
જિનઉત્તમ પદને, નમતાં હોય સુખ ખાણી. ૫

શ્રી ચોવીશ જિનનું ચૈત્યવંદન

ઋષભ, અજિત, સંભવ, નમો અભિનંદન જિનરાજ;
સુમતિ, પદ્મ, સુપાર્શ્વ જિન, ચંદ્રપ્રભ મહારાજ. ૧

સુવિધિ, શીતલ શ્રેયાંસજિન, વાસુપૂજ્ય સુખવાસ;
વિમલ, અનંત, શ્રીધર્મજિન, શાંતિનાથ પૂરે આશ. ૨

કુંથુ, અર, ને મલ્લિજિન, મુનિસુવ્રત જગનાથ;
નમિ, નેમિ, પારસ, વીર એ, સાચો શિવપુર સાથ. ૩

દ્રવ્ય-ભાવથી સેવીએ, આણી મન ઉલ્લાસ;
આતમ નિર્મલ કીજીએ, જિમ પામીજે શિવવાસ. ૪

એમ ચોવીશ જિન સમરતાં એ, પહોંચે મનની આશ,
અમીકુમર એણે પરે ભણે, તે પામે લીલવિલાસ. ૫

શ્રી તીર્થંકરોનાં આયુષ્યનું ચૈત્યવંદન.

પ્રથમ તીર્થંકર આઉખું, પૂર્વ ચોરાશી લાખ;
બીજા બઉંતેર લાખનું, ત્રીજા સાઇઠ ભાખ. ૧

પચાસ ચાલીશ ત્રીસ ને, વીશ દશ ને દોય;
એક લાખ પૂર્વતણું, દશમા શીતલ જોય. ૨

અભિનંદન લંછન કપિ, ક્રૌંચ લંછન સુમતિ;
પદ્મ લંછન પદ્મપ્રભ, [illegible] સુમતિ. ૨
સુપાર્શ્વ લંછન સાથિયો, ચંદ્રપ્રભ લંછન ચંદ;
મગર લંછન સુવિધિ પ્રભુ, શ્રીવચ્છ શીતલજિણંદ. ૩
લંછન ખડ્ગી શ્રેયાંસને, વાસુપૂજ્યને મહિષ,
વરાહ લંછન પ્રભુ વિમલદેવ, ભવિયા તે નમો શિર ૪
સીંચાણું જિન અનંતને, વજ્ર લંછન શ્રી ધર્મ;
શાન્તિ લંછન મૃગલો, રાખે ધર્મનો મર્મ. ૫
કુંથુનાથ જિન બોકડો, અરજિન નંદાવર્ત;
મલ્લિ કુંભ વખાણીએ, મુનિસુવ્રત કચ્છપ વિખ્યાત. ૬
નમિ જિનને નીલું કમલ, પામીએ પંકજમાંહી;
શંખ લંછન પ્રભુ નેમિજી, દીસે ઉંચે આંહી ૭
પાર્શ્વનાથજીને ચરણે સર્પ, નીલવરણ શોભિત;
સિંહ લંછન કંચન તનુ, વર્ધમાન વિખ્યાત. ૮
એણી પરે લંછન ચિંતવી એ, ઓળખીયે જિનરાય;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ સેવતાં, લક્ષ્મીરતન-સૂરિરાય. ૯

શ્રી તીર્થંકરોના ભવોનું ચૈત્યવંદન

પ્રથમ તીર્થંકર તણા હુવા, ભવ તેર કહીજે;
શાંતિ તણા ભવ બાર સાર, નવ ભવ નેમ લહીજે. ૧
દશભવ પાર્શ્વજિણંદને, સત્યાવીશ શ્રી વીર;
શેષ તીર્થંકર ત્રિહું ભવે, પામ્યા ભવ જલ તીર. ૨
જ્યાંથી સમકિત ફરસિયું એ, ત્યાંથી ગણીએ તેહ;
ધીરવિમલ પંડિત તણો, જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગેહ. ૩

સુવ્રત જિન અગિઆરમા એ, દેવકી રાણી જીવ,
શ્રી અમમ જિન બારમા, શ્રી કૃષ્ણ ગુણખાણ. ૬

નિઃકષાય જિન તેરમા એ, સાત્યકી વિદ્યાધર,
નિષ્પુલાક જિન ચૌદમા, બલભદ્ર સુખકર. ૭

નિર્મમ જિન પંદરમા એ, જીવ સુલસા શ્રાવિ;
ચિત્રગુપ્ત જિન સોળમા, શ્રી રોહિણી મન ભાવિ. ૮

સમાધિ જિન સત્તરમા, રેવતી શ્રાવિકા જાણ;
શ્રી સંવર જિન અઢારમા, જીવ શતાનિક વખાણ. ૯

શ્રી યશોધર ઓગણીસમા, જીવ કિસન દીપાયણ;
વિજયનામ જિન વીસમા, જીવ કરણ સુજાણ. ૧૦

એકવીસમા શ્રી મલ્લનામ, જીવ નારદનો કહીએ;
અંબડ શ્રાવક જીવ દેવ, બાવીસમા લહીએ. ૧૧

અનંતવીર્ય તેવીસમા, જીવ અમરનો એહ;
ભદ્રકૃત જિન ચોવીસમા, શતબુદ્ધિ ગેહ. ૧૨

એ ચોવીસે જિન હોશે, આવંતે કાલે;
ભાવ સહિત જે વાંદશે, થઈ ઉજમાલે. ૧૩

લંછન વર્ણ પ્રમાણ આયુષ, ચઢતાં સવિ નિરખો;
સાંપ્રત જિન ચોવીસ એ, અંતર સવિ પરખો. ૧૪

પંચ કલ્યાણક તેહના એ, હોશે એક જ દીસ;
ધીરવિમલ પંડિતતણો, જ્ઞાનવિમલસૂરીશ. ૧૫

